

Εδσεινος Λεσχη
Ποντιων Ναιουσαις
Εθνικη Βιβλιοθηκη Αργυρουπολης

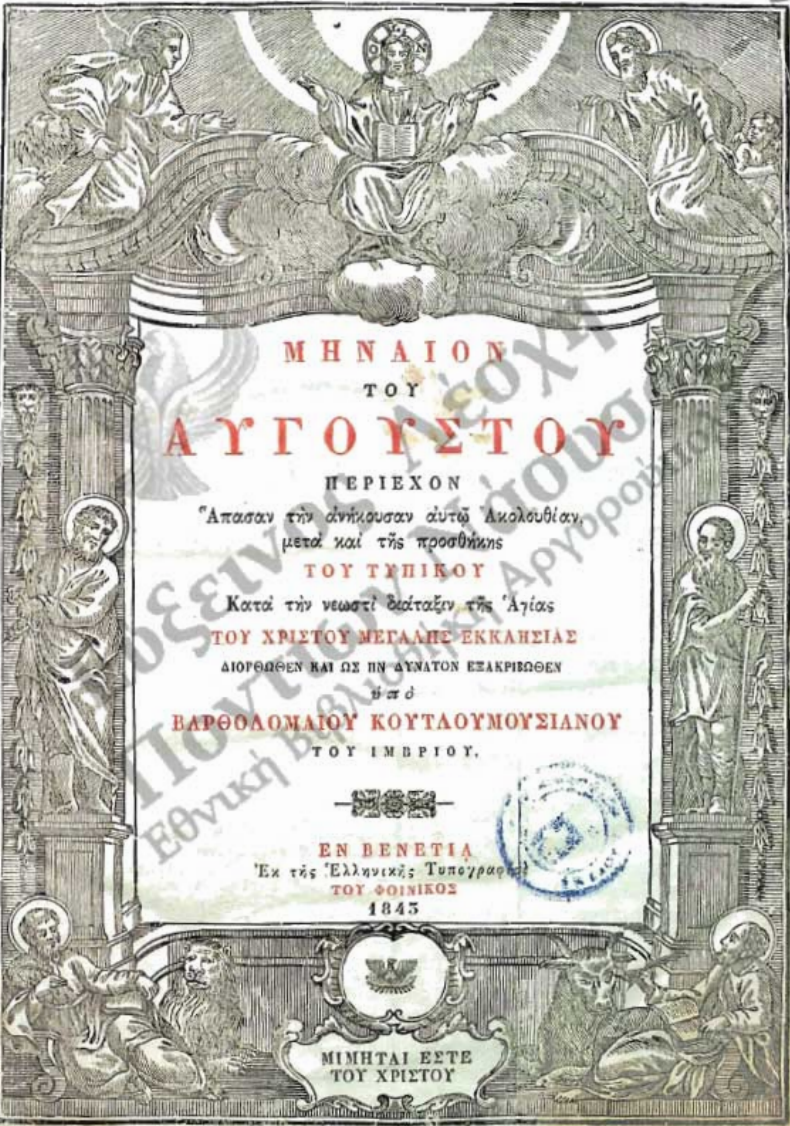
Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρουπόλεως

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΜΗΝΑΙΟΝ
 ΤΟΥ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
 "Απασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
 μετὰ καὶ τῆς προσθήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ
 Κατὰ τὴν νεωστὶ δεσάτην τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΩΣ ΠΡ ἌΝΩΤΑΤΟΝ ΕΞΑΚΡΙΘΩΘΕΝ
 ὑπὸ
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
 ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
 Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας
ΤΟΥ ΦΘΙΝΙΚΟΣ
 1845

ΜΗΝΤΑΙ ΕΣΤΕ
 ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός· λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
Ἐξαρθημένοι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται.

Ψαλ. ρλζ. 17—18.

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νεοφύσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν
Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκαλοῦ
αὐτῶν Ἐλεάζαρου, καὶ τῆς
μητρὸς αὐτῶν
Σολομωνῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

—ΚΟΙΝΩΝ—

Εάν ἡ παρούσα πρώτη τοῦ Ἀγίουστος τυχῆ ἐν Κυριακῇ, τὸ Σάββατον Ἐσπέρια, μετὰ τῶν Μακάριων ἀνὴρ, φίλλων Στιχηρῶν Ἀναστάσιμα ε', καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δέξαι, τοῦ Σταυροῦ. Ὅν περ πάσαι Μαυσιῆς. Καὶ νῦν, τὸ α', τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμα Στιχηρῶν. Δέξαι, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ ρωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μαυσιῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δέξαι, καὶ νῦν, Ὡσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὸν Ὁσβρον, μετὰ τὴν ἡμέραν Ἐσπέρια, καὶ τῶν Μακάριων, καὶ τῶν Μακάριων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπό γ'. Ὁδὴς, Κόσμημα τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπό ἱκτικῆς Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανῆς τῆς Ὀκτωβρίας. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαρῶν εἰς. Ἐξαποστειλόμενον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοῖς Ἰνδου, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δέξαι, τὸ Ἐσθρινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη, κτλ.

Εἰς τὸν Δευτερομηνίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κωνσταντίνου, Ἐπί τοῦ θρονοῦ μεταμορφώθηκε καὶ καθέτης.

Ἐάν δὲ τυχῆ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, φέλλεται ἡ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν Ἁγίων, καθὼς ἵκονται ἱερῶς τετυπωμένα.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε' καὶ φίλλωμεν Στιχηρῶν προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρῶν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσι.

Ως κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγίασματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τιμὸν ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς καίμοντας, ὑπὲρ ἄβυσσος, πελαγίζων τὰ ρεῖθρα τῶν θανάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οὗ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζαλιεὶς κυμαίνοντες, ὡς εἰς ὄλισθα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τιμὸν, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ραγίστα πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντων σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Υπὲρ ἡλίον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγγελος, ὡς ἀκτίνας θανάτων προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰαμάτων προσέβλημεν ἄνθρωποι, οἱ τὸ σκότει τῶν δεινῶν συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπύρογον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέοντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρά των Ἁγίων.

Ἦγος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ νόμου τὸν ὄροφον ἐπτά, στυλοὶς ἐπαί-
 ρόμενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν
 γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσαν, ἀνδρικόως
 ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνου-
 σιν, οἱ εὐγενέστατοι, ναυαῖοι καὶ ὀμειμίμονες, τῶν
 Μωσέως Δεσπισμάτων φυλάκας.

Υπὲρ τῶν ὀραμένων τὸν νοῦν, ὅπως ἀνυψώ-
 σαντες, μελὴ σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ
 εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ
 Δεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὡν
 νῦν ἐπέτυχε, Ἀβραάμ ἀναπαυσάσμενοι, ἐν τοῖς
 κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στέρρως, ἐαυτοὺς ὀπλί-
 σαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡς περ θῆξαντες,
 πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σπέρμα ἑγώρου, εὐσε-
 βείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως,
 οἱ ἱερωτάτοι, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεκ-
 ρία, σὺν μητρὶ Δεόφρονι.

Δόξα. Ἦγος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖαι τῷ τυράννῳ εἶπον·
 Ἥμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεὸς,
 παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπεστρέφομεν.
 Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀραμένου ὑψη-
 λότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰερου-
 σαλήμ, ἡ κραταία καὶ ἀνώλεθρος· πατήρη-
 ρος δὲ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγὴ. Κύρια, πρε-
 σβείαις αὐτῶν, ἐλεῆσον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὗν περ παλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν
 ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴν καταβάλων ἐτρο-
 πώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποποδῖόν σοι
 βωῶν, προσκυνῆσθαι διατάξατο· τίμιον Σταυ-
 ρόν σοι Χριστὸν ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσ-
 κυνῆμεν χεῖλεσιν ἀναξίως, σὲ τὸν καταξιώσαντα
 παγγῆαν ἐν αὐτῷ ἀνυμνῆντες δεόμεθα· Κύριε,
 σὺν τῷ Ἀγγῆ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Βιστόν Στιχόν, Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦγος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆ τοῦ Σταυροῦ προελεύσει, δευτέρω φιλέορτοι,
 τὴν Ἐορτὴν ποιοῦντες, φαίδρυθῶμεν βωῶν-
 τες, ἐν πίεσι ἀδιατόκω· Σταυρὸ τῷ Χριστοῦ,
 ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τοῦ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος,
 καὶ ἐξελού, πάσης βλάβης τῆ δυνάμει σου.

Στιχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσ-
 κυνῆτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς οὐρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος,
 ἐξευρετρίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνού-
 σιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν

αὐτῶν Δυνάμεων, ὅς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συν-
 αρθμεῖ, τοῖς ἐν πόθῳ ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στιχ. Ὁ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰώνων
 εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν
 τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνῶ-
 μεν Δεσπότην, οὗ τῆ ἐπιένευσαι χεῖρ ἡμῶν, καὶ
 ψυχᾶς ἀχιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου
 ταῖς νοηταῖς, φαίδρυθῶμεθα, αἰνούντες αὐτόν.

Δόξα. Ἦγος πλ. δ'. Κοσμῆ Μοναχοῦ.

Ψυχὰ δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ
 Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ
 πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρό-
 γοιοι, τῶν νῦν εὐφροσυμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι
 γὰρ οἱ κατορθόφυχοι, Ἀβραμικαῖοι ὑπάρακτοι,
 τὴν πίστιν ἐπέλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος
 Ἀβραάμ, καὶ μέχρι Σακίου ἠγωνίασαν δι
 εὐσθεσίαν· εὐσθεῖως γὰρ συντραφέντες, καὶ
 ἐννομῶς συναβλήσαντες, τὴν ἀσθεσίαν διήλεγ-
 ξαν τοῦ ἐπαρτοῦ Ἀντίοχου· καὶ μὴ ἐν προ-
 τιμῆσαντες τῶν τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τὴν
 αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχῆν ἀνδρείαν,
 αἰσθησεν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀ-
 γνείας τεθραμμένων. Ὡ ρίζης εὐσθεῖς! εἰς ἧς
 ὑμεῖς ἐθλάσθησατε Μακκαβαῖοι. Ὡ μητροὶ
 Ἀγίας! τῆς τετοκίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐθδο-
 μάδος ἀριθμόν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκα-
 βαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ
 σοφῷ ἱερεὶ Ἐλεάζαρ, ὅταν παραστήτε Χρι-
 στῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνοους
 τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκ-
 τενὴ ἰκεσίαν ποιῆσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότη-
 τος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ
 θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ
 Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὁσεθε
 τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμασμένην, ἀπένατοι τῶν ὀφ-
 θαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κό-
 σμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χρι-
 στοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα
 τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβάλοισι δαυτικαῖς,
 ὡμον ὅσοι προσφέρονται καὶ λέγοντα· Εἰργάσω
 σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ
 τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθῆ καὶ
 φιλόνηρωπε. Παντοδύναμι Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ
 Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὁσεθε
 τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμασμένην, ἀπένατοι τῶν ὀφ-
 θαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κό-
 σμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χρι-
 στοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα
 τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβάλοισι δαυτικαῖς,
 ὡμον ὅσοι προσφέρονται καὶ λέγοντα· Εἰργάσω
 σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ
 τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθῆ καὶ
 φιλόνηρωπε. Παντοδύναμι Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦγος α'.

Τὰς ἀλγηδῶνας τῶν Ἁγίων, ἄς ὑπὲρ σοῦ
 ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας
 ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόνηρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ἦγος δ' αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

Ἦγος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η' φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυθικῶς τοῦ Σταυροῦ γὰρ τόξυλον, προτιθεταί σήμερον, ἰατρίων ἀδάπανον, τοῖς πρῶτοινοι, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέτα, Χριστὸν τὸν φιλόνηρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

Ἦγος δ'. Ἐπεφάνησιν σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῆ νῦν ἡμέρα, τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόδος· καθαγιαίνει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἁγίων

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὸ προσκυνητὸν πάντες ἠμύνουν Ἔυλον.

Ποίημα ἱερωτῆ. (*)

Ἦδὴ α' Ἦγος πλ. δ'. Ἀρματῆλῆτη Φαραῶ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοὶ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσίοισιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προκειμένος, καὶ καθωρώμενος, φωτισεῖδ' ἡγίλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἀφρασίαν, αἰνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὄρασι δέσμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχι-

κὰ χαρίσματα, καὶ πάει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λυεῖ, καὶ τὰ φρονήματα βάνησι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντισίως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδαρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθετικόν.

Ο τε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδύνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὄλη, ὀδυῶν πληρωμαί; Ὁρῶ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακούργον ἐν ξυλῷ, τὴν γῆν ἀσχετῶς κρεμάσαντα, ἔλεγον ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, Ἀνδρείου Κρήτης.

Ἦδὴ α' Ἦγος α'. Ἦδὴν ἐπιπέτικον.

Μωσῆος τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, προσεύξατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσεν ὄρους ἀγῶνας, στερόδως ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φυλακῆς, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀδελήσαντες μᾶ ψυχῇ, ἐν φρονήματι;

Αλλήλους ἀρτυνόντες οὕτως ἐθῶν: Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάναωμεν, ὑπὲρ πατρῶων ἐθῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἁγιοι Παῖδες ἐπτά.

Η σῆμνδὸς τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βίασανοι, ὁ Βελίαρ ἤττηται, τὸ πῦρ ἐσθέσθη λωπὸν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφῆ, στήτω τοῦ σκιάμματος.

Η μὲν ὦ Ἀντίοχε ὑπὲρ πατρῶων, ἐθῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν, (οἱ Παῖδες ἐκράζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί) ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Ταῖς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σαδίῳ, ξερόμενοι ἐκράζον, οἱ τοῦ νόμου φυλακῆς: Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωῆν.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαδὰ δοξάσωμεν τὴν ἐν Μοναδί, οὐσίαν ἀίδιον, συμφυὴ καὶ σύνθηρον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεστικόν.

Τὸν βότρον τὸν πέπυρον ἐν τῇ γαστρί σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἀμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, εδειχθῆς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας ἐσφραίνουσα.

Καταβήσας.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ῥάβδου, τὴν Ερυθρὰν διέτεμε, τὸ Ἰσραὴλ πεζέου-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τοὺς ἐνταῦθα Κανόνες, ἀνωμότους ἀμρτήρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἡπίρῳ πιεζύσας, φέρει τὴν δι τὴν Ἀκροστιχίδα: Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρίαν. Ὁ δὲ τῶν Ἁγίων, πρὸς τὸ, Υγρὰν τοιοῦσας, ἵστιν ἀνὺ Ἀκροστιχίδος. ἔχει δὲ προσίτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχη τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἰσπρέας, καὶ Κάθισματὰ ἐμοῖς τὸ παρῆ.

σαντι. τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαροῦ τοῖς ἀρμασι, κροτήσας ἤνωσαν. ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀπτήτην ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας καταρχός.

Σταυρός ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεντιχὸς καθοράται, προσκυνούμενος· καὶ πάντα ἠκίστις, ἑορτάζει ἐν χαρῇ, φωτιζόμενῃ χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλῆσαι, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλικιῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμόν ἀμαρτιῶν, ἐκφυγόμεν, καὶ κραιφόμεν· Ὁ φωτισμός τῶν ὄλων, εὐσπλαγγνε Κύριε. δοξάσαι.

Υμνολογούμεν σε Σταυρε, καὶ προσπιυσόμεθα πίστει, ἐκαίτοιμενοι τὴν σπὴν δυναστείαν· Ἐξέλω ἡμᾶς ἐγθροῦ, παγιδῶν καὶ κυβερνήσαν, πρὸς ἑμὸν ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτικόν.

Νενεκρωμένῃ τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγων τὸν πόνον, ἐδανείτο ἡ σεμνή, Παρθένος ἀνακράζουσα· Οἴμοι! γιέ μου τί σοι, δήμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Τῶν Ἁγίων. Λίθον ὄν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξήσαντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγηθέντες, ὑπὸ Ἐλεάζαρου, νομίμως ἠλλήσατε, καὶ Ἀγνότητος τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν καταπατήσατε.

Σπεῦθε ἀνεβῶν τυράννε, οἱ Ἀθρακταῖοι, ποιεῖ ἀπερ δεῖς, καὶ ὀργίζου πλέον· ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, σὺδολως πεπιθόμενοι, τοὺς τῶν βασιάνων αἰκισμούς, πόθω Θεοῦ μάλλον αἰρούμεθα.

Μῆτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγαθῶν· μῆτις ἀπρευθίτω, ὑπὸ τοῦ μακροδούς· σοφός ἐστιν ὁ ἐρακίμων· ἀλλήλους παρώτρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μῆτις ἡμῶν γένηται βρώμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθώμεν· δεῦτε ἀνδρυνθώμεν, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς· οὐς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Ἀξία Πατρί.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ εὐσπίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, εὐνοήτες ἀσυγγύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διακροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτικόν.

Βαίος προεγνωσθῆς ἀφλεκτός, ἐν Σινῶ τῷ ὄρει· ὄρος δὲ τὸ Δεῖον, Δανιὴλ ἐφάνη· ἐξ οὗ ἀχειροτομήτας, ἐπιμήν ὁ ἄτμιτος, Χριστὸς ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, εἰς τὸν Υἱόν, Θεογενήτορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

Ραῖδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βίλασῳ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στερεοῦσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ἔξωλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦγος δ'.

Ο' ὑψηλοῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦγος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατησχόνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπερομαχοί· καὶ τοῦ πατρὸς ἀκολούθοι, γενόμενοι Ἅγιοι, σὺν μητρὶ Θεοφορῶν, προθύμως ἠλλήσατε· ὄθεν καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν κλησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλασθε, Μακκαθαῖοι· στερόφυχοι. Πρεσβύτατος Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμοῦν ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ἀξία, καὶ νῦν, Ἦγος πλ. β'.

Ο' Σταυρός σου Κύριε ἠγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἴαματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Η' κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς πίστεως ὁ Σταυρός, ὁ σκληρωθῆς, ἰδοὺ ὄραται προκειμένος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρός ὁ μέγας προκειμένος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων ὑπεράγαθε, Σταυρός· ὁ τίμος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐβελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ δίδωκε Λαμψόνων τὰς φαλαγγας.

Ο' οὐρανός, πάση τῇ γῇ συνευφραίνεται· ἀλλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχὰι δικαίων περιγαρούς, νῦν ἀγαλλύνονται, τὸ πάντας σῶζον δεώμενοι, προκειμένοι ἐν μέσῳ, ζωοδωρήτων ἔξωλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμος τοῦς σοῦς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα ἐλήθης ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ

ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι: Δυναίμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σώσον, μετανοίας παρέχων μοι δαίκρυα.

Σταυροθετοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκεν, καὶ ὄρωσα, ἐξὼ νῦν κρημαίνετον, ἐπαπορῶ, καὶ σὺ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κρημάτων σου, ἡ Πάναγος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήταις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὁρῶν τοὺς ἱεροῦς, φοιτητῆς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶων νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντίοχου τοῦ διώκτου τὴν μαρτυρίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγγοντας.

Αγγέλου Σολομονοῦ, ὄρωσα τοὺς ἑπτὰ, κλάδους συνακμασάκτας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶντα ἡ ἀμειπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σικεράτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τοὺς τοῦ νόμου φυλάκας, ὁρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰσιμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶων ἐκστῶσιν εἶθον.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροί, καὶ συνορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐμείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐν νόμῳ, πάση τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαδα ἐν Μοναδί, δοξάζομεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βρῶντες πρὸς αὐτήν: Ἡ ἐν Μοναδί Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριαδί τῶν προσώπων ἡμοῦμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμένης Παρθένου, θεοτόκου σεμνῆ, ὡς Θεογεννήτρια, καὶ τειχὸς τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προάγοντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξα σά σου τὴν θεότητα.

Ὤδὴ δ'. Ἰνα τί με ἀπέσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἤσατε σικεράσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυ-

ρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλωμένοι, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαὶ σε, πάσαι περιέπουσι, Σταυρῆ παναγίῃ· καὶ βροτοὶ πλήρεις, σοῦ προσφαιόντες χεῖλαι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀμασμών καὶ εὐλογίᾳ, τὸν ἐν σοὶ προσταγμένα δοξάζοντες.

Τῆς φυγῆς μου τὰ πάθη, ἴσασαι τὰ χρόνια τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περιόριζε· οὐ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσθεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθείς διαμένονες. **Σταυροθετοκίον.**

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐν σοὶ Πανάγωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδοθήης τὰ σπλάγγνα καὶ ἔλεγες: Οἱ μοι! θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυῖσάσ; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτὰ, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐβρέφατο, καὶ Ἐλεάζαρ προσβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷῳ νόμῳ, δι' εὐσεβῶς Σηθησιαίας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτη τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσῃ καίομενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτα· ποιεὶ λοιπὸν ὁ βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλους οἱ στερροί, Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσείως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παραίψασθαι, τῶν μαρῶν ὄψων, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Προάναρχε συναναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πιπτήρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονοὺς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σῶζε, τοὺς σέ πιστῶς ἡμοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μητὴρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ εἰθῶν πατρῶων, καὶ τοῦ Μωσείως νόμου.

Καταβασία.

Οτρισμακάριστον ἐξυλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ἐξυλον ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δαλεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσταγέντι σαυρὶ, τῷ παρέμοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὤδὴ ε'. Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσας ἐγένετο· ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς, ἐδόξα

προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεύχος ἀρρήκτον, νῦν περιτυσόμεθα, ἐν ἀγαλλίασει, καὶ δεινῶν ἀπαλλακτόμεθα.

Μεγάλα πάσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁράται προκείμενος. Προσέλθομεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κίαις πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξων, ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

τῶν Ἁγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ἐκδοήθησε καὶ ὑπέρβησεν αὐτόν. ἑπτὰ στύλοις λογικαῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονῆ, υἱὸς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐβρέφατο καλῶς. Ἐλεάζαρ ὁ σοφός, καὶ ἔστεφεν, ἡ δεῖα χάρις, στερώσας ἀβήπταντας.

Τὴ βραδυίνει δικάστα; πρὸς Ἀντίοχον φησίν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἑπτάκλιτος σείρα; τιμώρησον, συντόμως σφάττε, ποιεῖ ἂ δέλεις λοιπὸν.

Προενήλιξε πατὴρ, συναβλοῦσι καὶ υἱοὶ ἐρεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστὰ καὶ γέναιτο, προσήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κὰν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρὶ, ὁ ἑπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρούς, Ἀντίοχε, μὴ ὄλωσ αἶον, κίαιν κίαιν ἕνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐλές, ἐν Θεότητι μᾶζ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες: Τριάς Ἁγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πὼς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὡσπερ ἡς; Θεὸς ἄδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βουλῆται.

Καταβασία.

Νατίου θιρός ἐν σπλαγγόνις, παλαίμας Ἰωάννης, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπέγραψας, τοῦ σαρκί προπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντας.

Κοντάκιον. Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ Δεῖου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάριθμοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτείσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ἐντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατοὶ γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φαλαγὴ ὄντως γενναία καὶ κραταιώφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνίστηκιν. Ἄλλ' ὡς νίκης στεφάνους ουρανιας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ Δεῖῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαισίστως δεόμενοι, αἰτείσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστου, ἕκτων ἡμέρας κα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας γ', καὶ ἡ νύξ ὥρας ια΄.

Τῇ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀγνώκιου, Γουρία, Ἐλεάζαρου, Εὐσεβῶνᾶ, Ἀγχείμ καὶ Μαριέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεάζαρου τοῦ διδασκαλοῦ αὐτῶν.

Στίχοι.

Ἐρώτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήτεις προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴγνη.

Ἐρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέλης ἔχω, Τὴν Σολομονῆν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα, Ἀβρήμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτά τε υἱός.

Οὗτοι, Ἀντιόχου υἱοῦ Σελεύκου τοῦ τῶν Ἑβραίων ὄλον ἔθνος ἐξελόντος, καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ αἰσχυρῶσθαι υἱῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράνῳ, τῶν πατρῶν ἀντεγόμενοι νόμων, ὅ, τε πρεσβυτῆς Ἐλεάζαρο, διδάσκαλος ὦν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητῆς, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδεύόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβυτῆς, προσδεθείς εἰς ταυπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς καὶ κατὰ τῶν μυκτηρίων ὀρμεις καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξαίμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, καὶ εὐχόμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πάντος, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναϊότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ

τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προσδοῦ, ἀγθέντες, καὶ ἀρήρημβόλοις, καὶ τρογοῖς, καὶ καταπέλοις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πατρία εἶη μὴ ἀρησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκίρου ταύτης ζωῆς ἀλλάξαμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δεῖξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελεωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέρριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Ἀουοντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναιίου, Κατούνου, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνναῖς ἐτήθη ξίφει, Μίαν φυλὴν ζήτοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκληταίου τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναιῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κοινὰ πάντα τὰ βιωτικά ἠρησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μὲς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακάλονται, καὶ οὕτως τὸ περιλοιπὸν ἀποσπῶνται σῶμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μάσχαλας λαμπρὰς πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀφθαλμοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντώνται, καὶ τῇ εἰρικτῇ ἀπορρίπτονται, μίτε τροφῆς, μίτε ποτοῦ, μίτε οἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιώθηναί τοῦ τυράννου προσταξάντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηροῖς οἱ Ἅγιοι εἰς βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτους εἰρήνευσιν. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκδοσάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε, καὶ ὕετοι λαῦραι, χαλαρῆ σύμμιχτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἅγίους προσκαλομένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπαινούσαντες, ἐγεγῆσαν· τότε καὶ τοὺς αὐχένους ἐτήθησαν,

τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προσταξάντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παππῆς ὁ Νέος, εἰς σάκκον βλήθει, καὶ Δίβη ἐγγλισθεῖς, καὶ εἰς θάλασσαν βρεθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Παππῆν ἐκρυψε, καὶ σάκκον Δίβη, Καὶ τὴν Δίβην βούσ· καὶ Παππῆς Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεγθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Καντηριασθεῖς Ἐλεάζαρος κάραν, Ψυχοθλασθῶν ἀπίλλης κρείττων βρωμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου ψήσαντος· Οὐ τμηθῆς Δύων Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ Δύων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος, Ψυχῆν ποθέωντων ὁσρεῶν δια ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ γωσθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὸ καθέορα, φημί δὴ τὴν κοπρίαν, Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναιίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ γαλικοῦ Τετραπυλοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προκοννήσου) τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὄν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου Δύτην, Τιμᾶ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργεῖαι.

Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ 5. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αυτοκρατόρων, Γουστίνου τοῦ Θρακῆς, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ιουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευσῇ ποιούμενος τὰς διατριβὰς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κηοσημμένους, προερίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἢ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προκοννησοῦ, ἥτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γνωσκόμενη καὶ λεγόμενη Μαρυμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκείσε ὁ Θεὸς Πατὴρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρῶν τὴν πειρατεῖαν μετερογόμενους, καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παραλία ἐκεῖνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πάσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς, καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστοχοῦντας πρότρέψῃ· ὁ καὶ πεποιήκειν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, διὰ τῆς

χριστομμήτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνεις τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ ἀσκητικῶς διακύνεις τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπιτηθείαν αὐτῷ συνοφαντικῶν ἀνεγκλιτικῶς υπεργιών, τῆς δὲ θυγατέρα Ιουστειανοῦ τοῦ Αυτοκράτορος δαιμονιώσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπάσαστο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῆς α'. Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείας παιδός, ἡ Βασίλισ Θεοδώρα, πρὸς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν, ἐπὶ τινος εὐρυχωροῦ πεδίου, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπαλθούσα ἴαθη, καὶ τὸ ἱερωτάτον τοῦ Ἁγίου, λειψάνον εὗρεθῆν, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἁγιάσματος, μικρὴ ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πέδιός αὐτῆς νοτισσατολικῶς τῆς Νήσου, ἀνωθεν τῆς παλαιᾶς ποτὲ νιομοπόλεως Προκοννήσου. Κλαζικίων τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγγύριων καλουμένης, καὶ μὴδὲν ἕτερον ἔχουσης, εἰμὴ εἰκοσι περίπου οἰκίας σμικρὰς. Καὶ τοὶ δὲ ἐρεσιπῶν ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγγύρια, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτὴν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίων πρεσβείας, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσις.

Ὁ χρόνον ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δεινύται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἴσται δι' ἀγαλλότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος ἤη δὲ, τῷ Δεῖῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθ' ἁγιαζει ἡμᾶς.

Υμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος ὅτι παρέρχου ἡμῖν ταῖς δούλαις σου, Σταυρόν τὸν Δεῖον, τραπὴν ἀεπαίνητον, καὶ φυλάκα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δεῖξῃς με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνωστικῆς, κατεγνωσμένον κακοῖς μὴ ἀπορρήψῃς ἐν τοῦ προσώπου σου, κατηργημένον,

ἀλλ' οἴκτερον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμῷ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ἐτύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ἔβλω καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῆ σῆ δυναίμει' διὸ ἡμᾶς γλυκάνων, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στενωπὴν, τῆ σῆ πρεσβείᾳ πλατύνων Δέσποινα, ἡ στενωπασσα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολυμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευούσῃσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαθίζεις Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς ἐν καίμῳ.

Ὁ ἰ τοῦ πατρῶου νόμου ζήλωται, οἱ σύμφυχοι φυλάκεις τοῦ νόμου ἀλλοίει, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς κηνομολογοῦ, τρισὴν ὑποστάσειν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διακρούντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάτῳ δικαστῇ ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν αἰῶν Ἱερουσαλήμ, τὴν δρεψαμένην ἡμᾶς.

Ὁ ἰ μαροφαγήσομεν φατίν, οὐ δύσομεν, οὐ δὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν ἕνα Θεοῦ ἡμεῖς ἀπὸ ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρῶν γεγάμεν, καὶ πρὸς ἐν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἢν τρισῶς ὑμνήσωμεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ γὰρ, Πανύμνητε χαῖρε τῶν περὶ τῶν ἡλπίς χαῖρε βροτῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνότης ἄχραντε σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύθησας.

Καταβασία.

Ἐλαὸς πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοῦς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστρυγῶς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον ἀλλ' ἀντηγοῦντε δροσεβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον: Ὁ ὑπερμνήτος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὠδὴ η'. Ἐπταπλασίως καίμινον.

Ἐβλω ποτὲ ἀνείλιυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, Δεῖος Ἐλισσαίος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμι' ἐν τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαια, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιοῦμεθα

(* Τὰ ἀνωτέρω ἐκείνησαν ἐν φυλλάδι ἰδιαιτέρως ποιησάσης τὴν τι' Ἀλεξανδρινῆν Ἀκουσθίαν τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκουσθία ἰεροερίτη, Πόλις καὶ Νικολάου Χελιδονοῦς· ἐδὲ βίος τοῦ Ἁγίου Πλημνίου συγγραφεῖς, (ἀθλον ὑπὸ τινος) μετατέθηξθ' εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν βιβλίαν παρὰ τινος μαναχῆ Ἀραβίου, τοῦ ἐκ Παλάσθης Κωνσταντινουπόλεως, ἔπου καὶ ἱκανώθησαν τὰ πάντα ἡμῶν, ἐν ἔτει 1785.

βλέπεν, και πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμι, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακωβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέnetes βλέπεν σε, πίστει ἀδιστακτικῶ προσερχόμεθα πάντες, και φάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τραγῶντες, και φῶς και σωτηρίαν, και τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευγεμονοῦntes πρόξενιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλοίσει τῷ Χριστῷ κραυγαζόντες: Πανοίγαθε Δέσποτα, τῷ σὺ ὕψιστῷ θεῷ Σταυρῷ, ὕψισσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνήμου λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, και εἰρήνῃ βαθεῖα, ὑμνηταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ομοφυῆ συνάναρχον, συναξίον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλῆν, διαμετῆν προσωπῶσι δὲ Πατέρα ἀγεννητον, Υἱόν και Πνεῦμα Ἄγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, και Θεότητα πάντες, ὑμνοῦntes μελωδοῦμεν: ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθετοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἀκακον, καθωρῶσα κρεαίμενον, και ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέμου προάναρχε, και ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, και ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδυναῖς, ἢ Πάναγνος ἐθῶς ἦν φωναῖς ἀσιγητοῖς, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς.

Οἱ τῶν πατρῶν ἐθῶν νομοφυλakes, τῆς Μωσείως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἐπτά φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἁθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσαι, οἱ νοσοὶ λαμπτήρες.

Οἱ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, τὰς Ἀντιόγου βουλαῖς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐθῶν: Ἡμᾶς Ἀντιόχε, οὐ θηρία οὐ ζῆφι, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅπως χωρίσει Θεοῦ.

Οἱ τὴν Μωσείως καθέδραν κοσμήσαντες, και τοὺς πατρῶους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἐπτά ἀστέρες ἐν κόσμῳ λαμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαῖδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, και τοῦ πιστοῦ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἐπτά φωστῆρες ὡς λύχνι φαίνοντες, τῇ τοῦ νόμου λυχνίᾳ, σαφῶς ἐπέτεθῆσαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρὶ.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, και Μοναδί φύσεως ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπόαιστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας Θεοσάουρισμα, τῆς τοῦ Υἱοῦ παρουσίας ἐνοήλουμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνοαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἐμφανῖ ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοῖ, Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάνα Λόγον, και τὸ πᾶρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, και ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέγον, Πνεῦμα πακαίγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἤλοι ποτὲ, πόδας τε και χεῖρας παιδοστυλεῦ, και τὴν πλευράν νυττόμενος, ὅςος ποτιζόμενος και γολῆν, ἢ πάντων εὐφροσύνη. ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Οραῖος ὑπὲρ σάφειρον και χρυσόν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφικας, θεῖε Σταυρῷ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, και νοσοαῖς Δυναμέσι πάντοτε κυκλοῦμενος φανερῶς· ἀκτίσι δὲ τῆς θεῖας, δυνάμειως φωτίζων, τῆς ἀκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χεμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὀδηγὸς πλανωμένων και στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων και Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκειμενον ὀρωῶntes, μετ' εὐλαθείας ἀσπασώμεθα.

Ηνῖκα μελλεῖς ἐρχεσθαί ἐπὶ γῆς, κρῖνα κόσμον ὃν ἐπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, και τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς ἀυγάς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτου δυναστεία, οἰκτεῖρήσον με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθετοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτονα ἐκ γαστροῦ, πρό αἰῶνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, και πῶς φθορεῖς, ἀνθρώποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, και τὴν πλευράν ὀρύττουσι, λόγη και τὰς χεῖρας σὺν τοῖς πόσιν, ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγνος ἐθῶς ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οἱ κατὰ νόμον τραχύντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρου φοιτῆται, Σολομονὸς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίογε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί σὺ πράττεις, ἂ βουλεύη καθ' ἡμῶν;

Οἱ ταξίρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντίοχου αἰνοῖας, καταφρονήσαντες στειρόν, ταῖς βασάναις ἐνήθλου, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοῦς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προεργάζειν τοὺς πόρους, καὶ τοὺς ἀθλους, καὶ θανατῶν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Οσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομὸν τοὺς υἱούς, ἐσφαγμένους ὄρωσα, οὐκ ἐσάλειψή τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραξεν· Ἄκουε, Ἀντίογε, καμὲ πρόσθε τοῖς τέκναις, εἴπερ ὄλω, ἐστὶ χάρις παρ' ἐθρών.

Ο γυναικὸς ἀριστίας! ὦ γενναϊότητος ἀκρας! ἢ τὸν ἐπτακύλιον χορόν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιέρωσασα Θεῷ, προθύμως ἠδρόριστο, καὶ δέδωκεν, ἐκούτῃ τοῖς βασάναις, εἰς προσθήκη, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οἱ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς ζωῆς, θῆσαν ἰσχυρῶς ἀντέστησαν, ταῖς τοῦ θανάτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἠγάπησαν, τῆ τοῦ νόμου λατρεία, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστέας τοῦ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρος ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προενέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμῶμεν, προσβουνοῦντες, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμεῖς τὸν θλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμη, τῶν ἱερῶν υἱῶν ἄλλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἐκείναις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἁγίῳ, δωροῦμαι, τῆ Μονῆ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώπῳ μὲν τρισί, μὴ δὲ Θεότητι, αἰδίον, ἀτελευτήτων κρείτος, ἐν μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἰπέ, τίκεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σου, καὶ ἀμήτορος ἀνῶ, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς, γεννητήρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς εἶδεν, ὡς ἠδύκηκεν αὐτός.

Καταβασία.

Μυστικός ἐστι Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σέ μεγαλύνομεν.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενομένος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται, σήμερον τῆς γὰρ προμηθίας ἡ παγγέννη καταρά διαλελυταί, τῷ βλαστῶ τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, ἢν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαρροτελαρίον.

Ἦγος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμασταὺς μνησόμεν Μακκαθαίους, Ἐλεάζαρου παῖδας Σολομονὸς τε· οὗτοι γὰρ καθέλιον τὰ φρούραγμα, τοῦ ἀρχαϊκοῦ δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ νόμου λατρεία, ἐγένοντο στεφανῶται.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς βασιλεὺς τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἰς τοὺς ἄθλους, ἰστώμεν Στήγους ε'. καὶ ψάλλομεν τριὰ Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦγος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλαζόμεν, ἐν ᾧδαῖς μελωδῶσμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ παμκαρτίστε, καθάγιασον ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα, τῆ δυνάμει σου· καὶ παντοίας ἐν βλάβῃς ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελιθόντες ἀρῦσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προσερχόμενα· ἰδοὺ προκειμένον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδόμενῃ τῷ Ἄματι, καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄντων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνψύσαστος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγαλλίσμα, ἱερῶν καύχημα καὶ διάσωμα, σὺ εἰ Σταυρὲ πανσεβάσμι· διὸ προσκυνούμεν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχῆς, φωτιζόμεθα σήμερον, δεῖξά χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καβελόντος, καὶ τὴν ἀρανὴν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων.

Ἦγος α΄.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς αἰετίους παῖδας ἔλεγε: Τῇ Ἀθραμιαίᾳ πολὺ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφραγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσατε. Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπειπον τὴν νουθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τοῖς βασιάνουσι βλάσαντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦγος β΄.

Επτά στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον δι' ὧν εὐδόκησον Σωτήρ ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαμαστώσων.

Ἦγος πλ. α΄.

Οὗ τοῦ νόμου φυλάκες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίᾳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐδῶν: Ἡμεῖς, ὦ Ἀντιόχε, ὑπὲρ πατρῶων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίζεις δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ δῆρος, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα, Ἦγος δ΄.

Τὸν κατὰ Μανθαβαίον συζητηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοί, καὶ τὴν τοῦτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παιδῶν ἑπτά, καὶ μιᾶς γυναίκος. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦγος ε΄ αὐτός.

Οσυμαγήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυίδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμισσον, καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ὄρατα ἐλεῆ σου, καὶ γνωτώσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν· πρεσβεύουσις συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται ἑξήσδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τοῦτου προσκυνήσις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τοῦ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γνωμένως δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦγος β΄.

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιόν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψώσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὗς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἡδονῆς στυλῆσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποιήκε. Δεῦτε πιστοί, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἤνωθήμεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τοὺς κάρας. Δεῦτε πάσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμῖνοι τιμῆσωμεν. Χαίροις Σταυρέ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πεσόντες Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλῆται λαὸν κρατικῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεόν, δοξάζομεν λέγοντες: Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως.

Καὶ Ἀπολυτίκιον.

Ἔς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν: Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν, κτλ.

Ἦ Β. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψίνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιερατικόνου Στεφάνου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Ἔς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ πρότομοια γ'.

Ἦγος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μαρτυρίᾳ.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνογέντων, ἀρχῇ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ως βαθμιδῆς καὶ κλίμακες, πρὸς οὐραίνων ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νησίδες σοὶ γεγῶναν· ὧν ἐπεβαίνων τεθέσται, ἱστάτω τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐν δεξιῶν, σοὶ ὁμώμοικον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὐ πλῆσιον, ὡς κελλίνικος καρδέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀρορόικον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθετος καὶ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνακρούμενος. καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσκύχου ἀφέσεως. ἐκμιμῶμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερῶτατον Στέφανε.

Καὶ Ἰδομέλα γ. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν εδείχθης πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοι ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοι ἐφάνη. Ἄυτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θερπίοντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιακόνον ἐπαείεις τιμήσωμεν. Οὗτος, ἔστω ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐδεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγιστὴν ἐνεθύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιακόνε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχῇ· δυσωπήθητι καὶ πρέσθευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν εδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σπῆτιν σου ἐορτάζουσι μνήμη, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντοκράτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀεὶ ἔωθῃς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν ἐπιθυμῶν, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάργουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σωθῆ πόλεν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνῃ, τῶν χεμαζομένων ἢ γαλήνῃ, ἢ μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἔτα. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανοφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσθευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτικίον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκαταλαβε.

Βασιλεῖον διαδόημα, ἐστέφη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄλλων ἂν ὑπέμενας. ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Μαρτύρων πρωτόαβλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίῳ ἀπελέγξας μακίαν, εἶδεςσου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἄσκησι τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὐ στεφανώσω.

Θεοφάνους.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ακτινοβολοῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφῶν ἄλλων, καὶ σεβρῆς ἀθλήτης, τοὺς σὲ ἠμούντας φωτίσει, καρεστώς τῷ Δεσπότη, στεφανοφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μάρτυρον στεφανώμα.

Σταλιοδρόμων ἀπαρχὴ γνόμενος, καὶ ἀκροδίκιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἠέλωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρω, θεοπλοκόν σοι προτεινόμενος, στέφανον δεσπέσι Στέφανε.

Μόνος ὑπάργων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνεδίεξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κολπῶν, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὺν Πρωτομάρτυρα.

Αγγελιομόρφω προφανῶς λαμπρότητι, κατανυγάζομενος, Ἀγγελικῶς ἤμοιος, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνον πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὄφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἐνδοξε Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρῶτον ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τὸν Πατρός γεγέννηκας. Ὡ παρθενίας σκῆνωμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε!

Ὡδή γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Περόλογος ἱερός, καὶ θελόγος εδείχθης, συμπλεκόμενος Ἐβραίων τοῖς δήμοις, διελέγγων

ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀβέστητα, καὶ θεομά-
χον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνου
τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρό-
μου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέ-
λων τὸν συνόμιλον, δευτε συμφώνως πάντες,
ἕννοις ἐνθέοις τιμῶμεν.

Ο' κεκρυμμένους θησαυρούς, ὑπὸ τὴν γῆν φα-
νεροῦται, καὶ τὸν κόσμον ευωδίας ἐν-
δέου, καὶ πλουσίαν ὕδατων, τὴν οἰκουμένην
ἐπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακό-
νων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐ-
νεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρό-
νως, ἐξαναστήσων ἕννεϊν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-
νήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἔγγον βραίνειν, Στέφανε
μῆκαρ ἀξίως σου. **Θεοτοκίον.**

Πύλη εὐδείχθης νοσητή, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕ-
ψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε·
διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν,
ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάοχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

Ο' στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἄ-
γιος μόνε φιλόδηρατε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγλή καταλαμπούμενος,
καὶ τῇ ὄντως σοφία συναυψούμενος, τῶν
Ἰουδαίων τὴν ἀγλὴν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν φα-
δίῳ τὸν ἐγθρόν, ἀλλητικῶς καταβαλὼν, Μαρ-
τύρων στέφανος ὄφθης. Ἄλλοι πρέσβευε τῷ
Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος,
ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀναταίσιχτος,
τείχος καὶ κισπὴ καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόν-
των σοι, ἀειπαύρθε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ
Θεόν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ
κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁδὴ 8'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡμῶν, σήμερον μύρον ἀνέβλησεν, ευ-
ωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποτα-
μός, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους,
ἐπέκλυσεν ὁ αἰδαίμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύ-
ρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυναίμεως
θείας καὶ χάριτος.

Ω'ς ἱερά, καὶ φαειρότατη καὶ εὐσημος, ἡ
ἡμέρα, ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, πλήρης

φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης,
τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος,
τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θρά-
σος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπειλήσας, ἐπα-
ξίως, Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστός, ὁ
παυβασιλεύς, σὺ κατασκηνοῦσας· αὐτοῦ γὰρ
ὄφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτε-
λῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν
ἴασιν.

Ο' ἀλλήνης, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος,
καὶ ἐδραῖος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ
τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἰγλή εὐσεβείας, φωτί-
ζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας,
ἀληθείας ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρό-
βολος. **Θεοτοκίον.**

Νεὶς Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας,
ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Αὐ-
τρωτῆς, πάντων καὶ Σωτὴρ, κατὰ τοῦ θανά-
του, ζωὴ ὁ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦ-
σαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακα-
ρίζομεν.

Ὁδὴ 6'. Ἦνος τι με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς καταιότητος
ὄντως συνῆδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ'
αὐτῶν θεγήρας χωνυόμενος, ταῖς βολαῖς τῶν
λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς κικηφόρος, ἀνυψώθης
τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ω'ς ὠραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι
ἐνδοξὸς Στέφανε, τὴν ἀγλὴν διώκων, καὶ
Δαιμόνων ἐλευθῶν τὰ φάσματα, καὶ νοσοῦντων
πάθει, καὶ ψυχικῶν ἀρρώστημάτων, θεραπεύων
τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοσερῶς σὺν Ἀγγέλοις, μῆκαρ ἀγαλλόμενος
κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ
σῇ ἐπιδομίᾳ καὶ χάριτι, ευωδίας μύροις, πνευ-
ματικῶς ευωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης
δύομενος. **Θεοτοκίον.**

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν
σου κεκτιμένη Πάναγιε, συγγενοῦς προ-
νοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρῆθης δεόμεθα, ὅτι σέ
καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλα-
ρυμόν εὐμένην προβαλλόμεθα.

Ὁδὴ 6'. Ἰλασθήτι μοι Σωτὴρ.

Αγγέλων ὡς μιμητῆς, τῇ προαίρεσι γενό-
μενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτίσω μακά-
ριε μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς
ὑμνουτάς σε περίσωζε.

Ρ'ημάτων μῆκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνευστῶν
ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὄτα

θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε. τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τοὺς ὄψεις ἀπμαύρωσε.

Τῆν δόξαν τὴν πατρικὴν, θεάσασθαι κατήγειωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυεῖς ἀπαύγαγμα Στεφάνου, τῶν ἁθλῶν μνήσον σοι τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, Ζηγοῦρε πανσεβασίμει.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενὴς, ὁ πρὸ αἰῶνων ἀάρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὁράμενος ὁμίαι. ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Εἰρμός.

* Πλάσθητι μοι Σατήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσθαι μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανόυ Γεωργίου πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἶμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀβηλῶν προοίμιον, στεφάνιτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωτάθλος.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὀρίων, τῆ εὐοσμίας αὐτῶν τῆ τεργῆ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττωμαι δέσμαι· ἐν παγετῷ γὰρ γαιμῶνος πλέον ἀνθούσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἀνθεσίν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονώς τῶν νομίμως ἀλλοιούτων, καὶ ἀνθούτων κρυμῶ τῶν κολάσεων· ὁ δεῖξας τρίθεν ἀπλανῆ τοῖς δουλομένοις ἀσθεῖν, ὁ καλὸς σταδιάρχης, ὁ τοῖς πόνοις ἀναλαίψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωτάθλος.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἔχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

Νεκρὸν Στεφάνου δὲ πόλει Κωνσταντινου·

Δευτερίῃ νέκυος Στεφάνου γένετ' Ἀνακομιδῆ.

Η τις τελεῖται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δε τὴν δειγῆσαι. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῆς τῆς τοῦ Ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν πῆθι διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγίοσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν παραχῆν διεδέξατο· καὶ πᾶσαι μὲν φυλάκα·

ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ καλαστήριον ἀνευέργητον ἔμεινε, τῆ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολῦτιμος ὄλθος, τὸ Λειψάνον φημί τοῦ Πρωτομάρτυρος φανεροῦται.

Ἄνιρ γὰρ τις ἦν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ἣ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος. Λουκιανὸς τὸνομα· τούτω οὐχ ἀπαῖ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς ἐπιφανὴς ὁ Πρωτάθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ Πρεσβύτερος καταμνησθεῖ τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δὲ, χαρὰς πλάσθει, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν ἐπὶ τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορύξας, εὗρε τὴν σορὸν. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, καὶ εὐδοκία πλείστη τοὺς παρόντας κατενωθιάχουσα· καὶ φωναὶ οὐρανοῦ ῥηγγύμεναι Ἀγγελῶν Θεοῦ, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, βωμάτων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐνηκούοντο σημεῖον. Ἄλλα καὶ θεραπείαι πλείσαι τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τῆν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον.

Αὐτίκα γοῶν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, τὴν δυσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἄγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φωτῶν καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσκρούσεως τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τῷ Ἁγίῳ σεβασίμους, κατὰ τὴν πόλιν αὐτήν, οἰκοδομεῖται ὑπὸ τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῆς, ἔς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δευθεῖς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λειψάνον μετὰ πάσης ἔθου σεβασμότητος.

Οὕτω δὲ πλείους ἡ πέντε μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν μετὰθεσιν ἑαυτοῖ, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θανάτου νοσήσας, καὶ γλισσάσομαι μὲν ἐαυτῷ περσεῖνον, τῷ τοῦ Ἁγίου παρόμοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθεόμενος, κειομένηται, ἐν αὐτῷ καταθεθείς. Μετὰ δὲ χρόνος οὕτω τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς τελευτῆς, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχούντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ γαιμητὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὐθὺς ελθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὁπίως μὴ τούτω πράξῃ καταναγκασθεῖσα, βουλήν

βουλεύεται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ Ἀνδρός ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναδραμεῖν· ἥτις θεῖα τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρός ἀφεῖσα γλωσσόμομον, καὶ πηγὰς δακρῶν προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λεῖψανον ἐν λεκτικίῳ (*) ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοπορίαν ἐποιεῖτο. Δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτός, ὕμνος Ἀγγέλων κατ' οὐρανόν, καὶ Θεοπρεπῆς ἐξηκουετὸ δοξολογία, καὶ ὁμῆς εὐωδούς, ὡς μύρου πολλοῦ ἐγκυθέντος, τὰ εἰσεῖσε ἐπληροῦτο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμῶζοντα, Οὐαὶ ἡμῖν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παραίγει, μαστίζων ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκήλινα, πόλιν παραλίον, καὶ εὐρόντες πλοῖον, καὶ πεντηκόντα χροσίων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. Ὅποσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοπορίαν ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους.

Ὡς δὲ τὴν Βασιλῆδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Βασιλέως ἐνηγγήθη τὸ μέγα τοῦτο δράμα, ἀννήγγηθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικός, αὐτίκα παραστάσα ἐμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξείπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς, καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεθῆς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκνικῶς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιάσας, ἐκέλευσε τῷ Ἀρχιερεὶ μετὰ παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τὴν ὑπαντὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαθείας τὸν Ἅγιον εἰς τὰ βασιλεῖα ἀγαγεῖν.

Τότε τοῖνον καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια· ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὁ μὴ καταλείπειν ἀκίον, λέγομεν. Ἐβλινον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ Διασαυρός, ἔως ἔφθασαν εἰς τόπον Κωνσταντιναῖος καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη, μῖς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξεπιοῦσης: Τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δει τὸν Ἅγιον κατατεθῆναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκούσας, μεγάλη τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκεν. Ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστό-

τατος Βασιλεὺς· καὶ παραγράῃα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσιμον ἐγείρει τὸ Πρωτόθλιον ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαξίμου, Δαδᾶ καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροῦς ζωηφόρους, Πόλῳ λέγειν εἶοικε: Σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δωροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ γῶρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. Παραστάιντες δὲ Ταρκυνίῳ Ὑπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες θῦσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθέντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὀξοβία καλουμένῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμονται, Ἀπριλίῳ γ' Ἀγνοουμένῳ δὲ ἐπὶ χρόνος πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Ἀυγούστου δευτέρου· ἃ καὶ νῦν κατὰκείται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ θείου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Γαϊάνου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκῆ, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ρῆ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέψε, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κρᾶζόντι: Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ Θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μιαιφόνους πολάμας, τούτον ἀνήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούτων συντόμως καὶ ψάλλοντα: Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διηλεγεας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐνομώτατος, μιμητῆς τοῦ Σωτῆρος, καὶ Θεομάχου τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ἧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες: Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμῳ Ἀγνῇ γεμένῃκας· τὸν πρὶν ἄσαρτον Λόγον, σαρκὸς προσλήψε Παρθένε τέτοκας, ᾧ μελε-

(*) Λεκτικίον ἐστὶ λέξις ἑλληνικῆ, παράγωγος ἐκ τοῦ Λεκτικῆ (Lectica), ἕνωρ ὁμοῦ φορέου· τὸ δὲ Λεκτικῆ παράγεται ὁμοίως ἐκ τοῦ Λεκτικῆ (Lectus) ἑλληνιστῆ Λεκτικῆ, καὶ τῆ.

δοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες: Ἐυλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔδῃ η΄. Ἐπταπλασίως κείμενον.

Υπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάριστε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου, μορφὴν ἰσαγγελοῦ. εἰκόνος τῆς χάριτος, διαδοθεῖς Στέφανε. τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλουσίας ἐντεῦθεν ἀνεβόα: Ἰερεῖς ευλογεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανήφορε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψε, ῥάνισιν αἱμάτων σου πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακραῖζω: Ἰερεῖς ευλογεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν τῶν χάριτων ἐνδοξε, σοὶ ὁμῶνυμον στέφανον, τῆ σὴ σεβάσμιᾳ, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεόν, καὶ Βασίλῆα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως: Ἰερεῖς ευλογεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέλου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γάρ, στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσαγγελοῦ· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συνταξιμένως χορεύεις, βοῶς ἀδιαλείπτως: Ἰερεῖς ευλογεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς αὐτοῦ γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκία γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογονίας χάριτι· ἢ ἀκαταπαύτως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν: Οἱ πάντες ευλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἐίρμος.

• **Ε**πταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττον, περισθενέτως τούτους ἰδὼν, τῷ Δημοιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα: Οἱ Παῖδες ευλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔδῃ ζ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αθλήτως Μαρτύρων ἡσπαρχῇ, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοῦς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγες: Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἁμαρτίαν Κύριε· δεῖξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγάθῃ, καὶ θεῖας βασιλείας, τρυφήσαι τῆς ἀφραστοῦ, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Ὁραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μακμαρυγῶς, καὶ θεηγόρου στόματι, θεορρήμοσύνης ὡς φωταμῶς, ἐνθῆως ῥητορεύων, τῆς ἀνω κληρουχίας, θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλοῦμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοβήτη παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εὐκρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὁς πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπληθῆς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς διλιβόμενος δούλους σου, καὶ ὀδυνομένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀληθοῦσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων, ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὁ Ἐίρμος.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλήγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονε, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ἐξοπιστελιῶριον. Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν.

Ὁ πρώτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομιζέται, πρὸς τὴν Βασιλεῖον πόλιν, θαυμάτων βρώων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ὁν περ αἱ ἀνω τάξεις πολλῶ σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαθόντα σάρκα Παρθένε, ἐν σὴν τιμίῳ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Ἄνω. Ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανοῦς ἀνερχόμενος, ἐπήρη

μεταίσιος, καὶ τὴν Δεῖαν εἶδεν, ὡς ἐχῶρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μηθείας, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριᾶδος μυστήρια διὸ τὴν ἀκαταλήπτου, ἀνακηρύττει σου δυνάμει, Ἰησοῦ παχτοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμοῦμενος, χαρισμάτων Δεῖαν, καὶ τῶν ἱαμάτων διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλήθρωπον, ὑμολογοῦντας καὶ λέγοντας: Ἰησοῦ παχτοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλαμος ὑπέριτος, ὀξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη τῆ γλώσσᾳ σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν διὰ σου τὴν ἐπίστιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραιότερον, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, Ἦγος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνόμιον ἐλιθάζετο ἄλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σου τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς ἀνοήτους, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς σύρκουσις ἐλαμβάνετο καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς γοροστάσιαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'ν παντοίῳ κινδύνῳ, τοὺς δούλους σου φυλάττει, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ τῆς Οὐκωήγου.

Δόξα, Ἦγος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ σύρκουσις ἐθέσασα ἀνωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ορατοῦ Πατρὸς διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τὸ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραυγάζεις ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων: Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἰτῆσαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε Ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρχαίην προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος:

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζῆτι τῇ β' τῆς γ' Ἑβδομάδος τοῦ Παισχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον:

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελόνα.

Ζῆτι τῇ ε' τῆς ε' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκά.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσακίου (),*

Δαλαμάτου καὶ Φαύστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ. Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦγος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ο' Ὅσιε σου Κύριε, ἐξομιοῦμενοι τοῖς ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθῃ ἐμείωσαν σαρκός καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων ταῖς καρδίαις κατεφώτισαν αὐτῶν ταῖς ἰκυσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλαμάτοντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς καὶ τοῖς ὀρθόδοξοις συμμαχησάντες, κλεος παρὰ πάντων ἀπηνέγκασκο αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αστὴρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχῶς, σκότος τῶν Δαιμονίων ἀπελάσαντες ἔθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν Δεῖαν μνήμην ὑμῶν.

(* Σημειώσαι, ὅτι τὸ Ἰσακίος λέγεται καὶ Ἰσάκιος, συνηρησμένων τῶν δύο καὶ εἰς τὴν καὶ τοιοῦτου μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ὑμνογράφος Ἰσακὴ εἰς τὸν ἱερέως Κανόνα. Ἰσακίον ἔχει πρὸς τούτους καὶ τὸ Χειρογράφο παντοχού.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χελεὶ δόλια, τὰ ἔργα δὲ μου, εἰς ἡμιμίαντα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπάντησω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένη καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξήται μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγγχος.

ἢ Σταυροθετοκίον.

Η δαίμαλις ἢ ἀσπίλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσκαρτωμένην ἐξελυσθείς, οὐρομένη γοερώς, Οἰμοὶ! ἀνεθόξασθαι πονηρότατον τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωσαι ἐκ σοῦ παμφιλτάτη;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκταήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἃ παραῖν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Φαιδρούς ἀνυμῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἢ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ Δεῖῳ φαυλωρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ δεῖσει ἀληθῶς, θεούμενοι μακαριοὶ, τοὺς πιστεῖ ἐφορᾶζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερν, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυράσατε.

Αποσκοποῦντες εἰς μόνὰ τὰ μένοντα, τὴν τῶν ρεόντων φορᾶν πᾶσαν ἀπεκρούσαθε· καὶ ὄλω τῷ νοῦ, Κυρίῳ προσκλωθόμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Πατέρες πασιεβασίμοι· ὄθεν πρὸς ἀνεσπερον, αὐγὴν μετεβίβασθητε.

Ερωτάταις μελέταις πτερούμενοι, Δαλμάτες Πατέρ ἡμετέροι, καὶ καλλωπιζόμενοι ταῖς Δείαις διδασκαλίαις, Ἰσακίου τοῦ μακάρος, ἀνέδραμες πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στόλος καὶ ἐδραϊώμα, Μοναζόντων γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἠκυήσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμῶν, Παρθένη κατανύξεως, καὶ λαίμψον μετανοίας φωτισμῶν, Ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απλῆθησε ἀστέρα ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσακίε πάντες ἔγνωμεν, πεκρᾶς αἰρέσεως, ἐξαφηνίζοντα σκότος, καὶ πιστεύς τοῖς λόγοις σου καταφαυδύροντα.

Νηπιῶς ἀνατείλους, ταῖς καθαράις λαίμψησι, Φαῦστε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐγρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορωμένους σε μάκκα, καὶ πιστεύς τὸν βίον σου ἐξεκονίζοντας.

Υμνωδίας ἀπαύστοις, καὶ προσευχαῖς Ὅσοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη, κατανομήσαντες, γόρην ἀνοιμήτον, καὶ ἀναφαιρέτον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εὐλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτην νηστείαν, ὡς Μαυθῆς Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτες πᾶσιν ὑπεδείξας, ὠραζόμενος, τοῖς υπερλόμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυγίαν, καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν, ἐνδον δεξαμένην, Παρθένη τὸ πῦρ τὸ ἀστέκτον, Δεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὴ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητῶρ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφστῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευδέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθυτάτον, καὶ φωστῆρες ἔργας, ἐνθέως πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορᾶζουσι πόθῳ, τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαθεύσα ἀπλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθιλλάσας, τὸν πάντα ἐτρέφοντα· ὄθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ρυθθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα

Παρθένε ἀγνή, τὴν σὺν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θελεῖς ποιῶναι.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Τὸν ἀμόν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγασεν: Ὁ μὲν Κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώτης σου τὴν σταύρωσιν, ἢ περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακροθύμει Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητε καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακίχου Κύριε.

Ὡς πολύφορα κλήματα, τῆς αληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρὰς τοῖς πᾶσι κατανοήσεις.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σέ πάντας ἐγνωμέν, τὴν εὐσεβείαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνες ἐκκρούοντες.

Ὡς τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίωνσε, θεῖα Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνέαις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμαῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Ἄγνη κατέλαβες τῆ ἀγρυπνῶ ἰκεσία σου, διαναστήσόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Μετανοήεις Ἐώς, πρὸς τὴν Βασιλῖδα τῶν πᾶσι γεγόνως· καὶ τῷ θεῷ σπέρμα, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐμυζώσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἐρώτατε Πάτερ Ἰσαΐε.

Οπαδὸς Ἰσακίου, ὡσπερ Ἡλιῷ Ἐλισσαῖος γεγέννησαι, ἱερεῖ Δαλμάτε, μληωτῆ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, διαφρίστων ὕδωρ, τῆς πονηρᾶς Δαιμονίων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν παράδοον.

Νόμοις θεῖοις πεθίχθας, νόμοις ἁμαρτίας εἰς τέλος ἐξέλιχθας, καὶ ὠρίθης στύλος, προηγούμενος θεῷ συστήματος, θεωροῦσε Φαῦστε, καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος, καὶ Πιστῶν ἀδιδάσειστον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Αληθὴ Θεοτόκον, πάσαι γενεαὶ σε δοξαζούσιν ἄχραντε, τὴν ἀμώτεραν, τῶν Ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ βωῶ: Ἀγιάσόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι.

Ὡδὴ ε'. Τὴν θέσιν ἐκχεῖ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων τὸν ἐνεῖναν γὰρ ἐξήλωσας βίου, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεῖα λεπτύνων τὸ σώμα σου, ἀλείπτεις τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανὼν ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζῆλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἰλακάβ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρήσῃ· Ἰσαΐε ἤλεξας, νοσησαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου ἀφρόνως διαίρειν.

Ὡράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες τῶν πιστῶς σωζομένων, θαυματουργοί, θεωροῦσι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖο Ἰσαΐε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων φωστῆρος ἀήτητοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίας, καὶ πάντοιας τῶν ἐχθρῶν ἐπιρροίας, ἐπισκοπῆ, Παναγία Παρθένε, σωτηρωδαί σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθὴ Θεοτόκε ἐλπίς μου πανήμυτε.

Ὁ Ἐρώμος.

Τὴν θέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελάω μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισεν· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλαμπαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἵρέσεις ἀνατρέψαντας τῆ πίστει, ὕμνοις Ἰσαῖον εὐφημίσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας· αὐτοὶ γὰρ βωῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὲς ἱκανὸς ἐξεπεῖν ἀνθρώπων τῶν Ὅσιων Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρεταῖς καὶ τὰ σκαίματα, ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρήσῃαν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θεῖας πράξεις, ὡς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς Ἀγγελοι· ἀλλ' ὁμοῦ σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βωῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ὅσιων Πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαῦστου, καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι.

Κυλιούσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Υψιστε, Φαῦστος, Ἰσακίος Δαλμαίτος.

Δαλμαίτος, Ἰσακίος τρίτατῃ θάον, ἠδῆγε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἄγιος Δαλμαίτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρῃ σκολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς καὶ θαρσύνων. Διὰ δὲ τῶν Θεῶν, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μετ' αὐτοῦ παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὅσιον Ἰσακίον, καὶ τὸν μοναχτὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὑψος ἀρετῶν ἤρθη μέγιστον. Ὁ δὲ θαυμασίος οὗτος Ἰσακίος ἐκ σπαργάνων αὐτῶν τὴν ἔρημον ὤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετεργόμενος· ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λιμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμούμενος.

Οὗτος, ἐξεργόμενος τοῦ Βασιλέως Οὐλαντος πρὸς τὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προσελθὼν ἔφη: Τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ὁρθοδόξοις ἀνοίξον, ὦ Βασιλεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινήσεις, Ὑποστρέψας, φησὶν ὁ Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπιστρέψεις, εἶπεν ὁ Ὅσιος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός. Συναΐψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ φύξῃ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν, πυρὶ καταναλωθήσῃ ὁ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχειρῶν γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέγη.

Οὗτος, μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῆδε, τὸ Ὅσιον Δαλμαίτου Ἦγουμένου παρεστήσατο, Ἀττικῶς τότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχικοῦ. Αὐτὸς δὲ πρότερον διατρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπόσιτος διαμεινῶν, καὶ ἐν ἄλλαις τὸσαυτάς ἐν ἐκστάσει γεγονώς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγγλήτῃ, καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον συλλεθούσι Πατράσιν αἰδέσιμος· οἱ καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτόν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν τῆς κατ' αὐτόν Μονῆς ἄρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάργειν. Καὶ Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου, Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ καὶ Γαλθίνου τῶν Ὑπάτων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει· κρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὰν παραχνομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐθάπτιζεν· ἐξ ὧν πολ-

λοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγκώστας κατέστηεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθέντες, καὶ παρήρησιν τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὅθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἐαυτὸν κατέστησε φανερόν, καὶ ἄγχει ἐν τῷ καιῷ τοῦ Ἄρειου, ὅλον διὰ προσευγῆς ἔσεισε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἔνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀνάγκαστον· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, τὰν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἦγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σαλώμη ἡ Μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς αἰὼν ἐκυλισθεῖσης λίθου,
Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὅσια Θεοκλιτῶ ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Στίχ. Θεοκλιτῶ τὴν κλησὶν ἔργω δεκνύει,
Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει,

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακας ὠφθητε τῷ Δεῖῳ, ἀκκιπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν, τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, θαυμάσια εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήκων νηστείας, καθυπέταξας τῷ πνευματικῷ Δαλμαίτῃ, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροσι, τῶν ψυχικῶν θαυμάτων σου, θαυμάσια εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν οὐράνιον αἰκέτε βασιλείαν, καὶ Ὅσιων χοροῖς, συνήρηθητε Πατέρες, μετ' ὧν βοᾶτε: Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθανάτον τεκοῦσα Θεὸν μόνην, Θεοτόκε ἀγνή, ὦ πίστις μελωδοῦμεν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ράβδῳ Σταυροῦ τὴν Σαλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοκτοῦ τὴν δύναμιν, ἀλέσατε Ἄγιοι, καὶ Μοναστῶν πληθὺν ἱεράν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδοῦντες ἀπαύστως, εὐκύσατε Πατέρες: Ἰσραεῖς

εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἱρετιζόντων ἑπάρσιν, προφανῶς ἐταπεινωσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν καταλυσιν ἢ πτωχῶς ἐπεκουήσας, καὶ ὁδηγὸς ἐγένου τυφλῶν, γήρους βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία, Δαλμάτε ἀνακραζῶν: Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενηστευκας, αὐθὶς τε τὸσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνωσας, ἐγήγηρον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφῆ, καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ φωταγωγοῦμενος αἴγλη: πρὸς ὃν βοᾷς Δαλμάτε: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οκατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυτον μήτραν σου, ὅλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε: διὸ μολυνθένταμε, τοῖς ἰοδόλοις δῆγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφοδοῖς, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον φαλλειν: Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβῆσιν ἐμμανῶς ἐξέκασε: δυναμίει δὲ κρείττον, περισθῆντας • τούτους ἰδῶν, τῷ Δημοτρογῷ, καὶ Λυτρωτῇ • ἀνεβόα: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 5. Ἐφριξε πάσα ἀκούη.

Ισχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀσχυρον φύσῃμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί: καὶ νῦν κλειζόμενοι μεταθεθῆκασι, πρὸς ἐπαυλεῖς νοητὰς εὐφρανόμενοι.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπράς, τὴν ἀνέσπερον ἀνυγὴν ἀποπέμποντες ῥόδα ἀμάραντα, τοῦ Παραδείσου εὐδοσιζόντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλθιοι: διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἑορτάζομεν.

Στέφανον ὡς περ εὐπρεπῆ, περιεκείμενοι σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, βίαις ἀγάπης τὰ καθορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ, χαίροντες εἰσῆλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστραφε φέγγει νοητῷ, καταναγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσαῖε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγῶν: καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταθεθῆκατε, πρὸς ἐπαυλεῖς νοητὰς ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλωτόσαν, καὶ μὴ εἰς θάνατον, παραχωρήσῃ νῦν ἀφυπνώσαι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, καὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξαζῶσε, ευχαρίστως Θεοτόκε πανάγωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πάσα ἀκούη, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ • συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐκῶν, • κατῆλε μέτρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό • γαστροῦ, γεγόμενος ἀνθρώπος: διὸ τὴν ἀχραν • τὸν, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλαίριον. Γυναῖκες ἀκούεσθε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκιον, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ Σαυαστῷ Ἰσακίω, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, ἀδικαλείπτως Ἄγγιλοι, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώτημι, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθει νῦν ψυχοφθοραῖς, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἐκλυσον, τὴν σὴν τε καὶ τοῦ τόκου σου: ἵνα ὑμῶς ἀχραντε, χρωστικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Πανάγιε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλεπούσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξυλοῦ, ταῖς ἀπνοῦν ἐθρήνει, καὶ μητρικῶς κλάλαζες, δακρυούσα καὶ λέγουσα: Τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταῖς θῆναι ἠέσχευ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦγος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ περὶ παραγγήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν: καὶ δεσμευθέντες διελευσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον: καὶ ἀξίαν κοσμικῆν, ἀπώσασάντων ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦ περιδόξου

ἐτελέσαν, καὶ τὴν αἶψα προξενήσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκιάματα, τῆς αἰλήσεως Ἄγιοι, καρτεροὶ θυμώσαντες, κατεκρούπεσθε, ἐν τῷ σπλαίῳ δέησαι, ἀπάυστοι τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύ, χορηγήσαι καὶ δύναμιν εἰς δὲ κρίμασιν, ὃ φιλόανθρωπος ἴδεν, ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήῃ ἡμᾶς πάντας, θεοαρχικῶς ἐγκαλεῖσθε.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σφαῶς κατεπλήττοντο εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελοῦμενον ὅπως γινώσκεις αὐτῆν ἀβεβούτων, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξαλογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πειρασμῶν, τὴν ταπεινῆ μου ψυχὴν καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, ἐχάρησόν μου καὶ δωρήσαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοοῖα, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν θαυρῶν ταῖς χύσει.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἰμόν καὶ ποικίλας, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, αἰμῶν ἠκυσάσα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφλέγγετο. Υἱὲ ποσειδάτε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακροθύμῃ; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Δόξῃ προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέλας Δέσποτα;

Ἀπολυτικόν, Ἦχος δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀπολυτικὴ:

Τοῖς ἐπτά Παισίν αἶνον αἶμα προσφόρους. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις: Κλῆμεντος, ἐλλείποντος τοῦ Ἀ, διὰ τὸ ὀκταήμερον τῶν ἡδῶν.

Ἠδὴ α΄ Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν.

Τοὺς ἀρεθμῶ, λαμπόντας τιμίους λίθους ἐπτά, δεῦτε πιστῶς τιμῶμεν, ὅτι πυρσεύουσι, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἐπτακώτου κρείττον λυχίας τῆς νομικῆς.

Θεὸς τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ, Παῖδες ἐπτά ἀνέθρον, ὡς ὑ-

πνον θάνατον, παραδόξως λαθόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Περίγῳ, πέπτωκε βοή σαλπίγγων ἐπτά ἡδὲ τῆς πλάνης ἑπαρσις, τῆ ἐπτακώτου νῦν, πίστει τῶν ἀλλοφῶρων, κατήλθεν ἕως Ἄδου καὶ διαλείπεται.

Στέφος διπλοῦν, Ἄγιοι Παῖδες ἐπτά ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἀρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκου καινίζεις ἀνούμφε: ὃ γὰρ Πατρὶ συναναρχος ἐν Δεῖῳ Πνεύματι, συνκείμενος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμῶ.

Ἠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Επτά ἀπλανεῖς ἀστέρεις ὡφύητε, τῆ πίστει ἀστράπτουτες ἀλλοφῶροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἴθυσθε.

Πρὸ βήματος στερέως ἐστώτες Ἄγιοι, τυράννου ὡς παλαι οἱ Μακκαβαῖαι, τῆ στρατεία δημησίφατε, τὴν ἐπίκρησον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῷ.

Αἰῶς τῷ Χριστῷ δεκτὴ εἰδείχθητε, δυσία προσευχῆς Ἄγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ κανυωδέστατος, τὸ δυσώδες ἐλέγγοντες τῆς πλοῆς στέρως.

Θεοτοκίον.

Ἡ βόαιος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παραδοξόν τοῦ σοῦ τόκου τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέγης ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς.

Ὁ Εἰρμός.

- Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω
- νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
- σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν
- ὑμνουμένων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψωθεις.

Θεὸς τῶν Κόσμου ὡς φαρτὰ παριδόντες, καὶ ταῖς ἀφάρτους δωρεὰς εὐληφότες, ἀπολαβόντες ἔμεναν ἐντὸς καταφθορᾶς ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἀπάσαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὐς ἐν αἰνέσει σημερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλακαρτημῶν πεφυκῶς δυσωπῶσε: Τὸν ἀνακαρτητὸν Θεὸν τετοικῆσα, τὸν ἀμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου Σμῆν, τὴν πολυκαρτητὸν, ἀκτεῖρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ ταῖς

ἀμαρτίας μου, τοῖς πολλαῖς ἐξαλείψαι· ἀμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάγκου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτωνσε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασμένον ὄρωσα Χριστέ· Οἶμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβά· πῶς ὁ δοξάζομενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θελῶν σταυροῦσαι; Ὑμῶς σε μακρόθυμε.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφίζομενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφείσιον Παῖδες ἐδειξαν ἄφρονα.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάιντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἀγχαντε.

Ὤδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ανεπαισθήτως τὸ πρῶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφείσιον Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Τερωθέντες Θεῷ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀλληλαὶ νόμιμοι Κυρίου, ἐφάρσθητε σοφοὶ, κλωῶν καὶ μαστιγῶν, καὶ σέρφονον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερόφως, εἰδώλων πλάσιν, εὐκλειεῖς Μάρτυρες, καὶ σσεβοῦς αἰρέσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μῶς πέφνηκας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεός, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς ὑπερούσιος.

Ὤδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐ τῆς θείας σοφίας ἰσαριθμοί, στύλοι εὐφημισθήσαν Ἁγία Παῖδες ἑπτὰ, λόγως ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νὸμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἀφάρτοι, πολυχρόνια Ἁγιοὶ ὠψήθητε.

Αὐγουσ.

4

Αφθαρσία συνέστιοι Μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιῶν καὶ νεκρῶν, καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζοντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλου γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἠθῆσεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξήγηστον τῆς εὐπλαγγίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός· με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστῶδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτυριανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἐπτάριθμον τιμὴν χαρὸν Μαρτύρων, Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροῦς γερτοὶ ζύνθανον ἑπτὰ.

Ὅτι οἱ Ἁγιοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως·

καὶ καιρὸν λαβόντες βουλευσάσθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐζήμενοι τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τὸ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο ταῖς ψυχάς. Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς Δέκιος ἀναζητήσας τοὺς πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιὰχθεῖς, ἐκέλευσεν ἐμφραγῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τεσσάρων (ἰσ. ὁρθότ. 194) χρόνων παρερρηκτότων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδῶν ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσεως ἀναφεισθῆς, περὶ τοῦ μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς τῇ αὐτῇ αἰρέσει ἀλλοσκεσθαι, διηπόρει τί διαπραξάσθαι. Ὅμως σάκκιον περιβαλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθῆρνε παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερωσῆν αὐτῷ τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρείδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπένευσε ταῶδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρου κίριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον, μόνδραν τῷ πονηρίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντας αὐτοῦ λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκείνου ἡμέρας δύο, πρὸς οἰκοδομήν.

τῆς μάνδρας, ἠνοίγη ἡ θύρα τοῦ σπληνίου· καὶ συμβάν οὕτω Θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ Παῖδες, καὶ ὠμίλον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ᾗδη χθές ὑπνώσαντες, μηδισασούν ἀλλοιωθέντες, καὶ μηδέ τῶν περιβλημάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδεδυντο, ἐν τῆς γῆς παραβλαβέντων τὸ σύνολον· καὶ πλείον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠμίλου, τοῦ Μαξιμιλιανῶ πρὸς τοὺς ἑτέροισ λέγοντος: Εἰ καὶ κρατηθώμεν, ἀδελφοί, στῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ προδώμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἄλλ' αὐτὴ σὺ, ἀδελφε Ἰαμβλίγε, ἀπέλθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσοτέρους· ὅψ' ἂν γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰαμβλίγος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτήρια ἐνλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνλλαγμένους, εἰσὶ δόξαμα βλέπειν, ἢ ἐν ἐκασταί γεγονέναι. Ἀπελθὼν δὲ ὅσως εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφωρῶντας, καὶ φάσκοντες θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργύριου προφανῶς ἐλέγχοντος τὰ λεγόμενον, τοῦ πρό χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τῆν τυτῶσιν φερότος, τρώμω συνεσγῆθη καὶ ἀφωρία, νομῶν ἀναγασθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχέθεισ δι' αὐτῶν Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τοῖνον καὶ προσπεσῶν, ἠντιβολεὶ λέγων: Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσίν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόνον ἀφετέ με ἀναχωρήσαι. Οἱ δὲ, Δεῖξον ἡμῖν, ἔλεγον, τὸν θησαυρὸν, καὶ ποιήσον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἶδ' οὖν, παραδιδόμεν σε εἰς δόξαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννον ὀρώντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλειὸν ἐπέθεντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἶλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. Ὦν οὕτος ἰδὼν, ἤρετο: Δειγῆσον ἡμῖν, ὡς νεκρῶν, ὅπως τὸν θησαυρὸν εὑρεῖς, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο: Εὐρεμα μηδέποτε εὑρεῖν, ἀπὸ τῶν γονεῶν δὲ κειτῆσθαι, καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβάν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος: Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δὲ, Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμὶ, εἰὼν

ἢ ἡ Ἐφεσος αὐτῆ. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος: Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτασαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθῆις, πιστεῦσόμεναι. Ὁ δὲ αὐτὸν, εἶπεν, ὁ Πατὴρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα Παῖπτος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν: Ξένα καὶ ἀνυπόστατα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ Ἰαμβλίγος εἶπεν: Ἐάν τὴν ἀλήθειαν λέγομαι οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἶπέναι οὐ γινώσκω.

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν: Ἀσεβέστατα, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ δικαιοσύων σχεδὸν ἐτῶν τυπωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν, σπευθεὶς ἀπατήσαι ἡμᾶς. Τότε ὁ Ἰαμβλίγος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων: Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ποῦ ἐστὶ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν: Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. Καὶ ὁ Ἰαμβλίγος: Διὰ τούτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγητε, ἀλλ' ἀκολοθησατέ μοι ἐν τῷ σπληνίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων, πιστωθῆσονται οἱ λόγοί μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφυγμένον, καὶ τῇ χθῆς ἐλλῶν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε: καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρίνος ἀκούσας, λέγει τῷ Ἀνθυπαίῳ: Ὑπολαμβάνω, ὅτι θανατώσιν τι συνέθε ἐν τῇ υποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπελθόμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. Καὶ παρεβέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπληνιον πρώτος ὁ Ἰαμβλίγος, εἶθ' οὗτος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγῖσιν ἀργυρίαις, ὅπερ ἔθεντο Ρουφῖνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοί, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ σπληνιον, γραψάντες καὶ τὰ τῶν ἁγίων ὑπομνήματα, καὶ ὑποσημαίνοντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πεζίσσι μολυβδίναις. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν τῷ Ἀνθυπαίῳ, ἀνοίξαντες, εὑρον τὰς μολυβδῖνας πεζίδας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόντες ἐνδον τοῦ σπληνίου, εὑρον τοὺς ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ κεδίσαντες ἠρώτων αὐτούς. Οἱ δὲ διηγήσαντο, ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἶθ' οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ

ἐξίσταντο ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασιῶν Θεῶν.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς δῆλα τοῦ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνιθῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν Ἀγίων πόδας, πεσῶν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσκηυε. καὶ ἠγαλλιάτο καὶ ἔχαριεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖδε Κύριος τὴν αἵτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσημολοῦντος οὖν τοῦ Βασιλεῦς μετὰ τῶν Ἀγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἀρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ ἄγιοι μικρὸν ἐναποναστάσαντες, ταύτων ὀρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δὸς ἄμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανόν, ἐφ' ᾧ γενεσθαι γλωσσόμοια ἐπέτα, εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆκαί ἐκέλευεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, οἱ ἄγιοι τοῦ Βασιλεῖ ἐφανοσθέντες, ἔλεγον: Ἐασον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. Γενομένης δὲ συναΐξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ καταθεὶς τοὺς Ἀγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας δίδεοντο, καὶ χαροῦσιν ἐορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικράν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφρεσίων πεποιήκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐγαροποιήσε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμπαίμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθιερχόμενους Ἐπισκόπους, διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκάλεσάτο· καὶ πάλιν παρὰ πρῶτον ἐορτὴν γέγονεν, εὐλογοῦντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακακομῆς τῶν Λεπφῶνων τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμή! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας, Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἡκε χαρίτων.

Πόντια Εὐδοκίη νεκρά ἤθη ἄμφι τετάρτην.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία, Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμημένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Παρσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ βίᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνωρίμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Παρσῶν γυναιξί, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Θεογνωσίαν. Διὸ καὶ διαβηθεῖσα, τύπτεται βουνεύοις· καὶ βεβαίεσα ἐν τῇ

φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα, πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς, διὰ βράβδων βίαις, ἕως οὗ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφονεύθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς καὶ πάλιν βίβαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσατο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἕξ, ἐξαγαγόντες αὐτὴν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλοῖμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ηλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλοῖμων ἰσπαργάνωσαν· καὶ συσφίγγαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐπέτηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα καλαμον βίαιως σῦροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τοὺς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμεῖας καὶ ὀδυνῆρας ὀδύνας ἐποίουν τῇ Μάρτυρι. Εἰθ' οὕτω κρεμασάντες, καὶ καλωδίῳ τὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἀγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὄσα αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἀλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Μάρτυς Θεοδοῦλη, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκῃ κρεμασθεῖς, Θεοδοῦλ ἐν μηλέᾳ, ὧς ἂν τραγῆσις τῆς Ἐδέμ μηλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γαῖς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμήν ἰὼν ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

Αὕτη ἦν ἡ Ἁγία Σαβίριος βασιλείως Παρσῶν, πρεσβυτάτην ἔγχευσα τὴν ηλικίαν. Συνελήθη σὺν μετὰ ἐννέα χιλιᾶδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμαγίων, διαφόροις βασάνοις, καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ Μακαρία τοῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἥτις μετὰ πολλῶν βασάνων αἰτίας, τὴν κεφαλὴν ἀπέτριψεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ. Εἰκόνοσ χρυσοῖς.

Δογεῖα Χριστοῦ, καθάρᾳ καὶ ἔκλεκτᾳ οἱ Παῖδες ὠφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἰρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγήνηται.

Ως ὄντως στεροῖ, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλίῃ τῶν ἡμῶν, ἄγιοι Παῖδες αὐτῆς ὠφθητε, καὶ μετὰ νεκρῶσιν ζήσαντες, ὁβρι

κρατούμενοι Δεῖα, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθές τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἀνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ πρόρχασθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθῆσεται ψυχὴ ἢ ἐτασθῆσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανάρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπλησιζόμενων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια: Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ γ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρίζαν περικίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ Δεῖα Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἰρέσεως νῦν, νομῶσι καρπῷ τῷ τῆς Πίστεως, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἑβραίων ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ ἀλλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθὺς ἐδειγθῆσαν στήριγμα· οὓς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέρροί φανέντες ἀδελταί, καὶ ἰσαίριθμοι δευθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον: Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισίν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανόντες, ὡς ζῶντες ἐκραυγάζον: Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνούντας.

Θεοτοκίον.

Οὐδὲς ἀπώλετο ἀγνή, τοῖς τῆς πίστεως ἐλπιδῶς κακηθέντες, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνοι οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοὶ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφήν τῆς ἐμφορείας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροτον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα αὐτοῦ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ολβος μυστηρίων καὶ Δείων, Σαμακῶν ἀποκαλυψίς, ἢ τῶν Ἁγίων ὠφθη νῦν ἀνάστασις· οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικόν, σαρκί

θανόντες θάνατον, ἀφάρτως νῦν ἀνίστησαν, ἠμφισβημένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώτως τομεῖον, καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα, τῶν Ἁγίων ὠφθη σπήλαιον, προμνηνὸν τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστασίας, οὐ τεταρταῖον Ἀδζάρου, ἀλλ' αἰώνιους ἀναστήσειν νερούς.

Ως τεταμημένοι οἱ Παῖδες, ἀριθμῶ τε καὶ τῇ πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὠφθησαν πιστῶς ὀφθαλμοί, ὑπερέτερος τοῦ Ζοροβάβελ (*), λίθου ἀπαστράπτοντες· ὦν περ τὰ Δεῖα πνεύματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀβλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθαι, Παῖδες ἑπτὰ καὶ στυλοὶ τῆς σοφίας Θεοῦ, καὶ δογματῶν ὀρθοδοξίας ἐγερσὶς ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρῶμαχοι, καὶ προσθευαὶ τῶν ευφημούντων ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴ σου, ἀμόλυπτα Θεῷ διατηρούσας ἀγνή, ὁ Βασιλεὺς χάρισθαι σου τοῦ κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκῶς ἀνεδείξαι, Μαρία ὑπερέδοξε, τὴν σωτηρίαν μου αἰεὶ ἐκπλήρου.

Ὁ Εἰρμός.

Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεόν ἐξαντειλάντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλαρίον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τυρανικῷ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παρήρσις, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκπύρεται πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ἡμεῖς γὰρ Δεῖα προνοῖα, σπηλαίῳ χρόνους πλείοσι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξανίστασθε ὡς ἐκ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίῳ μέλπωμεν, Ἰωάννην Μαρτίνον, καὶ Κωνσταντῖνον ἄμασι, Μαξι-

(*) Ὁ ἐπὶ Ζοροβάβελ ἰνοῖ ἀναμνηστικῶς ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ εἰδίου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν πρὶ τοῦ Ζοροβάβελ ἔρδει: Διότι τίς ἐξουδένωσιν εἰς ἡμᾶς μικράς; καὶ χαρήσονται, καὶ ἐφύεται τὸν λίθον τὸν κασιτεῖρουον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπὶ οὗτοι ὀφθαλμοὶ εἰσι Κυρίου, οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πάντας τὴν γῆν (Ζαχ. δ'. 10). Ὁ δὲ βουλόμενος γνώσει ἀκριβῶς τὴν ἰσοῦσαν τοῦ προσητικῆς τοῦτο χριστοῦ, ἀναγνώστῳ τῶς εἰς αὐτὸ ἱερωνίας τῶν Πατέρων.

μλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἄμα, κλεινῶ Ἐξακουσταδίῳ, φοιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρῶν τούτων μνήμη, ὅπως ευχαῖς, τούτων καὶ προσθεῖαις τῆς Θεοτόκου, πταισμενὴν λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ *

Τὰ Προσόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐστίγιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προσφορῶν γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κακεῖ ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζώντος, Πατρὸς προαναάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ἀφόμεθα.

Δεῦτε προχορευσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθεῖσθωμεν, καὶ δόξης ἐπιτύχωμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς ευτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσθήναι, Θεοῦ τῷ ὀγιῷ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσαντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον καὶ τὸ τρισσὸν ἀυγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκαταβάσιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος ε' Ὡς γεννηθὼν ἐν Μάρτυσι.

Φοιγηθεῖσθαι ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς σου ἐνδεδύσαι, πορφυρίδα ἐνδοξεῆς θείας χάριτος καὶ κορυφῆς σῆς διαδόχου, ἐπαναδησάμενος, ἀφάρσας κοινῶν, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τροπικαίον, Μάρτυς πάνσοφς, δεξιᾷ περιφέρων ὡς

περ σκήπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραίνόμενος.

Στρατιωτῆς ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐστίγιε τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γάρ, συμφραζόμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξεληλύθας, ἐχθροῦ πολέμητορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εὐληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αὐτὸν βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίῳ σου πάθει, πάθος τίμιον ἐνδοξε, ἀθλητᾷ Εὐστίγιε ἐξεκόνισσας καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν αἰὶα μτρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρον γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλαβόμεν φῶς καὶ μεταρτίσει γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ἁμωσύσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσθώμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ἀφόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύεις, πρό τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύστασι, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμείψαι θείων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβώρ παραγμνωσῶν, τοῖς Μύστασι τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ δδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλοῦνθρῶπος.

Απολογίον. Ἦχος δ'

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὑπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προσόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν: Ἠγγικὴν ἡμέραν τῆς ἐνδίου εὐφροσύνης ἀνεῖσιν εἰς τὸ σῶσαι

Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀ-
παστράψαι τὴν ὠραϊότητα.

Καὶ Ἀπολλοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ματὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες,
ὁ Προεόρτιος καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ Ἀκροστιχίς ἡ Ἀλ-
φαῖτος.

ᾨδὴ α΄. Ψῆχος δ΄. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Αστράφηθι κατῶθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ
ἡλιον, καὶ γῆ ἀκουσίθιτι, ῥήματα ζω-
τος Θεοῦ τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ,
Πατῆρ μαρτυρήσει γάρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτὸς τὸ δρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτό-
μενον, ἐπὶ τῷ Θαβώρειον, Χριστὸς ἀνέρχε-
ται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγμύνασαι, ταῖς
ὑπὲρ τὸν ἡλιον, δόξης λαμπρόταται.

Ινωστῶς νῦν προεργεταί, ἐμφανισθῆναι Μα-
σῆ Χριστός, καὶ δόξαν τὴν ἀόρητον, δεῖξαι
ἐν ὄρει Θαβώρ, τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμείψως
ὀμίλων. Γηθόμενοι σήμερον προσεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κλεινὸν Εὐσίγιον δοξάζειν Δέμις. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α΄. Ψῆχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεσεστάταις, ταῖσιν Ἀγγελῶν
παναοιδίμς, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς
δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Θεὸς τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἠγιασμένη σου
διάνοια, ἀβλοφόρα εδειχθῆ διὰ τοῦτό σε
πίστει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκὶ παθόντος
ἐξεκρίνασας, τῆ σαρκὶ σου παμμάκαρ,
καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κραῖτος παρασημαίνων, κρατυνδεῖς τῷ
Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους
Κυρίου, παναοιδίμς Μάρτυς ἐκράτινας.

Θεοτοκίον.

Αελυταί ἡ κατάρτα, πέπνυται ἡ λύπη τῆ
κνήσει σου, παντελογήτη Κόρη, τῶν πι-
στῶν εὐφροσύνη παναώμιμς.

Κτῷ οὕτω, τὸ Τριωδιον ᾨδὴ α΄. Ψῆχος δ΄.

Ἄσμαί σοι Κύριε ὁ Θεὸς μου.

Ταύτην προσεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦν-
τες οἱ πιστοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χρι-
στοῦ τοῦ Ἀτρῆτου ἡμῶν, κρητῆσωμεν ἐν φ-
σῆσιν.

Τὴν εἰσοδὸν φιλοσάντες τῆς Ἁγίας, Μετα-
μορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστρά-

ψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατα-
σπαζόμενοι.

Ορος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθα-
μένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀφόμεθα, Χρι-
στοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσιν τὸν νοῦν
ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τριαδα προσώπων τῆ διαίρεσει, Μονάδα φύ-
σιν θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πα-
τέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμωμον Κόρην ἐξ ἧς προήλθε, μετὰ
σαρκὸς ἄνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον
πιστοί.

ᾨδὴ γ΄. Τοῦ σους ὑμολόγους.

Δεσπάζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠραῖης μορ-
φῆν δούλου λαθῶν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος,
ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέ-
δειξας, καθὼς ἐχώρου θεοσάσθηται.

Εξ ὄρους ἐπιείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ
ἥλιος Χριστός, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λαμπον-
τα, φωστῆρα ἀμαυρώσαι φωτὶ· οὐ ταῖς αὐγαῖς
λαμπόμενα, προσεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰώνου ἐκπληρώσω, τὰ ῥήματα πά-
ρῃσι Χριστός· ἅπερ δικινύων πράγματα·
τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἐαυτῷ νυδόκησε,
τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσιν.

Τὸ Ἅγιον. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εστὴς πρὸ τοῦ βήματος, ὑμολογῶν Θεὸν
ἀνακτα, Μάρτυς σοφῆ, σάρκα εἰληφότα,
καὶ βροτοῦς ἀναπλάσσαντα.

Ιερεῖον ἁμῶν, ὀλοκαυτούμενος ἄνθραξι,
μαρτυρικῶς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσε-
νήνεξαι ἄνθρακι.

Νόμισμα τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος ἐν-
δοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθείας, ἀπέξή-
ρνας βέμματα.

Θεοτοκίον.

Ολῆν μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἀγνή
Δέσποινα, τῶν σαρκινῶν, ἐπιθυμιῶν με,
διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἰσός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
• νων, καὶ ἡμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Ψῆχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον.

Εναντίον ἀνόμων καθιμολόγησας, τὸν τῶν
ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ

φεισάμενος σαρκός. αικιζόμενος σφοδρῶς, εργατώατος τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς αληθοῦς κληρονομείας· διό ἐκίτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Προεόρτιον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἤστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τοῖς τῆς θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ θαυῶ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμῶσμεν ἔλευσιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η οὐράνιος χορεία, τοῖς γίνους συγγέγηθε, καὶ προσορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπιλαμπιν· ἦν ἀσυγχύτως ἀστράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτειάν μορφήν, ἐν θαυῶ ὡς κηδόκησε.

Θεανθρώπων παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσας, καὶ θαυμάτων πληθεῖ, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἔξαστραπούση δὲ δόξῃ τῆς θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ θαυῶ ἀπρόσιτῶ φωτί.

Πησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θεοῦ Παύου· αὐτὸς δὲ Σωτῆρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἐκρύψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου.

Εἰσακήκου Κύριε.

Νυσταγμῶν ἀπώσαμενος, τὸν τῆς βελυμίας Μάρτυρ Εὐσίγιε, ἐργηγῶρως πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀδιστακτικῶς πίστει νύτομολήσας.

Εν Κυρίῳ Σωτῆρι σου, Μάρτυρ ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τροφὴν ἠδεῖαν σὺ λελόγησαι.

Υπερήφανον φρόνημα, τοῦ δια κακίαν κατολισθήσαντος, ἀλοσφῶρε καταβέβηκας, τοῖς ἐνθεοῖς τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀπείτητος, ὤφης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελλῶν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκου ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Παδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι· ὃν ἐκίτευε σωθῆναι ἡμᾶς. παναγία Κόρη ἀειπαύρη.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπρόσιτῳ καλλονῇ, λαμπρὰς ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐράνιος φαειρότερον· ἀνεῖσιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει· Χριστὸς ἀπλέτων φωτί, τοῖς ἡλιακῶς μαρμαρυγῶν, δόξῃ τῆς θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χαρηγῶς.

Μυστήριον δεικνύσει, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν θαυῶ, λαμπρὰς ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεῖς φαειρῶς ὡσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Γνησίως, προσκολλώμενος πάνσφω, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν ἀπεμύκρυνας, τῆς ποτηρίας εὐσίγιε.

Νεκροῖς ἔσθινος σέβας οὐκ ἐνεῖμας, θεομάρκα, Θεῶν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Περὶ ἀναρτώμενος, Μάρτυρ γενναιοφρώνως, ἰσθῶς ἐξεκόνσας, τοῦ ἀπαθοῦς διαπίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐν νηδί σου ἄχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ρυθόμενος.

ᾠδὴ ε'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Νημῶν δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπῶν ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐν βίῳ χαμαιζήλου, ἀνακομιζῶν αὐτοῦς.

Ενὶ γῆ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγούς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζῶντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λυγρὸς φῶναι νῦν ἐρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσει, τῆς δεῖκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λαμπρὴν ὀδύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου.

Τὴν θέσιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενεῖσιν ἐκτεθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυρ, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὠλεσας τῆ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχία τὰ τοῦτου στρατεύματα.

Δαιμόνων αἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγκωκότες βασάνους, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυρ Εὐσίγιε· ἀλλ' ἤττηνται τῇ παρὰ σοῦ ἀηττήτῳ ἐνστάσει παναλθεί.

Οί χειμάρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, πολεροῦς τῆς ανομίας χειμάρρους, καὶ ποταμοὺς, ἀλείας δολίου, καὶ ποτηρὰ ἀπεξήραναν ρεύματα ἰσίων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντηλον πέλαγος ὠφθησαν. **Θεοτονίον.**

Επράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστῆται τοῦ Λόγου. Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου. τοῖς ποτηροῖς ἐνθυμῆσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν, τὰ ὠραία Παρθένε βλαστήματα. **Ὁ Εἰρμός.**

Τὴν δέσπον ἐκέχω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς εὐχαρίαις ὅτι κακῶν, ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωῆς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Ἡσαΐου.

Ψαλμὸς 8. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ δεῖα σήμερον Μεταμορφώσεως, ἡ βροτεία ἅπαντα, φύσις προλαίμπει δεῖκνῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σὺν ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου. Ψαλμὸς πλ. δ.

Ὁς ἀπαρχάς.

Ὁς εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ δεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θεῖους ἀθλοὺς σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χορὸς τῶν Πιστῶν συναγαλλεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες. Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ Ἀρχόντες, ξένοι, δούλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκθλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρῶνται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τραυῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εὐσιγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον, τομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστὸς μοι σέβας.
Πέμπτη Εὐσιγνίου κἀρῆ κοινήσιν ἐμίχθη.
Ὁ ἴτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιωτῆς γεγονῶς ἐπὶ Κωνσταντὸς τοῦ Χλωροῦ,

πατρὸς τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρέτεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἡδὴ δαίκα καὶ ἐκτόν ἐτῶν γενόμενος, ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἔτη ἐξήκοντα ἑπτὰ. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν· καὶ διελέξας αὐτόν, ὡς τὴν πατριὸν παραβάτα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἶδωλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτόν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐξ ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήβη τὴν εἰς Χριστόν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετός ἐδοξέ, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρῶσας αὐτόν, ζίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος δύο Μάρτυρες καὶ ἀδελφοὺς, Καττίδιος καὶ Καττίδιανός, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνούς λίθων ἔσθησαν ὑψηλοῦς Λόγε,

Δί ὧν ἀνήλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος

Καλὸν διδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυρ Σόλεβ ὁ Αἰγύπτου, βλεβει τοξευθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,

Βέλος συναξεῖς ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Οὔτης, Χριστῷ προσαρχεῖς δῦμα καινὸν ἐκ ἐξίφους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή Ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Πρὸς μεταρίσιν ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντα, τῶν Μαθητῶν ἐκλογίη, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κηκοπεύουστας ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκθοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ρῦπωθεῖσαν ἐκκαθαίρει φύσιν βρότειον, ὕδατι τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκίᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτήρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανελλώμεν Χριστῷ εἰς ὅρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαιοὺ υἱούς, καὶ

Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάγιστρος, τῆς αὐτοῦ κραυγαζόντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Παῖδες Ἑβραίων.

Αἱμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπην σου Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνεῖς τὴν ψυχὴν, πρὸς τοῦτον μετετίθης, ἀναβοῶν γηθόμενος: Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ζέων τῷ πάθει τοῦ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χεῖμανα δεινόν, ὑπὲρνεγκας βασιάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγινε: Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ετι σαζόμενος τοῖς ὄμβροισι, παναοῖδιμε τῶν Δειῶν σου αἱμάτων, τῷ Δεσπότη Χριστῷ, παρέστης ἀναμειλίπων: Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνα τῆς Δείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσῃς, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐδεδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγινε: Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παῖδιον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἀγνή! ὦ πάντες μελωδοῦμεν: Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἡ Παίδας εὐχαεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντοῖαξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἢν μεταμορφώσμενος, εἰδείξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς Δεικαῖς λαμπρότησι, περιασφράξας αὐτοὺς μετ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λαμπρυνὸν φωτὶ σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υῖφος οὐρανόσι πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου Δείαν ἔλλαμψεν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρῶν πανήγυριν· ἐν ἧ φῶς ἀπαστραπτῶν φαειβύνης, τοὺς σέ ἀνυμνοῦντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδιον προἰκάρως, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεκτικὸς τὸν χαρακτῆρα.

τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θρεπὰ παμμάκαρ, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφαρμάμενος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μελίπων ἀπαύστως: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Agosto.

5

Εν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σου, καὶ δεινῶν ἐρύσαστο ἀναβοῶντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοὶ ἀψύγοι, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαροὶ Δυσία, τῷ Θεῷ προσήκειαι μελίπων ἀπαύστως: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Γνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχῃς πάνσοφου ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθῃς κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐσίγινε ἐθανατώθῃς: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκοῦσα, συμπαθείας Δείας, πάντας καταλείψουσαν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

τοῦ Τριῳδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρόσ, Μεταμορφώσεως ἡ παρούσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαγγέλλασα, προτρέπεται βοᾶν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς διανοῖα πιστοὶ, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντα γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογούντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τοῦ Χριστοῦ, Μεταμορφώσεως καθάρῃ τῆς καρδίας, προὑπαντήν ποιήσωμεν, καὶ κραξωμεν αὐτῷ: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ.

Τὴν ἐν προσωπῶσι τρισί, μίαν Θεότητα συνθεολογούμενην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡτεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα ἔμπαρξεις θεόπας, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰγυμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες, μεγάλη τῇ φωνῇ: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Σ'. Ἄπας γενεῖς.

Χαίρει οὐρανόσι, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαιθαβόμενος, ἔλιον τὸν ἐνδοξον, ἐν ὀρειβρωίῳ τῷ ὄρει σήμερον, ἡλιακᾶς φαειρότητάς.

γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανῶ, αἴγλη καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλον ὁ Δαυὶδ, τὴν σὴν Μεταμορφῶσιν προανεφώνησε: Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱὸς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἁγίαις βουλαῖς, μέγας ὄφθης, ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς Θείας μορφῆς.

Ω Λόγε Θεοῦ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρὰ τῆς τοῦ Πατρὸς ὡς Θεὸς νοούμενη, πιστοῖς, καὶ ἀνθρώποις γνωριζόμενη, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξιώσῃ, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλαμπόντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφρῆξ ἅσα ἀκοή.

Πατρὸς Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρῶν ἐναντίας, καταπειράμενον, καὶ μάτην ὄντως νῦν φρακτόμενον, καὶ τῇ τοῦ Ἐἵφους ἐκτομῇ, τὴν καρὰν ὑπέκλινας, καὶ κατήγιασας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἀπασαν.

Ως κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ἁγιώτατος Εὐσέγιος, ὡς στυλὸς ἀσίστος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχιμα, τῶν ἐσεσθῶν περιφανὲς, ὡς Δεῖον ἀγλαΐσμα, τῶν προστρέγοντων σοι, ὡς ὀλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισται.

Στάξουσι μύρον οἱ ἄγιοι, τῶν ἰδρωτῶν σου εὐώδες Εὐσέγιος, καὶ τοῖς καρδίαις ἡμῶν, τῶν σὲ τιμῶντων εὐωαρίζουσι, καὶ τὸ θυσιώδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀλλοφῶρος τοῦ Χριστοῦ γενναϊότητα.

Ημε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρῶνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ ἀλλοφῶρου σου, αὐτοῦ πρεσβείαις φωτίσῃν δέομαι, τὴν σκοπισθεῖσάν μου ψυχῇ, ἀπάτη τοῦ ὄψεως, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλόθρωπον.

Θεοτόκιον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας ἀποτυφλούμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν θεϊκῶν, δεῖξον ἐπιλάμπειν, ἵνα γεραιώω σε, ἐν φωναῖς ἁγγελικαῖς Παναμώμυτε.

Τοῦ Τριῶδιου. Κίριμος ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρογάμον.

Ταύτην προεισοδῶν τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κύριε τελούντες πανενδόξου, καὶ παμφακοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστοῦ Μεταμορφώσει, εὐρεθώμεν φωτοραγεῖς, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύρως ἰστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγαίσωμεν πνευματικῶς τοῖς διανοίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρὶ.

Σὲ τὴν ἐν Τριᾷδι καὶ Μοναδί, παντεξουσιάρχον ὕσιν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέρου τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἁγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰριμὸς.

Σὲ τὴν ἀπειρογάμον Θεοτόκον, τὴν οὐρανίων παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγόν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κ' Ἐκπαινεταίριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσέγιος, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ταῖς πασπατάξει ἐτρεφας, τῶν ἀδελφῶν τυροίνων, καὶ ἥρας γίγης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξὸς ὄθεν νῦν τῇ Τριᾷδι παρεστῆκως, σὺν Ἁγέλοις πάντοτε μὴ ἐλλίπης, ὑπέρο ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οὶ δόξης ἐφρέμενοι, ὀλκῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόφωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μεταρτοῖς πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβῶρ ἀνεληθόντες, καὶ Μωϋσῆϊ Ἠλία τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχους, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαθόντες.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦγος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, προῦπαντὴν ποιούντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρῖν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Θεὸς καὶ ἀλήθεια συνήνησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δευτὴ ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφακεσάτην, Μεταμορφῶσιν πίστει, κατιδῶμεν Κυρίου, ταῦτον πιστῶς, προσκυνούντες καὶ λέγοντες: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία, καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν

ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνῆς τοιαύτης λαλοῦσης:
Οὗτος ἐστίν, ἀληθῶς ὁ ἐλλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦγος πλ. αΐ.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, δρώντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Δεσπότης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματληάτης, καὶ ἀφλεκτός οὐρανοδρομὸς, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, τοῦ σου φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀντιμνησθε τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΗΚΟΝ

Εἴαν ἡ Ἑορτὴ αὕτη πύχη ἐν Κυριακῇ, οἰδὴν τῶν Ἀναστασιῶν φαλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

—ΘΣΘΘ—

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦγος δ'. Ἐδωκας σημειῶσαι.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλαιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνευχεθέντες ἀγαλλιῶμεθα· δι' οἴκτου γὰρ τὸν ἀμορφον, μεταμορφούμενος ἀνθρώπων, ἐν Θαβώρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οφιλοθεαίμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεῖσώμεν, Χριστὸν ἐξαστράφασα, δεῖκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηγηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρώπινην ἀσθένειαν, ἐν Θαβώρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινησθῶ προς αἰνεσι, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· Δεσπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβώρ ὡς νυδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦγος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἢ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦγος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρῶντας ἐθεοῦργησεν.

Στίχ. Σί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν Δεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται.

Ηλίος μὲν τὴν γῆν, φαιδρῶν ἄλγες δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοίον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωϋσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Ἡερθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτικίον.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός.

*Ὅσα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαρον Ἐσπερινόν
Καὶ Ἀπόλυσις.*

—ΘΣΘΘ—

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐνεκράξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὸ δῶν πρῶτα.

Ἦγος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανῶν ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σκιηὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὴν Δαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσῃσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμεῖς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβῶν τοῦ Μαθητᾶς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμειος καταυγάζων αὐτούς· ἔθηκεν φιλανθρωπία, ἐκείθε

εξουσία, δείξει βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εὐρίηνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόδραπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλοῦν, ὅτι οἱ τῶ ὕψει τῶν ἀρετῶν διακρίψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθῆσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυνον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ παλαί δια νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπέρχε Θεός· ὃ καὶ φωνῇ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα: Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ δια Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλευσόντος, καὶ νεκροῖς δωρομένου ζωῆν τὴν αἰώνιον.

Ορος τὸ πατὲρ ἱερῶδες καὶ καπνώδες, νῦν τιμίον καὶ ἀγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ ποδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτῆ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ακτινα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χειρῶν σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῆ ἐκστάσει συνεχομένοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνῇ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα εἶδος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀναπλούου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τῆς σπῆς, Χριστὴ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀειθλῶν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβῶρον ὄρος φωτὶ ἐσκέπτετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἐράψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέωτον μορφήν. Ἀγγελοὶ δεικνύουσιν φόβον καὶ πρόσω, αὐρανοὶ ἐφείξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρώντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν: Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἀτήθῃ ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πύξια τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκώς

αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέραις εἶπεν: Ἠσυχιάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀβραῶν καὶ Ἰσραὴλ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τι συμβῆ κρίσις, προσπορευθήσων αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνωπίῳ, ὡς εἴτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ Δεσπότης Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον: Ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις: Ἀνάγκη τὸν λαόν σου· σὺ δὲ οὐκ ἐδούλωσάς μοι, ὄν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας: Οἶδά σε παρά πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὐρήκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφανίσάν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὡ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἐθνὸς τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος: Ἐγὼ αὐτὸς προσπορεύσομαι σοι, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπαρεῖ μὲθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθές, ὅτι εὐρήκα χάριν παρά σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξασησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρά πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔσιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν: Καὶ τοῦτόν σοι λόγον, ὃν εἶρηκας ποιήσω· εὐρήκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρά πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς: Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν: Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τὰ ὀνόματά μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν: Οὐ δύνηθι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζῆσται. Καὶ εἶπε Κύριος: Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθ' ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν

παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ δῆλωσε εἰς ὅτιν τῆς πέτρας, καὶ σιπησάω τῇ χειρίμου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου. τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθίσεται σοι. Καὶ ὀρθίσας Μωϋσῆς τῷ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, κατὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρό προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε: Κύριος ὁ Θεὸς σικτίριμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυελεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλείων τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἥλιος εἰς Βηρσαβεί, ἡ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸν παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀριεὐθου, καὶ ἐκοιμήθη. καὶ ὑπνῶσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἦφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἥλιος, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυριτῆς, καὶ καμφάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἦφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὀδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὅρου Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπηλαίον, καὶ κατέκλυεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος: Ἐξελύσθη, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖόν διαλιούσῃ, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πυρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος. καὶ μετὰ τὸ πυρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἥλιος, ἐπεκαλύψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπηλαίον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Περύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκου· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισαίε υἱόν Σαφάτ, ἀντί σου εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιώματα.

Ἦχος β΄.

Ο φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, καταγάσων καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ δόξῃ σου ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προηλθὸν σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεῖων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελείσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσί σου· γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαθῶν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσωπον, μετεμορφώθῃ εμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀργεῦτου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐκ ὀλόκληρον τὸ μὲν πληροφωρῶν αὐτούς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μὴ πως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολείσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες. Καὶ Προφήτων τοὺς ἀναράμους, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν ἠνεγκάτο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινόν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεῶν ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἀνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα: Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρέσωσας ἐκ γαστρὸς, πρό ἐσπαφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτίζομένους, καὶ ὁμολογούντας πιστῶς, ὡς ἀδικίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταγάσων ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπρόσπου σου δόξης, καὶ ὁμοίως ἀναστρέξων κληρονομοῦς, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου. ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα, Ἦγος πλ. α.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσέλαβωμεν φῶς· καὶ μεταρτοίαι γινόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ἠμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφελῇ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀματληάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μετ' ἧν καὶ γῆρας, τοῦ σου φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα. ἤνευσέ σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Σίχον, ψαλλόμεν τὰ Ἰδιόμαλα ταῦτα.

Ἦγος α.

Ο παλαιὸν τῷ Μωσῆϊ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ δια συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ Ὡν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, εἶδεξέ τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν αὐτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὴν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστήσασμενος Μωϋσῆσιν καὶ Ἠλίαν, κοινωθεὶς ἐπαιετο τῆς εὐφροσύνης προσημνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀναστάσιον.

Στίχ. 1 οἱ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προσώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία, ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβίβας τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἄδαμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστραφῆσαι πάλιν πεποιήσας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα διὸ βρωμένσαι· Δημοουργε τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. 4 Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἀσχετόν τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν δόξαν ἠλλοιώθησαν ἐκστασι· καὶ νεφελὴ περιλαμψάντες φωτεινῇ, φωνῆς ἦκουον Πατρικῆς, βεβαιώσεως τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως.

ὅτι εἰς ὑπάρξεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦγος πλ. β.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις. Μαθηταῖς τοῦ Κυρίου, σήμερον ὑπεδέξαξεν ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς δεικνῆς σὺ μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἰμῶνά σου, ἀστράφοντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἀσχετόν τῆς σῆς ἐλλαίμψους, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲλος ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἦκουον μαρτυρούσας ἀνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπελυτίκιον, Ἦγος βραβύς.

Μεταμορφώθεις ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναται. Λάμπρον καὶ γῆμιν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίον, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦγος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ελευσεως δεκνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθεις. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελόλου σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκαλέσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὅ τότε τοῦτοις, τὸ φῶς σου λάμπεις, φωτίσον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β. Στιγολογίαν, Κάθισμα δικιόν.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθεις Ἰησοῦ· καὶ νεφελὴ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σικνη, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκαλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ Θεός. Ὅ τότε τοῦτοις, τὸ φῶς σου λάμπεις, φωτίσον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦγος δ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστραφῆσαι, σὺν Μωϋσῇ Ἠλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ

Προφήται γάρ, οί Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὧ καί τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβάθμοι, τὸ αἰ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματι σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Πᾶσα πνοή.

Ο' Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Ψιτηρόν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ο' φωτὶ σου ἄπασαν.

Ζητεῖ τοῦτο εἰς τὴν Αἰτήν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρώτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστὸς ἐν σκοπιῇ σελᾶς ἄπλετον εἶδος ἦκε.

Ποίημα Κασμά Μοναχοῦ.

Ῥοδή α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοι πρὸς πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρόν βυθὸν ἐπλάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄροντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον:

• Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται. **Ρ**ήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περὶ τῆς θείας δημογυρῶν βασιλείας ἔφη: Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσασθε, φωτὶ ὡς ἐξαστραπτῶ ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

• Ἰσχυρῶν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί, ζαυμασιήσασθε δὲ τῷ πλεῖστῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστραπτῶν, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

• **Σ**ήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπας ἀμυδρῶς, δεικνῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγμῖνον χαρκτηῖρα σελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αὐγῆς, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥοδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνοὶ διδοεῦσας.

• **Μ**ωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στίλῳ πάλαι πυρὸς, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεθόα: Ἐὖ Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

• **Ο**ς πέτρα τῷ σώματι σκεπαθεῖς, τῷ τεθειμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἐθόα: Ἐὖ Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

• **Σ**ὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβάρῳ, καθωρίθης τῷ Μωϋσῆ, ἐν γνώφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ῥοδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἑσπερώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

• **Ο**λαγ τὸν Ἀδοῖμ φορέσας Χριστὴ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν αἰμίψας ἐλαμπρυνας πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεούργησας.

• **Σ**τίλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὃ ἐν τῷ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐέλαμψε.

Δεύτερος Κανὼν. Οὐρανιας ἀψίδος.

• **Η**συχάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῆ ὁμιλοῦσα τῷ σῶ θραύοντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀσφαλαῖας ἀρρήτως, ἐν Θαβῶρσιν Δεσπота Μεταμορφώσεως.

• **Σ**υναγῆθῃ σοὶ Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὅ, τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θραύοντες μόνε φιλόνηρπε.

• **Θ**εὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς υἱαῖς, Μωϋσῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβασία: Ράβδος εἰς τύπον.

Καθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

• **Ε**πὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μεταμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἥλιου, καὶ Μωϋσῆως τῶν σαφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε. Καλὸν ὡδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηναῖς, μίαν Μωσῆ, καὶ μίαν Ἡλία, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε ταῦτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φωτίσαν τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ῥοδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκουσά τὴν ἐνδοξὸν οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βεδωνταῖς σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρί, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυελλῇ, ὠφθης ἐποχοιούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ινα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σου. Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτός ἐν νεφεί τὴν ἐπίθασιν Δεῖς, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀρήρτως ἐξελαμφας.

Συλλαβούντες παρεστήμισαν δουλοπρεπῶς, σοι τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσμιλήσας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουσιν τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρωῶσιν ἐν Θαβῶρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βῆται πάλαι, προκατινῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μεταρσιος δίφρω, ἐν πυρίνῳ Ἰλίας Χριστέ.

Δευτέρος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

Εκ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξπορεύοντο Ἰεροφάντων καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτα, μελνόντες ἀνεβῶν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βῆτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσῆϊ θεολαμπτοῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἤλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδε σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ηρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὡραίων ἄλλοι, ὡς Μωσῆϊ καὶ Ἀποστόλοις, ὠφθης Ἰλίας τε, Δέσποτα εἰς ἐν αὐτοῖς, ἐν δυνάμει ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία: Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς ἔ. Ὁ Εἰρμός.

Οτὸ φῶτος διατμήσας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνήσῃ Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Ηρσενωπίῳ σοι ὄραι ὑπεκλήθησαν φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψήρομον σέλας Χριστέ, ἤλιος ἦκε, μορφήν βροτείαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ισοῦ Σωτῆρ ἀνεβῶν, Μωσῆς καὶ Ἰλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ Θαβῶρ ἐνηγουμένον, Χριστὸς ὁ πάλαι, προηγγελισμένον ἄγα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτείᾳ μὴ χεῖρα, τῆς ἐμπερούσῃ αὐλοῦ Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσά τοις Ἀποστόλοις, ἀπόρρητος ἐξελάμφε.

Σὲ τὸ αἰδίων φέγγος, ἐν πατρῶα τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμφαν Χριστέ.

σοὶ ἀνεβῶν: Ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Δευτέρος Κανὼν. Ἰνα τίμῃ ἀπόσω.

Ρητορεύουσα γλώσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγγεσθαι ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ, καὶ θανάτου δεσπῶν παρῆστις, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὸν Μωσῆσιν καὶ τὸν Ἰλίας, μαρτυρῶντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο γερσὶν ἀράρτας, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτός εἰ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγραφήσις ἀσυγγῆτος, ἀνθρακὰ ὑπέδειξας καὶν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρτίας ὕψους δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ὡς Μωσῆσιν καὶ τὸν Ἰλίας, Μαθητῶν τε Ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία: Ὡ Τρισμκάριστον ἔξυλον.

Ὡς ἔ. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ασπιτηδόνος πλέον, ἡλίος φῶς τρανότερον, ἐν Θαβῶρ ἐκλάμφας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβῶρ μεταμορφώθης Χριστέ, καὶ τὴν πλάσιν πᾶσαν, αἵμα ῥώσας φῶς ἐξελάμφας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνω, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν Θαβῶρ Χριστέ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.

Δευτέρος Κανὼν. Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠραθῆ θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ αἰσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἤλιος, τῆς δικαιοσύνης, νομὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκία, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβῆσεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, Κατιδῶν σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωσῆϊ (*), Χριστὸν τὸν μεταρροφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν

(* Οὕτως εἰσπίπτει εἰς πάντα τὰ Μηνεῖα, τιμητικῶς καὶ χειρογράφα, καὶ οἷς αὐτὸ ἔτι τὸ Ἐκτεροδόμιον τοῦ Νεκροῦ μου, ἐς τίς εἶχεν ὑπ' ὄμω καὶ δυν' Ἐρημνιότης: ἢ δι' ἄλλου μνησθῆναι πάλαιον, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Χαλκὴν ἱερᾶς Μνήμης τῆς Θεοτόκου, Ἰησὺ τοῦ Τροσκίου τοῦτου τὴν ἀρχὴν οὕτως: Ὁ στύλος ἔ τὸ πρῶτον Χριστὸν τὸν κτλ.

χαρίν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσαν, ἐν τῷ Θαβώρῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβάσις: Νοτίου θηρός ἐν σπλάγγνοις.

Κοντάκιον Ἀυτόμειλον. Ἦχος βαρύς.

Επί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐγώρου· οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσι ἐκούσιον, τὸ δὲ κόσμω κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπέρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Ὄκος.

Εγέρθητε οἱ ναβεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογιζοί, ἐπάρθητε καὶ ἀρτήτε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμειν Πέτρω καὶ τοῖς Ζεβεδαίοι, καὶ ἀμα ἐκείνην τὸν Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἀνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆς 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβώρ ὑπὲρ πάντων ἐδεξάσθη μέρος.

Ἰδὼν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φῶσιν.

Μορφὴν ἀνδρεμένην κατὰ ἔκτεν Χριστὸς ἀμειψε.

Τῆς 6. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιγαρῶς ἐφορᾷ. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (*). Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέθη πρὸς τοὺς Μαθηταίς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χειρὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μετ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ

ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφοδρὰ φιλεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφοδρὰ φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰσάκωβος, ἐκ τοῦ ὑπάσθαι πεινὸν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπινα. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν εἰς μέσον παράγει, τοῖς οὖν ὀρθαῖς ὑπονοίας ταῖς εἰς αὐτὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινὲς μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσι, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδή ζ. Ὁ Εἰρμός.

Αβραμιαῖοι ποτε, ἐν Βαβυλῶν Παῖδες,
καὶ καμίνω φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὕ-
μνουντες ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητός εἶ.

Παριχθύνοντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβώρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστέ ἀ-
νεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Αιλκιπὶ θείας ἠγῆς, καὶ δροσισθῆναι νεφέ-
λη, Χριστέ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητός εἶ.

Εν ἀπορήτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδες Πέτρος,
Θαβώρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστέ ἀ-
νεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαῖοι ὡς ἀπέπνευσε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητός εἶ.

Δευτέρως Κωνων Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνω.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα Θεό-
της ἐν σαρίφ, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ὁ
στράπτουσα βώσιν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφρίξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ,
Ἀπόστολοι βώοντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῆ πατρὸς φωνῆ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, ὡς Θεὸς καὶ ἀθάνατος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

(* Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἠρανισμένοι εἰσι σχεδόν αὐτοῖσι, ἐκ τῆς γλ'. Ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ Κωνωνίου εἰς τὸν Ματθαῖον.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῆ οὐσίας δὲ Υἱός ἠγαπημένος προϋπαρχῶν ἡμῶν, ὠμίλησας ἀτρέπτως· Εὐλογητός εἰ κρᾶζουσι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἐκνον πρόσταγμα τυράννου.

Ὡδή η΄. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐν Βαβυλῶν Παῖδες, τῷ Δεῖνῳ πυρπολούμενοι (ἡλῶ, τυράννου καὶ φλογός· ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον· πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεῦματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχρῆντοῖς ἄρους ἐπέθη Θαβῶρ· ἐν ᾧ ἡλίου μάλλον αὐγῆς, ἐξαστραψῆς τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος εἰδεῖς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορόρητος Θαβῶρ, τὸ ἄσχετον καὶ αὐτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύσαγμα, τὴν κτίσιν φαιδρῦνα, τοὺς ἀνθρώπους εἰθέωσε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας ἐν ὄρει Θαβῶρ, τῆς Δείας χαρακίτρα, τραυῶς ὑποστάσεις ἄλεποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῶα, ἐξαστραψάντα δόξῃ, ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δια τῆς ἐν γνώμῳ Δείας ομοψῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ εδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργός γὰρ περιωκῶς, καταυγάζει τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεγόμενοι, ὄρωντες ἐν Θαβῶρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμπθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνον καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δεύτερος Κανὼν. Ἑπταπλασίως κείμενον.

Αγκηκότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενοι, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερόφωτον ὄψεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοὶ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευσάντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραίατος, καὶ τὸν πανταχοῦ κυριεύοντων Κί-

ριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβῶν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανοῦ δεσποζόντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίῳ τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι· ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεοσβίτης Ἠλίας· Μωσῆς δὲ ἐκ νεκῶν, μελωδοῦντες συμφῶνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμωτοῖοι μέριμνοι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῆ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ φιλόνηδρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετασίον, Δείαν πολιτείαν· ὄθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεωραίας, ἐμελωδοῦν τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὡδή Σ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο τόκος σου ἀφθορος ἐπέχθη· Θεὸς ἐκ λαλῶν σου προήλθε, σαρκιοφόρος, ὡς ὠρῆ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰς ἀνθρώπους συνανεστράχη· σὲ Θεοσβίτη, διὰ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι κατῆ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμπθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπσόντες, σοὶ τὸ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηγὼς ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεοτύπος βεβαδὸν τὸ Δαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φῶτων, Οὗτός ἐστιν Υἱός ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβῶν, οὐ ἀκούετε.

Κατὰ κειθόντες καὶ παραδόξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπάρξει, ἐκμαχίοντες τοῦ ἀργετύπου, Οὗτος ὑπάγει· ἀνεβῶν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκῶν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτος, Υἱὲ Λόγε, σοφία καὶ βραχίον, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Δεύτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐμῶν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπογαστρός, γενόμενος ἀνθρώπος· διὰ τὴν ἀχραντίνον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γιγασὸν δεῖξας ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέρων κατὰβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, Θεὸς ὀφθητὴ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεί σὺν Ἠλίᾳ τε, ἀρόρητος ἐλαμψῆς· διὰ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεύτε μοι πείθεσθε λαοί, ἀναθάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλὸς στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῦ, Θεοῦτητα αὐλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεὶ ἀπαστραπτουσάν.

Εθέλησας πῶθι με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ Δείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξεν, πυρὶ σὺλῃ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Καταβασία: { Μυστικὸς εἰ Θεοτόκος.
Ὁ δια βρώσεως τοῦ ξύλου.

ΦἘκασποτειλάριον Λυτόμελον, ἐκ γ'.
ὡς ἀναλλοίωτον Λόγε, φῶτος Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανεῖν φωτί σου, σήμερον ἐν Θαθώριῳ, φῶς εἶδωμεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πάσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστάμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τὸν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαθώριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι Δελήσας τούτους τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιόθοντες μεταμορφώμενοι, καὶ ὑπὲρ ἦλον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυσαστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναθῶντες: Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ Δελῶν, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Οπρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφώμενος ἐμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἦλον Λόγε ελαμψας. Μωσῆς καὶ Ἠλίας δέ, σοὶ παρεστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοὺ δόξαζοντες τὴν ἀπόρθητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάθεσιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐν νεφέλῃς σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαθώριον, μεταμορφώμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννητόρος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ἀμοῦσιον καὶ ἀμθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὡδε εἶναι εἶπε, μὴ εἰδῶς ὁ ἐλάλει, ἑυεργέτα πολυέλεε.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Βῤαζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὕψηλόν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἐλάμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τοὶ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ κηδύκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Διδόται καὶ ἄγιον ἐλαϊον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφοδρὰ ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β. Ἐτομαζῶν ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Οἱ θρυφῆλοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι ταῖς ἀγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαθώριῳ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλαῖα.

Στίχ. β. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ. Διεδόξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἀνθρώπος· καὶ σὺ θρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α. Τὰ ἐλεῖν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἁεσομαί.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γνώσκων ἀλλαγμῶν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σώσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτικόν, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοντάκιον. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλεῦτα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παρόκλησις.

Τῆ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν **Στίχους β.** καὶ ψάλλομεν **Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ.**

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. ἄπερ ζήτηε εἰς Ὁ' προαιώνων ὑπάρχων. } τοὺς Αἰῶνας τῆς Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. } ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἤν ἀποθέμενος, τὴν μακίην γοητείαν, καὶ τὰ μυσαρῶτα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐραῖα· οὗ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστιατα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα. τῶν προσερχομένων, πρὸς ἡμᾶς σοὶ θεράποντον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἤν ἀναπέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἀγάριστας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον· ὅσιν προσευγὴν ἀθάλατον, ἀγρυπνίαν πάντοτε, ψυχρῶς ἀκατά-

παυστον, καὶ βίον ἀμειπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεύθην τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασιῶν ἐπιλούθησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἤν ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιβήμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξασιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῆ πίστει χρῆσάμενος, καὶ θείαις ἐπιλήσει· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράποντον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ ὕμν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Προστυπῶν τῇ Ἀναστάσει τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαυθέντις σου τρεῖς σου Μαθηταίς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀειθῶν. Σοῦ δὲ Σωτήρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβῶριον ὄρος φωτὶ ἐσκίετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Δόγε, ἐβρίψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ὄρει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι δικηκόνου φόβω καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἐφοίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρωντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδος. Φῶς ἠλαρόν. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶμος τοῦ Ἑβραῖο.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ αἰμιψίαν, ἀκαμυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεοούρησα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρη, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπέε, Θεότητος δεκνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύστασι, ὡς ἥλιος ἀστράξας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ ὕμν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, αἰμυδρῶν αὐγῆν παρακμυμνωσας, τοῖς συναναβάσει σοὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίῃ σου δόξης ἐποίησας κοινωνοὺς· ὅσιν θεαστικῶς ἐκράυγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡδα εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ

τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦγος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρολαμπος ἢ τοῦ Δεσπότου, ἤθε· δευτεῖ ἀπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερωῖς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαθαωρίῳ, Χριστὸν ἐποφόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦγος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μέθορον πιστοὶ, ἡμέραν σήμερον φοιδρωῖς, τῆς ἐνδόξου καὶ φοικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βροῦτωμεν ὁμοφρονῶς: Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτῆρ, τῇ δεῖα σου σαρκί, συναπαστράψης αὐτῷ, καὶ ἀποδοῖς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγγνος. Διόσε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσέφω στεφανῶρε.

Ἦδὴ α'. Ἦγος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐνδομησίαις μαρτυρικῆ, διαλομπῶν χάριτι, τοῖς ἡμνοῦσαι σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον ἀγνήν, ἱκετιῶν τὸν Χριστὸν θεομακάρισται.

Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προτέδρομες, διανοία καθαρά, τὰ Περσῶν σεδάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Πάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀεὶσότητα.

Επιστημῶς σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστός ὁ ἥλιος, ὡς σὺδὲν τῶν ὁρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεόν, ἀδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττωμεν ἀγνήν, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ἦδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Βεβαία πιστεὶ στηρηθῆις, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὄφθης, οὐ λόγις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περικτῆς, ἡριστεῖαις περιεργαζόμενος.

Ιὸν ψυχόληθρον φυγῶν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεῦειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ὡς πάντων Δημιουργόν, εὐσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων Δείων μεταγῶν, τῆς παλεγγενείας, τὴν ψυχὴν κατενυγίσθης, καὶ γέροντας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεοῦ, κληρονόμος Δείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Σοφία οἶνον ἐαυτῆ, ἐκδομήσας Δείων, ὑπερνοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτήν, καθαρθείσαν Πνεύματι Ἁγνῶνυκτη.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσμα, Ἦγος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δι' αἰσκήσεως πάθῃ ἐνεκρωσας· καὶ ἐναλλήσας καρτερῶς, σὴν πλάνην ἀπετέρωσας, ἐνδοξε Δομέτις, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὄθεν καὶ ἰσίων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πιστεῖ σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦαι τὴν Δείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀκαύγασμα, καθῶς ἡδύνατο, ἐδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαθαῳ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συναλλαμφθειήμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμι, καὶ πιστεῖσαι συμφώνως βούντες: Δόξα Χριστῆ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἦδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Επέγνως ἐνδοξε, τὸν φύσει ἀγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκίνησας χαρῆ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφρονι, θερμῶς προτέδρομες, μοχαζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλω πυρπολοῦμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς, ἐν νηστεῖαις καὶ δεήσεσι.

Ραδίως ἔλυσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ θεοφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν, ἐσθεσε τὴν κἀμνον, τῷ δροσβολῷ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πατέρ Πνευματός.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεός καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθῆις, Λόγος ὁ ὑπὸ Θεοῦ, ἐξ ἀκράτου σου γαστρός, τὴν ζωὴν ταῖς δωροῦμενος.

Ῥῆθ' ἑ. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθῆ.

Συνίσει Δεῖα διαπρεπῆς, μάκαρ πεφυκίως,
τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν
τῶν ἀοράτων αἰδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀ-
γνείας καταλαμβάνομενος.

Τῆς Δεῖας γευσίμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυ-
χίας καὶ ἀναχωρησίως ἑστέρως, τὴν τῆς
διανοίας ἀνεπιβόλωτον, κατάστασιν φυλάττων
Ἠάτερ Δομέτιε.

Ῥῆθ' ὅπως μέγα καὶ θαυμαστόν, τῆς ἐπὶ τὸ
κρεῖττον μεταβολῆς σου, πάντοσον φρό-
νημα· τῆς γὰρ τοῦ Ὑψίστου χειρὸς ἀλλοιώσις,
καὶ χάριτος τῆς Δεῖας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσκήτης, καὶ τῶν μητέ-
ρων ἐπέδεικνυεις, πανάμωμος Λέσπαινα·
τῇ γὰρ παρθένη τίκτον συνήρμοσας, καὶ φέρεις
ἀμφοτέρων τὰ ἰαώματα.

Ῥῆθ' ἑ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ραγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐγθροῦ καὶ δυσ-
μενοῦς, τὸν περυσμὸν ὑπέμεινας, καὶ
ποικίλως παμμάκαρ δοκιμασθεῖς, τῷ φρόνῳ
μαγόμενος, κικητῆς ἀνεδείχθης ἀξιώχαστε.

Ῥῆθ' ὅπως μέγα καὶ θαυμαστόν, τῆς ἐπὶ τὸ
κρεῖττον μεταβολῆς σου, πάντοσον φρό-
νημα· τῆς γὰρ τοῦ Ὑψίστου χειρὸς ἀλλοιώσις,
καὶ χάριτος τῆς Δεῖας ἔργον ἐγένετο.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἡξιώθης, ἐκτελεῖν, ὑπερ-
φυῶς ἀσάθιμα, τῇ δυνάμει τῆ Δεῖα καθα-
ρίσθεις, καὶ ἔχων τὴν ἀνάλην, συνηγοροῦσάν
σοι χάριν ἀξιώχαστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπῆς,
τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων
Παρθένου Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας,
ἀκείθου τουτοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθο-
ρῶν, τῶν περυσμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδρομῶν, βωῶσαι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζῶν μου Πολυέλες.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁ-
σιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχη.

Υ' πὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων.

Μύστας Ἠάτερ σοῦς ἐξπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑθνομάρτη Δομέτιος ἐλευσθή μύ-
στασις.

Ὁ ὅτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου
Κωνσταντινίου, Πέρσης τὸ γένος. Κατη-

χθεῖς δὲ ὑπὸ Ἀθάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ
τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθεῖς, καταλιπὼν μετὰ τῆς
πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγε-
νεῖας προσπόθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥω-
μαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νί-
σθιν· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ
τραγῶν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τῶ τῶν Μονα-
χῶν ἔνδυμα περιεβαλετο. Ἐπιδειξάμενος οὖν
παντοίαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φρόνον, ἐξ
ὑποθήκης τοῦ ποιητοῦ Δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν
τῇ Μοῦθῃ Μοναχῶν ἐπεπαύσατο. Ἀπέδρα τοί-
νον ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σε-
ργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν πόλει Θεο-
δοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρ-
χιμανδρίτου Οὐρβᾶ, ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα
χρόνους ἐψήτω μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακλι-
θῆναι, μήτε κλιθεῖν, ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στήρι-
ζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως.

Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεῖς, χειροτονεῖται Διάκο-
νος, καὶ μέλλοντος αὐτόν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου
ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβιβᾶσαι τιμὴν,
τοῦτο γνοὺς ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ
ἐπὶ τῶν ὅπως ἀνεληθῶν, καύσων καὶ κρούει,
καὶ ταῖς ἐπιτησίαις τῶν ὠρῶν καρτερεῖ κη-
λωπαστῆν· εἶτα, ἐν ἄνθρωπῳ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν,
καὶ ἐπέτινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργί-
ασις πλείστασι, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὄνοματι,
τούς προσφοιτῶντας ἐδεχοῦτο, καὶ ἐκ τῆς τῶν
ειδωλῶν πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν
μετέγαγεν. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰου-
λιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν λίθοις βληθῆναι. Οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ
τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτόν ἐν
τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνοῦσαν εὐρόντες, τῇ πυκνότητι
τῶν βολῶν, αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δύο κατέγωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ὡρ ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Στίχ. Ὁ γῆς ἀπελθὼν Ὡρ ἐμὸς λέγει· Χάρις
Υ' πὲρ τὸν Ὡρ πέφυκε τὸν σόν, ὦ
Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσοι μύρια Ἀσκηταὶ οἱ
Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γ' ὡς ἐξελεύσεις, εἰ τὸ Δαυὶδ χάρι λέγειν,
Τὸ μυριοπλάσιον ἄμμα σου Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ποταμία ἡ θαυμα-
τουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Υ' πὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστὴ
ἔξει,αι,

Χεῖρι ποταμοῦς θαυματῶν Ποταμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερουσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον.
Ἐλωδιάζεις τῆς Ἐδέμ τοῦ χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀστέριος ὁ Θαυματουργὸς ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεῖς ζίφει,
Χαροῖς ἀθλητῶν οἶον ἀστήρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σαῶζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀθλαθῆς ἐξεληθῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπάρχον ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα
Σαῶζων ὁ Μάρτυς, οὗ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, καὶ ταφῶ κατεκρούθη,
Πέφυκεν ἴσος τοῖς χαροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ. Δρασοβόλον μὲν τὴν κόμηνον.

Επί σέ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παρηδοξούς, ἔδειξεν ἐν σοί, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶν: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέω τῷ φρονήματι διήνησας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς ἀληθῆς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωσπερ παῖδες σου οἱ μῦσαι χρηματίσαντες, πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ καρτεροῦντες, ἠδύνησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένας σὺ πλουτίσαντες, ζαλῆς διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέγοντες κρίζομεν Χριστῷ: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὴ η. Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιαις.

Τετραμένους ἀγάπῃ Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπῶμα πάσαν προσπόδειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγεῖους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανίου ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτισας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὅσιαι· ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτίνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ Θείου πάνσοφου Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, Δείσις μυστηρίαις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον.

Η δειφθόγος λύρα τοῦ σου Προπάτορος, κινωτῶν σε ἁγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἀγῆ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογός τοῖς Ὅσιαι δρόσον ἐπιήσασας, καὶ δικαίου θυσιᾶν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ μόνω τῷ βούλεσθαι. Σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ αὐλῶ καταναγάζομενος, φωτισθεὶς ἀξίως φωτοφόρε γεγέννησαι, πολιτεῖαν ἀμειπτον κτήσαντος, Πάτερ καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιήσεως σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσι ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἐπαθλον ἀπειλήσας, τῶν ἀνδραγαθῶντων, ὧν ἐπίδειξαι, καὶ τῶν αἰώνιων, ἀγαθῶν εὖρες ἀπολαύσιν.

Ρωσθεῖς δυνάμει Δεῖα καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης Διδάσκαλος, εὐσεβείας Δαύμασι κοσμοῦμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους· σοὶ πιστῶς Δεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὑπερφύη Παρθένη Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς οὐρανίαις, στρατιᾶς ὑμολογούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν σὸ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τμήματα· διὰ σοῦ δὲ Παναγνῆ ἠράθη βροτοῖς, Λόγος· σσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιᾶς σέ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστολιάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Εκ περσικῆς ὀρμώμενος, χάρις τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς Δεῖα πίστει, Δομέτιε Δεοκήρυξ· ὅσων Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα Δεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν, μυστη-

ρίων ἔθενον ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν τελούτων σου, τὴν σεβάζομεν μνημῆν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας, παρεστῆκισαν τρόφῳ. δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν, τὸν ἐν Παρθένου λαίψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίγων. Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶνος τοῦ Ἐραβῆ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδοῦ, Χριστέ ἀμείψαι δέλων, ἐν ἄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύστικαις τὴν Θεότητα.

Στιγ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Ωφίης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεί τε καὶ Ἠλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυλλῇ, καὶ ἀρχῇ λεπτοτάτῃ νῦν δε φωτε τῆς δόξης σου.

Στιγ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν.

Σέλας τὸ τρίλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν συμπασαν ἐφαύρουνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρώντες ἐν τῇ νεφελῇ, Μωσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματλήτης, καὶ ἀφλεκτός οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνημὴ τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδῶκα σημεῖωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεί σὺν Ἠλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων. ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως μεθ' ὧν σου τὴν φιλόνηρω-

πον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτεινὸς ὑπὲρ ἥλιον, τπλαγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, δεκνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε διὸ σου τὴν φιλόνηρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγαλλονται, οἱ ἐπουραῖνοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐφορᾶζοντες, Χριστέ σου τὴν ἄλλαμψαν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν, τὴν ἐν Θαβῶρῳ ἐν ᾧ παρέστῆκας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἠλίαν Σωτὴρ φιλόνηρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνουῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ' αὐτοῦ.

Ὁ εἰς Ἰησοῦ κληθεῖς.

Οτὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεύτερον δρόμας ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαιμίζον, τοῦ Κοπριανύμου ἄθλου αἴρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφς, σαφῶς ἐπιλάμβασ, σὴ παρῶντῃς χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως ὅθεν ἐγνωσθῆς γενναϊότητας, στρατιωτῆς Χριστοῦ παμμάκροιστε ὃν ἐπέτευς σώσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐραῖναις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθαλλον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδειξάτο, ὑπερορίας, καταδικάσας τὴν σὴν στέρροτητα, τότε τὸν Παραδεισον, ὅθεν πεπτώναμεν, μόνην πατρίδα θεσπέσις, σαφῶς γνωσίων, μετ' ευφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν καποπεύσαι Χριστόν ὃν ἐπέτευς σώσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρὴν γλώσση πανσόφως κερρημένος, ὅτε μιθεοβαρβαρον νόμον εἰθέσις, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔθενον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἡ τῆς εἰκόνης, ὡς που-τις ἐφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνητος, πανσεβάσιμη Πατέρ, θεορῆμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο παλαι τῷ Μωσεί συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ Ὡν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφώθεις ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον

καλλος τῆς εἰκόνος. ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὴν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παρασημασιμένους Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἄδαμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δευτέρος Ἄδαμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θεωὶ μετεμορφώθης, παραγμυγῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ.

Εξέστησαν ὄροντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θεωρίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θεωὶ καὶ Ἑρμῶν.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαειρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς Δεῖσις, Ἀποστόλοις ἐν Θεωρῷ, Μωσεῖτι καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυτῷ, ἀρρώθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκλείεται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θεωὶ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιθεὶς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἄδαμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστρέψαι πάλιν πεποιήκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργε τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυτίου.

Εἰς τὸν Ὁρόνον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγι Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σπῆς ἐλευθεῶς δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θεωρῷ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκαλε-

σας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θεωρῷ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Σωτήρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστραφίας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκαλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμων, καλὸν ἔστιν ὡς εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κακῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν μέγαν Διμιλιονὸν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μελπῶ. Θεοφρόνους

Ἠθὴ α'. Ἦχος α'. Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικίῳν, ταξιαρχίας Δεσφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ε-ποπτεῖν, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Ολος τῷ Δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἀστράψας πυρσέμασι, πάσαν κατεφώτισας, σοὺς διδασχὰς Δεσεσθῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντων, φανείς Δεσφρον Δεσλήπτε.

Ναὺν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς ἱεράργα κατέστησας, οἷα δικαιοτάτος, διαιτητῆς τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὠφθης παναοίδιμ, καὶ κραταῖος τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μιλίας τῶν λέοντων, συνυλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεστοκίον.

Ενα ἐκατέρως εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρὸς σου τεχθέντα γινώσκωμεν, φύσει Πανάμωμος, Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

Ἠθὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Γιέτην Δεσφρονα Χριστοῦ, πιστοὶ σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριεῦσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦτου τιμήσαντα, καὶ Δεσμῶς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωβην πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στερότητα δεικνύς, Δεσφρον ἀξιώχαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρον ἐξεφάλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐμφανθεῖς πρόβολος,

ἀράγῃς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἔθνεος, καρτε-
ρῶς διελέγχων τοὺς ἀφρονάς.

Γὼν τῆς αἰρέσεως πῶν, εἰς κόρον ὁ παμπό-
νηρος, διδακτικῶ σου λόγῳ διελέγχεται· φω-
τὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται
πλαίσματα, πονηροῦ βουλευμάτος, τῆς ἐθνεῦ
σοφίας τοῖς λάμπει.

Θεοτοκίον.

Λαμπρὰ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεο-
μήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύτ-
τομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν
ἡμῖν σκηνοῦσαντα, οὐ τροπῆν δεξάμενον, οὐ
φωρῶ συγχυθέντα Πανάμωμεν.

Ὁ ἱερός.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
μορφωσάμενος, περιζῶσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
μι, τοῦ βοᾶν σοί· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος,
τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλόνηρωπε.

Κόμισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένοι, ἀνεκλήρεῖς
ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίᾳ Παῖτερ τὰ δόγ-
ματα, καὶ βασιλεῖα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπε-
ρορίας ἀδικίας στελλόμενος. Παῖτερ Ὅσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μεγα εἶδος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, κα-
θῶς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς
Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὅρι μεταμορφούμε-
νος· οἷς συνελλαμφεῖμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑ-
μνοῦντές σε, μόνε ἀναλοῖωτε, Ἰησοῦ παντοῦ-
ναμε, καὶ πίστιε σοι συμφώνως βοᾶντες· Δόξα
Χριστῆ τῆ βασιλείᾳ σου.

Ὠδὴ 8. Ὅρος σε τῆ χάριτι.

Ισχυσας ὄφρην καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος,
οἰκισθεῖς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Λιμιλιανέ,
τῶ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῶ ἐν τοῖς πολέ-
μας πανόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῆ
δυνάμει σου Κύριε.

Ανέτλης μακροῖς ὑπερορίας στελλόμενος,
καρτερικὸς ἀναδειχθεῖς, θεόφρον Λιμι-
λιανέ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεῦς, Ἱε-
ρομάρτυρ δὲ ὑστερον, ἀναδειχθεῖς θεοφόρε
πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐν παιδὸς ἱεροῦμενος, ἀ-
σκητικῶς ἐκλαμπρυνθεῖς, τρισμάκαρ Λι-
μιλιανέ, τῶ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεῖς

ἱερομύστα θεοπέσις, Θεῶ κραυγάζων· Δόξα
τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπὶ
γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἡγλαί-
σμένην λαμπρότητι, τὴν σὴν γαστέρα κατῶ-
κησεν Ἄρχαντε.

Ὠδὴ 4. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῆ δεῖα Χριστὸς, τῆς
μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλ-
οις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς
ἱερωσύνης, αὐτὴν κατὰχλαίσας, καὶ Μαρτύρων
ἐν ἄλλοις, ἱερομύστα πανσεβοσίμει.

Ελκίσας τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος πρὶν,
πόταμους διδαγμάτων ἀνεβλίσας, παι-
μαίκαρ ἱερώτατε, τῆ ποιῆνι τοῦ Χριστοῦ· ὁ-
θεν καὶ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμῶν μαθόντες,
τῶν Ἁγίων τε πάντων, τοὺς θεομάρτυρας κα-
ταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκὸς σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν
ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῆ αἴγλη τῆ
τοῦ Πνεύματος, ἐξώωσας τὸν νοῦν· ὅθεν δι' ἀμ-
φοτέρων, ἐκλάμπεις ἱερόρχα, Θεῶ εὐπρέστιστας,
Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Αγίων Ἁγία, Παρθένη ἀγνή, τῶν Ἁγίων
τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιά-
ζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν δι' οὗ Βασιλεῖδα,
καὶ Δεσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν
Κτίστην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ 5. Σπλαγγῶν Γωσῶν.

Στῆσαι βουλευθεῖς, νομῆν τῆς αἰρέσεως, πρα-
δύμας χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους σοφέ,
καὶ διηλεγξας, παρρησίᾳ μεγάλη χρησαίμενος,
τὴν γνῶμην τοῦ κρατούντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶ-
τος τοῦ λαλεῖν ἀρέζαίμενος, ἠθροισμένης Συνόδου
θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θεομῶς ὀρεγόμενος,
καὶ τούτου τυχεῖν, θείας ἐκλάμπεις, ἐ-
φιέμενος, Ἱερόρχα Κυρίου θεόληπτε, Μαρτύρων
ἐνεδειξῶ τὴν σπερότητα, λάμπεις πρῶν δι'
ἀσκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομιζῆ
σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῶ συγγνώμενον, καὶ
θείας αὐγάς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων
Ὅσιε, κοῦφος βίβυ διέπλευς τὴν θαλάσσαν·
καὶ ὄρους οὐρανοῖς νῦν καθώρμισαι, αὔραις
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σώσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὐπλαγ-
χος, φθαρείσαν Ἀγνή, φθόνῳ τοῦ ὄρεως, ὁ
ὑπέρθεις, εὐδοκίσας τὴν μήτραν σου ὤκησε,
καὶ σὰρξ ἀναλλοίτως ἐξηρατίσας, μόνην κα-
θαράν εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

Σπλάγγων Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνό-
λιος θῆρ, ὅσον ἐδέξατο· τῆ Παρθένη δέ,
ἐνοικίσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαβῶν, διελή-
λυθε φυλάξας ἀδιάφορον ἢς γὰρ οὐχ ὑπέστη
ῤεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Συναξάριον.

Τῆ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θεῖς Αἰμιλιανὸς λόγῳ,

Τῆς σαρκὸς πλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Ὁγδοῆ Αἰμιλιανὸς ὁστέα δεῖκατ' ἄρουρα.

Ὁύτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας ἑικόνας,
πολλὰς ὑπομείνας κακώσεις καὶ πικρὰς
ἐξορίας ὑπὸ τοῦ Σηριωνίου καὶ ἀσεβοῦς Λέον-
τος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας δεξάμενος, ἐ-
κοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνεῶν,

Ευωδίας πρόσαιεν ὁσμῆ Κυρίου.

Ὁύτος γεννᾶται ἐν Λύρακι πόλει τῆ κατὰ
τὴν Κρήτην, πλησίον Κνωσοῦ, τῆ κατὰ
Θεὸν εὐσεβείας τὸ γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δέ
τοῦ βίου, γυναικί συζευχθεὶς, τὴν γῆν εἰργάζε-
το, καὶ ἐκ τῶν φουμένων καρπῶν ἐπήρκει τοῖς
ἐνδεέσιν· οἱ δὲ καρπὸί μᾶλλον, ὅσον αὐτὸς ἐπέ-
δίδου, τοσοῦτον ἐπέδαφιλευον. Τὸ δὲ συμπα-
δὲς ὑπὲρ ἀνθρώπων ἦν αὐτῷ· λέγεται γὰρ ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἀλωὴν κατασχέειν ἄνδρας δωδεκα,
πλήσαντας μὲν αἴτου τοὺς σάκκους αὐτῶν, τῷ
δὲ ἄχθει πιεζόμενους, καὶ μὴ δυναμένους τούτους
μῆτε ἀνελεῖσθαι, μῆθ' ὑφελῆσθαι· πολλὴν δὲ πλεο-
νεξίαν· ἀντὶ δὲ τοῦ πληγῆς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι,
καὶ εὐθύνας εἰσπράξασθαι, συμπονήσαι μᾶλλον
πρὸς τὴν ἀναλυσιν τούτους, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ
χερσὶν ἀράμενον τὸν ἑκάστου σάκκον, ἐπιθεῖ-
ναι τοῖς ὅμοις αὐτῶν, παραγγεῖλαις μνηδὴν τὸ
πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται σὺν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἁγίᾳ
τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσα-

σθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς
ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυματῶν δυνάμεις
ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν
χωρὰν δρᾶκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ βεῖθρον
ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, οὕτω Τρίτωνος καλου-
μένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαθάνειν, πλημ-
μυροῦντα τοῦτον κατιδών· ὃς τῆ κλεῦσει τοῦ
Ἁγίου πεδηθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν
ποιεῖσθαι οὐχ οἶός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν
Ἁγίον· καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ῥάβδον αὐ-
τοῦ ἀπέστειλε· μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ
διαταραξάντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀ-
φέντες, τὴν οἰκίαν προεῦσεσθαι πορείαν. Ταῦ-
τα σὺν καὶ ἕτερα πλείονα πεποικηκός, καὶ τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύ-
σας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμας πανηγυ-
ρίσας, λαμπρῶς πῶθ' ἐπεὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος
ἐτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρθῶν.

Ὁς ἐξ ἀπαλῶν ὄνυγων, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν
σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ'
ὤμων ἀσχέμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, καὶ κοι-
λάσι δεητάτο· διό, ὡς μύρον πολῦτιμον, καὶ
δυμιάμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν
εἰρήνῃ τελειώτα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειω-
θέντων.

Στίχ. Ἀμοφὶν ἀθλητῶν, οὐ θύοντων τῇ πλάνῃ,
Ποινὴν κατακρίνουσιν οἱ Πλάνοι φλόγα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταί, οἱ ἐξ
Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνησκουσιν Αἰγύπτου δέκα,
Πληγαῖς ἐκείνας ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ἐπιθ. ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε κάμνον.

Ιεραρχῶν, εὐπρεπέως ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρ-
χος ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παίδων,
πύργος ἀκαθάρτου, ὦφθης ἀξιάγαστε, τῆς
Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν,
Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυὶδ, ἡμῖν ἀναδεδειξαι, ταῖς ἀλλοφύ-
λους διδασχάς, τῆ σφενδόνην καταβαλῶν,
τῶν εὐστοχολάτων σου, λόγων παναοίδιμοι, καὶ
διδασχμάτων τοξεῦμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν,
Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Εστὶς λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δι-
καστικῶν διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους

ὡς ἐκ πηγῆς, Δεῖας ἀνεβλύσαντες· πᾶσι γὰρ ἐκλύεσθαι, τὴν τῶν Ἐκκλήσιων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδῶς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον.

Ενοπρεπῶς, παρθενεύεις τίκτουςα, τὸν τῶν ἀπάντων Παιτην, τὸν ἐν Δρόμῳ χειροβριῶ, ἐπαναπαυόμενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομήτορ πανμήνιτε, τὸν αἰνέτον τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾨδὴ ἡ Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ο ἴλην νοητῶ πυρὶ τῆν φρυγαυῶδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλέξας ἴλην, ἐπικλήσει Δεῖα τε ὡς Ἰλίας τοὺς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνῃς ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμειλίπεις εὐφρανόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψουτῶς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρίτος τε καὶ δυνάμεως ἐνθεοῦ, πεπλησμένος ὠραῖης παμμακάρ· σφροσύνης καλλεῖ κεκοσμημένος διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνεκδότως ἀντεχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζει τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψουτῶς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αῶθεν τοὺς ἡμνητάς σου ἐπoptεύεις, ἱερώτατε Πάτερ Δεσφρον, εὐμαρξίζων τρίβον ἡμῖν, ἐνθεῖαν σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντριβῶν τῶν αἰρέσεων φρυγάματα, ἵνα γεγηθότες ἀναμειλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψουτῶς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ καλλεῖ σου ὄλας οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὠφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγος, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταγαῖσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνεῖας φωτὶ· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψουτῶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβολος, ἐξελκόντισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθενίου ἢ ὑπέδου νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμειλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψουτῶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ 2'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Εὐρες τὰ τῶν πόνων ἑπαθλα, ἐν οὐρανίοις Δεσφόρῃ σκηνώμασιν, Αἰμίλιαν, νῦν κατοικίαν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν Δεῖοις στρατεύμασιν, ὡς Δεῖος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερβαύμαστος.

Αλόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμίλιαν· διὸ Χριστὸς ἑτεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κίβαν πανόλβει· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ἡμῶν σοῦ ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίου· Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμίλιαν, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεις, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν Δρόνον τοῦ παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένη μόνῃ πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότερον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κινήσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ᾨ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολοῦμένη βότος ἐδείξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγρίαινομεν, κατὰ σέβασαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ο τε ὁ Δῆρ ἐφάρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μισοθάραρος, ὁ ἀκόρεστος Ἄδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελύεσας, τὰς πανσέπτους Βίχους, τότε στεργῶς διήλεγξας, μακρὰ Αἰμίλιαν, τὴν βδελυράν, Δεσμάχον ἀίρεσιν τοῦ τυράννου, ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεως.

Τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαθὼν μεταμορφώθης νῦν, ἐν Θαθῶρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἰλίας, παριστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες μεθ' ἡμῶν σε, Χριστὸν Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λαμπάναντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθῆ.

Ελαμψος ὦ Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παρακμῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψιδρομον ἡλίου, σέλας Χριστέ Σωτήρη μου, δεκνύονσε Δεσπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαθῶρ καὶ Ἐρμών.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, βδελύξαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωσῆ Ἰλίᾳ, ἐν ὄρει Θαθῶρ, ὡς εἶδον Σωτήρ ἐφρίξαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Τὸ ἀσχετόν τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχὴ Χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιωθήσαν ἐκίστασι· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

*Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστάμεν Στίχους ε΄
καὶ ψαλλόμεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.*

Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν Ἑορτὴν ποιούντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τῆν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀσθαρσία καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δευτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν πάμφασιάτην, Μεταμόρφωσιν πίστι, κατέδωκεν Κυρίου, τούτω πιστῶς, ἐκδοῦντες καὶ λέγοντες: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβασμίου, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπάρωντων, Μωσέως καὶ Ἡλίου καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ· φωνῆ δὲ θεία προήλθεν: Οὗτος ἐστὶν, ἀληθὴς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρά τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μαθθία μακαρίε Ἐδέμ, νοτιῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθείας ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδείας, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνείδειξας· διὸ ἱκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰουδας ἐπέπετικε· καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπέδιώξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι

τι· καὶ νῦν ἱκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφρακαν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογματίων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πείσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ο φωτὶ σου ἀπάσαν τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀγαθὴ, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τοὺς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στιχόν. Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Λί Ἀγγελικαί.

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, ἄγγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἄδამ ὄλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθείσας, φύσιν πάσαν ἐλάμπρυνας, θεία τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβῶρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στιχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· ὅρος τὸ ποτέ, ὁ ζωφῶδες καὶ καπνώδες, ὀτίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλα πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξελαμφεν ἀρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεός, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στιχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δουλοπρεπῶς, συλλαοῦντας τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηρῶς, ἐν Θαβῶρ τοὺς δύο ἀνδρας· Καλόν ἐστιν ἐθέα, ὡς εἶναι· ποιήσωμεν, τρεῖς σικναῖς, εἰ θείας ἀνά μέρος, σοὶ Χριστέ Μωσεί τε καὶ Ἡλίῳ, τοῖς οἰκέταις σου· ὅπερ ἔλαλει μὴ εἰδῶς· δάμψει γὰρ συνείχεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίτῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτικίον: Ἀπόστολε Ἅγιε Μαθθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένῃ ὡς σκηνῇ, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκαλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέθετον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς ὑπεράγαθης. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φωτίσεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλαμπας θεῖοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Γαϊώδῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θεῖα χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητὸν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας, δέλων σωθῆναι, φωτίσεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνοῖς σε μέλπῳ Ματθία, Χριστοῦ φίλε.

Θεοτοκίον.

Ἦδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς σου τὴν φωσφόρον, μέλποντι Ματθία νῦν πανήγυριν, σύρανονθεν μα ἀγλήν, σωτηρίας δοθῆναι ἰκέτευσ.

Μέγας ἥλιος ὠφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀειάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὀμλήσας ἀμείσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότητος, μακάρια καθυπεύκτων τῆ σαγήνησού, συλλαμβάνεις τῆς γλώττης, ἐν βουθῷ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασάξει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότιτι, βουληθεῖς ἐκ γαστρός σου, σαρκοθῆναι ἀγνῇ Μητροπόρθενε.

Ἦδῆ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας σθενοῦμενος, ζωαρχικῶ σοφῆ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκῦλα διαρπύσαι, καὶ δουλώσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν διδάσκαλον, καδυπουργῶν αὐτοῦ νεύμασι, παντουργοῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς ἀειάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἄμων, τὸ παντουργόν, Πνεῦμα συμπληροῦντα, θεορῆμον ἐκλέγεται.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βροθῆων, τῶν δυσμενῶν ὀρμαῖς Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τοῖς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ἦχος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέων· καὶ ἠνείσε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καταπλέξας τὴν πλάην τὴν πονηράν, πιστοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν μακάρ, τοῦ πάντων δεσπότητος, καὶ αὐτοῦ τοῦ πάθος, τοῦ θεῖον ἐξήλωσας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι: Ματθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωροσάσῃ, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτῇ ὑπερλαμπρῷ ἡ τοῦ Δεσπότητος, ἦλθε δευτε ἀπάντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοεοῦς, προκαθαρθέντες ἀνελθωμεν, τῷ Θαθαρίῳ Χριστῷ ἐποφόμενοι.

Ἦδῆ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα, καταγγέλλων παμμακάριστε, τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Επέβησας Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου πάνσοφε, ὡσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θεῷ ἐνέωσας, τοῖς χειρσωμένους καρδίας πάνσοφε, κατασπεύρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκῆνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγάγησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ἦδῆ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ως πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πίνοντες μακάρ, οἱ εὐσχεθέντες ἀγνωσία, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδοδος, ὠφθης συμπληρῶν τὸν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πίνοντες μακάρ, οἱ εὐσχεθέντες ἀγνωσία, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν. Ματθία Ἀπόστολε.

Α "λας θεῖον ἐβλήθη, μακάρι εἰς τὸν κόσμον
Μαθθία Ἀπόστολε, σπιτεθόνα πλάνης,
ἐκκαθαίρων νοστήμιω διδάγμασιν, ἐκδιώκων
νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν
καὶ σωματίων πανεύφημε. **Θεοτοκίον.**

Τ οὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν
ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἄδοιμ Παρθένη,
τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολῆν
ἀγίαν, ἀληθινὴν μετμηφιάσθη, μηδ' αὐμῶς ῥυπου-
μένην παθήμασιν.

Ὤδη ε'. Πάσθητι μοι Σωτήρ.

Θ εὸς ἐγένου θετός, ἐνώσει θεῖα θεούμενος,
καὶ πρωτοουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτίνας δεξά-
μενος, πιστὸς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος,
τῶν εἰδῶλων ἐξηφάνισας.

Ι δού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρό-
ρήσις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἀυτόπτης ἐγε-
νο γάρ, οὐ πάλαι προήγγειλαν, ἀποურγός Ματ-
θία, μιμητῆς τε καὶ Ἀπόστολος.

Θεοτοκίον.

Α γίασμα νοιτόν, καὶ ἀψαυστον ἱλαστήριον,
λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἐμφυ-
χον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθέ-
νε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Πάσθητι μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθῶν τῶν κακῶν, ἀ-
» νόγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐδόξα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀ-
ποστόλου Μαθθία.

Στίχοι.

Ἐβλήθεν ἄρθεῖς Ἰουδας ἐπὶ βράχου,

Ἐισήλθεν ἄρθεῖς Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλλῳ ἡθέως Μαθθίας.

Θ ὅτος ἢ εἰς ἐκ τῶν ἐβδομηκοντά· ὅς καὶ
συγκαταριθμηθῆ μετὰ τῶν ἕνδεκα Ἀπο-
στόλων, ἀντὶ Ἰουδα τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκή-
ρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἐξῷ Λίθιοπιά·
καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεῖς,
τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρ-
τύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλ-
κῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ,
Γωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φο-
τίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πα-
τρικίας.**

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείνοντες ἄνδρες ἐννεά,

Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέγου,

Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μῦρον Μαρίας.

Ο ὑτοὶ οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ θηρονύ-
μου ἐγνώριζοντο· ὅς, ἐπειδὴ ἀπεστρέφετο
τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, πυρὶ ταύτας παρεδίδου·
περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης
πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγγων τὸν δυσσεβῆ
καὶ παρόνομον. "Θεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰ-
κόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῇ
πύλῃ, καθελεῖν ἐπεγείρησε· καὶ δὴ κλιμακῶς
κατασκευάζοντο, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθεν-
ται, καὶ οἱ καθαιρέται τῶν κλιμακῶν ἀνελθόν-
τες, ἔργου ἤπτοντο. Τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι
οὔτοι, μᾶς τῶν κλιμακῶν δραξάμενοι, καὶ πρὸς
ἐαυτοὺς ἐκλύσαντες, τὸν καθαιρετὴν Σπαθαρίον
ἀνώγειν κάτω προσκείμενους, τῷ θανάτῳ παρέ-
πεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ Βασιλεῖα ἀραῖς καὶ
ἀναθήματι καθ' ὑπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦ-
τα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν
καὶ ἄλλους τῆ τοῦ ξίφους τιμωρία παρεδίωκε·
τοὺς δὲ Ἁγίους ταύτους ἐννεά Μάρτυρας, ῥάβ-
δος τύψας, εἰρκτῆ ἐπέβαλε, κελυσίας ἡμερήσιον
αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνά πεντακοσίας πληγὰς·
καὶ οὕτως ἐκατέρησαν αἰκιάζομενοι μῆνας ὀ-
κτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευ-
σεν ἐνεγθῆναι σούβλας πεπορακτωμένας, καὶ
οὕτω κατακαύσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἶθ'
οὕτω ξίφει ἀκαυρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ κα-
λουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρι-
κίᾳ, καὶ ῥῆφῆναι ἐν τῷ πελάγει.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁ-
γίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.**

Ο ἡν Ἀλεξανδρεὺς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ
Εἴτα, εἰς κάμνον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶς
κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ πα-
ραθέμενος. Εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλα-
βὴς, μηδὲ μέχρι τριχῶς λυμνηναμένης αὐτὸν τῆς
φλογός.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειρο-
ποιήτου καὶ σεβασμίαν Εἰκόνας τῶν Καμουλα-
κῶν, ἧπερ εὐρεῖται συνεγγραφή παρὰ τοῦ ἐν Ἁ-
γίῳ Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).**

(* Ὁ Νικόδημος, ἀπ' οὗ ἐβήθετο εἰς πλάτος τῆν συγ-
γραφήν, εἶπαι τὸ δόγμαμα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπιπέδου
τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος, ὑποσκ-

συλλαλῶντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λαμπρῶτα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ε'ν ᾧ τῷ Θαβῶρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀκαφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλι φωτεινῇ, φαειρῶς εφραπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θεούς, τῶν Μαθητῶν ἀκαίριμον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρωῶν.

Ηλίας σὺν Μωσῆ, παρῆσθάν σοι Λόγε, ἐν τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ οὐρανοῦ ψευγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆ τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρη, Θεόν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιερατικοῦ Λαυρεντίου.

Εἰς τὸν ΕΠΗΜΗΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκίς σημεῖωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόστροφος σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνεγείντες ἀγαλλυόμεθα· δι' αἷτον γὰρ τὸν ἄμωρον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οφιλοθαύματος, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλόκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστραφέντα, δεῖκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐγκηλιώμεν, τὴν τοῦ Γεννητοροῦ φωνήν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταγέσσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκηλιώσω πρὸς αἰνεσι, Χρι-

στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κευριευκότος· θεωρητῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπάριστισι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρώτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς νυδόκησεν, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, Ὁμοια.

Α'νδρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυρ πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρκαϊούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, δάπτον ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν ἐκκληρονομήσας· διό σου τὴν χαρισμόσυνον, χαρμονικῶς ἐφορῶζομεν, ἐορτὴν παμμακαρίστη, στεφνήροε Λαυρέντιε.

Α'νδρακας ἐμαρνας, πλάτης εἰδωλῶν μακάριε, ἐφ' ἀνθρώκιν ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λεπυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βοῦν φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν γένυ, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατασθέντος, ἀνθρώξ ἡμῶν ἐχηρημάτισας, καταυγαζῶν φαειρότητι, τοὺς τιμώτας τὴν κμηλὴν σου.

Α'νδρακας ἀνήλυσαν, ἀπὸ Θεοῦ οἶα φαίνοντες, οἱ ἀήτητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, τὴν εἴγλην τῆς πλάτης, καὶ τῆς ἀείκης, καταδιώκοντες θέρμῳ, καὶ εὐσεβείας πυρὸν ἀνάπτοντες· διό καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβαστός, τοῦ Σωτήρος Διαικόνοιο, διαπρέπει τοῖς δάμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανῶν ἐμίμητο, νεφέλι ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσια σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἀ προσκυνῶσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ε'δείξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν δεῖκνῃ ἐν ᾧ τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μυσταῖς οἷς ἠέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ παῖδες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιολώμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρωῶν.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθίσωμεν καρδίαις, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν. αἰτίαι δυνάμεις καταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκείθεν ἄξουσιν. δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλήνθρωπος.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ' Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σικνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπρόσιτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀνάρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. ὁμοίαν.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφώμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δεῖξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἱστράφας τῆς Θεότητος· νεφέλῃ δὲ φωτός συνεκάλυψας, Ἥλιον καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διό καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρισον, καλῶνέστιν ἡμεῖς εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κοινὴν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ πατρῴν. οὐ ἡ Ἀραστικίς:

Λαυρέντιον καλῶσιον ὑμῶν προφρόνως.

Ἦδη α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταυροῦς.

Λειμῶν τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ Στρατιώτης, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς, συγγροεῦσιν Δυναμίεσιν, ἐλλαμπίν μοι φωταφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε μάκαρ Λαυρέντιε.

Αγῶνας ὑπόδους, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, κηφόρος ἀθλητῆς, στεφρόντι ψυχῆς, ἀνεδείχθης Λαυρέντιε, στέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διαδήμα τὸ ἐπιώνιον.

Υίος ὡς πεφυκὸς, καὶ φωτός καὶ ἡμέρας, παραδόξως ἐν δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῶν,

αἰσθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῇ φαινοτάτῃ, καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε Μάρτυς Λαυρέντιε.

Θεοτοκίον.

Ρυθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε, τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ κοσμητῆς, κατακρίσεις ἄχραντε· Καίρε γεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βωμένε σοι, ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

Ἦδη γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Εγὼν τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόποσιον, πρὸς τοὺς ἀντιπαλοὺς, βωμάλειος ἐγώρησας, καὶ νικῆσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάχαστε.

Νόμω τοῦ Χριστοῦ φραζόμενος, τῇ νομοθεσίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀνετάξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ παμμακαρίστε.

Τὸν δεικῶ νευρούμενος, τῆς πολυθείας, τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας· τοῦ Χριστοῦ δὲ τὴν πρόαιώνων, διετραίνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Γίος τῷ Πατρὶ καὶ Ἡεῦματι, φύσει καὶ οὐσίᾳ, καὶ θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴσος ὁ Λόγος, σάρκοβεις ἐκ σοῦ Πανακίωμε.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἑσπερωθή, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγῶν, καὶ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγῶν, ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ κησόμενος, ζῶν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας· Ὅσις· ὅθεν ἀριστεύσας, καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἰληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. Ἀθλοφόρος Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐσπερίνης σήμερον.

Εορτῇ ὑπέρλαμπρος τοῦ ἡ Δεσπότου, ἤλθε· δευτε ἀπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθορθέντες ἀνελθόμεν, τῷ Θαθαυρίῳ, Χριστὸν ἐποφόμενοι.

Ἦδη δ'. Ὁ καλῆμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ Λόγῳ κοσμοῦμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμῃ τῆς ψυχῆς σφαγιᾶς· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλευῖς νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυστάγμὸν τῆς ἀσεθείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνίσταξας, ἐγρηγόρσει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπώσαμένους, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὄπλοις, καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθέλεις τὸ μνημόστυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαδόσεως.

Θεοτοκίον.

Ρῦπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σπιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατελειαντα· ἦν ὡς προῆξεν, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

Ὡδή ε. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ακλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θεαίαις καλλοκαῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῆ Λαυρέντιε καταπεφρόνικας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀληθῶν ἀξιοίγαστε.

Τὸν Χριστὸν δικάζον, γινόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοῦς δικάκωνος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δὲ αἵματος, ἐκδημήσας παμμακάριστε.

Ιἄρον ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ μάκαρ προσάχθεις, τὴν σικηνὴν ἐφαιδρυνας τὴν ἐπουράνιον· ἔνθα νῦν γινόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλομπέως.

Θεοτόκιον.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θεῶν ἀμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπαρένης.

Ὡδή ε. Ἦλθον εἰς τὰ βράθια.

Τὸ αὔλον πῦρ σε κατοπτήσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἔλων, κατεσκευάσασαι ἥμιστον βρώμα, τῷ τῆν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀτέργοντι, καὶ πεινώντι πανκοιδίμει.

Ολω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκωνος ταύτης ὑπάρχων, φωσειδὸς, ἀθλοφόρε γέγονας, καταναγίζων τοὺς ἡμουνούτας σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία, ταῖς τοῦ πυρός ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἕφρες Μάρτυς, πῶμα Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῆ δρόσῳ τῆ τοῦ ἡνεύματος.

Θεοτοκίον.

Υπῆρξας Θεοῦ Παρθενομήτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμφύχως ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτός, καὶ σικηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχία χρυσαυγίζουσα.

Ὁ Ἑρμῶς.

Ἦλθον εἰς τὰ βράθια τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόθροπος.

Κοντάκιον. Ἦχος β. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεγθεῖς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραΐωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐθὸς πιστῶς· Οὐδεὶς με χωρῖσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ὁ Ὄκος.

Τὸν διαλομπήσαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συναλλήνους πιστοὶ, ἐν ὠδαῖς ἀσματίων τιμῆσωμεν. Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ρυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν τοῦ θεοῦ δὲ πάσων κλήϊα καθαρῶντες, κατῶμεν Χριστὸν τὸν ταῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναλλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδεὶς με χωρῖσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆς Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, ἑστού Παπά Ῥώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στίχη.

Τὸν Λαυρέντιον λαυρακα Χριστοῦ λέγω, **Ε**π' ἐσχάραις ἀνθρακῖν ἐξωπτημένον. **Τ**έλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θελων, **Ἠ**θλησας ἄθλων ἔστυε τὸν διὰ ζήφους. **Τ**ὸν Ἰππολύτον ἰποπόδεσμον βλέπω, **Ε**ναντίον πάσωντα τῆ κλήσει πάθος. **ᾠ**πησαν δεκάτῃ Λαυρέντιον ἠτε ἰχθύν.

Οὔτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γέγοναν· καὶ ὁ μὲν ἅγιος ἔστος ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήγαγχε. Παραγεγόμενος δὲ ἐν Ῥώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρηταί τὸν ἅγιον Στέφανον. ᾠδόντος δὲ ἦδη τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεῖν ὁ ἅγιος ἔστος Λαυρετίῳ τῷ Ἀρχιδιακῶ αὐτοῦ, διακῆσαι τὰ σκευῆ τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχη αὐτῷ ὁ ἅγιος ἔστος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνήσασθαι μὴ πειθεῖς, ἀλλὰ παρήρσιξ αὐτὸν θεόν καὶ Δημιουργόν τοῦ παντός καθολογήσας, εἶφε τὴν κεφαλὴν ἐπέμψθη.

Ἐισαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιακόος.

καὶ τὰ ἱερὰ χρήματα ἀπαυούμενος, αἰτίσας ἀμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χιλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς διένειμα τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιβίσας. ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλέα· οὕς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κέλευε τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν ἡ γενόμενος, ἴατο πάντας, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφείτων. ὃ ἂν ἕκαστος κατείγαστο νοσήματι. Ἄπερ ὁ Τριβούνος Κολλήνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρικτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίστατο ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς δῦσαι τοὺς εἰδωλοὺς, ἐπὶ ἐσχάραι ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτούμενος πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀρῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κλεῖας τῆς ἀφελόμενης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γινώσκει ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφόμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κενάριαις (ἀλίεσιν, οὐράτους ἐχούσαις ὀδόντας) σιδηραῖς μασταγωγῆσαι, εἶτα ἵπποις προσδεθῆναι ἀγρίοις· ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ σφόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τοῦ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἰππολύτου, Δέμιος καὶ Οὐαλλεριανός, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν, τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ δέατρον, ἐπέπνευσαν, ἠράξας ὁ Δέμιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ: Ὁ Ἰππολύτης, ὡς ἀέγχι ἀλωτόν, οὕτως δεδεμένον ἀπάγει με: Ἐκράξας δὲ καὶ ὁ Οὐαλλεριανός: Πυρίνας με κατήναις (Λατίν. κατένα ἀλυσίς) οὕτως ἔλκεις: Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερωθήσαν τῇ πίσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δοξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἠδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μυσταγωγῆσαι προκρίθεις, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκευὸς εἰδείχθης ἱερὸν, οὐρανόθεν ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιῆσαντι: Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμος ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτεριζόμενος Μάρτυς, τοῖς τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμείπων Λαυρέντι: Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς τις ἀνελθίης σαφῶς, σῶμα περιεκείμενος Μάρτυς, γενναϊοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφοῦρου πυρός κατετόλμας, ἀνακυρόζων παυόλοις: Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πλὴν εἰδείχθης νοκτῇ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσθης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σου Θεονούμφευτα, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔνοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Ἠδὴ η. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστῆτου φλογός εὐνοώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος μάκρ: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε εὐδίας τὸν Κύριον.

Ὁ τὸς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμμούμενος, καὶ πυρὸς κατασβέσας τοὺς ἀήθρακας, ὁρώτω τῆς θείας χάριτος, ἀνακυροῖ καὶ μέλπει: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσθῶν περιέλωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδῶντα: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρίζης τοῦ Ἰησοῦ ράβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν σου καὶ Κύριον, ὑπερφύως ἐξήγησας, τῆς Θεότητος ἀνόως: πάντα τὰ ἔργα, ἀλλ' τοῦτο ὑμνούμενος Δέσπονα.

Ὁ Κίρμος.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμη, τοὺς ἐν μέσῳ φλογός εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρώσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπει: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἠδὴ θ. Εὐα ἐμὴ τῆς παρακοῆς.

Ὁλόκληρον δῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήνεξαι, ὡσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόνων ἀξιώματες.

Νεῦσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ αἰμίνῳ, λόγῳ καὶ θεῷ. Σιωρῆσαι, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντι, κραθῆναι σοὶ τλαυγῶς ἐξεγένετο: ὄθεν σε πάντες μακαρίζου.

Ὁς ἕλιος μάκρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαύμα μέγα καὶ παροῦδοξον, πάσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σοῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγασε, καὶ θάλλων πάντας τῇ ζήσει τῆς πίστεως: ὄθεν σε πάντες μεγαλύνου.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Παναγίως τῆς σῆς γεννήσεως, εἰ Προφῆται προσεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος.

καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὧν τὰς ἐκ-
βράσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ὁ Ἑρμῶς.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλῆριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Αγγελικαῖς Δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων γο-
• ραῖαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξία, συγχο-
• ρεῦν τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφύτου Τριᾶδος, καὶ
• λαμπραῖς ταῖς ἐκείθεν, αὐγαῖς περιγεόμενος,
• αἶτε φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι
• μνήμη σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαίδρως δο-
• ξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Στεῦρου σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
• προκίτους, λαθῶν μετεμορφῶθης νῦν,
• ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
• παρειστήκεισαν τράμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέ-
• σποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σω-
• τήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν,
• τὴν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σω-
• τήριαν.

Εἰς τὸν Στείον τῶν Ἀίων.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Φωνή σοι πατρική, οὐρανόθεν ἠκούσθη· Οὐ-
• τὸς ἐστὶ βουάα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου·
• αὐτοῦ πάντες αἰούσται.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Ανελθῶμεν πιστοί, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς
• θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος,
• Θεοῦ ἡμῶν κατείδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Γράφου ὁ Ψαλμῶδός, Θαβῶρ Χριστέ Σω-
• τήρ μου, καὶ Ἑρμών ἀνεθῶα, ἐν τῷ ὄν-
• ματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Παντάνηξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον,
• πρεσβείαις τῆς ἀγράντου, Παρθένου παν-
• τανύσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λαοὶ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,

καὶ Ἀπολιθίς.

Τῆ ΙΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τρίτημος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' αἵκτου Χριστέ, Ἄδαμ τὸν
• πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθης
• δευτέρως Ἄδαμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβῶρ
• μετεμορφῶθης, παραγμνῶν σου τῆν Θεότητα.

Εξέστησαν ὄρωντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος
• οἱ πρόκριται, καὶ τοῦ νόμου. Μεταμόρ-
• φωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προ-
• σκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Αμπρόντως ἡ κτίσις φουδῶρ, τῆ σῆ Με-
• ταμορφώσει Χριστέ· ἦν τοῖς θεοῖς, Ἀ-
• ποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσαῖ τε καὶ Ἠλίας, ὑ-
• πεδείξας Θεὸς ὧν, ἀρήτως λάμψας ὑπὲρ ἡλιον.
τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐπλε πανακίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέ-
• βαλες, τὰς μηχαναῖς ἀνδρείοτατα, στερόβῳ
• ἀθλήσας, προσπαλαίσεις τούτων, καὶ Χριστῷ
• τῷ Κτίστη σου, δυσία καθαρά καὶ εὐπρόσδε-
• κτος, καθιερωθῆς νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύον-
• τι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε πανακίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ
• φραξάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια,
• πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς
• ἐμάχησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμε-
• νος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύ-
• οντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε πανακίδιμε Χριστόν, ἀρρώγῳν κτη-
• σάμενος, τῶν ὕλικῶν κατεφρόνσας· τὸ
• σῶμα δὲ αὐτῶν, τῷ δῶκτῃ Μάρτυς, παραδούς
• εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἰμυ-
• τος· διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόμη-
• σεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτήρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ορος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ κληνώδες, νῦν
• τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου
• ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμέ-
• νον μυστήριον, ἐπ' ἐσθλαῖων ἐφανέρωσεν ἡ φαικ-
• τή σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰα-
• κώβῳ· οἱ τινες τὴν αἰκτῆν τοῦ προσώπου σου
• μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χειρῶν

σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν καταβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνηγόμησι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἥλιον, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα εἶδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἑφραθῶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὲ ἀμείψαι θελῶν, ἐν ᾧρει νῦν ἀπαίρεις, Θαυρῶ παραγυμνώσων, τοῖς Μύστασι τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τρίλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαυρῶ ἐν ᾧρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνε.

Στίχ. Θαυρῶ καὶ ἱερῶν.

Αἴφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἐξαλλοῦν ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρηνεῖς πεσόντες ἐξαλλοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Εἰς ᾧρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοῦς κορυφαίους ἔγων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξελάμην, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει πάντων ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιώθησαν. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἥλιος εὐδείκνουν, ὅτι ζῶντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ παλαιὸς διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφελῆς φωνηίνης ἐμαρτύρει λέγουσα: Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἀῶν σκυλευσόντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζῶν τὴν αἰώνιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυτί.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνησιν σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἤλιθε δευτὴ ἀπαντες, ἐπὶ τῷ ᾧρει νεορῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλωμεν, τῷ Θαυρωρῶ, Χριστῷ ἐποφάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συναρχον Λόγον.

Ομόσημος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν

ἡμῶν, ἀνεστράφη τοῖς ἐν γῆ καθάπερ γέγραπται· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαυρῶ. σὺν προοριτοῖς Μαθηταῖς, ἐνδόξως μεταμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θεϊαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κλεινὸν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαίνεισω. Ἰωσήφ.

Ἠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτης κραταιούς.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσηλθεις, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος ἐνόησε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλύδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστὴρ, ἀρετῶν δαδουγίας, καταιγίζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφέ, τῷ σέπτῳ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν Δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευροσύμενος σοφέ, πᾶσι δὲ δυναστεία, θαρσαλέω λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταυρώσων ἐβελουσίως, ὑπομεινάντα ἐνόησε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κενεῖσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐγβροῦ, ἐνθέοις διδασκαλαῖς, θεοφόρος ἐξηπάσας, πάντας τοὺς εὐπειθεστάτους, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, ἀλλοφῶρε Χριστοῦ γενναίωτατε.

Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χριστῶς, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος Ἀγνῆ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ἠδὴ γ΄. Ὅτι στείρα ἔτεκεν.

Εαυτὸν ἐξέδωκας, ὡσπερ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θελῶν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐβελοντὶ πτωγεύσαντος καὶ σφαγῆντος, Εὐπλε παμμακαρίστε.

Περεὼν ἀμῶνον, εὐδοξαστῆ δυσία, καὶ προσφορὰ τελεία, προσαννέχθης τῷ Θεῷ, περιχαρῶς μακάριε, ἀναμέλπων: Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, εὐαγγελίῳ θεοφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς: Τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρεμι, διελέγξαι, τούτων τὴν δυσεβείαν. **Θεοτοκίον.**

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας οὐδόλως, τῆς παρθενίας κλειθρα, τῆς σῆς

ἐσαύλευεν Ἀγνή ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευε, ἐρηχθῆ-
ναι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στείρα ἔτεικεν, ἡ ἐθνῶν Ἐκκλησία,
• καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε Συ-
• ναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, βοήσω-
• μεν: Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χειρὶ περιφέ-
ρων, ἐπέστης ἐκθῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σα-
δίῃ: Αὐτόκλητος πάριμι, ἐναθλήσων στεργό-
τατα: ὄθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αἰχένα,
ὑποδέξααι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελεί-
σας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξα τοῦ Θεοῦ σου φω-
τός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας
Θεοῖς Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ
Γαλιθαῷ: ἐξέστηπας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι
φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητὸν σε Υἱόν, προσ-
μαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προ-
σώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας,
δέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ β΄. Δὲ ἀγάπησεν οἰκτίρμον.

Ναὸς ἐμφύσῳ Τριαδὸς τῆς παναγίας, ὡς
αληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων,
Εὐπλε κατηδάρισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Ενθόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὐπλε, τῶν
αἰκισμῶν καὶ φόνων, τῶν ἀπείρων βασάν-
ων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνή-
θλησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπεινώσας Μάρ-
τυς, καὶ πρὸς τὸν ὑψώσασα, βροτοὺς ἀνελή-
λυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πάσαν τὴν πλάνην Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἐχώρησας.

Θεοτοκίον.

Αιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου, σέ
τὴν τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλουτίσαντα
πάντας, θείας ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὕφονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θείαις λαμπρυν-
θεῖς, καὶ ἀνδρεῖα ὀχυρωθεῖς, ὡς περ λέων
ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθῶς εἰσεδρα-
μῆς, τὴν δυσσέβειαν τροποῦμενος.

Νέμει σοὶ τὴν ἀλυπτον, ζωὴν ὁ λυτρωτῆς, δι-
κυτόν θάνατον πικρὸν, ἀθλοφόρε ἐνδοξε,
καλυπομέναντι, καὶ χοροῖς συναίπει σε, τῶν
Μακρῶν ἀριτεύσαντα.

Εκλίνας αἰχένα σου, προθύμῳ λογισμῷ,
καὶ τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, τῷ Χριστῷ
τρανότερον, καὶ καθαρότερον, συνεδέης Ὁ-
σια, ἀπολαύων τῆς ζωώσεως.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφνης, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν
Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ τοῦν κη-
σασα, τὸν δοξάσαντα, τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας,
Παναγία Μητροπάρενε.

Ὠδὴ δ΄. Πῆθον εἰς τὰ βάθη.

Σταχόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῷ ἀγω-
νοῖστῃ, γενναϊότατε Εὐπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἰληφας, τοὺς τῆς
νίκης ἀγαλλόμενος.

Εστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκυλαῖς σου Εὐ-
πλε κατέγω, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους Ὁ-
σια, διελέγων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς
τὸ ξίφος, τὴν ἀληθειαν σὺ πρὸ βημάτων,
δικαστικῶν, ευσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλο-
νὴν ἐθανώτῃσας.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα παραδοξοῦ! πῶς τίκτεις, πείραν
ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρ-
θενομῆτορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γαλακτος,
καὶ τροφέα πάσης κτίσεως;

Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• κατεπόντισέ με, καταγιγῆς πολλῶν ἀ-
• μαρτημάτων ἄλλ' ὡς Θεός, ἐν φθορᾷ ἀνά-
• γαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Εἰ τῆς στολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Λευίτης

Εἰ τῆς τομῆς δέ, στεργὸς ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδικατῆ ξίφει Εὐπλος κοπήντη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως,
ἐν πόλεως Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρ-
χίας. Δαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Ἀρχонта Καλ-
βισαιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος,
πρῶτον μὲν δεσμεῖται ταῖς χεῖρας καὶ τοὺς
ποδας πρὸς τοὺς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ
ξύλου ὀρθοῦ, καὶ χειρὶ αἰσχροῖς ἔξεται, ὅτε καὶ

δαίς φωνῆς ἐλθούσης, ἀνέβησεν. Μετὰ δὲ ταύτης, σφύραις σιδηραῖς τὰς κνήμας αὐτοῦ θλάττεται· καὶ ἐν εἰρητῇ ἀπορρίψεις, εὐχὴ μόνῃ, πηγὴν ὕδατος ἀναδεδῆναι πεποιθὴς ἐν τῇ φυλακῇ. Ἔτα πάλιν ἐβλήθησιν, σιδηροῖς ὄνυξι πεπτωρατωμένοις τοῖς αἰσίοις αὐτοῦ κατετρωδῆναι, καὶ τέλος, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ κατεδικασθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἑβραίων τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ Δαίου Νασοῦ τῆς ὑπερυψίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως, ἄρματα μέγα καὶ παραδοξὸν γέγονε. Ἰνὴ γὰρ τις, τὸνομα Μαρία, Συγκλητικὴ φδοχριστοῦ, τὴν αἰτίαν Πατρικίαν, γίλρα οὔσα, περιπέσσε πάθῃ· χαλεπῶ καὶ ἀνάτῳ· καὶ ἀποκαμουσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοήθειας, ἀνέβητο αὐτὴν τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἐνοιῶν τοίνυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λειτουργοὺς τῆς ἁγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνης, ἀμφιέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιοῦσα. Τῶν δὲ παραγενομένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν λέγουσα· Δέσποινα ἡμῶν, κίριοί μου· ἐπεὶ ὁ Θεὸς, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου, συγχωρήσασθε με μαστιγῆσαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ οὐρανίου, βούλεται ἢ ταλαιπωρὸς καὶ ἀνάτῃ, δι' ἐυχῶν τῶν ἁγίων ἡμῶν, δέξασθαι τὸν Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τῆντε διαγῶγῃν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἐπιτόμως, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἁγίας ἀνοχθείσης Δήκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπάσατο· καὶ λαβοῦσα βραβύκιον μίτον (πανίον) ἰσόμετρον τῆς ἁγίας Εἰκόνης, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Ἔτα, βραλοῦσα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνον (Δήκην), ἠσφαλίσατο δι' αὐτῆς· καὶ ἀπουβείσα ἐν τῷ εὐκτιρηγί αὐτῆς, ἐφωταγῶγι λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα.

Ἠλωρωβεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο αἱ ὀδύνη τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδρὰ καὶ ἀφόρητα, ὥς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἐκ τῆς κλίνης ἀναστῆναι. Προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν οὐδὲ καθύρωτέραν,

ἤγαγε πρὸς αὐτὴν· Δέξαι τὴν Δήκην τῆς ἁγίας Εἰκόνης, ὅπως προσκύνῃσω, καὶ εὖρω μικρὰν ἀνάπασαι τῆς συνηγορίας με σφοδρὰς ὀδύνης. Ἦ δὲ πορευθεῖσα εἰς τὸν εὐκτιρηγίον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παραδοξόν. Φλόξ γὰρ πυρὸς εἰς πλυσμονὴν γεινηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας Δήκης ἐκείνης, ἀνήργετο μέχρι τοῦ στόματος· καὶ κληθίπτουσα τὸ ὅλον Θυσιαστήριον, κατήχητο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ παῖς, ἔπεσε γαμὰ. Δραμοῦσα δὲ ἕτερα, ἀπήγγειλε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. Ἦ δὲ καταφροβος γενομένη, κατήλιε τοῦ κλινιδίου· καὶ βίβη πρὸς τὸν εὐκτιρηγίον ἀπελθούσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνέβησεν. Ἔτα μετεκλήτατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπουδῆς· συνηκαλοῦσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ ὄγλος πόλις, καὶ πάντες, ἰδόντες τὸ παραδοξόν, κατεπλήγησαν. Ἀνεργόμενοι δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατεργασμένοι, ὥσπερ ὀδόντις πλείους ὑπὸ ἀνεμοῦ σφοδρῶ ριπίζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὤρας πολλὰς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Δήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνα, ἀσινὴ καὶ ἀλώθητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βραβύκιον τμήμα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποιήτου, ὡ τοῦ Θαύματος! ὁμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄγλος τῆς γυναικὸς· καὶ εὐθείως αἱ ὀδύνη ἀπηλάθησαν, ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἐλθούσα, ἀνίστη δοξάζουσα τὸν Θεόν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθούσι μετὰ τῶν Ἠρεσθυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινῶν, ἡ τιμωριὰ ἐκείνη, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου αὐτῆς μεταθέσειν, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς οὔσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τούτον, τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Αναλήψεως· καὶ ὡς εἴθε ἀποστολῆς τινὸς, φθάσαντος ἐκείσε Δομητιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδελφῶν τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τούτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχειρίσασκε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰπούσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ὄκνη δὲ παραδοξοῦσθαι καὶ τὸ δεύτερον θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Ἠερσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ

βαλλόμεναι αὐτοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὐσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνας, καὶ μὴ βουλευμένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἄλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ ἑλίψεις ἀλλεπαλλήλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Βασιλεὺς ἀγανάκτησας κατ' αὐτά, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοραι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὁρᾷ ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἐστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ: Ἀπόδος ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἄναστασις δὲ διελογίζετο καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυθνάνετο· τίνας εἰσὶν αὐτῶν αἱ ἑλίψεις, καὶ δι' ἧς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μάλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἐστῶτα καὶ λέγοντά μοι: Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίνας τί ἐλάβομεν ἀγνοῶ. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ: Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογιζοῦ· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐν τῆς τῶν Δαιμονίων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ ἑλίψεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἶτα πόλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ'· καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερός ἐκείνος, λέγει αὐτῷ μετὰ ἀυστηρίας: Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστηρίων τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξένοι εἰσὶ καὶ ἀπαρχήρητοι, ὡς ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς ἐλθούσαι; Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουλίησον (κατακομμοστὴν) αὐτοῦ: Ἄζελεφέ, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Οἱ δὲ, βαρέως, Δέσποτα, κατὰ πολὺ καὶ ἐπὶ ἡδύνατο, ἠμύναντο ἂν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνώσκειν· καὶ μετὰ πολλῆς ταπεινότητος καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστηρίων, κατὰ τὴν κθ'. Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ ἑλίψεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστηριαὶ ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ Θεοῦ Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶν.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσθεσε τὴν πυρὰν, τῆς πλάνης πανόλβιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἤρθευσε, εὐθετῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Ἐχὼν φρόνημα γενναῖον, καὶ ἀσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας· καὶ προῖσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἠλεγξας, διδάχαις Εὐπλε πάνσοφε.

Πῶλῃ σοὶ τοῦ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς Χριστοῦ, ἠνοίγη μακαρία, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα, τῷ Θεῷ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ἀνῆρακι κεκαθαρισμένον, Θεῷ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνῆρακας κατέσβησας, τῆς πολυθείας κρουαζῶν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τίνα σου τὴν Θεῖαν μήτραν, κάμνος ἢ περικῆ, τυπώσῃ Παναμίωμι, σώζει Νεανίας ἀφλέκτους, ἀναθωῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευματικῶν δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λεῖψανον· ὃ κυκλοῦντες βρωμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπί σοὶ τῶν πταισῶν ὄμιος γέγηθε, πρὸς Χριστὸν σε μεσίτην κηρύττεμενος, καὶ πρεσβευτὴν Δεσποτάτων, καὶ προστάτην παμμάκαρ, Εὐπλε Λευκτα, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων καταλλήλων ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

ᾠδὴ θ'. Ῥαυθὴς Ἁγῆν παναμώμητε, ὑπὲρ πάσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποικιτὴν κηρύττεσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὃ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Ἑρμῶς.

Ἀὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμι, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδοξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ ι'. Εἷσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεὶν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακροθεν σοὶ ποθούμενα· ἔστις ἐφέσεως ὡς φθίσιας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐπλε Λευκτα ἀξιοῦσατε.

Ὅς σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου· τὴν πορφύραν δὲ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνεξας λαμπρῶς πε-

ρκειμένοι, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσασαι.
 Ἐϋπλε Μαρτύρων ἀκροθίνον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σептὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον, σέ κεντημένη ἐ-
 ορτάζει, τὴν Δεῖαν ἐκτελοῦσά σου ἄβησιν, σὺν
 πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν ἦν περίεοις
 σαῖς δεύσειν.

Ηλιος δόξωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς
 φέγγος κατισκίησας, Μάρτυς τὸ Δεῖον
 τῇ μεθέξει, Δεούμενος τῆ Δεῖα μακάριε καὶ
 νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνούντάς σου, τὴν φωτο-
 φόρον μάχα ἀβησιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεοῦνυφε,
 τὴν ψυχῆμου φωταγωγήσον κείμενον βό-
 δρω ἀπώλειας, ἀνάστησον, ἐβήρους κατασχύ-
 οῦσα, τοὺς ἑλίβοντας αἰετὶ τὴν καρδίαν μου,
 καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωλοῦντάς με.

Ὁ ἱερὸς.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
 κатарὰν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
 • Θεοτόκε, τῷ τῆς κυρορίας βλαστήματι, τῷ
 • κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάν-
 • τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστολιῶν. Γυναῖκες ἀκουστήθητε.

Δίλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι,
 καὶ ἀστρακαῖς ταῖς ἐκείθεν, λαμπρόμενος
 ἀβλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμηστο, τὴν φω-
 τοφόρον μνήμη σου, καὶ σέ τιμῶντων Ἄγιε,
 ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων. Διόκνον μάρτυς
 Ἐϋπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλόγιωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀ-
 γεννώτο, ἐν τῷ φρονεῖν φωτὶ σου, σήμε-
 ρον ἐν Θεωρίῳ, φῶς εἶδμεν τὸν Πατέρα, φῶς
 καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγῶν πάντα κτίσιν.
 Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἄνων, Στιγῆρα προσ-
 ὀμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν Δεῖων Ἀποστόλων,
 ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα,
 εἰς ὅρος τὸ Θεωρίον.

Στίχ. Σ οἱ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέσαι τῷ Θεῷ, τῷ πρὶν ζοφωδεσάτω·
 φωτὸς γὰρ ἠξιώθη, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου.
 τῆς ἀνω δὲ λαμπρότος.

Στίχ. Θ ἀνώ καὶ Ἐρμῶν.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμ-
 φθέντες, οἱ Μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέ-
 ροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἀνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θεῷ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας,
 τὸν ἐν Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
 μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λατὴ Ἀκολουθία, ὡς σὺνήθεσ,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου
 καὶ Ἀνικήτου.

Εἰδήσις.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ φέλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμιλογητοῦ, διὰ τὸ
 ἐν τῇ 17, ἀπεθίσσασαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μιταμορφώσεως.

Εἰς τὸν ἐπιερίνον.

Ἦς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ε'.
 καὶ φέλλομεν Στιγῆρα προσόμοια τῶν Ἀ-
 γίων Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄρ-
 γανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως
 δικάζοντα, οὐ ὄρμας λεόντων, οὐ βράσεις λε-
 βήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐμκοπὰς, οὐδὲ θη-
 ναίουτου πικράν ἀπόφασιν, ἡμᾶς ἀθανατίζουσαν,
 καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παρα-
 πέμπουσαν, ἀβηταῖ γενναϊάτατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβά-
 σμιον, καὶ ἀξίους ποθεύμενον, τέλος ἀπει-
 λήρατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλιπίδας·
 καὶ ἀναβλήζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμαίων φλο-
 γμῶν ἐξαίροντας, παλῶν φυγῆς καὶ σώματος,
 τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ὑμῶν πάν-
 τοτε, ἐκτελούντων πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ Δεόφρων Ἀνικήτος
 ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρό-
 τσι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς
 τῶν στιγματῶν καλλοναῖς, μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ
 ἀγαλλονται· τοῖς πιστεῖ δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ
 ἱερὰν αὐτῶν ἀβησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι, φω-
 τισμῶν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τῷ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄν-
 δρωπον, ἐν δυαὶ Δελησσειν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μαρῶν, τὰ ἀπύλωτα σώματα, μονοθέλιτον, μονερέγγτον, πλάνην δοξαζόντων ἐπιρρεΐα Διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆριαντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογματῶν σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνεξας, ληρωδούντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διαγμούς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰδίμει, μαστιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλώτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντα τε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλει, τὰ ὑψηλότερα δόγματα.

Ο Ξυγρᾶφου ὡς κλαίματος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἅγια γέγονε μάκαρ γλώσσα σου, καλλιγραφοῦσα ἐν Πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίθειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μὲν τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίθου, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγγυωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιον συμμετοχε καὶ Δεσπῶν μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός, Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φαιτεινὴ τῆς μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγαν: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β': Οἶκνος τοῦ Ἐφραθά.

Ορε ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλιθων προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων Βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στιγ. Σαί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἠλία τε Σωτήρι μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἡλίον.

Στιγ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηκουν πατριχῆς, φωνῆς προσεβακούσης, τὴν δόξαν σου Σωτήρι μου, καὶ Μαθητῶν ἀκρότης, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπεπτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. τοῦ Ὁσίου.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν

τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Ἐν τῷ Δαιμόνων ἐτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμείμπτος ἐξήλωσας. Παρήσσιαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, ἐρήνην αἰτῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητος σου Χριστέ, ἀμυδρᾶν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναθάσαι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνοῦς· ὅθεν θεαστικῶς ἐκράυγαζον: Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡς εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ἀσπῆ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντας ἐφώτισας. Αὐρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολυτίκιον.

—ΚΩΣΩ—

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Κάθεσμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλευσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωϋσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τοῦτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθησμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δεῖξας τὴν δόξαν σου Σωτήρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωϋσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν: Οὐκίριμον, καλὸν ἐστὶν ὡς εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τοῦτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Το αὐτό.

Ἔκτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ δὲ δὴ ἐπίμνητοι τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Α' προσόμοια. Τερπνὴν ἐπαινοῦ Μαρτύρων ἑνωριθῶν. Ἰωσήφ.

123 ἁ. Ἦγος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς πανεύφρομοι, ἐγκαρτερίζαντες, εὐσθενεστάτη πίστει λογιζομένου, πρὸς τὴν ἀπονον χαίροντες, ζωὴν μετεβίβασθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρσβεύοντες.

Εὐβλαῖς, ὄχρωβαῖς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐγώρσασθε, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, δεῖα δυνάμει ἐξφραίνασθε.

Ρῆτορων, ἀδολεσχίαν ἐνδόξε, καὶ νοῦν ἀδοκιμον, ἑλληνιστῶν φρονήσει δεῖκῃ, λαμπρυνόμενος ἡσχυνας, καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου ἄχραντος, καὶ μετὰ γενέσιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, ἐνηθληκότητος στεφανώσαντα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, αὐτῆς Ἀκροστιχίς. (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ὁ παμμέγιστος Μαξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

123 ἁ. Ἦγος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Οἴημι τὴν Θεοπῦνον, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἠθείας σου, ἀναπόστατον γλώττει, δεῖτε Μαξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ κοιόμενον ὡφθῆς, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε, ὡς καλοῦσιν γὰρ ταύτας, κατακλιώσας ζῆλῳ τοῦ Πνεύματος.

Αλογον προετέθη, ἐκ δυσθενεστάτης προαιρέσεως, μονοβέλτου δόγμα, τοῖς δε λέγοις σου Πατέρ διηλεγκται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἠκουσμένε σε.

123 ἁ γ. Εὐφροαίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης αἰ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπαί βράσσα, γνώμη ῥωμαλέα ὑπένεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένα θολερὰ ρεῦματα, πλοῖνις σοφαί Μάρτυρες, ρεῦμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὼνα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, εἰς Ἦγον πλ. δ'. καὶ αἰείον, ἀνώνυμον ὄνομα, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἀπάσαν, πλάσῃν Θεοτόκε ἐξώκησεν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μαξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κηρύττει καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπῆς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδικαίτημα.

Εβλυσεν ἡ γλώσσα σου, ποταμῆδόν Χριστοῦ δόγματος, πανευσεβῆ, Μαξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σε πάντες μεκτιμέβια, καταφυγὴν καὶ τῆχος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσίγητως Πανῆνυτε.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
Σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ἠμείψα τὸ πνεῦμά μου.

Κανὼν τῆς Ἐρμῆς, εἰσα τοῦ Ὁσίου:

Ἦγος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὰ τρίλαμπρος, οἰκήσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκευὸς ἐκλεκτὸν, ἀνεδείξαι σε παμμάκαρ, σαφηνίζεις καὶ γὰρ τοῖς δεῖα τοῖς πέρασιν, δυσπρόκτιτων νοημάτων τε τὴν δῆλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μαξιμε, ἀνακηρύττων τρανώς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερῶν ἡ κρηπίς, ἡ βραχίς τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μαξιμος ὁ θαυμαστός διὰ τῆς δεῖας αὐτοῦ μνήμης σημερον. Τοῦτου οὖν πρὸς τὴν λαμπρὴν ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν εἶδειν ὑπὲρ εὐσεβείας, δεῖ ἦν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνῆς παρετάξατο στέρῳς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβεῖας νίκης ἐπέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανώς ὑπερούσιον ἄναρχον.

Εἰσα Κανὼνα τῶν Ἁγίων, Ἦγος δ'.

Ὁ ὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπαρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν οὐρανὸν ὠκίσσατε γηθόμενοι, Φώτιε αἰεδίμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ, ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ἡμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουνσι τὰ διαθήματα, Μαξίμη Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μισομένωσσι· ὅθεν τοὺς ἐν πόθουσι, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενωπῶσ, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἰκετεύω, μακάρι ἀξιολοίμασε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύνατο, εἰδείξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὅρει μεταμορφούμενος· ὡς συναλλάξῃμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμη, καὶ πίστει σοι συμφώνως βρωῦντες· Δόξα Χριστῇ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἦχος δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυρατιούμενοι ἀγάπῃ Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπῆλθιτε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, Δεῖα προσευχῆ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α'πηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ ἀθληταὶ ξεσμένοι· ὅλω τῷ νοί φάρ, τῷ Θεῷ ἠτένζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ισχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθίστατε, καὶ πόλεις Δείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγονάτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυστάγμον οὐκ ἐνυσταῖεκε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρει Μάρτυρες, Δεῖα τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς Δείαντο, πρὸς φῶς ἐγεγείρετε, τῆς Δεομοσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ωραία ἀπεκύνθασαι τὸν ὠραῖον, Παρθενόμητορ ἄγναντε, τὸν ὠραιότατον, δεῖξαντα τοὺς Μάρτυρας, ἀπερῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀείαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενέθης σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμαζοῦσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὡσπερ ἄσκαρος.

Ιταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκείνος δὲ Πάτερ ἐξωστράϊσται.

Συναθλοῦσσι Μαξίμη, ἡ τῶν μαθητῶν δυαὶς ἡ πανάλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ βοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπάρδοτον, τοῦ Δείου σου σπόρου δόγμα· Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Η' τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωποιοῦν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωῆν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ἦχος ε'. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Μυρίοι αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, Ἄνικητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμακάρι προεξέτισεν.

Α'νάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὡς Φῶτι Δείου φέγγους, κοινωνῆ καὶ ἡμέρας, ἀδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρ'έόντων τὴν φοράν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὀλοφύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι Μυστήριον, ὡς Δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁσθηρίζοντες βρωμέν σοι.

Ο' γνῶσιν τῶν γήινων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδοξῶς φιλόσοφος, κατονομαζέσθαι Μαξίμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνῃ τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὡφθης αἰδίμη Μαξίμη.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, βύρες δὲ μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατείνασον τὸν ἄστατον κλυδῶνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κινήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ἦχος ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υ'φῶθης, ἀνθλῶς ἐν ξυλῷ ξεσμένος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρήτως Δείαν καταστολήν τε, οὐρανοθεν, ἐνδύόμενος Μάρτυς Ἄνικητε.

Ρ'ῆξαντες, τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἄγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, Δείους βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνεξαν.

Ω'φθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰσμάτων, καὶ ἀντίτσι Δείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναῖοτατοι.

Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύνθασαι διὰ Παπαμίμη, τὸν ἀληθῆ νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμοι τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαι με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτωνῶν μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Δεοφῶρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Επαινεῖται αἰρέσειως Πηγή, βορβορώδους ἅπασα, αἰοῖδιμε Μαξίμε, φρακτομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Γλάστῃ μοι μόνε ἀγαθῆ, τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβυσσον. *Θεοτοκίον.*

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήτασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγιδῶν τοῦ ἐγθροῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ ἱερός.

- Χιτωνῶν μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνβαλλόμενος, ῥοῖς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντακίον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς θεοὺς πιστοί, ὀπλίτας εὐφημῶμεν, τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν καὶ στερέρους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας ἀπαντες φιλάλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐρασταί, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέφωμεν.

Ὁ Ὁσῖος.

Γῆ καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκωλή, δι' αἰσχρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν ὑπάρχων, μόνε φιλόνηρωτε, σέ ἱκετεύω, καὶ σοὶ προσπίπτω, ἐκκαθάραί με τῷ σπύργῳ τῶν αἰκτιρῶν σου, Χριστέ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργois καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίζεται δὲ τὸ ζοφώδες τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν εὐστασίαν τῶν Μαρτύρων Σωτήρ μου ἐξεύξασαι, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέφων αὐτούς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνικητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,

Ὁς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικητοῦς φέρι.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢ Ἀνικητον.

Οὔτοι ὑπάρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασιλέως ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀδελφίδους τοῦ Ἁγίου Ἀνικητοῦ. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημηγορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρουσίας τῆς Συγκλήτου Βουλῆς, καὶ πλήθι βρασιανιστηρίων μέσον προθέν-

τος, καὶ παντοίως διαλωθῆσθαι τοῖς ἐπικυλούμενοις τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντες, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρουραζόμενοι, καὶ πολλὰ βλασφημίσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρῶν ὁ Ἅγιος Μάρτυρ τοῦ Χριστοῦ Ἀνικητος, οὐ κατεπλάγη τὸς ἀπειλαῖς τοῦ τυράννου, ἀλλὰ κωφῆσθαι Χριστιανόν ἑαυτὸν ὠμολόγησε, στήλιευσας τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεῖς, ὅτι κωφοὶ καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπεται βουνεύοις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυχᾶς πινεῖ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὃν αὐτοῦ τὰ ἔσχα κληρωῶτο. Ἐἴτα λέων αἰρέται ἐπ' αὐτὸν ὃν ἰδὼν ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μακρῆς φθορᾶς δεινόν καὶ καταπληκτικόν βρυχάμενος, ἐροθήθη· Ὁ δὲ λέων προσεγγίσας αὐτῷ, πάντως προβάτου κατεφάνη πρᾶύτερος, καὶ οἶον συμπάθισας τῷ Ἁγίῳ, τὸν ἐπιγεθένα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἰδρωτά, τῷ δεξιῷ ποδί ὡσπερ σπύργῳ ἀπέματε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμψαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς, σεισμός γέγονε καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἔσχαον καταπεσόν, εἰς κόην ἐχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεγθὲν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέωλεσε.

Προσταξάντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτημῆθαι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκῶν δῆμος, ἀνεκέρητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κατενεγθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀπόφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶ ὑποστρωθείσης κάτωθεν ἔνθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ διακαιόμενος, ἤχαστο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμοί, καὶ ὁ τροχὸς ἔσθη, καὶ τὸ πῦρ ἐσθέσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφίδους αὐτοῦ Φώτιος, προσδραμῶν περιπετύχαστο αὐτὸν, πατέρα καὶ σωτήρα καὶ θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἁγίῳ κλοισὶς σιδῆροισι, καὶ εἰρκτῇ ἀμφοτέροι τίθενται· Ἐἴτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ δεατρῷ λίθοις βόλλονται. Ἀθλαβεῖς δὲ ἐν τοσοῦτοις ἀφυλακίχθέντες δεινοῖς, ξυλοῖς προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἱππῶν ἀγρίων σῦρασθαι προσεταχίσαν. Καὶ αὐθις μαρτυρήσαντες σφοδρῶς, καὶ ἀλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μολυπτας ἀναξανθέντες, ἀνεπιμελητοὶ ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ μένειν κατεδικαίσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσούτων αὐ-
 τούς, ἐκκαύσας ὁ τυράννος τὸ λεγόμενον Λου-
 τρὸν Ἀντωνίνου, ἐπὶ ἡμέραις τρισίν, ἐν αὐ-
 τῷ τούτους κατέκλεισε. Τῷ δὲ τῶν κευθμι-
 ων διὰ προσευχῆς τῶν Ἁγίων διαρράχυντων,
 καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλήθος ὕ-
 δατος ἀνεδόθη, ὡς εἶναι αὐτούς, οὐκ εἰς διακε-
 καυμένον καὶ πυρφόρον, ἀλλ' εἰς δροσοβόλον
 χωρίον. Ἐπὶ τούτοις, ἐπιτεχνῶνται καίμνον ὁ
 Διοκλητιανὸς χανοειδῆ, κίσιον ἐπιστηριζομένην.
 Ἐνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀλλήσεως, καὶ τοὺς
 τῆς νίκης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ ὡς,
 ὑποβληθέντας τῇ καμίνῳ, ἐπὶ τρισίν ἡμέραις
 ἐμπνέειν· καὶ ἀνελευσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν
 διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσπῆ φανῆναι, μηδὲ μέ-
 χρι τριγῶν αὐτούς τῆς φλογὸς λυμναμένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
 Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ἕξοις τελειωθέντων.

Στιχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λυθῶν πεφυρμένοι,
 Ἐίφοσ μετῆλθον, Παμφίλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου
 καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στιχ. Ἰσίων ἰδρωτῶν, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,
 Ἰσοὶ στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαιοὶ.
 Ἐν ὄνῳ ἀγῶνα, δηνυκότες ξένοι ὤφθητε, ὄν-
 τως φρονιμάτων ἔνδοξοι τῆς σαρκὸς τῶν
 Ἀγγέλων συμπολιτῆται δὲ, συγκληρονόμοι τε, τοῦ
 Χριστοῦ μεγαλῶνυμοι Μάρτυρες.

Ἰπομονῆ τε, καὶ μαρτερία ἐνίκησατε, πάν-
 των δυσμενῶν ἀθῶν ἐπιβουλιὰς· καὶ
 φαῖδροι πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος αὐτου,

μετεβιβασθῆτε, πανακίδιμοι Μάρτυρες.

Ναὸς Τριαδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στή-
 λας καὶ καὸς ἠδάρψισαν ἀνδρικόως, τῶν
 ἀθῶν οἱ πανευφημοί, καὶ πρὸς οὐράνιον, καὸν
 μετεβιβασθῆσαν ἀγαλλόμενοι.

Ὡς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνὴ ὑποδέ-
 δεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπὲρ
 νοῦν, στενωτάτην τοὺς ὀδεύοντας, ὁδὸν πανά-
 μωμε, πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα Δείκας ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
 Ἰαν φύσαν Τριαδος, μίαν Διελθῆν ἐφης,
 μίαν ἐνεργεσίαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος,
 δύο φύσει Διελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· Ὁ τῶν
 Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Διελήματα δύο, διαιρούμενα γνώμης ἐ-
 ναντιότητι, ποιότητι δὲ μάλλον, ἀνεκήρυξας

Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων
 βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στὴν ὀρθοδοξίαν, τοὺς ἐνθῆους σου λόγους
 Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριαδος,
 ἐν δυαὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ Διελήσεις σέβωμεν,
 τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σε-
 σαρκωμένου Θεοῦ, δισσοῖς αὐτεξουσίους,
 Διελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμείλομεν·
 Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Χαίρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.
 Ὡμαλέον φρόνημα σοφοῦ, ἐπίδεικνύμενοι,
 θηρῶν ὀρημάματα, οὐκ ἐπτόθητε βροῖσμα-
 τα, τῶν λεθῆτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν
 ταῖς ἐκτομαῖς οὐ βρασάκων ποιοῖς, ἐκβοῶντες·
 Πάντα τὰ ἔργα μινεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Δύο ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριαδα ἀκτιστου,
 καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε,
 πολεμίων ὄντως φαλαγγα, καὶ μυριάσι νοσητῶν,
 συγκήρη ἄντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Δύο ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριαδα ἀκτιστου,
 καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε,
 πολεμίων ὄντως φαλαγγα, καὶ μυριάσι νοσητῶν,
 συγκήρη ἄντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσῆθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκονίσαντες,
 Ἰπάλως μακάριον, ἡμῶν τοῖς πάθειν Ἀγιοῦ
 καὶ καθάρειτε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε θείνα,
 βωῶντες, πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

σίοτες ἡλιος καὶ πλακομένοις: Εὐλογεῖτε μελ-
ικων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντος τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδύμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν
ᾧφθης θυγάτηρ' τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ
ἀνακαινισαντός μου τὴν οὐσίαν ὄν ἠμνοῦμεν
πάντα τὰ ἔργα εὐς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Νεκταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί
σου γεγονότις, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
σφοδρὰ ἀντεγχομένοι παῖδες ἐβόων: Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή Στ. Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρου.

Τοῦ ἡ φαῖδρά καὶ φασφόρος, καὶ πλήρης
χάριτος ἡμέρα, ἐλαχψε φωτίου τοῦ Θεοῦ,
καὶ Ἀγκήτου πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐ-
τῇ γεραίροντας, τὰ φωταῖν τούτων παθήματα.

Ωφθητε ὡς ἀνθρώποις πᾶσαν, ὕλην κακίας
ἐμπιπρόντες ᾧφθητε ὡς τίμησι ἄνδρες,
ἐθελουσίως κατασπαρτάτομενοι, καὶ τῷ ἀμῶ τῷ
αἵροντι, τὰς ἀμαρτίας προσάγομενοι.

Στίγματα ὑμῶν ἀλλοφάροι, καὶ τὰ παθή-
ματα καὶ πόνοις, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρ-
τερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν τελείωσιν,
πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐ-
φρανόμεθα.

Βύθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς κα-
πάτερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς ἀλλοφάροι,
καὶ τὰς καρδίας εὐοδαίονσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν
πνεύματι, δυσῶδη πλάνη ἐμειψάσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκούσα, φῶς τὸ ἀπρόσι-
τον Παρθένε ἐμπλήσον ἡμᾶς εὐφροσύνης,
καὶ θυμηθῆς καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾶ
καρδία σε, εὐσεβαφρόνως μακροχίζοντας.

Τὸ Ὅσιον. Τὸν προδηλωθέντα.

Ετι σου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας,
τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῆ διαπρωσίω,
ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μαζίμε παμ-
μάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέμπται ἡ χεῖρ σου γράφει δὲ θεῖω δα-
κτύλῳ, ὡς καλαμίῳ καὶ μελίῳ, τετμημένη
τῇ γλώσση, τῷ σῶ αἵματι τῷ ὀσίῳ παμμάκαρ,
πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Αἰδεταὶ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐνθεος παρρησία, καὶ
τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγά-
πης δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μά-
ξιμε ὑπέστης προθυμότης.

Τστασο πρὸ βήματος, θεῖου μετὰ Μαρτύρων,
οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας
Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ
σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τείχος,
σὺ εἶ ἡ ἀντελήψις τῶν εἰς σε προστρέχόν-
των· σὲ καὶ νῦν εἰς προσθείαν κινούμεν, ἵνα
λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθετῇ,
ἐν πυρὶ καὶ βᾶτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀει-
παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
ἡμῶν ἀσιγήτους μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλ. τοῦ Ὁσίου.

Ἰυναῖκες ἀκουσίθητε.

Τὰ βᾶθη τῶν κρημάτων σου, κρηύνται τῷ
Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ,
ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μαζίμος ἐκρηύνθησεν,
ὡς ἐνδοκίμο φιλόσοφος, θελήτεις ενεργείας τε,
ἀνακηρύττων σου δυο' διόλομ' πρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυ-
ρία, τοῦ Ἀγκήτου κινώτος, ἐν ταῖς βα-
σάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δυο γεννήσεις,
θεολογούντων οὓς εὐφημῶμεν ἅμα.

Καὶ τὴν Ἑορτίς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀ-
γεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμε-
ρον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς
καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων. Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτίς.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παρήλθεν ἡ σικιά, ἐληλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ
Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδῶν
σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. γ' οἱ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει,
τὴν ἐξοδὸν εἰλάου, ἦν ἐμῆλλες πληροῦ-
σειν, ὑπὲρ ἡμῶν φιλόανθρωπε.

Στίχ. δ' ἀβῶρ καὶ Ἐρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθη-
τῶν σου, ὄραν μὲν δυνηθέντες, τὴν ἀστρα-
πὴν ἐν φόβῳ, Σωτῆρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρας, παμ-
βασιλεῦ οὐκίτημον, καὶ νίκας δίδου Σῶ-
τερ, πρεσβείας τῆς τεκούσης σε.

*Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας
Καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Π'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μιταμορφώσεως ἡ Ἐορτή, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἢ τε τῆ Ἐσπερινῆ, καὶ τῆ Ὁρθρῆ, καὶ τῆ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνώσεων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προφίεται κατὰ τὴν χθίς. Ἐπεὶ δὲ τὴν ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμφέλλονται τὰ τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασιμῶν, ἅτινα καὶ προηγύεται.

Συναξάριον.

Τῆ Π'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κυνοσί σου Μαξίμῃ πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβω καὶ τόπους.
Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετα-
δῆκαν (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αἰοδίδου καὶ παμκαριστοῦ βασιλείσεως, καὶ κτητορίας τῆς σεβασιρίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἐννης Μακαρῆς. Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεφθια τῆς Καμάρσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε', καὶ φέλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεφθιῶν γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβολοῖς ἠγήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἐορτὴν ἐξοδιὸν προεξάρχοντες, καὶ

ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκδοίωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κινωτός τε ἡ πάγκρατος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταθῆναι, πρὸς παλιζῶων καὶ βσιαν, μελισταμένη λαμπρότητα.

Ἀποστάλων ὁ Δίαςος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων ἡμερον· ἡ γὰρ ἐμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐλαεῶς, συγγορευεὶν βασιλεία, τῷ Ἰωῦ αὐτῆς ἥς τῇ θείᾳ κηδία ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξοδιὸν ἄστα.

Ἰερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἀπας λαός τε συνδράμετε, ὠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὐριόν, τὴν ψυχὴν παραβῆσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Ἰοῦ μελισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἰδῶκασι σημείωσιν.

Ὅρος προηγορευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανίσθησθαι, τῶν ὄρων μαίκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογονίαν προδῆλόν· ἐφ' ἣν τὰ ἐδνη πιστὴ συντρέγοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ὠδὴν ἐκδοῖσκιονται, τοῦ Κυρίου καὶ σωζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἀρχῶν ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεεμ ἐξορμώμενος, προέφης δεσπέτις, Προφθῶν Μιχαία, γλώσση δεσπενύστω, οὐ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοί· τανῦν δέ σου τὴν προόρησιν, ἐμβεθηκυῖαν δεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, δεοφρόνως δοξάζομεν.

Ἐρόφι παριστάμενος, Θεοῦ Προφθῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρῆς αἰξιόμενος, καὶ δόξαν δεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, δείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναμπιπλάμενος, τοὺς πῖστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτει, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπούστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόνσου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένη ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ παιτοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱερατεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεόν τὰς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανμύνητε καὶ ἀπειρόγαμμε.

(*) Ὅρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου ταύτῃ τῇ καὶ Ἁγιογραφίᾳ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ω Θεύματος καινού! ὦ τεραστίου ξένου!
πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη,
καὶ τάφω νῦν καλύπτεται;

Στιχ. Ἀπενεχθίσοντα τὸ Βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω ἴδου
γὰρ ἡ Παρθένοσ, ἡ τοῦ Ἄδαμ θυγάτηρ,
πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στιχ. Ἦμισε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν, καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρ-
θένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως
κυκλομένην, ἄδουσι τὸν ἔξοδιον.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα,
καὶ τῶν Χερουβὶμ ἔνδοξότερα, καὶ πά-
σης κτίσεως τιμωτέρα ἡ δὲ ὑπερβαλλούσαν
καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενη-
μένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν πα-
ναγίαν παρατίθεται ψυχῇ, καὶ σὺν αὐτῇ πλη-
ροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκαταλαβε.

Λαοὶ προσκρητήσατέ, χεῖρας κροτούντες
πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον
χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλλαζίνοντες, πάντες
ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει
τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἀνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως
ἦν ἐν ὑμῖνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα
τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχῇ, εἰς τὸν
Παραδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετα-
τεθείσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλματα Παναγία ὄθεν
ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος ὄλον γὰρ
εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψίῳ σου· διὸ σὺν
Ἀποστόλοις βωόμεν· Χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος
ἐκ σοῦ, παραβεβήντην τὴν ψυχῇ, ὡς πλα-

στουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀ-
κλήρατον μετέστησεν ὄθεν σε σεπτῶς μακαρι-
ζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον καὶ
Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυ-
γάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης,
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος, Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Αἰνῶ γεγενθὸς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Ἰωσήφ (*).

Ἢδῆ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ὡδὴν
ἐπιγίαιαν, ὅτι δεδοξασται.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρα ζῶντων
μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα,
Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ἦνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης
ωραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένο, πρὸς
αὐτὸν μεταστάσα ἀνεόδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἡ τὸν νεκρωτὴν Ἄ-
δου κησάσα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώ-
ποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ωφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίρου-
τα κησάσα, ἀμαρτίας Παρθένο· διὰ
τουτοῦ σε πιστεῖ δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὡς χρησιμολέκτην τὸν Μγαϊαν αἰνέσω.

Ἢδῆ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ως ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ
τῶν Δειῶν, χρηματίζων τῷ Πλαστοουργῷ,
παρίστασαι μάκαρ ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶ-
σαι τοὺς πιστεῖ ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων
Μγαϊα, καὶ σοφίας παρά Θεοῦ, τὴν
τῶν ἐσομένων ἐμνήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν
πανάριστε.

Χρησμούς ἐκτεθέμενος εἰσεθῶς, τὸν Κύριον
ἔφης, οὐρανὸθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανήσας
παμμακάρα διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ
φανέρωσιν.

(*) Τὸ χειρόγραφο ἔχει ἴππου Κανὼνα Προεόρτιον,
πρὸς τὸ Ἰππεν καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα:
Τῆς Θεοτόκου Κοίμησιν ἐξάδα λίγων. Ἔστιν
ὁμοῦ ἀνώνυμος, καὶ κακόηλος ἔλεος, ὡς καὶ οὕτῃ ἴα
ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεοτοκίον.

Ρ'ύμενος ὠφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σαρκῶς ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὁ πρό αἰώνων γνωριζόμενος.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῆ Μεταστάσεως σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παρδοῦ σου ἐνώσεως.

Ε"χαίρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελιοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παραδόξος, ὡς περ ἡ κύσις ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ Δεῖα, καὶ σπετή σου Μετάστασις.

Η"ρθῆς πρὸς σικηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὐσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένη, καθαρῶτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Η"σὶ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἐκβασιῖν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεὲμ, ἄρχοντα τῶν ὄλων, καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκρίβηστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικαῖς, ἔνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς ἀγαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο"ρος ἐφανέρωσται, σὺ ἐχηματίσας Πάναγνε, οὐ ἐπιβαῖς, Κύριος ἐφάνη, ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἡμεῖς σε τὸ πνευμά μου.

Καθίσμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συναράχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὐρούσα ἀγνόν καὶ ἄμωμον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστώτα εἰπεῖν, τὴν σὴν δεικνύει ψυχῆν, Προφήτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύση πρεσβύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμάντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἐνδοξόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τᾶ· Προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομητορ, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακραζέωμεν: Χαίρει ἡ ἀπαιρούσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαίρει ἡ τὰ

πέρατα, τῆ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησα, τοῦ κόσμου ἡ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύστας ὄροντας ἄχραντε, σὲ νεκρῶν οὐσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ω"κηδεῖα! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσήγον οἱ θεόφρονες, σὲ περισσώτερες παμμακαρίστες.

Σὺ γαρὶον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἄγιον, Θεοτόκε λῆξεν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγγελιοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλει γὰρ Βασίλισσα, Βασιλεῖα πάντων ἡ κηύσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἀκθῆν, Δεῖας ἐπιπνοίας καταναζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνησας, ὡς παρόντα βλέπων ἀειχάρατε.

Ε"κ Σιών ἐξεληλυθε, νόμος ὡς προέφησ θεομακαρίστε, καὶ διεδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κρυβεῖν ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὄλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἄδαμ ἡ ἀπόγονος, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο"ταφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφήν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υ"μνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανούσα ἀθανάτους μετέβης πρὸς κατοικίας, ἐχθρῶν θανατώσασα, τῷ τοκετῶ σου Πανάμωμε,

Ε"κύκλιον θεολήπτων ἀνδρῶν σε χοροστασίαι, ἐξοδίας ῥήμασι, ὑμολογοῦντές σε Δέσποινα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Η"γάπησας ἔπισω παρεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶ πάσι σοφς.

Νενόησας τὴν μέλλουσαν ἐσθαι, σωτηρίαν, ἅπασι τοῖς ἔθνεσι, ἐξ Ἰουδαίων Δεσπέσις.

Τὴν χάριν θεωρῶν προειήρξας. Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἐθνῶν ἀγάλαί σωζόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ο τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφνης, Θεομήτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπάρευνται, τὸν κόσμον πλάσας ῥωσάμενος.

Μὲν ε'. Τὴν δεξιὴν ἐκχεῶ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνογά, ὁ γαρήσας μεταβαίνει οἰκήσαι, πρὸς οὐρανοῦς, οὐρανὸς διδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἢ πάναγνος περιστερὰ ἢς τὴν δεξιὰν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτερο: ἐν νεφέλαις ἀρβέντες, αἰετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθόντες Παρθένη, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόσ' οὕς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου κηλόγησας.

Τὴ αὐτὴ ἢ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων: τίς αὐτῆ, ἢ προπομπῆ, καὶ προπόμευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυστήριον; **Π** πάντων ἐστὶ Βασιλεῖς, καὶ Κυρία καὶ δοξα καὶ καύχημα.

Η λαλᾷξεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡμία, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιπούσαν, τὸ θεοδόχον τεθεῖται σκηνώμα· καὶ ὑμνήσε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν δεξιὰν Παναγίωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προσέχου. Χιτωνῶμοι παράσχου.

Ν ὁμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διηλεξάς ἀπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν παναοιδίμε.

Μιχαία τὸ δεξιὸν καὶ σεπτὸν, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἰερασίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφυλάξου.

Θεοτοκίον.

Τοῦδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένη πεποιήκας, τὸν ἀνάτελλαντα, ἐξ ἀγίας σου γαστροῦ φανερώσασα.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνῶμοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλες· **Χ**ριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προσεχτίον.

Ἦμος β'. Επεφάνης σήμερον.

Τὴ ἐνδόξω μνήμησού ἢ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερώς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζεισαι: Χαῖρε Παρθένη, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ν ὦν εὐφρανέσθω οὐρανοῦς, σικρατᾶτο πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γάρ ἢ Παρθένοσ ἀπὸ τῆς

γῆσ ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παρθείσου μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἢ χορεία, ἐκ περατῶν ἀθροισθείσα· νεφέλαι γάρ ἐφάνησαν ἄβυσσος ἀρπάζουσας αὐτοῦσ· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεθῶν: Χαῖρε θεσσαυρὲ τοῦ Μάννα τῆσ διαθήκησ. Χαῖρε Παρθένη, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι.

Εκ γῆσ μὲν ἦρθην, εἶδὲ καὶ πόλον φθάσω, **Χ**άριν Μιχαίας, εἰσομαί σοι τῷ ἔθλω.

Μιχαίας δεκάτη ξύλω ἦρθη ἡδὲ τετάρτη.

Ο ὅτος ἦν υἱὸσ Ἰακώβ, γεννηθείσ ἐν Μωραβῆ, ὃ ἢ, ἐκ φυλῆσ Ἐφραΐμ, καὶ προφῆτευσεν ἐτη πδ', προέλαθε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη γς'· καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀγαθῶ τῷ Βασιλεῖ Ἰουδα, ὑπὸ Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀκαιρεῖται κρεμασθείσ, ὅτι ἠλεγγεν αὐτόν ἐπὶ ταῖσ ἀσεβείαισ αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μωραβῆ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυσ τοῦ πολυαυδρίου Ἐνανκαίμ· καὶ ἐστὶν ὁ τάφοσ αὐτοῦ γνωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκελλίου, Ἐπισκόπου Ἀπαμείασ.

Στίχ. Ἠνίστασις νοηταῖσ τὸν Θεὸν καθιδύνας, **Κ**αὶ σαρκὸσ αὐτόν, ἡδύνησ κνίσθη Παίτερ.

Ο ὅτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέωσ, ἐκ τῆσ Κυπρίων ὀρμώμενοσ νήσου· ἐν ἢ, κοσμικὴν πράξασ ἀρχήν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆσ ἀντιθεθείσ, πάνταs ἐξέπληξεν, εὐσεβεῖα καὶ δικαιοσύνησ περὶ τὰ πράγματα χρωόμενοσ. Εἰσ δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξην μεταβάσ, καὶ Ἀπαμείασ τῆσ κατὰ Συρίαν Ἐπίσκοποσ καταστάσ, πρὸσ τε τὰ ἄλλα δικαίωσ ἐπολιτεύσατο καὶ ὀσίωσ, καὶ δὴ καὶ θερμόσ τῆσ κατὰ Χριστόν πίστεωσ γέγονεσ ζηλωτήσ, Ἐκκλησίασ τε εἰσ δόξαν Θεοῦ συνιστώσ, καὶ ναοῦσ εἰδωλοκτοῦσ καθαρῶν. Ὡν ἓνα μὴ συγχωροῦντοσ αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ Δαίμονοσ κατακαθῆναι, ἢ μηχαναῖσ τίσι καταθληθῆναι, ὅσ ἐλέγετο τοῦ Διόσ, λαβῶν

(*). Ὅρα ἐν τῷ Μ. Ἀρλοβίου τῆσ ἡμ., καὶ πῶτε Ἰακώβου ὁ Μιχαίας αὐτοῦσ.

ἕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογήσας, καὶ τοὺς στοιβασθεῖσι ξυλοῖς ἐπὶ ῥάνας, ἀναφύηται καὶ κατακαίηται πεποιήκας. Συσχεθεῖς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλοκρατῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεῖς, τὸν στέφανον ἠνέγκατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον ἀνακαμίδης τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Α ἰούτος ἀνάψας, ἀντὶ φαειρῶν λαμπάδων, Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσίνου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σιβηριοῦ, τοῦ τῶν ἀνω Ἰλλυρίων, φρατιωτῆς τὴν τάξιν ἦδη προκόψας. Διαβαλλεται σὺν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀριστεῖον τῷ Ἐπάργῳ τὸν Ἅγιον ἐξετασθησόμενον δέδωκε παρ' οὗ βουλεύοις κατὰ τῶν κώτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζετο· εἴτα, λίαν ἐλατὼ διαβρόχῳ περιελισθεῖς τὰς χεῖρας, καὶ δεῖμα καὶ ῥητὴν ἐπιπασθεῖς, ὑφάπτεται. Ἐνθα τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἀπολύμενον κείματα διωσάσατο· ἐπεὶ παρά τινος Ἱερτυλιανοῦ ἐμέμφθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργετὴν γενόμενος, ἕδωρ τε ἐπιπέσει κατὰ τὸν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σθέσαι προσέταξεν. Ὀλιανὸς δέ τις οὕτω καλούμενος Ἕλλη, ὄρησθεῖς, σὺν ταρίχῳ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν ὃς οἰκάδ' ἐγενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγεῖς, σὺν οὐδύνῃ κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίνος δεχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κερῶν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος τοῦ διαβαλόντος αὐτόν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβεῖαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Χαῖδες Ἐβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, τῇ κησεί σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνησκεις μόνη Ἄγνη, ζωάσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοικεῖῳ σου.

Μένει κενός ὁ δεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει βέμματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἡρῆ τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένη ἄγνη, τυφλοῦς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάσῃτον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὴ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνῶμα ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντος ζωῆς, ἱκέτετε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παρὰδοξον ὑμνουύτας.

Τοῦ Προφήτου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὄρθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὁλων καὶ δραστημώτατος, τὸ δράσας τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδασκων, καὶ βουῶν ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Απατραίπων αἰκτῆσι, πολιτείαις ἐνθούαι καὶ καθαρότητος, Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς δεῖαις ἐμφανείας, ἀναμελτων μακάρις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τσοῦργός τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρός τῆ εὐδοκῆς, πλαστοῦργεῖται ὡς ἄνθρωπος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Οἱ Θεοτόκιμοις Ἰαίδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτειοδέστατοι στυλοῖ, πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεύσαις ἄχραντε.

Ρητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλώσσα, οὐδὲ Ἄγγελων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέκεινται Δέσποινα.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ, δικαιούσῃν βρανώτασαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν δεῖαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ιδὲ ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέγῳν, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς Θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθῆσθαι, εἰς βασιλεία δεῖα, ἡ μόνη πανάμμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη; λυτρούμενος τοὺς ἐξ Ἀδαμ, Μεγαλίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνουύτας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερώς μουόμενος εἰσός· Θελητῆς ἐλέους ὁ Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγγγος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίας, τῶν πίστει μελωδοῦντων, καὶ ὑπερυψοῦντων αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνη, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἑσπῆραν διαφανές, γενόμενος Μεγαλία· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βουῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυραὶν παράκλησιν Παρθένη, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεντημένοι, κρατοῦμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερφύοντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Μουσικῶν ὄρχήνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεσφῶ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ εδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Σ'. Κυρίας Θεοτόκου.

Ὡς πάντων φαεινότερα, τῶν ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητοὺς τῆς φαεινῆς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν χαριῶν τῶ φέγγει φαίδρυον φώτισον.

Σκιρτήσατε καρδία, πάντων εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμῆσει τῆς μόνης Θεοπαίδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμενα.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλλιώνται δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμῆσει σου Κόρη ὑμολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένη, ῥάνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἢ τὸν πανόγαθον Λόγον ἀποκησάσα.

Τὸ Προφῆτον. Ὁ αὐτός.

Νοὶ τῶ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμαρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων αἰεὶ παράστασαι.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφῆτα, προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπτεις, καὶ ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγαίζουσα.

Σωτήρᾳ τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγονότα, κατὰ τὴν σὴν προφητείαν δεώμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης μαίκαρ ἀπόλαυε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἢ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν υπεράγαθον.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκου, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἀσώματῳ χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφῆτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουεῖσθε.

Προσφόρος ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, δε ποιμαίνει ἐν εἰρήνῃ, λαὸν τόν τοῦτου προέφης, Θεοῦ Προφῆτα Μιχαῖα, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, οὐ ἀληθῶς αἰ ἐξοδοί, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι' οὐ ἐσώθημεν πάντες.

Ἄτερον Προεορτίον, ὁμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν Θεοτόκε' σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερέχου, τῶν πίστει σε ἀνυμνοῦντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μνῆρα Θεοτόκου, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυναμῶ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάσθη Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλίσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, κούνημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ἦμος Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθινῶν.

Ἡθροίσαι ὁ γορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ δεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δίσπεινα ἀγαθῇ, ταῖς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτηρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς συνήθως, Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεβαστῷ Ἰσπύρας, Μετὰ τὸν συνήθη Στιχηρικόν τοῦ Μακάριου ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς ς'. Δόξα, καὶ νῦν. Θειαρχεῖν νεύματι. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς χεῖρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον ἀπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τρισάκιον Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Ἄξιόν ἵστι, κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχηλογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ἡ Πολυλλογία τῆς Θεοτόκου, Ἐξηκριβῆσθε ἡ καρδιά μου. Εἰς τὴν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἑν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόλυσις καὶ εἰς τὴν β'. Στιχηλογίαν· τὸ δὲ γ'. Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυλλογίαν.

ὄλλεται δις. Ἐλλογήσεται ἢ ψάλλεται, ἀλλ' ἰούθι οἱ Ἀναβασιμαί τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ἐνοματέσου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τό, Ἀνάστασις Χριστοῦ. Ὁ Ν'. γύμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καί νῦν, τὸ αὐτό. Καί τ' Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'. Ὅτι ἡ μεταστάσις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καί τῆς Ἑορτῆς. Ἀπό γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς γύμα. Ἀρτίκος, Κοντάκιον καὶ Ὀλεος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Πεποικιλμίην. Ἡ Τιμιωτέρα εὐ στιχολογίαι, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ β'. ᾠδῆ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξουσιολόγιον τὸ Ἀναστάσιμον, καί τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, Ἀναστάσιμα δ'. καί τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καί νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τονικῆ, κτλ. Ἀπίστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὰ α'.

Ἦχος β'. Ποίους εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίους οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον τὸν αἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψίστος τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ δεξιᾷ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἱσταμένοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι; καὶ θαμβητικῶς ἀναδοῦντες: Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον ὑφούται, ἡ κιβωτός τοῦ ἀγιασματος πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέβητε χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, ἀίτουμέντῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ οἶα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἀπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμου μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἶα περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγματίων, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν καθάρτητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεν-

μένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σὺμπαντα χαρᾷ, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεύσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυναμῶ νεύματι.

Στιχ'. Ἀνάστηθε Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐλεεινῶν ἡ δόξα, κάλυμμα τῶν παρδένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στιχ'. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροισαὶ ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ δεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὤμοιον.

Ἄεσπινα ἀγαθῆ, ταῖς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόφυγον πλάστην, αἰκτερίσασα τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον: Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπολυτίκις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ. Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α' στασίαν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος α'. Αυτόμελον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημίῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ ταίφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεντημένῳ ταξίαρχον: Κεχαριτωμένῳ χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσπινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφωγέειν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένει σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένῳ χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίασι θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυναμίεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγαλλοῦνται

γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμοῦμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς. σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλποσι: Κεχαριτωμένη χάρις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα εἶδος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Θεαρχίφ νεύματι, πάντοθεν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι,

Ἦχος πλ. α΄. Καταλαθόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β΄. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυναμίεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγενόμενοι,

Ἦχος πλ. β΄. Τὸ Θεοδόγον καὶ ἀκραϊφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δεῖε κρατούμενῳ ὑπερισκίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀοράτως ἐθάον. ταῖς ἀνώτερας ταξιαρχίας: Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεοπέις παραγένονεν.

Ἦχος γ΄. Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερισκίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεννάου φωτός Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν ὧ ἀτεινίζειν οὐκ ἰσχύοντες, καὶ ταύτη ἀείων γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ΄. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πάσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ΄. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκος, οἱ σὺν ζωαρχίῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρήσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτῆμεθα.

Ἦχος α΄. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσόδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κετ. 10. Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηραμένη ἐν τῇ γῆ. ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν ὁ δὲ Κύριος ἐπέστηρικοτὸ ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν: Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου. καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ. μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ κα-

θεῦδες ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Αἴθα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολαῖς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ εἰάν πορευθῆς καὶ ἀποστρέψῃ σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι σὺ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγήθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν: Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν: Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκος Θεοῦ καὶ αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁδοῦς καὶ ἐπέκεινα: Πόισουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τῷ Διαστατήρῳ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπεστρεφέμε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξώτερας, τῆς βλεψούσης κατὰ ἀνατολαῖς καὶ αὐτὴ ἦν κεκλισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με: Ἡ πύλη αὕτη κεκλισμένη ἔσται, οὐκ ἀνορθώσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλισμένη. Διότι ὁ ἠγαῦμενος οὗτος κἀθήσεται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰλαίου τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσπήγαμε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η Σοφία φιλοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξεν στυλοῦς ἐπτά. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς δῦματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύμματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα: Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλήνω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεδείσ φρονεῖν εἶπεν: Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κενέρακα ἔμην. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσηθε καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κελούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μαμήθηται ἑαυτόν: οἱ γὰρ ἐλεγγοὶ τῷ ἀσεβῆ μωλωπες αὐτῷ. Μὴ ἐλεγε κελούς,

ἵνα μὴ μισήσωσι σε ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῶ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται ἡ γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοήσις ἐστὶν ἀγαθῆς. Τοῦτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ εἰς ζωῆς.

Εἰς τὴν Διτὴν, Στιχηρῶ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρετοῖς, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστηρίαν ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν δεύσανται, ἀλλὰ καὶ τῆς τελευτῆς αὐτὸν τῇ μεταθήσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θεῖα δύναμις περαιωθέντες, τὴν Σιών καταλαμβάνον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέμππον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β. Ἀνατολίου.

Ητῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιότερα ἢ δι' ὑπερβαλλούσαν κτιστότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγιαὶν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Ηπανόμωρος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοικήσιν, τῆς ἀσυγγύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἀχραντὸν ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται ἢ Ἀσωμάτων δύναμις, δεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρᾶς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σελτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν ἢ χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο ἔθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμηθεῖσιν αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορταζόμενοι φαιδρῶς.

Ἀδελφ. Ἦχος πλ. α. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεῶντων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χοροῖαν στησιώμεθα· δεῦτε καταστήσωμεν ἄσματα τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφάπλοϊ τοῦς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πάσῃ μὴ χωροῦμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πληγὴν τῆς ζωῆς ἀποδίδουσα, τὴν εὐλογίαν σπολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελαι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιθεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μελισσοταμένης, τῆς τελευτῆς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· ζωῆς γενεῶς οἰκιστῆτος μὴ ἐπιλάβῃ Δεσπονα, τῶν πρεσβῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγιαὶν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασπαστε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσπαστε σήμερον γὰρ τὴν εὐλογίαν ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχραντοῦς παλάμους, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σποράς, παρατίθεται ὡ καὶ πρεσβεύει ἀδολοκίμως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Σάββον, Στιχηρῶ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγιαὶν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρήφτως προήλθε, σαρκωθέντος ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγλαῖς χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρεσβεύει ἀχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγιαὶ Παρθένη ἀγνή, τῶν ἄγγελων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ἵνα ὑμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεόν τὰς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτότε πανύμνητε καὶ ἀπεριόγαμε.

Στιχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐμὴ ἀβήθησιν αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ὡδὴν σήμερον λαοὶ, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγγελίαισι. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς εὐεδώκημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται ἢ ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνούντες, βεβῶμεν καὶ λέγομεν: Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογούντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ

πάσης περιστάσεως, και λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος δ'.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένη, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Γ'αϊκῶς ὁ Ἀδελφός σου, και πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, και σύμπασις ὁ Θεὸς τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικὰς θεολογίας, ὑμνολογοῦντες τὸ θεῖον και ἐξαισιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον και τὸ ζωαρχικόν, και θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαIRON πανήμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγια, και πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυναμίαι, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κενυφῶσαι ἀλλήλαις ἔλεγον. Ἀρατε ἡμῶν τὰς ψυχὰς, και ὑποδέξαθε τὴν τεύουσαν, τὸν οὐρανοῦ και γῆς Παισιν δαξολογίας τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν και ἅγιον σῶμα, τὸ χωρήσαν τὸν ἡμῶν ἀβέωρητον και Κύριον. Διὸ περ και ἡμεῖς τὴν μνήμην σου εὐορτάζοντες, ἐκβαθμέν σοι Πανήμνητε: Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, και σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικόν. Ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφυλάξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκι. Μετέστεις πρὸς τὴν ζῶν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς και τὰς πρεσβείαις τὰς σοῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Καθίσμα.

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόσων Δαυὶδ, τίς ἡ παρούσα Ἐορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησιν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ἐσθλῶν, ὡς θυγατέρα θεοπαῖδα και Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σπορᾶς γεννηθεὶς και διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες και θυγατέρες, και νύμφαι Χριστοῦ, βουδῶσαι: Χαῖρε, ἡ μεταστάσα, πρὸς τὸ ἀνω βασιλεῖαι.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτὸ.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Καθίσμα.

Ἦχος α' Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠβροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεύσαι ἐν δόξῳ, τὸ σῶμα σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πα-

νήμνητε: ὡς συνύμνησαν, και τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφρομῶντες: ἦν πίστει εὐορτάζομεν.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτὸ.

Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Καθίσμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὑπαισότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος: ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἀφθορος: θαῦμα ἐν δαύματι διπλοῦν (*), συνεδραμε Θεοτόκε: πῶς γὰρ ἡ ἀπειρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγγειούσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μύριζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βουδῶμέν σοι: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτὸ.

Οἱ Ἀνορθῶται, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχον.

Προκειμενον. Ἦχος δ'.

Νηυσθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στιχ'. Ἀκουσον θυγάτερ, και ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, και τὸν Ν'. Δόξα. Τὰς τῆς Θεοτόκου.

Και νῦν. Τὸ αὐτὸ.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστορικόν Στιχηρὸν Ἰδομέλον.

Ἦχος πλ. β'. Βυζαντος.

Οτε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ὑπερπίεζτο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλῶντες τὴν κλίνην τρόμφου εὐρών σε: και οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκηνεῖ, θαμβεῖ συνείγοντο: ὁ δὲ Πέτρος σὺν δαύκρυσιν ἐβόα σοι: Ὡ Παρθένη. ἄρω σε τρανῶς ἠπλωμένη ὑπτιαν, τὴν ζῶν τῶν ἀπάντων, και καταπλήττομαι, ἐν ἡ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὡ ἄχραντε, ἴκετσε ἐκτενωὺς τὸν Υἱόν σου και Θεόν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες: ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρηῶν εἰς ἡ. και ὁ β' εἰς ε'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρημοί. Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀιροστικῆ: Παναγμυρίζετασαν οἱ εὐθερόντες.

Ποίημα Κυρίου Κοσμᾶ

Ῥδῆ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρημὸς

- * **Π**εποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ, ἡ ἱερά και εὐκλεῖς Παρθένη μνήμη σου, πάντας συναγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς.
- * ἔρχουσίης Μαριὰμ, μετὰ χορῶν και τυμπάνων, τῷ σῶθ' ἄδοντας μονογενεῖ, ἐνδοξῶς ὅτι δεδόξασται.

(* Τὸ χειρόγραφον αὐτὸ τοῦ διπλοῦν, ἔχει φρετικῶς.

Αμπεπονείτο αὐλῶν τάξεις, οὐρανοβαύμων ἐν Σιών τὸ Δεῖον σῶμά σου· ἄφω δὲ σφύρευσατα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἀρῶν· μεθ' ὧν ἀχραντε, σοὶ τὴν σεπτὴν Παρθένη μνήμη δοξαζόμεν.

Νικητικοὶ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κηύσασα· ὅμως μμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑπακύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγειρή δικαιωζούσα.

Κανὼν δευτέρος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεταί
• Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῆ
• Βασιλεῖ· Μητρί· καὶ ὀρθήσομαι, φαιδρῶς πα-
• νηγυρίζων· καὶ ἄφα γηλομένοις ταύτης τὴν
• Κοίμησιν.

Παρθένη κεχνίδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφήτιδι, ὡπὴν τὴν ἐξέδον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένης γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαθεοῖζεται.

Αξίως ὡς ἐμψυγον, σὲ οὐράνιον ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε δεῖτα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμιμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάν-
• των, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλήτῃ
• ἀκαράτανον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χρι-
• στέ· μόνος γὰρ εἶ Ἄγιος, ὁ ἐν Ἄγίοις ἀνα-
• παύόμενος.

Γυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφύως καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμιμμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφοικισαίς ἤπτοντο χερσὶ, δόξα ἀπαστραπτούσας, ὡς θεοδόχον στήνος δεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθόδους, τομῆν ἡ δίκη ἐπάλασσα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῆ ἐμψύχω κιβωτοῦ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχηματίσεν.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα
• καὶ ἄφθογος πηγὴ, διάσπον συγκροτή-
• σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• δεῖα μνήμη σου, στεφανίαν δόξης ἀξίωσον.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῆ φύσει καταλλήλου Ἀγνή, τὴν ἐξέδον διήνυσας·

τεκούσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθεστῆκας, τὴν δεῖαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγελῶν δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπειγόντο, παντοδυνάμου νεύματι, ἀξιογέως Δέσπονα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσαντες.

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πάσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριαι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς προσβύβεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱεσιαῖς κρατῶνται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι: Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ρ**ῆσες Προφητῶν καὶ ἀειμάρτα, τὴν σαρ-
• κωσιν ὑπέφθασε, τὴν ἐκ Παρθένου σου
• Χριστὴ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
• ἐξελεύσεσθα· καὶ φωνεῖ σοι ἀβυσσος, ἐν ἀ-
• γαλλίασι: Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Γδοτε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ Ἄγιον, καὶ ἐφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουλῶν, ἐφ' ὑπερβην αἰρεται, οὐράνιος ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφάρτῳ γηθῶν οἰκίζόμενος.

Ζωὴς αἰδίου καὶ κριττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικλήρου, πρὸς δεῖαν ὄντως ἀρρευστον, μελιστῶν σε ἀχραντε, ἐν ἀγαλλίασει, τὸν Υἱόν κα-θοράν σου καὶ Κύριον.

Επήρησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶν κειμηλίον. Χερουβίμ ὑπέβη σοι, ἐν ἀγαλλίασι· Σεραφίμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξήγηστον δεῖαν βουλῆν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
• ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
• ἐκράυαξε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν δεῖσασθαί τὸν οὐράνιον, τοῦ ἀμωθισιλέως τὸν ἐμψυγον, τοὺς κενεῶνας, ὑπερόχιμον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητὲρ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωράτατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον τῶν Ἀγγέλων στρατίας, ἱερωτάταις πτεροφόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκοιμήτοιν.

Εὶ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανός ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ ἀπειρογάμωσ κησάσασα;

ᾨδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸ δεῖον καὶ ἀρρότον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ ᾤδεξῃ συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενηκῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς ἀνέτειλλας ἥλιος.

Ὡς ἐπι νεφέλης Παρθένη, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ἀγοούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περσίων λειτουργησά σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ κηροῖζέτο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψιστὸς Θεὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἐλαμψεν ἥλιος.

Σαλπύγιον θεολήπτοι γλώσσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν ευχεστέρα, τῇ Θεοτάτῳ ἐβῶσαν τὸν ἐξῆδιον, ἐνηγοόμενοι ἕμῳ τῷ Πνεύματι: Χαίροις αἰκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκιώσεως.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρογάμωσ Παρθένη, γῆ-θεν μετέστῃς πρὸς αἰώνιους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ἕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Κροτειώσασα σαλπύγγος, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλώσσα δὲ πολυφθόγγος ἀνθρώπων, νῦν ευφραμέτω· περιχεῖται αἶμα, ἀπείρω λαμπρόμενος φωτὶ· Ἀγγέλοι· ἕμνειώσασα, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκευὸς διέπρπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ἕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένη, ἐκδημος, ὅλος ἱερωμένος Θεοῦ, τοῖς πᾶσι θεολήπτοις καὶ ὦν, ὄντως καὶ δεκτικῶμενος, Θεοτάτος πανήμνητε.

ᾨδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Αλιον πονταγενεῖς, κητῶν ἐντόσθιον πύρ, τῆς τρημέρου ταφῆς σου, τί προεικόνισμα, οὐ ἰωνὰς ὑπαρίθης ἀναδοδεύεται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέπρωτο, ἀσπίης ἰδοῦ: Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νἔμεισε καὶ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίμειν Παρθένου ὡσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διατήρησεν, ἀδιεισφορον, καὶ συνεδόξεσ, δεῖξά μεταστάσει, γέρα σοι ὡσπερ Υἱός, Μητρί χαριζόμενος.

Ὡτως σε ὡς φασεν λυχνία, αὐτοῦ πυρός, θυμιατῆριον· δεῖξαι χρίσεν ἀνδρα, ἐν τοῖς ἁγίοις ἁγίως κατεσκήνωσε, στα-

μνον ῥάβδον τε πλοῖκα θεογράφον, κηθῶν ὀρίαν, τράπεζαν λόγου ζωῆς, Παρθένη ὁ τὸκος σου.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεοφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχνήντα Θεὸν δοξάζοντες.

Εν σου ζωῇ ἀνατέταλις, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἀχραντὸν, ζωαρχικόν τε σου σκῆνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπαρέλασθ ἕμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου τετύχησ'· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταθέθηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμелον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτάτον, καὶ προστάσιος ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστῃσεν, ὁ μήτραν οἰκήσας αἰεπαρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχιόν μου τὰς φρένας σωτήρ μου· τὸ γὰρ τείχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσῃς τολμῶ, τὴν ἀχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐνοσῶν ἀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοῆς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλώτταν, προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ ὄψις ἐλλαμψέως παρὰ σοῦ καταπέπρωτα φωταγωγεῖ, ὁ μήτραν οἰκήσας αἰεπαρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερνοδόου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτάτου καὶ αἰεπαρθενου Μαρίας.

Στίχοι.

Ὁυ θαῦμα θνητῶν κοσμοσωτῆρα Κόρη, τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆλαί Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θῶναι ἑμπτή.

Ὁτε πρὸς ἐκείνῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαθεῖν εὐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῆ τὴν ἀπὸ γῆς μεταστάσιν γνωρίζων, καρπός, φασί, τὴν ἐμὴν προσλαθέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ δουροθηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δεῖξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἐρχῆ ζωὴν. Καὶ δι' τῶ πόθῳ τῆς πρὸς

τὸν Ἰὼν μεταστάσεις, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν ἀνεῖσι προσευχομένη μετὰ σπουδῆς· (εἰώθει γὰρ συνεχοῖς ἐν αὐτῷ ἀκούστα προσεύεσθαι) ἐφ' ᾧ καὶ τι παραδόξον τεχνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτὰ, καὶ ὡσπερ ἔμφυτα δούλα τὸ προσήκον σείβας τῆ Δεσποινῆ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπαντα. Αὕτη δὲ πολλὰ φῶτα ποιησάμενη, καὶ εὐχαριστήματα τῷ Θεῷ συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαρὰὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἑτοίμαζαι τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτιθῆναι. Ἄλλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθέν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυταῖς σὺν δάκρυσιν ἔλουον, καὶ μετ' ἰωαννῆς ὠλοφύροντο. Ὁμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορροφῆσθαι ταύτης, ἐκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐταῖς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστάσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαίοντο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύτης ἀφῆρει τοῖς παρακλυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περὶ σπουδῆς ἐλάλει. Ἔτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάσσεται, ὡς τε ταῖς δύο πενήγραις χίτας, ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθειαι αὐτῆ ἦσαν καὶ γῶραι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκαμίοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταπτομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βραίας ἦχος, καὶ πλείστον ἐπιφασίᾳ νεφέλων, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περᾶτων τοῦ Χριστοῦ Μαθηταῖς ἀθρόον τῆ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερόμενων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἰερῆγαί, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἰερὸθέος τε ἄλλου, καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίτηται λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμβουλίμθα· νῦν δὲ πῶς ἀίσσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῆ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῆ μερίσασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, γαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομημένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβραγον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μὴ, φίλοι Μαθηταῖ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσασθε τὴν ἐμὴν χεράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φησὶναι καὶ Παῦλος ὁ Θεσπείσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὅς καὶ περὶ τὸν πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρς, λέγω, Μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ θεῖον αἶμα, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Ἔτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ παναίγρατον αὐτῆς, ὡς ἠδουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεύσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δὲ αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀπέσει.

Ἐπὶ ταῦτοις ἀρχεται τῶν ἐξοδίων ἡμῶν ὁ Πέτρος· αἶρασει οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινοῖον, καὶ οἱ μὲν προαίγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὑμνωδῶν, οἱ δὲ ἐσέπονται τὸ Θεοδόξον σῶμα πρὸς τὸ μνημα προπεμπόντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἀγγελοὶ ὑμνοῦντες ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξων τὸν αἶρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχοντες, τινὸς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειράσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολημαῖς ἡ δίκη φάσασα, ἀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστρεφῆ ἀμφοτέρων, μακικώτερον ὀρήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου στήματος ἐναψόμενον· ὅς παρὰ τὴν κλίνην τοῖς αὐθαδεῖς χεῖρας, κοπεῖσας τῷ ἔξει τῆς δίκης, ἀπληρωμένους ἀφεί, ἔμεινεν εἰσενὸν δέκαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπειᾶς τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασαι μέρος τι τοῦ καλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθῆναι, τὴν ἴασιν ἐδαρῆσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χαρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνηματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως Ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεῖς τῆς κηδεῖας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμι σφόδρα, καὶ συνεγέτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιώθηται, ὡν ἠδούθησαν πάντες οἱ συναπτόστολοι, κοινῇ φέρει, ἐνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοίξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσ-

κυνῆται καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμιμον ἐπέιο σῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Ἐύρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἁγίου σώματος. μόνην δὲ τὴν συνδόνα φέροντα, παρακμήθειον μέγασαν τοῖς λυπεῖσθαί μελλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς. καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεῖς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένον κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόδησπος.

Ὡδή ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρωσ ἀντιπαττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐπέλα, θεοπνευστῶ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριαδόγγυ λύρα ἀντιψευδόμενος, μουσικῶς ὁργανοῖς ἐν μέτῳ φλογος· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ἐοσεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνστρέψεν· ἀλλ' ὁ τοῦτου Δεσπότης, τὴν τεκούσαν ἀσινῆ, τοῖς οὐρανίοις φυλάξας ὁμοῖς, νῦν εἰσφώνισατο. Σὺν αὐτῇ σικρῶντες βρωμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ἐκυμβαλοῖς χεῖλεσιν ἀγροῖς, μουσικῇ τε καρδίᾳ φόρμιγγι, ἐν εὐχῇ σάλπιγγι, ὑψηλῆς θανατοῖς, τῆς Παρθένου καὶ ἄγνης, ἐν τῇ εὐσημῷ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς προτοῦντες βρωμεν χερσίν· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὁ δέσφρων ἠήροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μελίσταται, πρὸς οὐραίνον δόμον, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βρωμένων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐφάλλον· ὑπερῴμητες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Νεανίσκαι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες,

πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Σαλπιασάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σικρᾶτασσαν θεῖαι Ἀπόστολοι· ἡ Βασιλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μελίσταται, σὺν αὐτῷ αἰὶ κρατοῦσα.

Ἡ πανίερος Μετάσσεις τῆς θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν αἰῶν Δυναμίμων, ἤηροισε τάγματ'· συνευφραίνεσθαι, τὸς ἐπὶ γῆς σοὶ μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὡδή η. Ὁ Εἰρμός.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἀγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, εἶδεις Παιεὶ· ζωαρχικῇ δὲ πηγῇ· ἐργάσατο τὴν Θεοτόκον, φερατῇ θανάτου, καὶ ζωῆν βλυστάουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὕμνουμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμασιν εἰχοντο τῆς θείας, κιβωτῷ τοῦ ἀμασματος, πᾶσα ἡ πλήθυσ τῶν Θεολόγων ἐν τῇ Σιών· Πού νῦν ἀπαίρεις σικνῆν κραυγαζόντες, Θεοῦ τοῦ ζώντος· Μὴ διαλίπης ἐποπτεύουσα, τοὺς πῖγει μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὕμνουμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημῶσα ἡ πανάμιμος, χαίρας τὰς Θεὸν ἠγαλλισμένης, σωματικῶς ἐν παρόρτια, ὡς Μητὴρ ἐφισε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὐς μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνας φυλάττε βρωντάς σοι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὕμνουμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διςώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει φαλλουσαν· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψώθετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἀχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαί σὺν Δυναμίεσιν, Ἀγγελοὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὕμνουμεν, καὶ ὑπερψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ξένος οἰκίτης Θεοτόκα, ἐν τῇ ἀχραντῷ νηδύϊ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον,

πνεύμα σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔνοιαν θαυμάτων, τῆς αἰετῆς παρθενότητος καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ αἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισον· ὧ παρεστῶτες σήμερον, χαίροντες φάλλομεν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 5.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκοίστῳ τροπαρίῳ τοῦ παρόντος Κανόνος.

Αἱ γενεαὶ πάσαι, μακαριζομένης, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἰρμός

Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένη ἀχράντη· παρθενεύει γὰρ τὸ σῶμα, καὶ ζωὴν προμηθεύεται θάνατος. Ἦ μετὰ τὸν Παρθένον, καὶ μετὰ θάνατον ζωῆς, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Εξίσαντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκίον Δεσπότην, γυναικίαν ψυχὴν χειρίζομενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, ὑποπρεπῶς προσεφώνει: Δεῦρο σεμνῇ, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδράσθητι.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον Σῶμα σου, μετὰ θεούς φρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι: Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεύτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελαι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὄρατε ἐξελθόντες, πῶς ἡ Παρθένη ἀπαύει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

Απας γενεὴς, σιμράτω τῷ πνεύματι, λαμπραδοῦόμενος πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω: Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαύρουσε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασάμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθηται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, τῷ τάφῳ προσελθόμενοι, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυσάμεθα, καρδίας χελεὶ ὄμματα μέτωπα, εὐκρινῶς προσάπτουτες· καὶ ἀρυσάμεθα, ἰαμάτων, ἀφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς αἰένου βλυστάγοντα.

Δέχου παρ ἡμῶν, ὡδὴν τὴν ἐξοδίου, Μητέρα τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφώρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασιν χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἀφείπον τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'. ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱέ καὶ Θεέ μου, παραλάβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἱστῶμεν Στίχους δ. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ. δευτερεύοντες τὸ ἄ Ἦχος δ'. Ὡς γενεαίον ἐν Μάστῳσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοίμησει σου, οὐρανοὶ ἐπαγαλλονται, καὶ Ἀγγέλων γένηθε τὰ στρατεύματα· πάσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοὶ ἐξοδίου, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὄλων δεσποζούτου, ἀπειράγαμε, Παναγία Παρθένη, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσταμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Εκ περάτων συνδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θαυμάσιον νεύματι τοῦ κηδεύσαι σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρούμενη σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόωντα: Χαίρει ὄχημα, τῆς Θεότητος ὄλης· χαίρει μόνη, τὸ ἐπίγειον τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συναύασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κνήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβήθῃ, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοὶ, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Πραφητῶν, καὶ ἀπάσις τῆς κτίσεως, δεχομένης τε, ἀκήρατοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητέρα τῆς ζωῆς, νεφέλαι τους Ἀποστόλους, αἰθέρους διήραξαν· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμογύρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σωματί· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων: Χαίρει κεχαριτωμένη, Παρθένη Μητέρα ἀνιμνεύε· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μετ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν, ἱκέτους σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγίλη.

Δίδονται καὶ ἅγιον Ἐλιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν:

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας Ἰδὴ γ'. καὶ δ'.

Εἰ δέ βούλῃ, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στιχ. α. Ἀλαλαξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σω-
τερ σώσον ἡμᾶς.

Στιχ. β'. Ἐξομολογήσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Στιχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Στιχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στιχ. α. Ἀγαπᾷ Κύριος ταῖς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι: Ἀλλη-
λουῖα.

Στιχ. β'. Δοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
κτλ.

Στιχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
κτλ.

Στιχ. δ'. Ἡγάσας τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στιχ. α. Ἐτοιμὴ ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοιμὴ ἡ καρδία μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει. κτλ.

Στιχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπεδώκαί μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στιχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον: Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον: Τὴν ἐν πρεσβείαις, κτλ.

Εἰς τὰ Ἐξομωτάς: Αἱ γενεαὶ πάσαι, κτλ.

Κωνωνικόν: Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἶσορον τὸ φῶς, καὶ Ἀπόαισις.

ΤΗ 15. ΤΟΥ ΛΥΓΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εἰς Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡτοῦ τοῦ Ἁγίου Μανθελίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, (εἰσῶμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στεγνὰ προσόμια τῆς Ἁγίας Εἰκόνης τρία.)

Ἦμος β'. Ποιοὶς εὐφημιῶν.

Ποιοὶς οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποφόμενά σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἀεὶ οὐ δεδύνηνται, θεῖον φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμεν, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπίδημει· δεῖξ νύσει· ἦς περ τῇ εἰσοδῷ ἐπιφαίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστέ καὶ πίστεως.

Ποιοὶς οἱ γοῖκοι ψαύσαμεν, τῆς Εἰκόνης σου Λόγε παλάμιας; οἱ βερυπωμένοι ταῖς πταισμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπρόσιτου; Καλύπτει τὰ Χερουθὶμ ταῖς ὄψεις τρέμοντα; οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὄραν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν Μορφήν, Χριστέ τὴν φοιτητὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πανηγύριος
 Δεῖα ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμε-
 νος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπέσειψατο. διὰ τῆς σε-
 πτῆς αὐτοῦ Εἰκόνας· ὁ αἶω τοῖς Χερουβίμ ων
 ἀβιωτότος, ὁράται διὰ γραφῆς οἷς περ ἰμοίω-
 ται. Πατὴρ ἀγράφω δακτύλῳ, μορφωθείς ἀρ-
 ρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἢ πιστεῖ καὶ
 πόθῳ, προσκυνῶντες ἀγαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιατρεῖν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα,
 ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῆ συν-
 εργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ ἤξιώσαι,
 ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα,
 ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀλήθειας Μάρτυς στεφι-
 φόρε, συμπολίτα τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀβλοφό-
 ρων ὁμότιμη.

Τὸν ἀγῶνα ἠγωνίασαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλε-
 σας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξε συνετήρησας,
 καὶ πρὸς Θεὸν προτεχώρησας, βραβεῖον τὰ
 Δαίματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβῶν, καὶ τῆς νίκης
 τὸν σέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος Μάρ-
 τυς, ὡς τῆς αἰῶς, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ
 τοῦ κόσμου δεόμενος.

Εν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερ-
 πόμενος, Διομήδης Κύριε τῆ βουλήσει σου,
 αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστέ παρα-
 δεδωκεν, ἐκτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος
 μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς
 ἀθέοις, πρωθελθεὶς παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως
 βλέψασαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς πανα-
 μώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον
 γὰρ Ἀγγελιοὶ παρηγοροῦσι τὴν σεπτὴν Μετά-
 στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡ-
 μάς τοὺς γηγενεῖς ἀγκυλοῦσι, τὸ θεῶν ἀει-
 γίτῳ φωνῇ: Χαίρει, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ
 πρὸς οὐρανόθεν μοναῖς μετακινήσασα. Χαίροις, ἡ
 τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης
 εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ προ-
 στασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀ-
 παύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια
 τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἤηροισται ἐκ περάτων,
 Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεύσας,
 τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Agosto.

12

Ω τῶν ὑπερφῶν, Ἀγνήσου μυστηρίων! τοῦ
 Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε,
 λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ
 οὐ μὴ ἀβητήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τόπος τῆς Παρθέ-
 νου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς
 πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ο τε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
 συνήλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
 δεύσας, παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτικὸν τῆς Ἁγίας Εἰκόνας. Ἦχος β'.

Τὴν ἀγράφον Εἰκόνα σου προσκυνῶμεν ἀ-
 γαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμά-
 των ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ πυδό-
 κησας σαρκὶ ἀνελεθῆν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση
 οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐγθροῦ· ἔθεν
 εὐχαρίστως βοῶμεν σοι: Χαράς ἐπλήρωσας τὰ
 πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
 σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπολύσις.

—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ—

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορούσα ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρα-
 τίαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σπὴν, ἀγράφου
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Πα-
 ναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ.
 στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ
 ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παραδείσον σῶμά
 σου, Χριστὸν ἕμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα ὁμοιον.

Εν χειρὶ τοῦ δὲ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
 σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-
 στούργησον καὶ Θεός (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον
 μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μα-
 καρίζομεν, τὴν μόνην καθαράν καὶ ἀμόλυντον,
 καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες

(* Τὸ χειροῦργησον ἔχει ἡ εὐφροσύνη σου καὶ
 Θεοῦ π. μετέστησας ἡμᾶς ἢ ἔννοια καὶ τοῦ ἐνός καὶ
 τοῦ ἄλλου.

κραυγάζομεν: Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔτα Ὁ Ν', καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, τῆς Ἀγίας Εἰκόνας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σὺς Ἐισφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέβω.

Γερμανοῦ Πατριάρχου (*).

Ἐξὸ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πιεζύσας.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ κατ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν σώματος, εὐδοκία πατρικῆ μη ἀπανημάμετε μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν Δεῖου Ἐκτυπώμα.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρός, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθῶν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, κατατέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελεθῶν.

Σαλευρομένη ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραϊώσας, καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι. *Θεοτοκίον.*

Εκ τῶν ἀγῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δακνισάμενος, ὁ τό εἶναι παρασχῶν, πᾶσι Πανωμάμετε βροταῖς, καθωραθῆ, οὐκ ἐκστῶς οὗ ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἐξὸ ἀ. Ἦχος δ' Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ ἀυγαζόμενος, τῷ τρισπλίῳ διαύλασον, τὸν ζῶρον μακαρίε τῆς ἀγνωσίας μᾶς, τὴν φωσφορῶν σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογιζμὸν ἐργασάμενος, δογεῖον αἰδίμει, ὠφθῆς τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνεβλύσας, ἰάσεων πελόγη, πᾶσαν κατακλιζόντα, νόσαν ἐπήρειαν.

Ζωπὸς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, Δανάτου πανεύφημο, πιεῖν κατέσπευσας, καὶ ἐπέτυχες, ὡς οἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφους ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητες.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις ἡ ἔμφυτος, τοῦ Βασιλέως πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ Δεῖαν κοίμασιν, ἐπίδειξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώθητον.

(*) Τὸ χειρόγραφο ἔχει ἕτερον Κανὼνα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, πρὸς τὸ Κῦματι: Σαλάσσης: ἀνώουον ἔμμοι, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαυροῦν.

Ἐξὸ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Καταπολὴ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικὴν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐζήτηται σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλλομαὶ δέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειώσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρεδωκεν ἀναιδῶς, ἀλλ' ἠλέγχεθι, μάτῃν λογζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυὶδ προγορεύων, κιθωτῶ τῆς ἀγίας, καὶ νῦν ὁ σκηπτρα λαγῶν, ἰθύνειν βασιλικὰ, πλεον χαίρει, Δεῖω Ἐκτυπώματι. *Θεοτοκίον.*

Ρίζοθεν πᾶσαν ἐντεμεῖν, τοῦ Προπάτορος δέλων, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε, φρεῖσαν παρρακοῦν, ἐκ τῆς γαστρός σου ἀγνή, προσλαμβάνει, ὄλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς σοῦ ὑμολόγους.

Αρρήτω καὶ Δεῖα χειρουργία, καθαιρῶν τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδωρησάι πιστοῖς ἱατρὸς ἀριστος, καὶ πρεσβευτὴς δερμόστατος, τῶν σὲ τιμῶντων πανόλθι.

Οδὸν καρτερίου σου δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμυήσασαι στερῶς, τὸ πόλιος τὸ ἐκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγῆν ἐλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Θεδοξὸς Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἀθλοῦς αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν αὐλον, δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἀγνή, ὡς σοὶ θεοχαρίτωτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φυλάττε, καὶ ὁμοιογὰ τὴν ποίμνην σου. *Ὁ Εἰρμὸς.*

Τοῦς σοῦ ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῷ Δεῖα δόξῃ σου, στεφανῶν δόξης ἀξίωσον.

Καθίσμα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εδέσσης βασιλεῦς, Βασιλέα τῶν ὄλων, οὐ σκηπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη Δαυμαῖτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοῦς σε ἱκέτευε, τὸν Θεοῖνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δέ, ὡς σου ὄρων ἀνεβόα: Θεὸς μου σὺ καὶ Ἄγιος.

Δέξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν. Ταμᾶτων τὴν χεῖρα παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὠφθῆς σοφέ, κοινὸν ἐργαστήριον.

των νοσούντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος Δεῖου, παρέγων ἰάματα, τοῖς προστρέγουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου ὄθεν παραδόξως, καὶ Δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐκίστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε, ἀθλοφόρε Διόμηδες. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα διχὰ φοβράς, τὴν νέκν ἀμφιένυσται, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης. Παρθένε τὴν ἄυλον ὄθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν γάματα, Θεομήτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν Δεῖαν σου Κοίμησιν.

ᾨδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ἀπανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμέτεραν τὸ ἱερὸν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ Δεσφρὼν Βασιλεὺς, πλησίαν ὑποδέχεται.

Γλυκὺ μὲν ἥλιος, ἀνγῶν ὄμμασι γλυκύτερα, δεῖ ὄψις ἡ σὴ Χριστέ, τοῦ Ἀφροσιώματος ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ἰσχὺς ἐξέλειπεν, Ἰσραηλῆτιδος, δεξιῶς γὰρ τῷ ὀπλῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίθρονον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτὴς εἰς γῆν κατέβαλεν.

Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναι σου, τὴν πόλιν Ἀγραντις, αἰνῆ ἐξ ἐφοδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεξιότητι, ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἀὐτὸν θεῖας γνώσεως ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάρρους, καὶ ἐιδώλων τὴν ἰσχύν, ὀλοτελῶς εὐδίδισε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἐνδοξος.

Ελάμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, σῆγλη ἀρετῶν, τῶν θαυμάτων τε περιουσία, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὐρῶν, καὶ τῆς ποδομένης σου ἐκπαλαί, δόξης ἀρόφτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχῶν, τῶν σέ τιμῶντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλιθε.

Θεοτοκίον.

Εὐνή σου ἡ γέννησις ὡς ἡ σептῆ, Κοίμησις ἐδείχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἢ ἡ ποίμνη σου τιμᾶ, βαρβαρικῶς ἐκφεύγουσα, βλάβας τῇ Σερμῇ προστασίᾳ σου.

ᾨδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μιρά σοι πόλις ὑποδοχὴν, πρῶν κατηντρέπειζε Χριστέ, ἢ ἡ Οαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρὸς σου γραφῆ, καὶ Δεῖον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Ἀὶ τῶν χαριῶν σου δωρεά, ὑπερπληθύνθησαν Χριστέ ἃ γὰρ τὸ πρῶν ἡ Ἔδδασσα, ἐγκλοπασαμένη ἐνεκαυχῆσατο, ἡ Νέα δεχομένη Ῥώμῃ ἀγάλτατο.

Θεοτοκίον.

Στήσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τοῖς ἐπαναστάσει τὰς πυκνάς ἴσσον αὐτῶν τὰ βουλεύματα τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῇ βοήθησον ὅρας γὰρ, ἀπειρήκαμεν ταῖς κοινώσεσιν.

Τοῦ Ἁγίου. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀνευ ὄφθις αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύματος ἄνευ ἀληθῶν στεφανίτης ἄνευ μωλώπων κικηῆς ἄριστος, στίφος δυσμενῶν καταβαλῶν, σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναίφρον Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δικαίῳ ἄσβεστον, τοῦτου τε ἡ σύζυγος Δεσφρὼν, σοὶ εὐφροσύνη ἐπικλοῦθησεν, ὡς εὐθεῖαν ἔγοντι ψυχῆν, πᾶσι καθυπείκουσαν, τοῦ Σωτῆρος προσταγμάσιν.

Φωτὸς ὑπερούνηται μὲν, τοῦ σώματος οἱ τύραννοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες ἄλλὰ φυγῆς τηλαυγῶς, κόρας διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ὡς παμμακάρε Διόμηδες.

Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, σέ τὴν Βασιλῖδα καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρβάρων τὰς θρηνώδεις ὀρμαῖς ῥύεται παντοίων πειρασμῶν ἄξει καὶ κρατύνεται, Θεομήτορ πανάμωμε.

ᾨδὴ ς'. Συνεσγῆθη, ἀλλ' οὐ κατεσγῆθη.

Οραυθῆς, καλλεῖ παρά πάντας, Σῶτερ τοῦς υἱοῦς τῶν βροτῶν καὶ γὰρ οὐκ εἶδος εἶγες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τωόντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῦσο τῆς μορφῆς ἡ δέια ἥς τὸ ὁμοίωμα, ῥίχκι ἐκτυπώδεν, ὥστερ διπταυρὸς ἡμῶν δωδῶνται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεῖσθαί, τῶν Ἀγκυλῶν ἢ πληθῆς, ὡσπερ ἐξ ἀλλοφυλῶν, κα

βιτόν Ἰσραηλίτη Νέω, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσέτι δέδωκεν. Ἐικμαγεῖόν σου Χριστὸ καὶ δόξαν, ἢν προσεκτίησας, οὐδὲ γὰρ δεμίτον, Ἄγια καὶ προσεπύρριπτεσαι. **Θεοτοκίον.**

Ε'ν χειρὸς σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπέξελιπον ἐγώ, ἀλλὰ τὰς μάστιγιάς σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμοῦ πρεσβείαις, τῆς ἀπειρανδρῶς Λόγε κυσιόσης σε, μὴ τῷ κλυθῶνι τῆς ἀμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς καυτιῖν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγῶνων τοῖς ρεύμασιν, ἐθύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυμάτων σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς κηλδος, ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς Δεῖαις ἀρῶσι κινούμενος, τῇ ἀνωθεν ῥοπῇ κυβερνῶμενος, πρὸς γαληνότατον ὄρμον εὐθέτως κατήτησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείων, Μάρτυς πανευφήμε.

Παθῶν πιστοὶ ἐγκαθαίρονται, ἀράτῳ χειρουργία σου ἔνδοξε, καὶ ἀπελευθεύεται, φαλαγγὶ Δαιμόνων τῇ θείᾳ σου, ἐπιστασίᾳ μάκαρ, ἐξιοθαύμαστε. **Θεοτοκίον.**

Ε'ν σοὶ Παρθένη καυγώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρουμένα, τῇ πεποιθήσει σου, ἐπίδρομάς οὐ πτοσύμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρβάρων, ἀίνυμονούτες τε. **Ὁ Εἰρμὸς.**

Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ παντῶν, τελούων * τῆς ἑορτῆς οἱ Δεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, οὕτως τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ * αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάσωμεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: Τὴν ἐν Πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ 15: τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι.

ἠθλῆσε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομήδης,

Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάραις.

Ἐκτῆ καὶ δεκάτῃ νέκυσ ἐπιμήθῃ Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Καλικίας, φῦς μὲν ἐν γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετῆρχετο τὴν ἱατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γένοίτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσόν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας· καὶ, διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα, καὶ κατὰ τὴν ἱατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς

προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβῆσθαι αὐτὸν παραγενόμενα, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταβέβητον, ἀποτεμνόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἢν θεασάμενος, ἐκέλευσεν ἀβίβῃ ἐπενεχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς, καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀπολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἢν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν. **Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** ὁ Ὁσῖος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγγεῖ βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ, Ἄρχην γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων στρακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερόρος στρατός τε καὶ αἰσυνασπισμός μέγας, ξίφει πεσῶν, στρατεύμα Δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀναμνήσις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύτου Μορφέος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἰερουσαλῆμ πόλεως εἰς ταύτην τὴν Θεοφυλακτον καὶ Βασιλικὴν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάκρω σὴν Δεσπ, Ὁ νεκρὸς εἰσδύς ἔσχατον τὴν σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράκιον.

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον φέρει κέραμος, παντοτεύκτα Χριστέμου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, πολλὰ δάματα ποιούντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἦκουσε ταῦτα καὶ Ἄλυγος ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσιν, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ αἰκάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσῆναι. Λέπρα γὰρ μελινα κατὰ παντός τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνησεν οὐκ ἀκαθάρτου καὶ κατήσθῃ· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρδρητικῇ χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιώρει· καὶ ἡ μὲν ἀμορφία αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δὲ, ὀδυνῶν δριμύων καὶ αλγυθῶν πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα, ἀπρόσιτός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνακίου, ἐντεταλόμενος αὐτῷ, τὴν τε

ηλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῶ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφὴν ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνακίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε ταῦτα (*).

Ἀὐγαρος ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἱατρῶ ἀναφανέντι ἐν Ἱερουσολύμοις, Χαίρειν!

Ἡ "κουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἀνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γενομένων ὡς γὰρ λόγος, τυφλοῦ ἀναβλέπειν ποιεῖς ὡλοῦς περιπατεῖν κατὰ σκευαίς λεπρούς καθαρίζεις καὶ ἀκούσθαι πνεύματα καὶ Δαίμονας ἐλαύνεις καὶ τοὺς ἐν μακρονομίᾳ βρασπιζομένους θεραπεύεις καὶ νεκροὺς ἐγείρεις καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γραφίαις ἐδεήθην σου σκυλῆαν, καὶ ἐλθεῖν πρός με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσῃς, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνῆσθαι καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσι σοι, καὶ βουλοῦνται κακῶσαι σε. Πόλις δὲ μικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέρους ἡμῶν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνακίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολήν, ἦν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συρρέουσιν πλῆθος, ἐπὶ τινὰ πέτρῳ μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη. καὶ εὐθὺς ἐκίνησε μὲν τοὺς σφραγισμένους, τῶ δὲ γάρτῃ τὴν χεῖρα προσήρει, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραψεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφὴν αὐτοῦ καταβαλεῖν, διὰ τὸ ἕτερά ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρῆλλαμμένη θεωρεῖσθαι. Ὁ δὲ Κύριος, ἄτε κρυφίων γνωστὴς καὶ καρδιῶν ἐξεταστὴς, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνοὺς, τὸ λάθρα γι-

νόμενον φανεροῖ. Ἦτικε γὰρ νύφασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπόδοθι αὐτῷ ῥίγιος τετραδίπλον, καὶ ἀπεμαζάτο νύφαιμος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ δεῖαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθεῖσθαι αὐτοῦ τῆς δεῖας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὡ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥίγιει, ἐπέδωκε τῷ Ἀνακίᾳ: Ἐπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε ἢ ἐπὶ τῶν γραφίαις καὶ ἐπιστολῇ ἐχουσαν οὕτω:

Μακάριος εἶ Ἀὐγαρε πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακῶς γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακῶτας μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακῶτας σὺ τοῖς πιστεύσῃ καὶ ζήσῃται. Περὶ δὲ σοῦ ἐγραφίαι μοι ἔλθουν πρός σε, θεόν ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεσῶλην πληρῶσαι με καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀνακληθῆναι πρός τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀνακληθῶ, ἀποστελῶσαι ἕνα τῶν Μαθητῶν μου, ὄνοματι Θαδδαῖον, ὃς τις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύσει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ποίητε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην καρρῆξει, καὶ ποιήσῃ τῇ πόλει σου τὸ ἰκανόν, πρός τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τελείῳ καὶ σφραγιζόμενῳ ἐπιτά, γραμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθεῖσας αἰτινας μεθερμηνευόμεναι, τοῦτο δηλοῦσαι: Θεοῦ δὲ αὐτῶν δεῖον δεῦμα.

Ὁ δὲ Ἀὐγαρος δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνακίαν, καὶ πεσὼν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἀγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστευσε καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἐπὶ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθεῖσας. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ ἀνοδὸν, καταλαθὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἐδέσσαν, προσήγαγε τῇ κολληθῆρα τὸν Ἀὐγαρον καὶ τοῦτον, καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Ἀὐγαρος, καθαρῶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψίου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίας τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον δεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πάντι ἀμοίως τιμῶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ

(*) Τὰς ἐπιπέρας δύο Ἐπιστολὰς ἀνακίρις ἀντολεξίαι σκεπὴν εἰσέριτες ἡ Παυλίῳ ἐν τῷ κεραλαίῳ τοῦ Ἀ. Βιβλίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἱστορίας.

τούτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιτῶν τῶν ἐπισήμων, τινὸς Ἑλλήνου ἀγάλμα πρὸ τῆς δημοσίας πυλῆς τῆς πόλεως ἀναστήλωσαντος, ὁ πάντα τὸν ἐνότος τοῦ ἀστεως γενέσθαι βουλομένον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως ἐισελθεῖν τῇ πόλει. Τοῦτο τὸ ἀεικάρτην ἀγαλμα ὁ Αὐγάρου καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδούς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὴν ἀχειροποίητον ταύτην εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἐπὶ σκιδῶς κολλήσας καὶ καλλιπίσας ἀναστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα: Χριστέ ὁ Θεὸς, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐδέσπεισε πάντα τὸν διὰ τῆς πυλῆς ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσήκουσθα σέβας καὶ τὴν προσκύνῃσιν τῇ δαματωσίῳ καὶ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα ἀπονέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσερχεσθαι καὶ διατρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θέσπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτου τοῦ Αὐγάρου παροικίας, καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἔργονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διαδοῖς γενεῶν, ἀπεκάλυπτε τὴν εὐσέδειαν, καὶ πρὸς τὰ εἰδωλα κῆτομολῆσε, καὶ ἐβούληθη πάλιν ἀναστήλωσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα καθελεῖν.

Τούτο γὰρ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ δεῖας ἀποκαλύψας, τὴν ἐνδοχόμενὴν εἶχετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλιδρονεῖδης, θρυαλλίδα πρὸ τῆς δεῖας εἰκόνης ἀνοίψας, κέρχρον ἐπέθει, εἶτα ἐξώθεν τιτάνω καὶ πλίνθισ ἀποφράξας τὸ ἐμβαδόν, εἰς ὀμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπύθηνε, καὶ ἐν τῷ μὴ ὀράσθαι, ἀπέστη τῆς ἐργειρῆσεως ὁ δυσσεβὴς. Ἐρῶν δὲ ἐκ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐκ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερρῦν τὸ δεῖον Ἀπεικόνισμα ὅση κέρχρηται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἐδέσσαν, καὶ πάσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχέϊαν εὐρανὸν τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μίαν τῶν νυκτῶν φαιναίται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαδίῳ· Ἐν ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δε τῆς πυλῆς τῆς πόλεως κατακεκομμμένην (τὸν τόπον σημαίνασα) δεῖαν μορφήν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβῶν, πάντα αἰσίως πρόξον·

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὡς τοῦ θαύματος! εὔρε τὴν δεῖαν εἰκόνα ἀδιαλώθησαν, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λυχνου κερῶν, ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαρραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπῶν ἐν καὶ τούτου τοῖς πάσι δευχθέντος, ἀφάρτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διαῤῃττον· Ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν γαλιωμάτων ἤχου κατὰφοροι καθεστήσαν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ ἐξώθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθεῖσθαι πυρᾶς κατὰ τὸν ἐνδοχόμενον τόπον, ἦν ἡ ἀπειρος ὕλη ὑπέτρεψε τῶν συγῶν κατὰκοπέτων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ δεῖου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἀνεμος ἐβρῆθαι, κατὰ τὸν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν φλόγα ὑπέτρεψε, καὶ εἰδικὸς τούτους καὶ ἐνεπύριξε· καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἠλίπισαν δράσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἀπρακτοί.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνερρῦν τὰ καλλίστα, ἦν δὲ δεῖον βουλήμα καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἀχραντὸν εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμαῖνός, σπουδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἐδέσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεανόμιον Ἐκτύπωμα, καὶ ἀναθεῖς ἀργύρου ἐπισήμου γιλιὰδας δύο πρὸς μυριάδι μίαν, καὶ διακοσίους Σαρακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφῆσαι τοῦ τοιοῦτου καλοῦ πρὸς πόλεμα ὑπείξας, καὶ ἀσφαλίσάμενος τοῦ μὴ πλημῆως τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμιρᾶς, λαθόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὁ, τε τῆς Σαμωσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἐδέσσης, καὶ ἐταρῆς τινος τῶν ἐυλαδῶν τὸ ἅγιον ἐκείνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, εἰχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἀπειρα ἐτελεῖτο ὀκλύματα. Ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν ὀπτημάτων

δέματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ τοῦ Ἐυσεβίου λεγομένου, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων αἰθήσαν. Ἐνθα καὶ τις προσήλθεν ὑπὸ Δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τοῦδε οἰοεὶ ἀπεφρίδαξεν: Ἀπόλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογέννητε τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα αἶθη ὁ ἄνθρωπος, τῇ πεντεκαεδικτῇ τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Κατὰ δὲ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δευτερον ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνημα, ὃ καὶ σεβασμῶς καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Ἐν δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ, τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρον δι' ἀσθενεῖαν ἀπολείπειτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Εκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. Ἐἶτα ἐκείθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπειρῶν λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς Θεοῦ Σοφίας ναὸν. Καί τις τὴν ἀράζουσαν τάξιν πεπονηκότες, ἀνήλθον εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιγεομένῳ τοῦ Φόρου, ἐκέλευε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησιν ποιούμεν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν εἰδείξατο τότε ἀποστρέψας μετὰ αἰσχύνῃς τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεστῆς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀπαρθένου Μαρίας.

Ἐν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κώνωνος, ἀνήλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἑνακοσίων, κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φυλακὰς τῇ πόλει ἐγκαταστήσαι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγ-

μάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἰκετεύοντες ἐπαυνοῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ διασῶσαι αὐτὴν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ, καὶ πρώτων μὲν τὸν φιλῶ ὀνόματι Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνὸν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηροῦσαι τὴν μαρὰν αὐτῶν προσευχῇ, τῷ ὀλέθρῳ παρεδωκε. κατακρημνισθέντα ἐκείνην. Καὶ τοῖς Βουλγαροῖς δὲ συμβαλέσθαι ἐκονόμενος, καὶ διασμυρίους Σαρακηνούς κατασφαγῆναι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἀλλὰ ἀλλαγῷ διασκεδάσασα, ἀφαικισμῷ τελειῶ παρεδωκε, καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἑρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου μεταλαβῆναι. Σουλμῶν δὲ τὸν πρώτον αὐτῶν καὶ αἰδεσθῆναι τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκύευσεν, καὶ τῆς προπετείας καὶ ἀνθαδεΐας ἑαυτοῦ καταγνώσκει. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων, πλήθη πολλὰ τῶν μαρῶν Ἀγαρηνῶν καταπεσῆναι ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταῖα παλάμη διεσάσασα.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἐν τῷ ναῷ τῆς ζωοδόχου πηγῆς ἐξάντηλπισ, τοῦ αγιάσματος, καὶ αἰθῆς ἀνάδοσις.

Στίχ. Ἠγήθη κενούται θαυματουργῶν ὕδατων.

Πληρουμένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς μετα ὀκτιρμῶν ἐπενεγθεισῆς ἡμῶν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Ἀπὸ ἧς δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶν.

Ῥῆματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφύλαξεν, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ ζωίκους πρὸς πατρικούς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυπώματος, θεραπεύει τὰς νόσους ἡμῶν.

Ὅτι πάσης λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθεῖς τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς, καταλείπειν ἡμῖν ἰδιώματα· ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν χαρᾷ εὐφρανόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδέας ἐκσφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐξήτησεν, οὕτως ἔτυχεν Κύριε, κατὰλληλον εὐραμένως, θεῖου πόθου τὸ πλήρωμα. Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῇ κυήσει τῇ σῇ· σὲ γὰρ μόνην

πλατυτέραν εὐράμενος τῶν οὐρανῶν Πανάμω-
με. ὁ Θεὸς κατεσηκώσεν.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ελάτρευσαν.

Η τμηθεῖσα, κεφαλὴ σου φῶς ἀπίστραψε,
τοῖς ματαιόφροσιν ἦν ὡσπερ ζῶσαν ἰ-
δῶν, κδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν·
οὐ συνήκε δέ, ἀναβοᾶν πανένδοξε: Ὁ Θεὸς
εὐλογητός εἶ.

Α πειδύσω, τῆς νεκρώσεως αἰδίμε, γιγῶνα
δύσμορφον· ἀθανασίας στολήν, ὠραϊάν
ἐν χάριτι, ὅθεν ἐνδεδυμέν. τῷ Δεσπότη σου,
ἀναβοᾶν γηθόμενος: Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τ ῶ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, υἱὸν
θεὸν πλάην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δέ ἀστήρ,
ἐφάνης ἰάσειον. Μάρτυς ἀστράπτων βολαῖς, τοῖς
κραυγάζουσιν: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Η βασιλίτσα, τοῦ κόσμου ἡ κηρύτσα, τὸν
Βασιλέα Χριστὸν, ῥύσαι φοβρᾶς καὶ σει-
σμοῦ, ἐθῶν ἐπικρείας τε, τὴν βασιλεύουσαν,
πολὴν ψάλλουσαν: Εὐλογημένος πάντακι, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἐθὴ ἡ Νόμων πατέρων.

Ω σπερ ἐν ὄψει σέ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐν-
δημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἐκκρι-
τος ὑπάντησιν, θαυμαστήν σοι ποιεῖται. Ἀρ-
χιερῶν δεῖσιν ἐπαγόμενος χορὸν ὧν ἐπ' ὤμων
οἰόμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν, εἰσβαλὼν
τὴν οἰκίαν οἰκίτημον, ἐν τῷ τῆς Μητρὸς σου
κατέπαυσας τεμένει.

Σ τόματα παιδῶν τῶν αἰκίων σε, πρὸς τὸν
προφητοκίτον, πρῶν θεωνόντα, ὑμολό-
γουν ἄλλ' ἡ ἀνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶ-
σαν χεῖρα, ὠπλίξει λυττώσα κατὰ σοῦ· νῦν δέ
πόλις ἡ ἐνομος ποιῶνται προχυθεῖσα, ὡς αἶα
σε τὸν Κτίστην ὀρώσα, χεῖρι δεχομένη τὸν
τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σ άρια φορέσαι προλεόμενος, τῆς τοῦ Πατρὸς
μεγάλης βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδί σου
πανάχραντος, ἐτελεσιουργηθῆ· καὶ σὲ Μητέρα
κάτω, ἀπεγράφατο σεμνὴ καὶ φθαρεῖσαν ἐ-
καίνισε τὴν βροτεῖαν οὐσίαν ὃν πάντες εὐλο-
γοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Π ὄδες οἱ σπειτοῖ σου ἀήλοφορ, πρὸς τρί-
βους τοῦ μαρτυρίου κατευβύθησαν· ἐμ-
περιπατοῦσι δέ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ

ζῶντων πάνσοφ, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διὸ
καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμολογοῦντες
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε πλάκησαι στέφος ἀφθορίας, στερρώως ἀ-
γωνισαμένω καὶ νικήσαντι, ὄφιν τὸν ἀρ-
χέλοκον, Μάρτυς ἀξιάγαστα· καὶ ἀθλητῶν ὁ-
μήγυρις σέ ὑπέδεξάτο: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θ αὐμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν θεῖαν
ἐνδεδυμένος Νάρτους δύναμιν, παύεις ἀρ-
βαστήματα, λύεις τὰ νοσήματα, ἀποδοῦναι
πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν: Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Π ολλαῖς προσβολαῖς ἀμαρτημάτων, κλονού-
μενοι σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπη
καταφεύγομεν. Στήριξόν τοὺς δούλους σου, κα-
τὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμοῦ,
ἐθῶν ἐπιδοροῦς τε Παρθένε, ῥύσαι σοι τὴν
πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακεκλήθη.

Ὁ Ἐπίμοσ.

Π αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου δισώσατο, τότε μὲν
τυποῦμενος, νῦν δέ ἐνεργοῦμενος, τὴν οἴκου
μένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσαν: Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθὴ δ'. Ζενίας δεσποτικῆς.

Ε ξέμνησ κατὰ σοῦ, λαὸς ἀσύνετος Σῶτερ,
καὶ ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα,
τολμηρῶς ἐπανετεῖνετο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν
ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθει Σῶτερ υἱοθετή-
θημεν.

Β οήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβείαι παρῶ-
σγου, καὶ πιστοῖς βασιλευσιν, ὅτι τὰ
σύμβολα τῆς σαρκὸς σου, ὡσπερ ἄμαχον φρού-
ριον, Δέσποτα νεκτημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορώσι
τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Ω ράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λό-
γος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ
Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει
μᾶ ἀφύρτως, ἐνωθεῖς τῷ φυχάματι, ὃν δο-
εάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἄπας γηγενῆς.

Ε ὕρες ἀμοιβῆν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἐτοι-
μασθεῖσαν τρυφῆν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὡ-
ραϊσόμενος μαρτυρικαῖς ἀλλοδαῖς, κατατρυφᾶς
τοῦ Κτίστου σου τῆς ὠραιότητος, ἱκετεύων,

δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε, ἱλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρσιμα, καὶ στύλος ἀσιετος, πύργος τε ἀκλόνητος, εἰδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ ποταμὸς ἰσάσεων, ἀναβλυστάτων κρουνῶν, ἱατροῖον, ἀμψιον τοῦ πόθου σου, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμνηδες.

Εἶδος ἀπὸ γῆς, εἰδῶλων τὴν ἄβυσσον, ἐξαφανίσας ἀγλύν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετήλθης τῆς ἀρχιψάτου ζωῆς ἧς ταῖς ἐμφάσεις ἐνόησε, πρῶν ἐκέντησε, ταῖς ἐκείθεν, λάμψεις λαμπόμενος, καὶ γαρὰς αἰθίου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἡ ὄντως ἀσιετος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένης καὶ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐθρῶν, ἀπὸ πάσης, πάναγνε κανώσεως, τῆ Σεμῆ, πρὸς Θεὸν παρῆρσιά σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σικροτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχοῦμενος· πανηγυρίζετω δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεραὶν
» πανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαί-
» ροις παμμακαρίσσε, Θεοτόκε ἀγνὴ αἰετάρ-
» δενε.

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου.

Ἰνναίκες ἀκουτίσθητε.

Ενθῆες ἐπροφύρουσας, Μεγαλομάρτυς ἐνόησε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἰμάτων σου βείθροις· ἀπάτην δέ κατέσθεσας, εἰδωλικὴν ψυχάλειρον, Διόμνηδες παύλθης· καὶ νῦν πρσθευῶν μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ ὄμιλος, συναδραιοσθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρῶς κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖα, ἐδώων διασώται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάσθη Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορεία, ἐξόδια βωῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Γῆ μὲν τῆ σῆ ταφῆ, εὐλόγηται Παρθένη· ἀήρ δὲ τῆ ἀνοδοῦ, ἡγίασαι τῇ ξένῃ, νόμῳ διανοῦσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπέρταταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν δεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεῖα δύναμις περαιοθέντες, τὴν Σιών κατελαμβάνον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπεγομένην, προπέμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρσθευόυσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ. τοῦ Αὐτοῦ Μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ Φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις οὐ τελεῖς χειρὶς, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀνωτέραν ὑπάρχουσαν. Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξομεν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτω Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασαι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος· καὶ ταῦτω, οἶά περ Μητρη συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγματῶν, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἰτήσαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσήξάν σοι τότε Παρθένη, κύκλω τῆς σῆς κλίτης

ιστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ
 δεκτικτικῶς ἀναβοῶντες: Ἀπαίρει, τοῦ Βασι-
 λείου τοῦ παλατίου ὑψοῦται, ἡ κιβωτός τοῦ ἀ-
 γιάσματος. Πύλι ἐπάριθε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ
 πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ αἰ-
 τουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε, ἐκ τοῦ θυλοῦ σε.

Ο τε, ἀθείας ἡ πυρά, πᾶσαν κατενέμετο
 χώρην μακαριώτατε. τότε ἐξαπτόμενος
 ζήσει τοῦ Πνεύματος. τὸν ἐκ Ἰόρνης θεοπαῖδος,
 ἐκήρυξας Ἀδόν, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότη-
 τα ὄθεν καὶ πυρός καὶ βρασίνῳ, ἠνεγκας δεινὰς
 τιμωρίας, σθένει δυνατούμενος τοῦ Πνεύματος.

Ο τε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρός, ἔσπευδε θω-
 πείας συλίσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε
 ἀνδρείοτητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερότα-
 τα, καὶ ἠνεγκας πόνους, ἀπονεν πρὸς ἡδῆν
 σε διαβιθίζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων,
 τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνας
 ἀπολαύσεως.

Ο τε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρός, ἔτυπτε ξε-
 σμοῖς ἀνεμότως, ἐκδάπανώμενος, Μάρ-
 τυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χρι-
 στὸν ἐνπένκις, τὸν ἀγνοῦντήν, χεῖρά σοι προ-
 τείνοια θείας δυναμείως ὄθεν ἐκτελέσας τὸν
 δρόμον, ἔτυχες μεμίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀ-
 θλοφόρε γενναίωτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάροισα, καὶ
 τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης
 κτίσεως τιμωτέρα ἡ δι' υπερβάλλουσαν κα-
 θαρότητα, τῆς αἰθέριου οὐσίας δοχεῖον γεγενη-
 μένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χεραῖ, σήμερον τὴν πα-
 ναγίαν παρατίθεται ψυχῇν, καὶ σὺν αὐτῇ πλη-
 ροῦται τὰ συμπόσια χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται
 τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δ ἦμος τῶν Μαθητῶν, ἠβροίσθη ἐκ περάτων,
 σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ
 κηδεύουσα, τὸ θεοδόγον σῶμά σου.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δ εὔτε οἱ γηγενείς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις,
 στησιώμεθα χορείαν, φαειράν ἐν τῇ Κο-
 μῆτι, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στιχ. Ἦμος Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλλήθειαν.

Σ ῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ
 πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ
 μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Η παναίωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς ἐν-
 δοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα
 εἰς ἑαυτοῦ κατοικίσειν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως,
 σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχῇν, τῷ Ποιητῇ καὶ
 Θεῶ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις,
 θεοπρεπῶς ὑποδέχονται καὶ πρὸς ζωὴν με-
 τατίθεται. ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὸς
 τοῦ ἀπρόσιτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν,
 καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυταί,

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραϊότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχῇ, εἰς τὸν
 Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετα-
 θεῖσαι ἐν φθορᾷ, ἀγαλλεῖται Παναγία. Ὅθεν
 ἀντάπεδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος ὁ δόλον γὰρ
 εἰργάσαντο, τῷ τιμῷ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν
 Ἀποστόλοις βοῶμεν: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χεραῖ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
 σου, παραλεμένη τὴν ψυχῇν, ὡς πλα-
 στοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀ-
 κίρατον μετέστησεν ὄθεν σε σεπτῶς μακαρι-
 ζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυπτον καὶ
 Θεοτόκον ἀπαντες κυρίας, ὁμολογοῦντες κραυ-
 γάζομεν: Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης,
 σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ
 τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄδω, Μύρων σου, τὴν μίμνησον χάριν. Ἰωσήφ.

Ἰδιὸν α. Ἦχος β΄. Δεῦτε Λαοὶ.

Αἶνον Θεῶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ
 ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἀπαντες,

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο εὖτε διορθοῦται ὑπὸ τῶν
 Μοναχῶν διορθοῦται:

Ἀπὸ τοῦ σκηνῶς σου, τὴν νοεράν σου ψυχῇ ἀπὸ τοῦ
 οὐρανοῦ δι, τὴν καθαρὰν σου σκηνήν, παραλαβὴν ὁ σὺς
 Υἱός, μετέστης Θεοτόκῃ, εἰς τὴν ἐπουράνιον, ἀποθνήσκου
 ἐπιγίμνα, τοῖς ἀποτομῆμασι, πιστοῖσι σὺν αἰμίποδι
 ὃν τοῦ: ἐν πίστιν ἀπακαρμένους, σοῦ πανήγαντι πει-
 σθίαις σου.

ἐνισχύσαντι τούτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολέμητορος.

Δῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέργημα, καὶ εὐδὴ Δυσίαν, νομίμως ἐναθλήτας, Μάρτυς πολυάθλη.

Ως βουνεχῆς, ὡς καθαρὸς καὸς ἐνδοξε, τοῦ ἐν Παρθένου λάμπαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράττει τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρου, λύκον ἐδίωξας.

Θεοτοκίον.

Μὴ Θεόν, ἀπειρογάμους ἐκύησας· ὃν ἀ-
θλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογῆσαντες, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἀγρante Δέσποινα.

Ὤδη γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Υψώτας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὧ ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μελπῶν τε: Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ρημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα, κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ, γενναῖε στρατιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλοντες εἴπες: Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ως ὄρθρος ὡς ἡμέρα ἐπακατείας, διέλευσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἑκάστην, Μύρων πολυάθλη: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθεῖα τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα ἰατήρα, Παρθένη εὐεργάπευσας παραδόξως· εὐχαριστοῦντές σοι, διὸ κραυγάζομεν: Ὡς οὐκ ἔστιν ἀμωμος, πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Ἐιρμὸς.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στεῆμα μου ἐπ' ἐγθροῦς μου· κηφράθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ὤχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Μυρπινόεις ἄσμασι, καὶ ἡμνωθίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱεροβάθλου πιστοί, Μύωνα πόντες τὸν ἐνδοξόν, ῥῶσιν διδοῦντα, παντοίων κακίσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοίον.

Τὴν σεπτὴν Μεταστάσιν, σοῦ Παναγία, ἐσπρὶν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς,

Θεογεννητὸρ παύληντῃ· μὴ οὖν παριδῆς, τοὺς πόθω ἡμῶν τοὺς σε.

Ὤδη δ'. Ἦμῶς σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Σωτήρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐλλάμψαντα ἐν Παρθένου, ὁμολογῶν· ἐνδοξε, σταδίῳ μέσον τῶν τυράννων, ὄφρυν καρτερία ἐταπεινώσας, καὶ τὴν πολυθείαν ἐξηφάνισας.

Ουδὸλος, ὑπενώθης ξεσόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναῖόφρον, Ἁγγέλου κατέπληξας, ὄρῶντός σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ κηφρόρος Μάρτυς ἐχηρμάτισας.

Υπάρχων, θείας δρόσου ἔμπλεως, ὑπέσπληδες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρός καίμνον, ὄρῶμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφέ σὺν Ἀγγέλαις ἀγαλλόμενος, καὶ μηλαμῶς παμμακάρο φλαγζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λογιῆσαι σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγρῆ νοικαν· ὅτι Θεὸς ἐναθρηπῆται ἐν σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

Ὤδη ε'. Ὁ φωτισμός.

Ηεαυγῆς, καὶ φωσφόρος σου μνήμη τῆ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυναμίει εἰς πάντα κόσμον, ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, κατανοῶζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τοὺς ἀριστείας τοὺς σὺς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τοὺς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστεις, ἄσκαρος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς· ἀφαιρεθεῖς γὰρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρις, ὡσπερ ἄλλου πάσχοτος ἐνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοῦ, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐδῆς, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιώκον, τῆς αἰθείας τὴν Χριστοῦ δὲ Ἁγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδίζον ἀεὶ, πιστεῖ σε καὶ πόθω σαφῶς μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐν σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν, ὄρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανάμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκου ἀγνήν καταγγέλλοντες.

Ὤδη ε'. Πρὸς Κύριον ἐν κήτους.

Ρανίσισι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπέτισας, Δαιμόνων φαλαγγας, στρατιῶτα γενναῖοτατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνεδραμες, κηφρόρος γενόμενος ἄριστος.

Ιδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ τυράννοι, θείας λαμπρότητι, ἀθλοφόρα

κατεπλάγησαν· μη γινώτες δὲ Θεόν, σκότος προσελάβοντο, αἰωνία κολάσει πεμπόμενοι.

Προστώξεν, ὠμότητος τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνύς τὴν πρὸς Θεόν, καθαρὰν σου ἔφεσι, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάενυσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, κινιζονται Παρθένε τῆς φύσεως· ὑπὲρ γὰρ φύσιν σύ, τὸν τῆ φύσει ἀκατάληπτον, Θεόν Ἐμμανουήλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους Ὁ Ἰωάνης ἐδόθησε: Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένου ἄδου δέομαι· ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθεύῃς τε πνεύματι δῶσῃ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδεμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ δεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνεδραμες, ὀλοκήτους Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἄγγελοις δοξαζῶν αὐτόν, αἰτούμενος πᾶσι δεῖαν ἀφίεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἠγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐδόξῃ Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσώπῳ ἐν πίστει δερμῇ τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτιστοῦ πυροῦμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ λυτρῶται δεινῶν ὁ πανόλιος, μυρίζων πάντας τῇ χάριτι τῇ δωδεῖσῃ αὐτῶ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἀφίεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνος, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Τίμοι κεφαλῆς ἡ τομῆ, Μύρων λέγει,

Πρὸς τὸ στέφειν μέλλονε πάντημον στέφος;

Εἰδομάτῃ δεκάτῃ Μύρωνα τάμε ξίφος οὐδ'.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρου Ἀρχοντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπον χρηστάς, ἐκ γένους ἐντίμου, πλοῦτῃ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ οὖν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριστιανούς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων ζήλου πληθεύς, ἐξούρησεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κρεμασθεὶς ἕζεται, καὶ ἐκ-

καυθεῖσθαι καμῖνον, ὡς διγχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. Ἄλλ' ἡ μὲν καμίνος τὸν Ἅγιον δεξαμένη, διεφυλάξεν αὐτὸν ἀθλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξεληθὼν, κατέκαυσεν ἄνδρας τῶν παρεστώτων ἑκατὸν πενήτηκοντα. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθῆναι, καὶ μὴ ὑπέειξας, λωροτομήθη ἀπὸ τῶν ὤμων ἕως τῶν ποδῶν. Ἐξ ὧν ἀναλαθὼν ἕνα λόρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἠκόντισε· καὶ πρὸς τοῦτους ἀναξέεται τὰς ἐκδραίσεις σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίετοι θνητοί. Ὁν ἐξ αὐτῶν σῶων καὶ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἰδῶν ὁ Ἀντίπατρος, καὶ αἰσχύνῃς πληθεύς, ἀνεῖλεν ἑαυτὸν αἰνῆλαϊς χερσίν. Ὁ δὲ Ἅγιος εἰσεῖθεν ἐν Κυρίῳ ἄχθεῖς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διαξίφους ἀποφασιν λαθῶν, τὸν αὐγένα ἐτήλησεν, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στρατίων, Φιλίππου, Κυπριανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ἐθεντό με βδελυγμα, φησὶν ὁ Στρατίων,

Ἄνδρες βδελυκτοὶ καὶ πυρὶ κτείνουσί με.

Φιλῶν Θεοῦ, Φιλίππε, καὶ ψυχῆς πλέον,

Κατακρηθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνῃ.

Εὐθύκατος εἰς καμῖνον ἡμέμεν.

Ὡς ἔππος εἰς πεδίον ἦ, τὸ τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμῖνον,

Ἐξώτερον πῦρ, ὁ Γραφῆ λέγει, φύγει.

Οὗτοι ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνίσταν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε τὸν θεατριζόμενον λαὸν κατηγεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρίας ἀφίσταν, καὶ τῇ Χριστοῦ πίστει προσάγειν. Καὶ ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θέατρον ἰδῶν ὁ Ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων οἱ ὄγλοι δίδασκονται, καὶ τὸς ἐν θεάμασι κατέλιπον ἥνοιας, καὶ κινόν τινα μετέρχοντα βίον, τῶν πατρῶων καταφρονήσαντες ἐθῶν, σὺν τάχει τοὺς Ἅγίους παραστῆναι ἐκέλευσε. Καὶ δὴ παρασταίντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοῖς τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους δίδασκειν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν, ἀχθέντες εἰς τὸ θέατρον, θνητοί ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀθλαθεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο σταδίον, καὶ νικῆσαντες, τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλαχῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ο ἵ ὑπάρχον ἀδελφοί τῆς ψυχῆς καὶ τῶν σωματικῶν ἐπὶ Λυβηλικανοῦ τοῦ Βασιλεῦς, τὴν Ἱπτολεμαΐδα οἰκοῦντες. Εἰς τὴν ὃ Βασιλεὺς παραγεγνημένος, τὸν Παῦλον παρεστήσατο, τῆνικαῦτα ὑποκακινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς Δεσπονεύτους Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ἑμολογήσας, καὶ τὰ εἰδικὰ κραταίως ἐνυθρίσας, κρεμασθεὶς ξέσται ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανή, κατεβόα τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται σὺν καὶ αὐτῇ καὶ κρεμασθεῖσα ξέσται καὶ ἐν λέθει. ἔνθα πίσσα ἢν βράζουσα, ἀμφοτέροι βαλλονται καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπλυνονται. καὶ τοὺς πότους ἀνάθει τύπονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκίμιος οἱ δῆμοι, τῶν Ἁγίων φεισόμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται καὶ ἐν εἰρκτῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες δεσμοῖς οὐς ἐλθὼν Ἀγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίησι, ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρωσὴν παρέθηκεν. Εἶτα εἰς ἐξέτασιν ἀγονται καὶ τύπονται ἐνθα Στρατόνικος, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν μαστιζομένην οἰκτεῖρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Οἱ δὲ διαμείναντες ἀδελφεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, πάλω προσδεθείς σιδηρῶ, μολύβδους τὰς σιαγόνας τύπεται, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσαρῶν ῥάβδους πεπυρωμένους περιπίπτεται. Ἡ δὲ Ἅγία Ἰουλιανή, εἰς περὶ ἐνδοθεῖσα, καὶ Ἀγγελοῦ ἐπιστάσας ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου, βόθρῳ πυρὸς ἐμβόλλεται. Ἐπιέειν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσαι πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα καταφλέγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν καὶ ἡ συνάξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ο νοὺς σου φαειρός, πυρακτούμετος σοφῆ τῷ θεῷ πόθῳ, ἠγαλλίατο καὶ εὐφραίνετο, μέσον φλογὸς ἱσταμένου σου. ὡς περ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, μετ' ὧν πιστὸς ἀνεκράνυγες: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ρῶντες φλογὸς, συνεστῶτάς σοι σοφῆ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτων ἐξαστραπτόντας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο καὶ πρὸς ἡμῶν διὰν τραπέντες, τῷ Δεσποτῇ ἐκράνυγαν: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ν ἰ καθαρῶ, συνεστῶς τοῖς νεοῖς ὕμναις Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὡς περ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδοῦντά σε σοῶντα: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χ ωρίον Θεοῦ, καὶ πάλαιον τερπνὸν καὶ θεῖος δρόσος, ἐν ᾧ καθίσας ἵπομάσατο. πᾶσι καλεῖθραυ οὐράνιον, ὡφθῆς Παναγία Παρθένη: διὰ τοῦτο σοι κράζομεν: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκοῦ κυήσασα.

Ῥδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Α καταγωνίστου ὄρων, ὁ παράφρων δικαστὴς σὲ γενναίφρων, ἐν τῷ κωροτομῆσθαι, μέχρις ὄστων αὐτῶν, προσάγει ὄνησι σπαράττων σε, πληγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνάιτος.

Ρ ῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπίκρουσιν πικρῶς τοῦ πλήθους Μάρτυρος, προσνήχησόν σοι Μύρων, πρὸς τὸς ἐπίσας καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἐνδοξε, καὶ τοῖς τῶν Ἀγγέλων, τερπναῖς χοροστασίας.

Ι στατο ὡς περ Δαθὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δειρῶν εὐλαβομένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγῶνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἀπειρον μέγεθος, ζωῆς τε φωνῆ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον.

Ν ηγείς τῷ βέλαι τοῦ ἐγθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνίατα πάσχω ἢ τὸν Σωτήρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκούσα Πανάμωμη, ἴσασι με σῶτον, ἐλπὶς ἀπληπισμένων.

Ὁ Εἰρμός.

Τ ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ σνγματαθάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τ να τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατεῖν, ἀξιοθῆς γενναϊότατε, ὑποκλίσεις αἰχένα, καὶ δέχη τὴν τοῦ ξίφους ἐπιτομήν καὶ χαρὰς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φαλαγγας.

Ω σπερ ἡδύπνονον μύρον, ἀξιοῖσαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀκίαγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη ἐν ᾧ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐδοκίας ἐνθεοῦ, ταῖς σοῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σ οῦ Ἀγία καυχᾶται, τοῖς σπαργάνοις καὶ ἀθλοῖς, γεννᾶτε τοῦ Κυρίου ἀθλητᾶ. Πληρω

δέ τέρπεται Κύριος, τὸ πολυάθλον σώμα, κατέγουσα ὡς ἄλθρον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

Η' τῶν Ἁγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις, μητρόπολις Σιών ἡ νοτιή, τῶν πρωτοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σептὴ Ἐκκλησία, ὡς Μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντάς σε ἔχει, Μαρτύρων ἀκροβήτιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμένη σοι πάντες. τοῦ Ἀγγέλου Παρθένε, παλαιῶν καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ; Χαῖρε, δι' ἧς ἠϊώθημεν, οὐρανοῦ βασιλείας, οἱ παλαιὸι ἀπωσθέντες τῆ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἰμός.

Τὴν ἐκ Θεοῦ Θεῶν Λόγον, τὸν ἀρήρω σαφῆ, ἡκούσα καινουργήσαι τὸν Ἄδαιμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ἀφορόντες, ἐν ἡμῶσι μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλῆριον. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδου σε, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, Μύρων πολυάθλε Μάρτυς τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐδία, εδείχθης παναοιδίμς, ὑπὲρ οὐ χαίρων ἠβήσας, παρ' οὐ καὶ δόξης ἔτυχες· πρὸς τὸν αἰεὶ μετρούμενος. τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. (1) οὐρανοῦ τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροτῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τελευτᾶν ἐπέμπε, φόβω κηδεύουσα αὐτὴν κατέρχεται δὲ καὶ αὐτός, δορυφορούμενος Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἄνων Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ σὴν βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὴν Υἱὸν χωρήσασα.

Στίχ. Ἀνάστη Κύριε ἐκ τῆν ἀνάπαυσίν σου.

Δήμος τῶν Μαθητῶν, αἰροῦζεται κηδεύσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ παράτων, παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη· ἡ γὰρ τοῦ Κτίστοις Μητῆρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότη, ψυχῆν νῦν παρατίθειαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Λέοντος Δεσπότη.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκος καὶ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξαι-

σταται. Καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως δευτεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φανταστικῶς νομισθῆ ἡ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρανοὺς νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνου σου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἠγιασθῆ ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνάδω σου, ὡς ἐφωτίσθῃ ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου. Προπέμψου Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγελοὶ ὑποδέχονται. Ὁθεν κηδεύαντες τὸ πανάχραντον σώμα σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξαδόντες, μετάρσιον ἔδλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον· Αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἀλλ' ὦ πολυμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπιτεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἑκτακτῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τῆς τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορρον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἠλίαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἦλος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσίν οικειῖας, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς υπεράνω μόν προσλαθόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε Ἀχραντε, μεταστῆτας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔνοικαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτα, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἁγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκράτου.

Πατρός ἐκλάμψαντος τὸ πρῖν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θεῖαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβυτεῖα σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαύμα φρικωδέστατον, ἢ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχράντον, Βασιλέα βασιάσατο, τάφῳ κατατίθειαι· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον Σώμα καὶ τίμον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρά τῶν Ἁγίων, ὁμοία.

Λίθοι τελεσιότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ Ἅγιοι πέφικον, οἰκοδομηθέντες, εἰς καὶνὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. Λύτους οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκίτορας, ὡς καοῦ ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντας.

Χαίριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσφαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Αἰούρου, εἰς ὃν πηγάζει δαφιλῶς, τῶν ἰαμάτων Δεῖα ἐνέργεια, καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν: Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκκω συγχειρόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεία δικαίοντος, Δεῖαις εἰσηγήσει, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερῶσθε ἡμῖν, ὡς περ ἀστέρες ἐναστρόπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλαφόροι ἀυτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, εἰς ἣ ἀρρήτως προήλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρίσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανούσα παραγίνεται.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροισται ὁ γένος, Μαθητῶν παραδοξῶς, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στιχ. Ἰέμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσαις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δαυϊτικῶν ὠδῶν σήμερον λαοὶ, ἄσσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεγθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεγθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότηου,

ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. Ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν: Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτάκτον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολύσει.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοσῶν, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι: Χαίρε Παρθένη, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλῃ συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ἰδέσθαι Μεταστάσιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μητῆρ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνοριδα. Ἰωσήφ.

Ἰδὲ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτῃν Φαραῶ.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὴ ζοφερά νύκτῃ, τῆς ψυχῆς μου λύσατε τὴν φωτοφόρον Ἅγιον, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναϊότατοι.

Επὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν Δείων, ἑαυτοὺς μακάριοι, περικαλλῆς εἰδείθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ρίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἀκανθαν, οἱ μεγαλύνουμι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐν Θεοῦ πίστεως, καρδίας κατενώσασαν, γερωθεύσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρους ἀνεδείξαν, πίευν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτακίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ ἐβλάστησας, ρίζα ἀπότιστε, τὸν φευουργὸν πόντων, ἀνθρωπον γενόμενον, καὶ πάθῃ υπομείναντα· ὃν ποθεύοντες οἱ θεοὶ, πιστῶς ἐνήθλησαν Μάρτυρες, ἄχραντε Παρθένη πανύμνητε.

Ὡδή γ'. Οὐρανίαις ἀφίδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλείεις Μάρτυρες, πένθοι πλουσίως, τὸν ἄρτον ἐχαρηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσεβείαν, καθωδήγησατε θεῖαν, σωτηρίας πρόβου, τοῖσι γενομένοι.

Η' δυνίς ἢ φωσφόρος, τῶν ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν θαυμασιῶν αἰτίσι, σκότος ἀπλήλας, πλάνης πολυθρον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθίου πίστει, πάντα ὠδήγησε.

Νηπιόζοντα δῆμον, πανευτεβῶς Μάρτυρες, θεῖαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίθρον ἐνθίου γνώσεως, καθωδήγησατε, καὶ τοὺς βωμούς τῶν θαμνῶν, προτευχῆ μακαρίου, καθηράψισατε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πάσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστάσεως, θεοχαρίτωσε.

Ο ἑκμῶς.

Οὐρανίαις ἀφίδος, ὄροφυργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητῶρ, σύμμεστερόωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήθαγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα, Ἦγος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σφοδρῶς ἀριεῖας καὶ ἀθλητῶν, ἐν ὠδαῖς κατα χρέος πάντες πιστοί, Φλώρον ἐυφημησόμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήγησαν ὄθεν τοὺς τυράντους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτευχον, τῆς ἀφάρτου τῆ χάριτι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ γὰρ. Τῆς Ἐορτῆς, ὁμοιον.

Η' Θεὸν συλλαβούσα ἀνευ σπαρᾶς, σαρκωδένα τεκούσα δίχα φθορᾶς, τὴν νέαν ἀμφιένυσσαι, ἀφρασίαν τοῦ Πνεύματος ὡς γὰρ ζωῆς σύ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασιλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὔλον ὄθεν ἐπακίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομητῶρ πανάμοιμε. Πρεσβεύε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὴν θεῖαν σου Κοίμησιν.

Ὡδή δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γεννητοί, τοῦτον καθηράψισα, τῷ τῷ

Σταυροῦ, ὅπλω κραταιῶς καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμικρία ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζώντας, εὐσεβῶς μελωδούντας: Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Υ' πὸ Χριστοῦ, λίθου τμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς θεοπαίδος, δυναμωθέντες πανευκλείως, Ἅγιοι εἰδώλων, τὴν συντριβὴν ἀπειργάσαθε καὶ ἤρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανῆς σωτηρίου, καὶ Ἄγγελοι σαφῶς ὠμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀδελφίς, χαίρουσα κατήγηε, δυαῖς σπητῇ, ἢ τῶν ἀθλητῶν, Φλώρος τε καὶ Λαῦρος καὶ Μαρτύρων ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδούσα: Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Νόμω Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλινα, ἀνομύοντας, ταῦτον μόνον σέβασθαι, τῇ ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὄρασεις φωτίζοντας, οἱ Μάρτυρες οἱ θεοί, οἱ φύτρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ω' καθαράν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν αἰσιπρόθετον, ὁ πλαστοουργός, πάντων καὶ Θεός, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμόλυτον ὁ μόνος, Βασίλειος τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὡδή ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεῖα ξυνορίς τῶν Μαρτύρων αὐταδέλφος τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ Ἄγία Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμὸν πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνήψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τῆς θεῖας γνώσεως, τὰς λιθῶδεις φρένας, εὐσεβῶς ἀθλοφόροι λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθίου σθένει, ἀπειργάσαθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ρίζοτόμοι καίνας, πάσης ἀνεδείχθης Μάρτυρες ἐνδοξοῖ φυτουργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγος καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύνη Λόγον, τοῦ Ἰεσοῦ ἐκ ρίζης θεῖας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις πανάμοιμε, διὰ σοῦ ἐφάνη. Λόγος Πατρός ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκιωθεὶς καὶ γενομένος ἀνθρώπος.

Ὁδὴ ε'. Ἰάσθητι μοι Σωτήρ.

Υπομονὴ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπούμενοι, οἱ ἔνομοι ἀθληταί. Χριστοῦ ἀξέπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία τοῦ θανάτου, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευραῖν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεκονήσατε.

Ὡς δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ αἰδοίμοι ὤφθητε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, οὐ γὰρ προηγόντες, ἀλλὰ χάριν ἀφθονοῦν, καὶ σωτηριῶν, ἱαμάτων ἀναβλύζοντες. **Θεοτοκίον.**

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, τῇ ἀμαρτίᾳ Δεραΐπευσον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κησασα Πάναγος· ἐν οἷς Δεῖοι Μάρτυρες, καθολολογούντες, ἰατροὶ παλῶν εδεῖχθησαν.

Ὁ Ἐῖρμός.

• Ἰάσθητι μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐν βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΠΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχη.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου.

Χωροῦσι Φλώρος καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρου αὐτὸ ἀγδοσάτη δεκάτη φρέαρ εἰσεῦθε Λαῦρος.

Ὁῦτοι οἱ Ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δόξιοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαίδευσθησαν ὑπὸ Πρόκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τοὺς ἐν Βυζαντίᾳ διατριβὰς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χωρᾷ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῶν. Εὖθα παρὰ Λουκίαν τῷ Ἡγεμόνι μέταλλα τινα διερευνώντας, τὴν οἰκίαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Ἐλπίδιος τῆς Βασιλείσης· οἷς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τοὺς εἰδωλοὺς ναῶν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράψας ἐν στήθεσι. Οἱ δὲ Ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδοεσὶ διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀπτόμενοι, θάρττον τὸν ναὸν ἐκαλλέργουσι καὶ ἐξέπουντο.

Ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, Ἄγγελου συναυτιλαμβανόμενοι, καὶ τοὺς Ἁγίους συνεπισχύνοντες, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, κῆροπροπιστεύσαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνορθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς παρὰ τῶν Ἁγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες αἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινοῖς τοὺς τραχήλους τῶν ξοσίων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθειλέκυσαν. Εἶτα, ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιτέγοντες: Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καὶ ἁγίασμα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ἐν τῷ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος. Προηγίτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τοῦτο δὲ γινούσ ὁ Λικίνιος, καὶ κελύσας ἐξάφθηται κείμενος, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν ἣ ῥήματα, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἅγιοι Φλώρος καὶ Λαῦρος, ἐν ἄξων ἀμάξης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν. Εἶτα ἐξαπεστάλησαν Λύκων· οὗς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέλεισε φρέατι. Ἐν ᾧ καταβόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν μνησθησμένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ πάσασθαι τὸν διαγυμὸν προστενεγόντες, τοὺς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχὰς. Χρόνοι δὲ ὕστερον, ἀννηέχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσόκομοις κατετέθησαν ἐντίμως, μύρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρύνοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς, ἡ τὰ εἰδωλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὔρον ἀήρσον,

Τὸ σύντροφον· δός, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐρμου, Σαραπίωνος, καὶ Πολυζάνου.

Στίχ. Ἐρμὸν βίαιος ἐν πέτραις σφυρομένο,

Υπῆρχε πέτρα προσφυγῇ λαγῷ πολος.

Τὸν ἐκ πέτρας παίδεινον ἐκλυσμὸν φέρει,

Καὶ Σαραπίων, ὁ πλεον στερόδος πέτρας.

Ὁ Πολυζάνος αἶμα γεῖ σφραῖς πέτρας,

Υπὲρ Χριστοῦ γέαντος ἐν πέτραις ὕδωρ.

Ὁῦτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης· καὶ διαβληθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἰδωλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπαρχῷ παρέστησαν Ῥώμης· καὶ ἠμολογῆσαντες παρῆρσι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σιστεῖνῃ καὶ δυσῶδει καθείργοντο φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκείθεν, καὶ

δύσαι τοῖς εἰδωλοῖς μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωτάτων καὶ δυσπορεύτων καὶ πετρῶδῶν τόπων σύρονται. καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τοῖς ψυχαῖς παρέθεντο.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουλκιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λεόντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων, τὰ κῆλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Γεωργίου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ὁ Γεωργίος Ὁς καλεῖσαι Χριστέ μου, Ἐρατρίκη θηήτων ἔρχομαι κληθεῖς ἄνω. Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας, Στέρησιν αὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἠθὴ ζ. Θεοῦ συγκαταθέσθαι.

Εὐλίνοσ λίθινουσ τε, θεουσ ἀβείων καταστρεψάμενοι, στήλας θεογονίας, Λαῦρος καὶ Φλώρος οἱ μεγαλύνοι, τοῖς μελωδοῦσιν ἑαυτοῦσ ἀνάστησαν· Εὐλογητόσ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες ἐμπλεα, πυρός τοῦ θείου Μάρτυρος Πνεύματος, τοῦσ καμίνω βληθῆναι, ὅσίουσ ἀνδρασ κατακαθίνοντας δαινῶσ, τοῖσ ἐμπορβίαισ τῶν θείων ευχῶν ἡμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖσ ἔνδοξοι Μάρτυρεσ.

Νοσοῦτε τὴν ἰσάν, ἀδικουμένοισ τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν αἰεὶ παρέγουσι, Φλώρος καὶ Λαῦρος βωώντεσ οἱ Μάρτυρεσ· Εὐλογητόσ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁς ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεός ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προήλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶσ, θεογονίας πνοαῖσ παναμώμητε, τοῦσ Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογούσασ σε.

Ἠθὴ η. Ἐπταπλασίωσ κείμεν.

Ρῆματι ζῶντι τρέφοντεσ, ταῖσ ψυχαῖσ πανασίδοι, ταῖσ λιμῶ τακείσασ, σωτηρίου βρώσασ, πενίτων προμήλεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκούντεσ, καὶ Χριστόν μελωδοῦντεσ· Οἱ Παῖδεσ εὐλογεῖτε, ἱερεῖσ ἀνυμνεῖτε, λαόσ ὑπερυψοῦτε εἰσ πάντασ τοῦσ αἰῶνασ.

Γερωτάτην ἔχοντεσ, καὶ ζῶν καὶ τελείωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆσ ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐτοῖσ ἡλίω ἡμῖν, λαμψαντεσ ἀκτίνασ, παραδόξων θαυμάτων, τοῖσ πίστει μελωδοῦσιν· ἱερεῖσ εὐλογεῖτε, λαόσ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰσ τοῦσ αἰῶνασ.

Δύο φροσῆτεσ ὠρῆτε, νοτιῶ στερεώματι, τῷ τῆσ Ἐκκλησίας, ἱερωσ ἐμπρέψαντεσ, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶσ τὴν κτίσιν αἰεὶ, θαυματοποιαῖσ, ἀθλοφόροι βωώντεσ· Οἱ Παῖδεσ εὐλογεῖτε, ἱερεῖσ ἀνυμνεῖτε, λαόσ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰσ τοῦσ αἰῶνασ. **Θεοτοκίον.**

Αγιοτέρα φέρουσα, τῶν Ἀγγέλων κηρύσσασ, Κόρη παναγία, τῶν Ἀγίων Ἁγίων, δι' οἰκτον γενόμενον, ὅπερ ἐστὶν ἀφύρτωσ βροτόν, σώσαι τοῦσ αὐτόν ἀναθεῶντασ ἀπασῶτασ· Οἱ Παῖδεσ εὐλογεῖτε, ἱερεῖσ ἀνυμνεῖτε, λαόσ ὑπερυψοῦτε εἰσ πάντασ τοῦσ αἰῶνασ.

Ὁ ἱερός.

Επταπλασίωσ κείμεν, τῶν Καλδαίων ὁ τύραννοσ, τοῖσ θεοσεβείαν ἐμμανῶσ ἐξέκαυσε· ἀνύμει δὲ κρείττονον, περισωθέντασ τοῦτοῦσ ἰδῶν, τῷ δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδεσ εὐλογεῖτε, ἱερεῖσ ἀνυμνεῖτε, λαόσ ὑπερυψοῦτε, εἰσ πάντασ τοῦσ αἰῶνασ.

Ἠθὴ θ. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω ὁ οὐρανός.

Γοῦ δὴ ἀνεβόα παλαι ἄνυδ'· τί κολόν καὶ τερπνόν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἡ σωφῶσ, θείουσ ἀδελφοῦσ ἐπὶ τό αὐτό, τό κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγνωσισαμένουσ περιφανῶσ, καὶ νίκην ἀραμένουσ, κατό τοῦ Διαβόλου· οὐσ ἐπαξίωσ μακαρίσωμεν.

Ὁραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆσ σειπτῆσ Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὀφθαλμοῦσ, παλαι πηρωθέντασ σκότιε δεινῷ, καὶ πρό θανάτου Ἁγιοι, καὶ μετὰ τό τέλος τό ἱερόν, ἠνοῖξατε εἰσ δόξα, τοῦ πάντων ευεργέτου, Φλώροσ καὶ Λαῦροσ ἀξιοῖαστοι.

Σημείοσ ἐναργέσι καὶ φοβεροῖσ, ὁ Χριστόσ τὴν ταφήν ἡμῶν Ἁγιοι, καὶ τὴν σορόν, παλαι ὡσ προέφησε φανερόσ· ἐν ἧ τά καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερωσ, ἀκτίνασ ἱαμάτων, ἐμπέμποντα πλουσίωσ, καὶ εὐωδίασ ἀξείωσπανον.

Ηθεῖα καὶ φωσφόροσ ὄντωσ δυοῖσ, Λαῦροσ Φλώροσ καλλίνικοι Μάρτυρεσ, ἐν οὐρανοῖσ πάντοτε Τριάδι τῇ παντουργῷ, παρεστηκότεσ λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δετην, αἰτήσασθε τοῖσ πίστει, ἡμῶν τὴν θείαν μνήμη, ἐπὶ τῆσ γῆσ πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία Μήτηρ ἀγνή· οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ τάγματα, Δόξον Θεοῦ, ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφῶς ἐκύησας, μένασα παρθένος ὡσπερ τὸ πρῖν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογούντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εξίστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφ-
θη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
ξιαρχίας μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποσταλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσφάουτες, τοῖς ἱεροῖς πα-
τέροι, ὑμῶν λεψάνοις ἐν πίστει, κατ'
ἄμφω Καῦρε καὶ Φλώρε. Ἄλλ' ὡς Μεγαλομάρ-
τυρες, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡς
παρίστασθε, τῶν τῆν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμ-
πρόν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν
νεφέλαις, ἀξιοσχερῶς κηδεύει, τὴν τοῦ Κυ-
ρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σαῦτρος, σὺν
μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δίωκτ. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ Δεῖον, τῆς
μόνης Θεοτόκου, ἐν ᾧ περ ἀνεκλήθη, ἀ-
πάντων ἡ Βασιλισσα.

Στιχ'. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Η Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπε-
ρευλογημένη, μεμίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς
πρὸς τὰ οὐράνια.

Στιχ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ
γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδό-
ξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρ-
θένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς
μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ
τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Λύτῶν ἱε-
τεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν
εἰς σέ μετὰ Θεὸν ταῖς ἐλπίδας δεμένων, Θεο-
τόκε πανήμνητε καὶ ἀπειρογάμε.

Καὶ τοῖ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπολυτίς.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ
Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ διασχλιῶν
πεντακοσίων ἐνενήκοντα τριῶν.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῇ Ἑορτῇ
γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρέ
σοι βράδην ἀγνή, μεμνημένοι· ἀλλ' ὡς ἀ-
χραντε σεμνῆ, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς
τούτων μεταστάσας, μνεῖαν παιοῦ τῶν ἀνυ-
μούντων σε.

Η ἄπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἐαυτῆς
ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐν σοῦ,
ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοῦς,
σκηναῖς μετέθηκε πανήμνητε.

Ικέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ
πάντων Θεοῦ, Λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων
πειρασμῶν· ἀλλ' ὡς στρατηγῆτιρος, συνοῦσα τῷ
Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φυλάττε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανδρείας ὑπόδειγμα δεηθῆς, δῆμον παρ-
εσάρρυνας, καθυπεισθύναι τὸ σταδίον, τὸ
τῆς ἀθλήσεως, εἰς στρατηγῆτιρος, τούτου προη-
γαγόμενος, Ἀνδρέα ἀλλοφάρος πανόλβιος· πιστοῖς
δὲ πάντοτε, ἰσμάτων βρούεις ναίματα, οὐρανόθεν,
χαρῶν κομισόμενος.

Ανδρείας ἐπώνυμος δεηθῆς, ἀνδρικῶς ἡρί-
στευσας, τῷ δυσμενῆ συμπλεκόμενος,
καὶ τούτων ὠλεσας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, βείθριος
τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἐξοί-
γαστε· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, Μάκαρ ἐν-
δυσάμενος, ὡς Δυρεόν τε καὶ Δώρακα,
πίστιν ἐνδέδυσαι, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὠφθῆς
φοβερώτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύ-
ματα· διό ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς
τόν ἐκ σοῦ τυχθέντα ἀφράστως, παρὰ

Γαβριήλ ὁ Ἀδελφός, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης. Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Δεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός. ἐκφαντορικῆς θεολογίας ὑμολογοῦντες τὸ Δεῖον καὶ ἐξάϊσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κινεῖσάσαντες, ἔχαρον πανύμνητε. Ὑπερβεν δὲ αἱ πανάγκαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφίτη ἀλλήλοις ἔλεγον: Ἄρατε ὑμῶν τοῖς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανὸν καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐνθαυμένῃ σοι Πανύμνητε: Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐσραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίγητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάνταχως Παρθένος, θανοῦσα παραγίγεται.

Στίχ. Ἀνοστήθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροῖσται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περᾶτων κόσμου, κινεῖσά σοι τὸ σῶμα, τὸ Δεῖον, καὶ αἰκίρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀληθεῖαν.

Πάλαι νεα Σιών, χαῖρε· ὁ Βασιλεὺς σου, ἐκλήθη ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, αὐλῶς ἢ ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α.

Δεῦτε φιλεέρτων τὸ σύστημα· δεῦτε καὶ χορείαν σπρωόμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄρασαι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφάπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδοῦσα, τὴν εὐλογίαν στολίξει καὶ εὐπρέπειαν. Ἀγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῖς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκοῦσας τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι: Συγγενεὸς αἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορτάζοντων, τὴν παναρχίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχηλογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορώσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στραταί, τὴν Μεταστάσιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναρχία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παρθένισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχηλογίαν, Κόθισμα ὁμοιον.

Εν χειρὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς, ἐνοανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραλεμένην τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν αἰκίρατον μετέστησεν εὐφροσύνῃ· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρῶν καὶ αἰμόλυτον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογούντες κραυγάζομεν: Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀχροστιγίς:

Ὑμνος πρῶτος σε, Ἀνδρέα στρατηλάτα.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνήσαι τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ προθεμένου μου, φωτιστικῆς τοῦ Πνεύματος αἰθαῖς, τὴν ψυχῆ μου καταύγασσον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἑνδοξῆς.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μαίκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει δεῖκα, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητῆς γενομένης, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλόθυμης.

Νειρώσας τοῖ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολυάθλη, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβίβησας.

Θεοτόκιον.

Οσάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ Παναμίαι, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδοξάμενος, Θεός ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

ᾠδὴ γ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς ἐνδοξε, βίβρις σὺν αἰμάτων ἐβύβησας.

Σκινδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκείθεν μηχανῶν ὑπερβεν, ὡς νικητὴς ἀριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδοξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυρ τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ρύομενος τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, Δέσποινά Παρθένην Δεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστέ κράζουσα: Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερῆμα.

Καθισμά, Ψῆδος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, κραταιοῦμενος Μάρτυς, κράνισας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον Δράσοσ, καὶ χαίρων ἐνήλπισας, καὶ Θεῷ εὐπρεπτήσας· ὄθεν ἀπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντῃς χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠβροίσθη Δαμαστιάς, τευ κλεῦσα ἐνδόξως, καὶ σώμα σου τὸ ἄχραντον, Θεοῦ Παυμύμντε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφρομούντες, ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Ὁδὴ δ΄. Ἐπαρθένη σε ἰδοῦσα.

Οχυρώτατον ὡς τείχος ἡ Ἐκκλησία, σε κεντημένη πάτισσε, ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβολαῖς κραυγάζουσα, ἀλόγιστον αἰζείται. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ἀγυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέτης, σώματος ὡς φθειρεσθαί, μακάριε μέλλοντος, φειδῆσθαι μηδὲν παρῆπισας.

Ως Ῥωμαῖον ὀπλισμένος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὡσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροῦς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναϊότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφρομῶμεν, ὡς ἀλλητὴν αἰτήτητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγάζουσαν, γάματα Δαυμάτων τοῖς χηρῶσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφρομῶμεν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ πιστῶν διάσωμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλώσσαι παναμύμντε Θεόν γὰρ ἐκύησας, μείναςα Παρθένην ἀμόλυντος.

Ὁδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ανδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπόνυμος, εἰώσας τοὺς ἐχθροῦς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάσποτε, πανεύφημη ἀναβλύζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Δεδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Δεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν Δαυμάτων, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος Δεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρομφαίαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῇ λόγῃ τρωθέντα, καὶ κόσμον ἀναπλάσαντα.

Ὁδὴ ς΄. Ὑσῶ σοι, μετὰ φωνῆς.

Εθραύσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοισ σου, καὶ πρὸς τὴν ἄσπασον δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυρ Ἀνδρέα, στρατηλάτη, μαρτυρικής τιμίας τε φάλαγγος.

Αἰμασί, βραχυτάτοις ἡλακῶ λαμπρότατα, διακωνήσασαν δόξαν, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτώσασαν, καὶ στεφάνους, αὐρακίους καὶ φέγγος ἀέσπερον.

Στρατός σοι, πολυκράμβος Μάρτυρ συνήλησε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἠρημῆδη μάκαρ σὺ σοὶ αἰζῶς, ἡθροσύνης, τῷ Δεσποτῇ τῶν ὄλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορόρητος Πατρός τὸν συνάναρχον, ὀμοιωθέντα ἀνθρώπου, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Θεογενήτορ· ὄν δισσῶπει, λυτρωθῆναι κενδύων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

Ο Ὑσῶ σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ Δακμόνων λυθροῦ κακαθαρμένη, τῷ δι οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντα αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχίλων πεντακοσίων ἐνενηκόντα τριῶν.

Στίχοι.

Εστῆσε τριηθεις αἱμάτων λίμνας ὄχλος,

Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ενεσκαίδεκάτη τάμαν Ἀνδρέου αὐχένα λαμπρόν.

Ο ἵτος ὑπῆρχε κατὰ τοῖς καρπὸς τοῦ ἀσεβηστάτου Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν

τῆ ἀνατολικῆ χώρα ὑπὸ Ἀντιόχου. τῆς ὅλης τάξεως στρατηγούτος. Ἀποστολεῖς δὲ παρ' αὐτοῦ μετ' ἐτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοῦ Ῥωμαίου ὄρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαινομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικολήσας, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διεφθίρει· καὶ τῆ ἀνελεπίστα νίκη τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων περιεγένετο, ἐπεσπίασάτο. Διαβλήθεις δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντιόχον, παρέστη αὐτῷ ὡς καταδικος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρῆς πυρωθείσας ἀπλούται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται, ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Ἔπειτα ὑπὸ γιλιῶν ἐτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προσταξάντος, τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὗς κατηγήσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γουὸς ὁ Ἀντιόχος, καὶ καταδιώξας, αὐτοὺς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα ἕφιπε ἀκαιρεθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θέλλου.

Στίχ. Ἡρεῖον ἡ κάμινος ἐν μέσῳ φλέγει.

Ἄρωμα Τιμόθεον εὖοσμον μάλα.

Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ Θηρός φέρε.

Καὶ ψυχροῦ κίτης δάκνεται Θῆρ καρδίαν.

Ἔμογε κλήσις, Θέλλα· πατρίς, Βυζῆτι·

Γάξης τόπος, θεάτρον ἄλλο, Θῆρ δάκνων.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος, εἴλικε τὸ γένος ἐν Παλαιστίνῃ. Βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγένετο. Συσχεθεῖς δὲ, καὶ παραστοῖς ἐν Γάξῃ τῷ Ἀρχοντὶ Ὑρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεῖς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἐαυτὸν εἶπαι, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ θεολογίαν φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν καὶ σάρκωσιν, τύπεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέαις προσομιλεῖ· καὶ μηδὲως καμφθεῖς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει, Ἀγάπιος καὶ Θέλλα ἡ Βυζῆτις, βασάνους σφοδρῶς ἐτασθέντες, καὶ ἐτι τῆς Χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσριφθέντες θηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ὁ Στρατηγὸς Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων, κατεστρατήγει καὶ πυρὸς διηρμένους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ' Ἐν τῇ κάμινῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγῇ ἐιδλύσαι πεποιήσας, πᾶσαν κοσμημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀληθινάνα θεραπεύουσα, τῶν προσιόντων σοι, ἐν ἀδιστατῷ πιστεῖ θεόπνευστε.

Αγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς σοφέ, ὄλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν, τὴν ἀγῆρω κληρωσάμενον· μετ' ὧν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ Δεῖῳ λῦθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν σεαυτῷ, Μάρτυς πομφυρώσας, ταύτην τε φολισθεῖς, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις νῦν, κικητικῷ στέφανῳ κοσμοσῆμος.

Θεοτοκίαν.

Η τοὺς ἀνθρώπους, τῷ ὑπὲρ φύσιν Δεῖῳ τόκῳ σου, κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναικίῳ ὑπάρχεις παναίωμος.

Ὠδὴ η' Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Λεόντων ἀγρίων τὰς ὀρμαῖς, ἐπέσχεθες ἔνδοξοι, στερεοτὸς ἀγῶστί σου, τυράννων ἄθεον φρούραγμα, Δεῖῳ σθένει ἐταπεινώσας, καὶ κικητῆς πρὸς οὐρανοῦς βοῶν ἀνεδραμες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγιῶν λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ἠξιώσας, ἀγωνισάμενος ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξίφους ἐπιτομῇ· καὶ νῦν βοᾶς ἐν χαρᾷ: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Δεῖῳ προστρέγοντες κατὰ Δεῖῳ Μάρτυρος, φῶς κομιζόμεθα· τῇ Δεῖῃ φαύοντες πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρακα, ἀγιασμοῦ παρεκτικῆν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβαδῶντες: Πάντα τὰ ἔργα ἠμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίαν.

Αγία Παρθένε ἡ Θεόν, τὸν υπεράγιον, ἀρρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ ὠμολόγησαν, ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν κατὰπεμψον, τοῖς βοᾶσι: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρηός.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λίκνῳ ἐφράξε: πυρὸς δὲ δύναμις ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐραστοὶ, Παῖδος κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥεὴ 5'. Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρου.

Τὸ φωταυγὸς ἀβλοφόρου, μνήμη ἐξελαμψε φωσφόρος, σκότος τῶν Δαιμόνων μειούσα, πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρίζοντες.

Ωφθης ὡσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα τῶν συνάβλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, τῆς οὐρανόυ Μάρτυς λαμπρότητος, καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ὧν σε πιστεῖ μακαρίζομεν.

Σὲ τὸν φροντωρία θαυμάτων, πάσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινη σταφάνιτην, τῆς Ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

Ηνθασκε λειμώνος ἐν μέσω, τῶν ἀβλοφόρων ὡσπερ βόσκον, φέρων μυστικὴν εὐαγγέλιαν, καὶ κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυσωδὴ πίνουσι, πλάην διώκων Δεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκαλίαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ἐκδυσώπει χειρὸς με, τοῦ ἀλλοτρίου ῥύσασθαι Δεσποῖνα, τὸν ὀρθοδόξῳ πιστεῖ σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοτα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ἶθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαλείτου σου Παρθένε, ἀκρωγωνικός ἐπιμήδη.
• Χριστὸς συναΐσις ταῖς δεισιώμας φύσει· διὰ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκα μεγαλύνομα.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ανδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ Μάρτυς, Σταυροῦ τῆς Δεῖα χάριτι, θράσος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἤρατο δόξης· ταύτω δὲ συνεκλάμπε, Μαρτύρω δῆμος ἐνθεος, φολαγὴ τροπαιοφόρος, συναπισμὸς, ἀράργης ἀήττητος· ὧν τὴν μνήμην, παιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκούσαν ἐκπέμπε, πόθῳ κηδεύοντας αὐτὴν κατέρχεται δὲ καὶ αὐτός, δορυφορούτων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ω τῶν ὑπερφῶν, ἀγνήσου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτου Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ ταίφος τῆς πανάγνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνοίγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν Δεῖαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στιχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθείαν. Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεύσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεύσαι τὴν τεκούσαν, τὸν Ποιετὴ τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λαοπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ. τοῦ Αὐτοῦ Μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οτε ὁ δι' ἡμῶν καὶ ἡμῶν, ἐκ τῶν πανάγνων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἄγνην, προλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεσυναξθε, τοὺς ἰδίους κηδεύσαι σε, διὰ νεφέλης, ὀπαδοῦς τούτου νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἱ τινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἐμπλοῖ, γεγεννημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκδοῶντες· Χαῖρε Κόσμῳ ἡ τεκούσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνώμα ἡμῶν, τὴν ἐκ τοῦ σώματος σου ἐξόδον· ἔφησεν, ἡ πάναγνος Θεοτόκος, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα, θάμα; Οἱ δὲ· Ἄφω, ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν, καὶ καθὼς βλέπεις, τῇ σκηνῇ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὡσπερ θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ τὴν ἐκδοῖον, καὶ Δεῖαν Μετάστασαν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεύσαι, τὸ θεοδόχου σου σκῆνωμα, σκηνὴ Παναγία, δι' ἧς εὐρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίην περιστώτες τὴν σὴν, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Αὐτρωτοῦ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τὰς φύσεως νόμῳ, σὲ Παναγία ἀγνή, ἐξείδιους ὕμνους προσεφώνουν σοι· Σεμνὴ χάρις,

λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· χαίρει ἑτοιμῶν, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια· χαίρει ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος. Ἀπὸ καὶ μεταβαίνει, πρὸς ὅλη αἰώνια· σκηνώμα δόξης πρὸς θεῖα, νῦν κατασκηνῶσιν σκηνώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνεκλιπτον εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ'. Ἐδωκίς σημεῖωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέβητο, ἀγκυλῶν ἢ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθαίπερ κῦμα· διόσει ἀνεπαύσαστο, χάρις τοῦ ἱερέματος ἐνόησε, ἀκακία συναΐξοντι, καὶ φρονήσῃ ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερέως περιζιζήμενος, σὺ πρόβλεπεις τὰ ἔμπροσθεν· καὶ προσταξὴ θεῖα, χάρις βασιλέως, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνον δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν, ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεσφάρε παύλθις.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὄρα δ' ἐπόησας, τῆς σαρκὸς τὸν γόνον, καὶ τὴν βαρυτήτα, ὑπέβληθῶν καὶ οὐρανούς, περιπολεῦν καὶ ἀγαλλόμενος, Προφῆτα πανσεβάσμιε, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δικαίων συνήμελε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ ἀθανάτω σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοῦς Ἀποστόλους, αἰθερίου διήραζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμογῶρους παρέστησαν τῷ ἀγράντω σου σώματι· οἱ καὶ κήδουσάντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδούντες ἀνεβῶν· Χαίρει κεχαριτωμένη, Παρθένης Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μετ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν, ἱκέτευσ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσομοία.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβῶν διασωθῆναι· Ἡσὺ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε αἱ γηγενεῖς, στησιώμεθα χορείαν ἐξοδία βρώντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπαίρητε ὄρωσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Γῆ μὲν τῆ σῆ ταφῆ, εὐλόγηται Παρθένης· ἀήρ δὲ τῆ ἀνοδῶ, ἡγάσται τῆ ξένη, νόμῳ θαυούσης φύσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὀρατότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχῆ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μεταπέθεισα ἐκ φθορῆς, ἀγγαλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Δειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαίρει ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογία, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσηφ.

Εν χερσὶ τοῦ δεῖ ἡμῶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰκίρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυτον· καὶ Θεοτόκου ἄπαντες κυρίως, ὁμολογούντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μελπῶ κλέος.

Ἰωσηφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'. Τριστότας κραταιούς.

Τὴν στειρὰν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὐτεχνίαν, ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξίωσον σὸ φε, στεριουούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Οπάλαι τὴν νῦν, διανοήσας τῆς Σάρρας, τὴν τῆς Ἀννης προσευχὴν, πληροῖ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποπληρώσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατελεῖαι εὐδοκήσε.

Τῆ δεῖα ἱερῶς, συνακμῶσας παμμάκαρ, διπλοῖδι τὴν ψυχὴν, ἀκτίσι μυστικαῖς, ἐφωτισθῆς τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύσιν θεόφρον, μῆβεις καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἂν σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθεῖς, Υἱὸς σου ἀληθῶς, ἐχρημάτισεν Ἀβραάμ, ἅπαντας υἱοθετήσας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκollόμενος ἐνδοξε, ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, φρονήσει δεῖα κοσμοῦμενος, καὶ ἀκραϊότητι, καλλωπίζομενος.

Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἕναϊον, μυσταγωγούντας σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκίτῃσάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν, ὡς ἐνεστῶτα μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σου προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐβέβησεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψεϊ Παναμίωμε' ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τούτου γεραίρομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυναίμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ' οὐ γάρ ἐστιν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Νόμου κρίματιν ἐνθεβραμμένους, χρίσμα τίμιον εἰσδεδεγμένους, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσὴν διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεῖς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πάρῳ διεβέβησας· ἱερωτάτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἀφθορος· Σαῦμα ἐν Σαύματι διπλοῦν, συνεδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἢ ἀπειράνδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἢ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βραῦμέν σοι: Χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη.

Agosto.

15

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτεία, ἱερῶς ἐγκοσμούμενος, τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὐσπλαγγχον, διηνεῖως παροργίζοντι.

Ο' Ἠλεῖ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαία ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπειργεταί· ὁ ἱερός Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ ἐίσουκίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἄαρὼν ὡς παλαι, τῷ παμβασιλεῖ ελειτούργησας, καὶ τὰς ἐνόμους θυσίας προσένηνοχας, προτυπούσας, Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριαν.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ παμβασιλείως, θείας προσταγαῖς χρεῖς νύματι, θεουργικῶ βασιλεῖα ὡς ἠτήσατο, κερτομούντα, αὐτοῦ τὴν βουλὴν τὴν ὑπέρφρονα.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυναίμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ' οὐ γάρ ἐστιν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σοφισθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ δεῖν ἐν παιδός, λειτουργὸς γέγονας, Θεοῦ, τῷ ελαίῳ ἐνδολε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χροῖων θείας ἐπινεύσει.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφης τῷ Σαοὺλ, ταῖς ἀτάκταις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ δεῖον βούλημα, καὶ τὴν ἐγκατολειψιν, προφανῶς τοῦ δεῖου Πνεύματος.

Α'κακία πάντοτε, συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν κακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διηλεγχες, σὺ διορθούμενος, ἱερῶς ὡς ἐνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γινόμενος, δι' οἴκτον ὁ Σωτήρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Παναμίωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλόνηρωπος γνωρίζεται.

Ὡδὴ ε'. Ἐβόσσε, προτυπῶν.

Οὐ λόγος σου, τῇ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλου τὰ μακρὰ, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφήτα, ἐνδιαίτημα δεῖον τοῦ Πνεύματος.

Υψόμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν. ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγιζέεις, λαὸν ἀξιάσαστε.

Ηχρίστωταί, ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενομένος, καὶ Θεὸς σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυὶδ τὸν πρῶτατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκλειεῖται χρίστω τῷ χρίστωτι.

Θεοτοκίον.

Αελύτρωται, τῶν ὀδίνων ἢ Εὐα Πανάμωμο, ἀνωδίνως, σοῦ τεκούσης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ οὐδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

Εἴδοσε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίτημερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς. ἐν τῷ κήτει δέσμενος: Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Συναξάριον.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῆ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,

Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Ἢ δ' ὄρων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκαδὶ ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σαφά, ἐξ ὄρους Ἐφραϊμ. ἐκ φυλῆς Λευί, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννης. Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινόννα καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινόννῃ παιδίον, τῇ δὲ Ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετὰ Ἄννης ἐν Σηλῶμ καὶ ἦν ἐκεῖ Ἡλεὶ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνει καὶ Φινεὶς, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἢ ἀντίζηλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσήυξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ καὶ ἀνέθηθαι, καὶ προκόψας τῆ ηλικία, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἡλεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες, ἠφρασίθησαν, διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. Καὶ εἰδίασε Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβε· καὶ χρίσας τὸν Δαυὶδ εἰς Βασιλεῖα καὶ εἰς βασιλῆα γῆρας ἔλθων, καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησας. Προέλαθε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θρακίης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Ἦρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τοὺς κικαυμένους, Χάριν Τριάς σου, τετράκις τελεῖν δέμα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐν Βυζαντίῳ, οἱ δὲ ἐν Φιλιππουπόλεως. Κρατηθέντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θρακίης παρὰ Ἀπελλιανοῦ καταραζέτου, τοῦ τηνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διαφορὰς βασάνοις ἐξετασθέντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρῆρσι ἀμολογεῖν, τελευταῖον, καμίουν ὑπὸ γῆν ἐξαφίεθαις μεγίστης, ἅπαντες χείρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀπορρίπτονται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεθῆρου, καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Εἶπει παθὼν Σεθῆρος, εὖρεν ἀξίως Ἐπαθλο λαμπρὰ τοῦ διαίξιδους πάθους.

Εχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχύν Μέμνον χρόνον.

Μένει δέ σε στέφανος εἰς αἰεὶ μένων.

Σεθῆρος ὁ ἀπτήτης τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδος ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετροῦ νινὸς Θρακῆς, καὶ μητρος Μυθονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἁγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ἔεεται σφοδρῶς, τὴν εὐσεβίαν παρῆρσιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐπέεατο τοῖς δακτυλοῖς, καὶ ἐν τέσσαρσι ξυλοῖς ταυσθεῖς πρίταις, πεπυρακτωμένω ζωστήρι ζωσθεῖς· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίσει ταυσθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα, ἐν καμίω βληθείς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἕξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

Στίχ. Βουλαὶ ὅλας παρήθε τὰς Ἀρχιτόφελ, Βουλή μὲν Ἀκούσις ἀλλήλας ἔφει.

Ος ἀπὸ Κυρίνης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκω καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ' αὐτὸν, πρότερον μὲν τῆ Ἰερουσαλὴμ καὶ τῆ πλάνη τῶν εἰδῶλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ αμεταπτῶτως καὶ στερόδως ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Ἱερομάρτυρα Θεοδοῖον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγ-

καθαι, κατανυγείς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν ἠγασμένον Διγνακὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὐρῶν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανόμενος τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἀναιρουμένους, λαθῶν τὸν Διγνακὸν, τοῖς βασιανιστοῖς παρέδωκεν αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ παταξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπέτριμήθη. **Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαιρτύρου Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ, ἢ Σοδαῖ).** **Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἦστ. ζ. Νέει τρεῖς ἐν Βαβυλῶν.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ παμβασιλεῖ, προσάγει μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐμπληροῦσα, καὶ μελωδοῦσα: Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Εἶδον ὄντα τοῦ καοῦσε, καὶ κατὰ τοῦ Ἁραβῶν, τὴν τάξιν λατρευόντα, τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότη, ἡ θεία χάρις ἔνδοξε, Σαμουὴλ καταλάμπρυνε.

Ἀὄψθαι κρίνεις μάκαρ, τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαιώμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποσρέφων πάσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκινεώσας, ἔνδοξε τοῦ σου νοός, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, εδείχθης βωῶν ἀσιγήτως: Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεωτάκιον**

Ωφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάναγγε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλῶδη μου πάθη, Θεοκυήτορ φλέξον, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος.

Ἦστ. η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἁραῶν τῷ ἐνδύματι, τῶν Ἁγίων εἰσῆλθες εἰς Ἄγια, δυσίαις παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγιζῶν προμηνυούσας, τὴν σφαγὴν τοῦ ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογιμῶ καθαρῶ εἰσδεχόμενος, τοῖς αὐγαῖς Σαμουὴλ τοῖς τοῦ Πνεύματος, οἶα Προφήτης ἔνθεος, προμηνυεῖς τὰ πόρρω ὡς ἐνεστώτα· διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Εκλεκτός ὁ Δαυὶδ ἐγρημάτισεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαί ὡς ἐθλωσας, χρίων αὐτόν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἀγίῳ καὶ ἀνακραζῶν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οὐ τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρε-

σβείαις τύχομεν, βασιλείας τῆς ἀνω ἀναβῶντες: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεωτάκιον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθῆς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα· καὶ τῆς γέεννης ῥῦσαί με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμη, τοῦ ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ εἰδοξας μέλιπεν: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἦστ. θ. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς. **Ι**στάμενος οἶα λειτουργός, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, μάκαρ ἀμέμπτῳ πολιτεῖζ, κοσμουμένος αὐτῷ ἐλιτούργησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητειῶν ἐμφανίστατα.

Ωφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, αἰδέμε, τοῦ Ἁγίου σκευὸς Πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δὲ, ἐνδύματι Θεοῦ ἀθεράπευτος, πραότητι καρδίας πανόλβιος, καὶ διανοίας ωραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος, θεοφάρε ἀνατέταλεις, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμῶντων σε, ὀμίχλην τε δεινὴν ἀπελαύνουσα· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ερῆς πρὸς μονὰς φωτειοεῖς, καὶ ἐλαμψας, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον· βλέπεις ἅ βλέπουσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες Δίκαιοι, θεούμενος μεθέξει θεοπνευστα· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεωτάκιον.

Φθοράν μὴ γνωρίσασα ἀνδρὸς, τὸν ἀφθαρτον, ἐν νηδί ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ῥύομενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφθορῆ μόνῃ παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρό συλληψῶς δοθείς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὑπὸ μητρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων αὐτοῖς ὡς Ἰερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σύ Υἱέ καὶ Θεέ μου, παραλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δίνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνήλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεύσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφῶν, ἀγνῆ σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς θεομακάριστε.

Στιχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ Δείων Ἀποστόλων, ἀβραιάσθητε κηδεύσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦ α'.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς 5'. καὶ ψαλλόμεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ Δείαν μέθεξεν, ἀληθῶς ἐρημησίας· καὶ διαλύσας νύκτα πολλύθειον, ψυχὰς προσήκας τῷ παντοκράτορι· ἔθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπραὴν καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραίροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν Δείαν Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσθη πόλε τοῦ Δείον κήρυγμα, κατεπιστευθῆς ἐν ᾗ γενόμενος, λόγους καὶ θαύματα, τὸν Τοπαρχῆν Λύγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίωσας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ Δεία δεδοται, καὶ χυλοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις,

καὶ παρεμεινοῖς αὖθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμύηται γνώσις σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλευς, χαρισμάτων πέφυκας τοῦ παντοκροῦ, Πνεύματος παύλθις· ἔθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτυρος τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖοισιν.

Ανήλθιν ποθήσασα, πολλὰς βασιάνους πανεύφημη, σταθροῦς ἐκαρτέρησας· ἐντεύθειν πρὸς ἀπὸνον, μετετέθης λῆξεν, καὶ ἀδύτον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονὴν, καὶ δι' αἰῶνος Δείαν ἀπόλαυσιν· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανηγυρίον, Ἀθήλοφρος θεολήπτε.

Μετὰ πολυδύνακα, καὶ πολυπόικιλα βάσινα, ἐν θάλασση βληθείσάν σε, Θεὸς διασώσατο, ὁ Σωτήρ τῶν ἔλων, Δεία δυναστεία, καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσινα πολυάθλι· ἐνετύθειν κατεφώτισας, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑπὲρ τοῦ καὶ δianoian.

Ορῆς ὡς εὐκείλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα, τῆς ὠραίας ἀθήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας, νεοττοὺς ὠραίους, θήρατρα τῆς πλάνης, διαφρυγούσα σὺν αὐτοῖς, Βάσινα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκηνώσας, πρὸς καλίας παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἐκάστουτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελιοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτιῶν Μεταστάσιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωγίαν ἡμῶν τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσχηγῆτω φωνῇ· Χαίρει, ἡ μεταστάσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μοναῖς μετακίησασα. Χαίρεις, ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἐν συναγαγούσα. Χαίρεις, ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἄγγελοις, στήσιμωθεα χορεύειν, φοιτῶν ἐν τῇ Κοίμητι, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στιχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν.

Σώμα σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταίην ἐδόθη, τῆς φύσεως τῶ νόμου μένει δὲ ἀδιάφορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγγύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἀχραντὸν ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῶ παρατίθεται, ἢν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὰ τοῦ ἀπρόσιτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἐφορᾷζομεν, Κάιησιν ἀχραντε, ἐν ἡ παραγένονε, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεῖς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστη ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ἡμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθῃ δοξολογοῦσί σε τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ἡμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστη ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῶ, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Παρθένη Μετάστασιν,

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θαδδαῖον ἡμῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μέλαινά πανήγυριν.

Αχρονὸν φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὄφθεις ὁ ὑπερούσιος, ὡς ἀκτινίσασε μάκαιρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σέ ὁ ἐν ἰσχυί ἀπρομάχητος, τοῦ ἀλάσγορος πάσαν, τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὠφθης τῶν κτισμάτων τὸν δεσπύζοντα, ἀπορρήτως τεκούσα, Θεοτόκε Παρθένη πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα:
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διαδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγγῶρσιν.

Οὐ ἐφορίζε δόγμα θεοστύγης, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν· μαστίγῃν κακίλων καὶ κινδύνων· διὰ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Υπέστης βασάνους πολυεθῆς, τρισὶ σὺν υἱέσιν, ἀθληφόρε καρτερικῶς· μεθ' ἧν ἀνεπλέξω τοὺς στεφανίους, τῆς ἀφθαρσίας, Τριαδα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύνθασας.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἴγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαοὺς ἐνδοξε, φῶς καθαρόν, ὠφθης τοῖς ἐν σκῆτι, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Ιᾶσιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφῆ νεύσσει, τῷ βασιλεῖ, ἡγαγες Λυθάρι, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἶκος ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμου προγαρήματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν, τόκον ἀριδῆλως, Θεομήτορ ἐδήλωσαν.

Τῆς Μάρτυρος. Οὐρανίας ἀίψδος.

Αναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θεριμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστάσια Ἁγέλου, καὶ λαὸν ἀγῶμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθῆων, εὐλογητῆ πέφυνε, σοὶ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμπάντων, Βάσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀγλυωδῆ

λυσάντων, παρανόμων ἐνοτασιν, γνώμης στερό-
ροῦντι.

Ω μητρός υπερβάσης, νόμου βευστῆς φύ-
σεως, τῆ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! "Ω πῶς
ὑπὴνεγεν, ἀδικον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὀ-
ρώσα, ὧν ἐτίθηγάτο, πιστεῖ καὶ γαλακτεῖ!

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἐπάσαις,
μόνη τὴν ζῶνι τετοκίσα τὴν ἐνοπόστα-
τον, Κόρη πανάμοιμη· ἀειχορῆως διόσα, τὴν
αἰεμκαίριστον, νῦν μικραρίζωμεν. "Ο *Εἰρμός.*

Ουρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ
" τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στε-
" ρώσω, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν
" ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη
" φιλανθρώπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ψαλ. γλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας ἡλιῶ τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ
τὰς ἀκτίνας τοῖς μυστικαῖς, εἰδέω καὶ
γέγονας, ὡς ἀστὴρ φαινότατος, καταυγαζῶν
πλόινης, ὁμίλην μακαίριε, καὶ διώκων σκότος,
εἰδωλῶν σοῖς ῥήμασιν· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, περὶς ἑορτάζομεν, καὶ συμ-
φωνίως βοῶμέν σοι· Θαυδαῖ Ἀπόστολε. Ὑπέ-
σθεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, ὁμοιον.

Περωθεῖσα τῇ πιστεῖ τῇ θεϊκῇ, ὡς τραγῶν
σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιὰς, αὐλοῦς
κατέπαυσα, ἱερῶς ἐναλλήλασα, ἀδελφῶρε
Βίαισα, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυμάτων βεί-
δρα, πηγάζεις τοῖς χρῆζουσιν· ὄθεν κατὰ χρέος,
τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελούντες τιμῶμέν σε,
τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, καὶ συμφωνίως βοῶμέν
σοι· Πρέσθεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Η' Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκω-
θέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν νεάν
ἀμφιένυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς
γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα,
πρὸς τὴν ζῶνι μετέστης, Παρθένε τὴν αἶλον·
ὄθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφελὴ πη-
γάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναίματα, Θεομήτορ
πανάμοιμη. Πρέσθεις τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς πρ-
σκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θεϊάν σου Κοίμησιν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακτικῶς Κύριε.

Υ'ψηλὴν τὴν δαίονα, ἔχων ὑπεδέξω θεῖα
νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσμα-
τα, Μαθητὰ Θαυδαῖ τοῦ παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θεῖων ἐν μυσταῖς μά-
καρ γενόμενος, ἀμύητους κατεφώτισας,
τὴν Τριάδα σείβειν ὁμοουσίον.

Νόμον θεῖον ἐχάραξας, μάκαρ ἐν καρδίαις,
λαϊνάς πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγ-
ματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδαλματα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τὸν Κτίστην κηύσασα, πάντων ποιη-
τῶν ὠφθῆς Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δο-
ξαρίζωμεν, Θεοτόκε κόρη ἀειπαύρου.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Α'νευδοῖστων ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμὸν
πρὸς πάλιν ἐγνώσας, τοῦ δολίου πολε-
μῆτορος, καὶ βυθῶ αἱμάτων τοῦτον ὠλεσας.

Σε βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαι
θάνατον αἰκῶν, καθήδεσθαι καὶ διέσωσεν,
ἀδελφῶρε Βίαισα θεῖω νεύματι.

Βασιλεῖαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς εὐκλείεσιν
υἱοῖς σου ἐνόηξ, ἐκλήρωσα καὶ οὐράνιον,
ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς αὐτον.

Θεοτοκίον.

Α'λατόμητον ὄρος σε, παλαί Ἀββακοῦμ προ-
εἰδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὐ ἐπέφανε,
καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώτατο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότης θεῖον, ἐπιφερόμενος μάκαρ
ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάφω, θεῖος
ἰατρός ἐπεδήμησας.

Ο' ἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν θεϊάν τοῦ
Λόγου Ἀναλήψιν, κήρυκα ἀποστέλλει,
πάνσοφε Θαυδαῖ τοῖς χρῆζουσι.

Νόσους δραπτενοῦσας, καὶ ἰωμένους καρ-
δίας θεώμενος, Αὐγάρος ἐπληρώθη, θεῖου
φωτισμοῦ μεστεῖταις σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐνέργειαν φέ-
ροντα τέτονας, ἀπειρόγαμε Κόρη, μεί-
νασα Παρθένος ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. Ἦνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος διψῆ, ἐνόηξ Ἀγαπίε θεομακά-
ριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν
εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ στερόως ὑπέστης, τοῖς
ἀληθόνας τῶν βασάνων, καὶ δορᾶς σαρκικῆς
τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθείς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος
μάκαρ Θεόγνιε, ἐπεγνώθης πλέον, ὡς

ἐπόθει σοφῆ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὄλων
πρὸς ὃν ἀνήλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἄλλων
ἀστράπτων λαμπρότησι.

Αἰστιάκτω τῇ πίστει, πάνσοφς Πιστὴ ὑ-
πελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μά-
καρ, ἀίσυντους καρδίας κατέπληξας· ἐν τῷ
καταβλάσθαι, σου τὰ ὀσῶ καὶ ἀρμονίας, δια-
λύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς προμήτορος Εὐας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν
ἤτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὄλων, καὶ
Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον. Θεομήτορ
μόνη, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη· διὰ τοῦτο σε πί-
στε δεοῦμεν.

Ὡμὴ σ΄. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κίτει.

Ο φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώ-
σας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε
Θαδδαῖε, εἰργαστοῦ ἀληθῆ, τὸν σκοτασμόν τῆς
ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα,
Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης
ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφῆ, καὶ πρὸς χα-
ρὰν ἥρως ὑπερκόσμου.

Ο ῥηρος μὲν ἐφάνθς τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης
ἐνδόξε δεικνύων· ἐν ᾧ φωτισθέντες, νεοὶ
φωτὸς δι' αὐτοῦ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγό-
ναμεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατὴρ τὸν
ὁμοούσιον, φηρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώ-
πων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἄγνη, κάλλος αὐτὴν πό-
λιν ἐπαναίοντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰλασθήτι μοι Σωτήρ.

Γδρύματα μαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας
εδραίασας τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἀφα-
τον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀλλοφῶρε Βάσις,
τῶν Ἀγγέλων ὁμοεικότος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς
δὴνυσας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω
τὰ ἐπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ πασταῖδα
θειάν, καὶ τρυφὴν μὴ διαρρέουσαν.

Ως πάλαι τὸν Ἰωάνν, βυθοῦ θαλάσσης διέ-
σπασε, Θεὸς σε παντοουργικῆ, δυνάμει παν-
νεύφημῃ, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος. ὁ βουλαῖς Ἄ-
γίων, καθ' ἐκάστην δεοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Πελαγὴ ἁμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώ-
σεως, χειμάζουσί μου τὸν νοῦν· σπλαγ-
χνισθῆτι Δέσποινα, καὶ χειρά μοι ἔκτεινον, καὶ
διασώσθαι με, τὸν Σωτήρα ἢ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

Γλασθήτι μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπό-
κουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κουτάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐορτὴ χαρμόσυτος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέση·
εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύ-
την· νήμε γὰρ, τοῖς αὐτὸν πίστει αἰεὶ τιμῶσι,
λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων καὶ ῥώσιν θείαν. Καὶ
γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ
τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσω-
μεν· τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμησάμενον
σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ
παίνετον· Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ εἶπεν σαγηνεύ-
σας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνίγαγε· τὴν δὲ
ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑπόδειξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει
τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον· καὶ τῷ
θειῷ δρόμῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμόν
παρέχει θαυμάσιον, τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραί-
ρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύ-
στης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλέξω στέφος,
Ἡ' αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;
Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιώτοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆργεν ἐξ Ἐδέσσης πόλεως, Ἐ-
βραῖος τὸ γένος, ἐξησκλημένος εἰς ἄκρον
ταῖς θείαις Γραφαῖς. Οὗτος ἀνήλθεν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ προσκυνήσων, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου
τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος
αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπερβαυ-
μάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα
ιδὼν τὸν Χριστόν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα,
ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν
αὐτοῦ ἀκούσας, ἠκολούθει αὐτῷ, μέχρι τοῦ σω-
τηρίου Πάθους· καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ
πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ Τοπάρ-
γην τὸν Ἀγαθὸν βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν
μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολ-
λοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλη-
σίας δειμαθῶν, διήρχετο τοῖς πόλεσι τῆς Συ-
ρίας, καὶ ἐλθὼν εἰς Βηρυτὸν, πόλιν τῆς Φοινίκης,

κλήσεις διδάξας, και βαπτίσας πολλούς, εν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, και τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογόνιου, Λγαπίου, και Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρός μίος κλλιστα παιδία τρία.

Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχῇ μία.

Βάσσαν σὺν τοκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μακεδονοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἰδέσση τῇ Πόλει. Συνοικίσασα δὲ Ουαλλερῖω τινί, ἱερεὶ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγονιον, Ἀγαπίον, και Πιστόν, οὓς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβεῖς· και γὰρ αὕτη πιστὴ και Χριστιανὴ ἐτύγγανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρέστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνιπάτω Βικαρίῳ· και Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν και οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ δὲ Θεόγονιος ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρημασθεὶς ξέετα, ἐπιθηρσυνούσης αὐτὸν τῆς μητρός, και πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλοῦσθης. Εἶτα ἄγεται και ὁ δεῦτερος, και μαστιζέται, και οὕτως ἀφαιρεῖται· τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λέγων· Οὐδέν ἡδὺ οὕτως, ὡς τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἄγθεις, Πιστὸς καλούμενος, και τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογῆσας, και παντοίας τοῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν δια ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δεχεται· και εὐθέως ἅμα τοῖς κεφαλῶν ἀποτέμνεται.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσση, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν· ἐνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, ἐπέχυσεν. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίραται τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκελεύσθη ἀκολουθεῖν. Κάκει ἀναγκασθεῖσα θῦσαι, και μὴ ὑπεῖχασα, πρώτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, και μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμεινῶσα δὲ ἐκ πάντων ἀθλαβῆς, ἄγεται εἰς τὸν τὸν εἰδώλων ναόν· και τὸ τῷ Διὸς εἶδωλον καταγοῦσα, κατέσσειεν αὐτό, και εἰς τὴν γῆν κατέρραχε και ἐλέπτυνεν. Ἐπὶ τούτοις, θηροῖς ἐνδίδεται, και ἐν τῇ θάλασσῃ, ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου, ἀπορρίπτεται· και τότε μὲν ὡρθη τοῖς ὀρωσι πόρρωθεν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθήμενη, και σὺν αὐτῇ τρεῖς ἀνδρες ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐξασπύοντες· οἱ και εδοξάν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοῖῳ ἐπιβιβᾶσαι.

Μεθ' ἡμέρας δὲ οὐκῶ, ἐφαίνῃ ἐν Ἄλωνι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλησπόντον· και τοῦτο γινούσ ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνιπάτος, Φιλίππου τινὸς καταμνησάστος, γράφει τῷ Κονσουλάρῳ Κυζικου τῆς Ἑλλησποντίου Ἐπαρχίας, κατασχέειν αὐτὴν. Ὁ δὲ εὐρών αὐτὴν, μὴ πειθόμενῃ θυσίας προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, προσέταξεν εἰς τοῦπίσω δεθῆναι τοῖς χεῖρας αὐτῆς· εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, και οὕτω τμηθῆναι τὴν κεφαλὴν. Τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐναπέθετο.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Χαῖτες Θεοσεθεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Θαῖματα ἐπέκων τῇ ἐπιλλήσει, Κυρίου φανέντος ὅλη σώματος, ἐπεσπᾶσω λαοῦς τε, και πόλεις Πανεύφημη, εἰς βεβαίαν πίστιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστησας σηπεδόνα ἀθέτας, νοστήμων σου λόγων θειῶν ἀλατῶν· και ἰόσω καρδίας, τῷ βέλε τοῦ ὄψεως, πληρωθείσας μάκαρ Ἀπόστολοι· Εὐλογητὸς ἐξοδῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ηρῆθς πρὸς ὕψος θεωρίας, πλησθεῖς ὡς Θεοδοξίᾳ θείου Πνεύματος, και σωτήριον λόγον, ἐνθῶς ἐπλούτησας, και λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ολισθαίνων, και πράξεις ἀτόπουσ περιεμίμενος, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξᾶω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θεία τὴν φλόγα, τοῦ πυρός διεληθούσα Μάρτυρ ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην ἀπείτην, ἐκθῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολέωντων πεθῆσας, τοῖς ὀρμαῖς ἐν τῷ λαίκῳ, σώζων τὸν σὸν Δακνὴλ, ἀνάλωτον δεικνύεις, θηρῶν τὴν ἀβληφόρον, μελωδοῦσάσαι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανοτόταις αἰκτίσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσση ἡ ἐνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διεθῆ, και πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβῶσα· Χριστέ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τοῖς πολυπλόκουσ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειράς Θεόνυμφε, τὸν αἶροντα τοῦ

κόσμου, Θεὸν τὴν ἀμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κη-
σασα, εὐλογημένη ἀγνή, αἰεὶ δεδοξαμένη:

ᾨδὴ ἡ Νικηταί τυράννου.

Ούρανος ἐφάνης, δοξάν διηγούμενος Θεοῦ
Θαδδαίε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς
πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς
βουώντας: Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψού-
τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῶσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν
καὶ παρεμμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορη-
γῶν τοῦ Πνεύματος τῆ δυναστεία, πολέως Ἐ-
δέσσης, φωστῆρ ἐγρημάτιστος, τῆς αἰεὶ πιστώ-
σε, Θαδδαίε εὐφημοῦσῃς.

Ο περιουσία, θαυμασιῶν ἀπιστῶν ἔθνος
εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θεία, μεταποικισά-
μενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάσῃ διασώσας, τοὺς
αὐτῶ προπτρέγοντας, πίστει κατὰ χρῆος, δο-
ξάζεται Θαδδαίος.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ σκιάδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα,
σοῦ κησάσης, νόμου τὸν δοτήρα, χάριτι
φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην: ὃν αἰεὶ δυσώπει,
νόμου με τροποῦμενον, τῷ τῆς ἀμαρτίας, αἰκτεῖ-
ραι διὰ τούτους.

Τῆς Μαρτύρου. Ἐπταπλασίως κείμενον.

Ο τὴν ἡμῶν ἀθθένειαν, ἐκυτῶ περιθέμενος,
σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε
καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυς
πυρός, ὕδατος θηρίων καὶ πιστηρίων ὀργάνων,
πιστῶς ἀναβώσασα: Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκη-
σαν, παῖδες οἱ ἀσπῆτοι τὴν ἐναντίων ἐν-
στασιν, ὁ θεῖος Θεόγμος, ὁ ἱερεὺς Ἀγάπιος, ἄ-
μα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δευχθέντι καὶ
νίκης τὸν στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι,
αὐτὸν ὑπερψοῦσαι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο αἰεὶ εὐλαία εὐκαρπὸς, ὡς πολύφορος ἀμπε-
λός, κλήμασι τρισίν, εὐθουνομένη τέθληλας
μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον
μαρτυρίου, ἀναβλύζοντας Βάσσα, εὐφραίνοντα
καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βουόντων: Λαὸς ὑπερ-
ψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρα-
τεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες τοῦ Θεοῦ
πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτι-
σμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγγλη-
μάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν
φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων,
ἡμῶν αἰσίαν μνήμην.

Agosto.

16

Θεοτοκίον.

Ο οὐρανοῦς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ
βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργή-
σας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ
σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἐκυτῶ, οἰκοδομή-
σαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχαίνουσαν, συντριβείσαν
ἀπαίτη, τοῦ ὄφρους Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβῆσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
καυσε: δυνάμει δὲ κρείττον, περισωθέντας
τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
ἀνεβόα: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
τε, λαὸς ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ Σ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδῶν τὰς δι' αἰῶνας, θείας ἀντιδόσεις, καὶ
ἐφετῶν ἀκραστῶν τρανότερον, μάκαρ ἐγ-
γίζων Θαδδαίε, τέρπου καὶ χόρουε.

Ο κέρδος ὡς μεγίστη, ἐνδοξε Θαδδαίε,
ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐ-
δοξῶν καρδίας, τῶν εὐφημοῦντων σε.

Συνήρης Ἀποστόλων, μάκαρ καὶ Μαρτύ-
ρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος:
μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆσαι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Η μνήμη σου πλουσίας, φέγγει χαρισμά-
των, τὰς τῶν πιστῶν διακίνας φωτίζου-
σα, ἀνεψυμῆν σε Θαδδαίε, πάντας προτρέ-
πεται.

Θεοτοκίον.

Φλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκοικωμένην, ταῖς
ἀμαρτίας ψυχῆν μου ἀγάθηνον, ἢ τὸν πα-
νάγαθον Λόγον, ἀποκυθήσασα.

Τῆς Μαρτύρου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδεῖν ἐφισμένη ἄ ὄφθαλμος, γηγενοῦς ἀληθῶς
λοῦχ' ἐώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπί-
πωνα ἀνδρικῶς, θλάσιν μελῶν πανεύφημης, ὀρ-
μημα θηρίων, καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυ-
μίας, ἀύλω φωταυγία, φαιδρυνομένη παμμα-
κάριστε.

Ο ὡς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπῆς, θεο-
φόρε σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορὸν, οἶα
περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι,
σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστροῦ: καὶ νῦν
τὴν οἰκουμένην, ἀύλω φωταυγία, καταφαιδρῶ-
νεις Μακάριε.

Στηρίζαντες ἐν πέτρα ὑπομονῆς, διακίνας
ταῖς βάσεις μακάριαι, τῶν πειρασμῶν,
ταῖς πολυεδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀ-
κλόνητοι, ὤφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀ-
ράμενοι σὺν τούτῳ, αἰεὶ συμβασιλεύειν, κατη-
λιώθητε γηθόμενοι.

Η ὄντως ἀικεραία περιστέρα. ἡ τρυγῶν τὸν Θεὸν ἀγαπίσασα, ἡ χελιδὼν, Δείσις ἀναπτῶσα σὺν μεσσοῖς, πρὸς οὐρανούς ἐσκήνωσε. κράτος πρὸς τὸ δεῖον καὶ νερόν, χεϊμῶνα διαδράσα, καὶ θήρατρα Δαιμόνων, Βασσα ἦν πόθῳ μακαρίζουσα.

Θεοτοκίον

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν. Δουμαστή καὶ φιλόγαθε Δέσποινα, ἀμαρτιῶν, λυτρώσιν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχὴν μου πάναγιε, τὴν κενικωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγαθῶν καὶ δειξόν, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναλώματα.

Ὁ Κίρκος.

Εξίστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλίχιον. Γυναῖκες ἀκουσίθιτες.

Εδέσσης ἐχορημάτισας, φωστήρ Θεοδδαῖε πάνσοφε· ἐν ἡ κηρύξας τὴν θεῖαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάργην Λύγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας εἰδειξας, τῆς ὑπερφύτου Τριάδος, Ἀπόστολε Δεοκλήρῃ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀλων, Στοιχεῖα προσόμοια Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐκράθα.

Μνησθῆτι ἐκτενῶς, τῶν σέ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱερὰν σου Κοίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. εὐρόμοι Προφητῶν, τὸ στίφος τῆς Παρθένου, ἐξοδίων τὸν ἕμνον, εἰς ἕκαστος φερέτω, τῆ ἑορτῆ ὁμοδίου.

Στίχ. Ἔμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεύσαι, τὸ Θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάνοιτε ὀρώσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ ζόφου, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ φαλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὴν ἐν τῇ κγ. ἀποδοθεῖσαι τὴν Ἑορτὴν.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραθα, (ιστάμεν Στίχους ε΄) καὶ φαλλομεν Στοιχεῖα προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σμειωτών.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νεῦν ἠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χηρῶν προσεγώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίως ἀγῶνας· καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδροειτάτως εἰς γῆν κατέρροσθας, καὶ νίκης τὸ φαδρότατον, προσανεπλέξω διαδῆμα, δυσωπῶν τὸν φιλόνηρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία νομοσώμενος, λόγον ζωήροτον ἔβλουςας, ἐπιστρέφον τοὺς ἀφροντας, ἐλέγχων τὸν ὕμνον, τῆς πολυθείας, ζῆλῳ κατευνάζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένον τῇ θεῖᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἀνω βασιλεία, στεφφόρος ἀνεδροσμες.

Αῖματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη παρῆστικας, δῆμα εὐωδέστατον, καθαροῖ δυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερῶν τέλειον ἄμωμον· διὸ ταῖς ἱεσίσαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀδελιτὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούππου τρία ὁμοια.

Λοῦππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, δέρμη θεῖου Πνεύματος· καὶ τμηθείς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρῆδρα, ἀναπηγάζει καὶ φυγαῖς, κατατακείσας δροσίξει χάριτι· αὐτὸν ἀνευφημησῶμεν, ὡς πρεσβυτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ δερμὸν ἀντικλήπτωρα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρος.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῶ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθείους κατέπληξας, ὀρώντας τὰ θαύματα, τὰ τῆ σῆ παμμάκαρ, τελούμενα πιστεῖ· μεσονυκτίῳ δὲ ἐστῶς, λουτρῶν τὸ δεῖον ἐξ ὕψους δεδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς

γνησιώτατον Μάρτυρα, και γενναϊον αδάμαν-
τα, και Ἀγγέλων συμμετοχον.

Πειρωμένοι τέμνειν σε, εχθροί αλλήλους κα-
τέτεμον· και τοῖς βέλεσι βλλοντες, αλ-
λήλους εἰτίρωσκον, ἀβλοφόρε Λαύπτε· και
πρίζειν δοκούντες, δένδρω προσῆξαν τὴν πληγὴν,
εσκατισμένοι μάκαρ ὑπαρχόντες· εφρούρει γάρ
σε Κύριος, δι' οὗ τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευ-
ταί τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, Ἦχος α΄. Ανατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώ-
νυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλη· τῷ γὰρ Δεῖψ
ἔρωτε τρωθεῖς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, και τυραννι-
κὴν πλάνην ἀπαρησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀ-
μείνω παραδόξως μεταθέθῃκας· διὸ ἐν τῇ ἐν-
δόξῳ σου μνήμη, παρήρησιαν ἔχων πρὸς αὐτόν,
ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν, ὁ αὐτός Ἦχος. Τῆς Ἑορτῆς.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου και ὑ-
πέρταϊς, και τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς
αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπιτεύσαι, τελευταίον
οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν
ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν δεασώωται,
ἀλλὰ και τῆς τελευτῆς αὐτόν τῇ μεταθέσει
μαρτυρήσῃσαι. Διὸ περ πάντοθεν, Δεῖξα δυνάμει
περικλυθένης, τὴν Σιών κατελάμβανον· και
πρὸς οὐρανὸν ἐπιεργαμένην, προέπιμπον τὴν ἀ-
νωτέραν τῶν Χερουβὶμ· ἦν και ἡμεῖς, συν αὐ-
τοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἑβραῖά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, αἰθροῖζεται κηδεύσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλίσσα Παρθένος,
τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρ-
θένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μελιστάται. **Ὁ ὕμνος**

Στίχ. Ὡς μοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροίσται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου
τὸ Σῶμα, τὸ Δεῖον και ἀκήρατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Φερωνύμως τὴν κλήσιν δεξιόμενος, τῶν ἀγα-
θῶν Δισαυρῶν, ναὸν σεαυτοῦ καλτέρω-
σας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων Βα-
σιλεῖ· και ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος,
τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθελεῖς τὴν δύναμιν· και
νίκης ἄρας τρόποιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψί-

στοις Θεῷ παρίστασαι· ὧ και πρεσβεῖων μὴ
ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

Και νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ
κλήσιν τῆς Παρθένου και Μητρὸς, κύκλω
παρίστασαι· και ψυχαὶ Δεκαίων περιπατάμε-
ναι, τὴν Βασιλίδεα γεραιρουν· αἱ μὲν, ὡς προή-
κη τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ
δὲ, τὴν αἴλλον ὑμνοῦδιαν, τὰ τῆς ἀρετῆς προσ-
αίγρουν· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς
Βασιλίδεα, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυ-
φορεῖσθαι λαμπροφορίας. Αἴς και ἡμεῖς, βίον
καθαρὸν συνεισεγκόντες, ἐξελθωμεν πρὸς κη-
δεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡ-
μοῖς και ὠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώ-
νως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς: Ἐν τῇ Γεννήσει.

Και Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχηλογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς,
ἡ τέκοσσα ἐν σαρκὶ, τὸν τοῦ παντός Δη-
μιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς με-
τέστης. Δεκαίων δὲ ψυχαὶ καθωρῶσαι σε, Ἀγ-
γέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδεα
αἰνεσιν αἰζίως, διαπαντός σοι προσάγουσι. Διὸ
πρεσβεῖν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των σε.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχηλογίαν. Κάθισμα ὁμοιον.

Αποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένους ἐν τῇ
γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ
ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὃν
περ ἔτεκεν. Δυναμίεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμηαι,
πρόετραγον ὄμοῦ, και συνεχόρευον, πνευματι-
κῶς κραυγαῖζουσαι: Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ
προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει,
ὄρατὰ και ἀόρατα.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

**Εἶτα ὁ Πρώτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, και οἱ οἱ ὄμοι-
παρόντες τῶν Ἁγίων.**

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου, οὗ ἡ Ἀκροχί-
Ἀγαθόνικου τοῖς πόνους μελεπεν. Σάβμα. Ἰωσήφ.**

Ὡδή α΄. Ἦχος α΄. Ὡδὴν ἐπεικίον.

Αγάθονον Ἅγιε κεκακωμένον, ψυχὴν μου
τοῖς πάθεσιν, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ

ἀγαθὸ μνητὴς· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν, δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γνωσκόντι τὰ πάντα Μάρτυς, ἐγένου θεόπνευστος, καὶ τὴν τούτου σάρκασιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρκὸς, μὴ πτήξας θάνατον.

Ανέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ τῆς Ἀγκιστρῆως, κοινωνοὺς ἀνεδείξας, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῆς, Μάρτυς πολυάθλη.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ τῆς λογείας σου, καθαρᾶται· τίτεις γὰρ, ἐν θμιαώματι, σαρκὸς γενόμενον Χριστόν, δίχα τροπῆς καὶ φουροῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λουῦππου, ἔχων τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα:

Υἠνώσει Λουῦππος Μάρτυς ἠγλαίσμενος. **Ἰωσήφ. Ἰβή α. Πηγὸς δ.** Τριστάτας κραταίους.

Υμνοῦντι τὴν φαιδρίαν, καὶ φωσφόρον σου μνήμη, στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, γενναῖε ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λαμπρῆσι ταῖς ἀνεσπέροις, ἀγλαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ θεῷ φωτὶ περιστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθῶν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, ὠμολόγησας Θεόν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, πόνισσε τὴν ἀνθρωπίνην, καὶ Θεοῦ ἐξηγάσας, τῶν Ἑλλήνων δυναμίει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν, ὡσπερ θεῖος ποταμὸς, τὰ βέμβητα σοφείας, τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πείπει δὲ τὰς διανοίας, τῶν ἀνθρώπων καθόδευσας, βλαπτανοῦσας καρπὸν ἐπουράκιον.

Θεοτοκίον.

Ὁς ὄρθρος εὐπρεπῆς, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις, Ἰησοῦν τὸν φωτισμὸν, ἀπάντων καὶ Θεόν, ἀπειρόγαμα Δέσποιναν, νύκτα τῆς πολυθείας, ἐκμειοῦντα ταῖς λαμπρῆσιν, ἀνεσπέροις καὶ κάσμον φωτίζοντα.

Ἰβή γ. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ὁματιόφρων ταῖς δωπειαῖς σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπληξίεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἠρρασμένου σου ἐν πέτρᾳ, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Υπερηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλλεγῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωρμισθῆς πρὸς λιμένας, νοτιοῦς ἀγαλλόμενος.

Τομαὶ στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμὲ ἐργέσθησαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα

καὶ πῦρ, καὶ θύρα καὶ θάνατον, οὐ προσῦμα ἀνεθῆκας, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε. *Θεοτοκίον.*

Ὁκατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθείς ἐν σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποιναν, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσει, διτταῖς γνωρίζομενος.

Τοῦ Ἁγίου Λουῦππου. "Οτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀπτήτῳ δουλαίει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρῆκῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρούραγμα καθήρησας, Λουῦππε παμμακαρίστη.

Επιγνοῦς σε Μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπεινὸς διώκτης, δωπειαῖς σου τὸν λογισμὸν, ἐξαπατήσας ἠλιξίεν· ἐφεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Αὐτὰ ὡσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ κρουομένη, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνωπίου χαρμονικῶς, μέλος ἐνθεῖο γνωστῆς, καταθέλλας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδος, τῆς παρθένους κλειθρα, οὐ παρεσάλυσεν Ἀγγὴ ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ δὲ, τῆς πίστεως πάντας ἐσπερώσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ εἰς ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθέντης Συναγωγῆ, τοῦ Δαιμαστωῦ Θεοῦ ἡμῶν βοήτωμα· **Ἄγιος εἰ Κύριε.**

Καθίσμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίῳ, ἐξήστραξις σοφείας, ἰαμαίτων ἀντίνας, καὶ σιότος ἐμείωσας, τῶν Δαιμόνων ἐν χάριτι· ὅθεν ἀπάντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, θεομακαρίστη Μάρτυς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Λουῦππου.

Ἦχος δ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πόνισσε ἐφώτισσας ψυχὰς, αἰγὴ θεῶν λόγων σου, Λουῦππε Μάρτυς Κυρίου· ὁ δὲν πρὸς ἀνίσπερον, μεταβέβηκας φέγγος, ὁπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν εὐ τιμῶντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αγαθόνσον Δαυὶδ, τίς ἡ παρούσα Ἑορτή· Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν

Ἰαλιῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐκείθεν μοναῖς. Χριστὸς δὲ ἐξ αὐτῆς ἀνευ σπαράξ γεννηθεὶς καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βῶσαι: Χαῖρε, ἢ μεταστάσα, πρὸς τὰ ἀνω βασιλεία.

ᾠδὴ δ΄. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υπὴλως τῶν Μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφῆ, ὅπως θεῖας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθεὶς περιπλακείσῃ δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπετάξας ποσὶ σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θεῖαις ἐπίδειξεν, ἐξέπληξας ἐχθροῦς, ὑπολαβόντας τὸ κριτερόν τοῦ νοοῦ σου, καταπαλαίσα, καὶ πρὸς πλάνην καθελύσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πρὶ δουλευσάσας, ἀγάπης θεϊκῆς, σοῦ τὸν νοῦν αἰδέσμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθησ' ἀλλὰ ἀνάσας ὡς ἀνδραξ, τῆς αἰθείας, ἐνεπύρασας τὴν ψλην, Μάρτυς ἐπὶ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐπιθαίνων, Ἀγνή γερούθειοις, σαρκωθείς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκαλαῖς καθέζετε ὡσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νηπιόφροντα τὸν πᾶν, σοῦ ἡν γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λουππου. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ,

Υπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεώδεις ὄρους, ἐφέρες πληγὰς ῥαδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμει φέρων τὸν σωτήριον, παλαιόφιμ, Λούππε Σταυρόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθὼς καλοῖτερ ὄρας, ἐπὶ Κύριον ἔμενας, ἀθλοφόρε Λούππε, θεῖα συμμαχία ἀσάλευτος, τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου ὄθεν ἠνεγκας, ἀνυψούμενος, πρὸς οὐρανὸν θεῖω ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὠμολόγησας, τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ προσεγγίσαί σοι.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἢ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατήλλε, μόνη καθαρὰν σε εὐράμενος, Θεογεννητὴρ Παρθένε καὶ κατέκλυσεν, ἀσθεσίας, χεμαῖόρους δεινοὺς θεῖα χάριτι.

ᾠδὴ ε΄. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐνομώτατος ὡς Μάρτυς ἐνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπάζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οπεριβήτοσ καὶ περιόδοσ, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι, φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Υπερ τὸ ζῆν θανεῖν εἶλου ἐνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς αἰδιον καὶ αἰωνίζουσαν, ζωὴν κερδήτης, ὄθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αἰγένα σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὰ θαυμάσια προοράμενος, θεῖω ἐν Πνεύματι, Ἰσαΐας ἀνεκράυγαζεν: Ἰδοὺ ἐν μήτρᾳ ἔξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον ἀγρόντι.

Τοῦ Ἁγίου Λουππου. Ἀσθεῖς σὺν ὄφονται.

Μελιδὸν ἠπειλήσας, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφῆ, θεϊκαῖς προστάξεσι κατατέμνοντες, ἀσπὴ καὶ ἄτρωτον, κατερόνουν φυλαττόμενον.

Απαιωρήσας ἐνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀράραγῃ, οὐδαμῶς ταῖς κύμασι, λήχτους σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσων, θεῖα ῥώμῃ δυνατούμενος.

Ραντισμοῖς αἰμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικήν, ἐναπέθεσας ἀθλητὰ, καὶ πυρὶ τῶν ἄθλων σου πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν ἀγενεῖοντι, τιμῆσωμεν νοῖ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ' καὶ ἐνθεῖς πράξεσι καλλονόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ᾠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην Ἰωάν.

Μυριαλέκτον πληθύν, λίθιόπων νοσητῶν, καταπαλαίσας σοφῆ, ἀσθενεία τῆς σαρκός, καὶ ἤλωσαι, ταῖς μυριάσι, τῶν νοσητῶν λειτούργων.

Επορευθῆς ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδοῦς, τῆς κακίας ἀθλητὰ, καὶ ἐφθασας, ταῖς εὐρυχώρους, σκηνώσεσι τῶν οὐρανίων νοῶν.

Αμπρυνοῖς ὡσπερ χρυσός, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀγαθόνικε σοφῆ, ἐκσφράγιμα, εἰδείχθης, θεῖαις ἀποτεθείς θησαυροῖς.

Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρὶν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφὴν, τὸν

παρέχοντα Ἄγνη· παρ' αὐτοῦ, σμηνή τὸ θαῦμα, καὶ ἀκατόληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούπου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπέφερες, τῆς σαρκὸς τοῖς βασάνοις στερρότατα, βασανίζων, ἀνομοῦντων φρονήματα ἀθεῖα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν Δαιμόνων πληθὺν ἀξιάγαστε.

Συνέπεισας, καὶ ὡς γούν τοὺς θεοὺς κατέλεπτασ, τῶν αἰώνων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἐμφυγον, εὐσεβείας στηλῆν, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας θεόπνευτε.

Ηγάλλετο, ἐντρυσῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἔνδοξος, ἀλόφωρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνας, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσι εὐλειαν.

Θεοτοκίον.

Προγεννησας, ὦ Πατὴρ πρό αἰῶνων γεγέννηκε, προκίχρωσ, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα εἰλησας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἄγνη τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταρῆν τῆς τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης, ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με αἴσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικῶς.

Τὴν κλήτην ἀγαθῆν, κερτιμένους θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν ποιηρῶν, ἀπεστράχης τὸ σέβασ, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος παν Ἀγαθόνικε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονομός, καὶ ἀπειλησας, σὺν τοῖς συνάλλοις κείως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκός.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόδηρον καθικετεύε, Ἀγαθόνικε πάισοφε, τοῦ ἀγαθῦνα τὴν κίκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρίσασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνήσῃ σου τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἤλθισας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· πῶς πανταγέθεν περισεκόπεις, αἰά περ ποιμὴν Μάρτυς· καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐπόδηγες σου τὴν ποιμνῆν πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρήσεια· Ὡς πρόβατα ἐγνωσήμεν σφαγῆς· διὸ θάναμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθόνικου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίχοι.

Ἀγαθόνικου κλήσις αὐθενδεστατή,
Χριστὴν βοῶσα τοῦθε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Ταῖς μηχαναῖς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Ἐν Μάρτυσι τμηθεῖσι αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεῖς ξίφει.
Ἰδοὺ παρ' ἡμῶν καὶ Κυρναῖος νέος,
Οἱ ἀγαθρευθεῖς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.
Ἐκτανε δευτερὴν ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

Ο Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ. Συνελήθη δὲ ὑπὸ Κόμητος τινός, ὀνομαζομένου Εὐταλμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τῆν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τὸ Βασιλεῖος, ἐπὶ ἀναίρεσει ἀποσταλεῖς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλείω, κατέλαβε τὸ ἑμπορίον, τὸ λεγόμενον Κόρπην. Καίει τὸν Ἅγιον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὐρῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογῶντας, τῷ δια Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Ἐἶτα ὑποστρέψας εἰς Νικομηδείαν, καὶ μωθὸν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διὰ τινος Ἀγαθόνικου, ἀφιστῶντος τοῦς Ἑλλήνας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντός τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσαν ἀποστῆλας, ἀμφοτέρους συνελθεῖ· καὶ τὸν μὲν Ἅγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα μετὰ καὶ ἐτέρον δεομῶν Χριστιανῶν, συνῆμα τῷ Ἀγαθόνικῳ, ἐπὶ τὴν Θράκην ἄγει, ἔνθα διήγεν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνείλε τὸν Ἅγιον Ζήωνα, καὶ Θεοπρέπιον, καὶ Ἀκινδύνον, καταπέλταις, καὶ δυναμένους ἤδη βοδιζειν, διὰ ταῖς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰτισμῶν. Ἐἶτα γενόμενος πλησίον Χαλκιδόνας, ἀναίρει τὸν Ἅγιον Σεβηριανόν, παρήσεια τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμῶν καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἐξαχθεῖς ἔξω τῆς πόλεως, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθείρας τὴν Σελυβρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἄμμους, ἔνθα ὁ Μαξιμιανὸς διήγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ της μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσσαντος αὐτὴν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκτιῶν αὐτῆς.

Στιχ. Ἀνήσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκίας ῥόδον,
 Ἀνθούσαν, ἐδρέψαντο γέρας Ἀγγέλων.
 Ἀθανάσιος, κῶν τεδνήξωμαι ξίφει,
 Τοῖς ζῶσι Χριστοῦ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
 Δούλιαι δύο τμηθέντες, εὔρον αἱ δύο
 Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν παλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλλεριανῷ Βασιλεῶς.
 ἐκ πόλεως Σελευκίας, Ἀντωνίου καὶ
 Μαρίας θυγατρὸς, πλουσίῳ πάνυ, καὶ τῇ τῶν
 εἰδῶλων προσκειμένῳ *Δρακτικῆς*. Ποθοῦσα δὲ
 τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν
 Ἐπίσκοπον ἰδεῖν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς
 Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πεί-
 θει τὴν μητέρα αὐτῆς παραστῆναι αὐτῇ ζεύγος
 ἡμίονων· ἐν ᾧ ἐπιβάσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὴν
 δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. Παραλαβοῦσα δὲ Χα-
 ρήμον καὶ Νεόφυτον, ἐχέτο τῆς ὁδοῦ· καὶ
 δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ' Ἀγγέλων ἁρ-
 ρεῖς, παρέστη αὐτῇ ὄν κατιδοῦσα, καὶ μα-
 δοῦσα ὅς τις ἔσται, καθικέτευε, τοῖς ποσὶν αὐ-
 τοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι
 Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ Ἐπί-
 σκοπος ἤψατο, καὶ εὐθὺς κάτωθεν ἀνεδόθη
 πηγῇ, καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν ἑσθῇ
 στρατιωτῶν, λευκαῖς ἐσθῆτας τῇ Ἁγίᾳ προτεί-
 νοντες.

Βαπτίζεται οὖν αὐτῇ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο
 οἰκέται, καὶ παραγοῦσα τὴν πολλὴν καὶ χρυ-
 σόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσα-
 σα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφια-
 σαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν
 τροφὴν παρεγένετο· ἡ δὲ ταύτην ἀπόστατο, τὸ
 τῆς ἐσθῆτος εὐτελεῖς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς
 Χριστὸν ὄνειδίσασα. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Μητέ-
 ρα ἀνακάμψασα, ἀνωμένῃ εὔρεν αὐτὴν, ἐξιῦ-
 σα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν Ἀ-
 θανάσιον, καὶ τὸν μονῆρῃ βίον ὑποδέσται, καὶ
 στολὴν περιβαλλετὰς τριχίνην· καὶ τὸν σταυρὸν
 ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις
 τρισὶ καὶ εἰκοσι, θηρίοις συναυλισθεῖσα, καὶ
 παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφήν, καὶ πολλοὺς πευ-
 ρασμούς ὑπὸ τῶν Δαιμονίων ὑπομείναςα, ἐν
 εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σφραγισ-
 σασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ἣ καθεύδειν εἰώθη.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσθῆθη·
 καὶ ἀγχείς πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐαλλεριανόν,
 καὶ πλείσταις αἰτίαις διὰ τε μαστιγῶν καὶ
 ῥάβδων ἐξετασθεῖς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφα-
 λὴν. Ὡσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρήσιμος καὶ
 Νεόφυτος, εὐνούχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἀνθρώποι

τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτι-
 σθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπισκόπου, τῆς
 Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπι-
 σκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον
 πρὸς Οὐαλλεριανόν· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς
 ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίους ἀπέστειλεν αὐτοὺς
 Ἀπελλιστῶ τῷ Δουκί· καὶ ὁμολογήσαντες ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ τὸν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινόν, ἀναρ-
 τηθέντες ξέονται μέχρι τριῶν ὥρων δι' ὄλου τοῦ
 σώματος. Εἶτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς,
 εἰθ' οὕτω τοῖς κεφαλαῖς ἀποτέμνονται.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος,
 Ὡρ, καὶ Ὀροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Στιχ. Ξίφει τριῶν τμηθεῖσα, τριστάτας πλάτης
 Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ο μακαρίος Εἰρηναῖος Λευτῆς ὑπῆρχε τῆς
 Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσσε παρρησίᾳ τὸν
 Χριστόν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· διὰ συσχεθεῖς
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἀρχοντί·
 καὶ εὐθὺς μετὰ Ὡρ, καὶ Ὀροφίως ἐν πυρὶ
 ἀπορρίπτονται· παρ' αὐτὰ δὲ ἕτερου καταρρά-
 γέντος, ἐξῆλθον ἀδολαβεῖς. Εἰθ' οὕτω θηρίοις
 ἐκδόθησαν, καὶ ξυλῷ ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς
 ξέονται· καὶ ἐν πάντων τούτων ἀσινεῖς διαμεί-
 νοντες, ξίφει τῶς κεφαλῆς ἀποτέμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς.

Ἡμερῆ ζ. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου.

Επουρανίου δόξης κοινῶς γεγέννησαι, πά-
 ντα τὰ ἐν γῆ παραδιδραμῶν, καὶ ἐν ψυχῆς
 τῶν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότῃ, ἀγαπήσας ἐν-
 δοξε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Ιγνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύ-
 σαντος πᾶσι τὴν ἀθάνατον πίστιν, ὑπέ-
 μεινας ὀνειδισμούς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ
 θάνατον ἀδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν ἀπο-
 τμηθεῖς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ἑσθίονας σέβας σὺδαμῶς, ἀπένειμας
 σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς
 νεκρὸν ὄφθέντα, καὶ τοῦ πλάτου τὴν ἰσχύιν νε-
 κρώσαντα· ὅθεν ζῶντις ἀληθοῦς, ἐτυχες Μάρ-
 τυς Σοφῆ.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα ἄ-
 χραντε θεώσας τῶν βροτῶν· καὶ κοινῶ-
 νοῦς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακα-
 ρίζοντας, ἐν γυναικίῳ ἀληθῶς εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Ἁγίου Δουκίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.
Αελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλο-
 ποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι

ἡμᾶς, ἐνεγκόντι παθήματα ἐνδοξε, γεγηθῆς νῦν παρίστασαι, ἀγαζόμενος ταῖς θείαις φωτισίαις.

Απ' οὐρανοῦ σοι φανερώς, ἰδὼρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγὴ καὶ δυναμεῖς, τὴν ψυχὴν σου βοᾶν προτροπόμενον: Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ιστασο μέσον τῶν ἐγθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος ὡσπερ, οὐ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασιάνων αἰδίξιμ, ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνας.

Θεστοκίον.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακῶβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἰκίσας ἐν μέσῳ σου ἀχραντα, οὐδαμῶς παρεσάλευσε. παρθένιας σου τὰ κλειθρα εὐλογημένην.

Ὠδὴ γ'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελαι.

Εκ τῶν στυρόμενος, εἰς τόπον ἀθλητῶν, τὴν γῆν κατήγαγας, τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς καὶ κλίνας αὐγένα ἕξει τέρνοντι, σαρκίος διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε, βασιάνων τῆς σαρκός, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χεῖρων συνήφης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω μυριάσι.

Ισχύς καταθέβηται, ἀσάρκου δυσμενοῦς: σαρκίος ἀσθενεία γάρ, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντό τούτον δυνατούμενοι, τῇ παντοδυναμίᾳ, ἰσχύϊ τοῦ Θεοτότου.

Θεστοκίον.

Σκηνήσε καὶ τράπεζον, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ σταίμον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομαζόμεν, Παρθένη Μαρία, αἰεὶ εὐλογημένην.

Τοῦ Ἁγίου Λουῦπου. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασιάνων μακροίε, τῷ Θεῷ τὸν αὐγένα ὑπέκλινε, ἕξει κατακομύμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκασταίε, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐβελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐνδεδωκας ἄκακον, ἀμὸν Θεοῦ τὸν αἰρόντα, εἰκονίζων, τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, οὐκ ἐρίοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἡ σὸρὸς γεγένηται: πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, κατεπλούτησας Λουῦπτε πανεύφημε.

Θεστοκίον.

Εὐλογεῖ πάσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὸν ἀσχύ

ἐξάρχοντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξαμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Ὁ Εἰρήμος.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλόγος εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐθρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἡμεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ δ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιερωτάταις χορείαις, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίας Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἀγγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθείς, σφε Ἀγαθόμην, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι, στεσηφόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρώς.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ ζῆλος, ὡς σταθερὰ σου ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σου πεπαθήσας Μάρτυς: ὡς φωταγωγὴ σου ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης, Ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινῶν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυματῶν τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνόν, θαύρον ἀγαθίσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν ευφημούμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σφε.

Ηπαναγία σου μνήμη, καθαγιαζούσα κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, πακαϊδίμε Μάρτυς: ἐν ἡ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθω, ὡς τοῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτῆν.

Θεστοκίον.

Φλαμαρτημένα γυνῶν, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ρυπώσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσιπτῶσαι Δέσπονα, βοήθει μοι, καὶ διόρθωσιν δίδου, πρὶν με φθῆσαι, τοῦ θανάτου ἡ τομῆ.

Τοῦ Ἁγίου Λουῦπου.

Εἴα μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Ὡφθης ὡς πολὺφωτος ἀστήρ, τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοῖς καθευδοῦσαι, Μάρτυς ἐν σκότει ἀπαλείας: ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινῶν διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξίαγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον, τῶν παθιμάτων ἐξαιρούσα: ἦν ἐπισίως ἑορταζόμεν.

Ηἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις: σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα: τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρῶνεται: πιστοὶ δὲ

τιμωμένε σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου, Λούππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτός τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον βῆθρα ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταρῖσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθουτάς με.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν ἐσιωήσατο· σὺ δὲ Παρθένη
- Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνεθρας· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Αγαθολογίου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανὸς τελέσωμεν, ἢν συνήψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάρχου Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννου μὲν κατήσχυνεν, ἐναθλῶν στερόφυγος· τῷ δὲ Χριστῷ, γαίρων νῦν παρίσταται στεφρφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δίμων, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦγος β'. Οἶκος τοῦ Ἑραθά.

Τῇ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, πυλάγεται Παρθένη· αἶψά δὲ τῇ ἀνοδῷ, ἠγάσται τῇ ἐξῆν, νόμῳ θεονοῦσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθε Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, μνοῖς σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεοὶ, Ἀπόστολοι ἐδῶν· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδρομώμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεύσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ συνήθει, καὶ Ἀπολυταίς.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Εἶδησις.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθίδεται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτή, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἵνα τὰ Ἑσπερινὰ καὶ τὰ Ὁρθρὰ καὶ τῆ Λειτουργία, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀκούτου Ἀκολουθία προφύλαται χθις (*).

Ἐν δὲ τῷ ἡμέρᾳ ἐν Κυριακῇ ἡ παρῶσα ἡμέρα, συμπέλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασιμῶν, ἵνα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Ἡ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι.

Υπῆρχε Λούππος δούλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους, ἤλευθερος προσήθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εικάδι ἐν τριτάτῃ πέφυε Λούππον φασιγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Ἄμβεις μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου, Ἀουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμιῶν.

Οὗτος ὁ Ἁγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου· καὶ κρατηθεὶς, ἀπὸ τοῦ Σιρμίου ἤχθη εἰς Παννονίαν, καὶ παρέστη Πρόβω τῷ Ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ

(* Σημειώσιον ἵσταται, ὅτι ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐξακολουθεῖται καὶ ἐρεξε τὰ Μειζορτα τῆς Θεοτόκου, μίχρη τῆς κζ' τοῦ παρόντος μηνός· τῇ δὲ κη' τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τῶν παλαιῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου ἀνεύρεται ἐκείνην σχεδὸν τὸν Αὐγούστου εἰς δέξαν καὶ αὐτοῖς τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἀγιωτάτου Ὁρους Μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν πρὸς αὐτῆς, τὴν αὐτὴν εἶχον συνέθειαν, εἰς θηλοῦται ἐκεῖνος χειρογράφος τῆς Χαλκῆς, γηγραμμένον μὲν τῷ 1610 ἔτη, ὅπως δὲ τοῦ Αὐγούστου μηνός. Διότι εἰς τὴν κζ' αὐτοῦ, μετὰ τὴν δέξιαν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμπέλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μωδίου τοῦ Λιθίου, ἵπρῆσται ἡμῖς ταῦτα:

« Διὰ τὸ μῆλλον ἡμᾶς ἀποθίδονται ἅριον τὴν Ἑορτήν, ἡγῶν ἐν τῇ κη', αὐτῷ γὰρ παρασέβουιν ταῦτον ἐκ τῶν παλαιῶν Μονῶν τῆς Βασιλευσῆς τῶν παλαιῶν »

ηρώτων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν· διὸ καὶ κατακαλείεται φρουρᾷ· καὶ ἐξαχθεῖς, μαστιζέται· καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπόφασιν, ἕξει τὴν κεφαλὴν τμηθεῖς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται σάνικω, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδύνου.

Στίχ. Σ πνεῖδα λιπεῖν γῆν ἐκ ζήφους Εἰρηναῖος·
Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοῦς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διδάσχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίσκει Ἐπίσκοπος Λουγδύνων τῆς Γαλλίας· ὅς τις βιβλία πλείστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βεβαιῶν· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐρμηνείας τῶν βιβλίων Γραφῶν ἔλαβον. Οὗτος μετὰ Ηοθενῶν Ἐπίσκοπος τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοῦς οἰκίας δεξιόμενος, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ παραινέσεις ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδῶν ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγγεῶν, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκόντων, ἕξει τελειωθείς στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλιπικού, Μητροπάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλιπικός μένουσαν ἦσαν ἡμῶν.

Ἦρὸς τὴν τελευταίην οὐκ αἰδῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Πρεσβύτερος, καὶ Σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Ἰλαχρονῶν· δεῖ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. Ὅς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν ἑλίψεις, ἐμήνησε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γάρ, φησὶν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. Τῶν δὲ ἀπεσταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διανοηλόντων, καὶ ἐκβιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι, Χριστέ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ εὐδώς ὁ ναὸς καθιέρηθ.

οὐ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἀμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμελίαν, ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας.

καὶ τὴν ῥίνα καὶ τὴν γλώτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσάνῃ καθ' ὑπερορίαν σταλέντος· ἐξείθην δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδουσαμένου ἰσχύν, καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τὸν τε Πατριάρχον καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταφεύσας μὲν τῶν ὀρκων, οὐς πρότεινε, προτέλευτα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανοσέπτων Ἐσσηγιῶν, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἰσέλθειν, πάσης τῆς πόλεως φύων ἐμπλησθεῖσας, ἀνηπάχῃ ὑπὸ τῶν δουροφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλιπικός, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὴν τμηθεῖσαν γλώτταν, καὶ τὴν ῥίνα, καὶ συνομωσίας κατηγρησάσαντος, ὧν οὐδανὸς μετέγενε ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπος καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς.

Ἀπαχθεῖς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐν τινι Σεμελίῳ τοῦ γου ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιγρίεται ἐξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε. Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ χρίσματος, εἶτι ζῶν καὶ ἐμπνέων εὐρεθῆ, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατέβη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ ἐνικαῖα Πατρί τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διαρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐν Ὁρχῆν, ἕξει τελειοῦνται.

Στίχ. Η νεγκε τριπλῆ Μαρτύρων δεκάς ἕξιος,
Ε γούσα καὶ συναβλον ἀπλῆν ὀκτάδα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦγος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχὴ μακάριε, μαθητευθεῖς ἱερῶς, τῷ τοῦ Λόγου σέπτῳ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πάσαν μύσιν, ἱερωτάτην ἦδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὠράθης, φωτίζων χάριτι, πάσαν διάνοιαν, ταῖς Θεολογίαις

σου τοῖς Ἰσραῖλ· ὄθεν τὴν ἀγίαν σου, μνήμην
γεραίρωμεν.

Η λάνης καθέλιες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει
στερρός, καρτερίας πανόλβιος, καὶ δεσμοὶ
ὑπὲρνεγκας, καὶ αἰδιδιμον θάνατον· ἀθανασίας
ὄθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τά-
ξεις, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεο-
πρεπῶς, κολιπτα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Ε ν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένους ὦν, ἄρτον εὐά-
ξω ζωῆς, οὐρανὸν ἀοιδίμην· ἐμβληθεὶς
εἰς φλόγα θεῶν, ἀδιάφλεκτος ἔμεναι, πληγαῖς ὑ-
πέστης, θειῶς ξεόμενος· ὁμοίως θηρίων, εὐχαῖς
ἐπράυνας· εἶψαι τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἰ-
ματι πρὸς οὐρανόν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς δεῖω
ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δ εῦρο ψυχῇ μου στενοῦσα, καὶ τῶν δα-
κρῶν κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα,
τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρῶν σου ἀγνή,
τῆς φοβεραῖς με, ῥύσαι κολάσεως, καὶ κατασκή-
νωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ δίκαι-
οσύνη σου, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η λιος τέκνον ἡμαῦρτατα, καὶ ἡ σελήη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἡμάτιον, γνωφερῶς με-
τέβαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ἀγίνυται, τὸ τόκος
σου, διὰ καταπέτασμα· γάγῳ πῶς τέκνον, οὐ
διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα, παρειὰς
γλυκύτατα καταξάνω, ἀδίκως σε θνήσκοντα,
βλέπουσα Σῶτερ μου;

Απολυτικόν Ἦμος δ'.

Κ αὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενομένος, τὴν πράξιν
εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ
τῇ πίστει ἐνήλικτας μέχρις αἵματος, Ἰερομό-
νους Εὐτυχῇ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Σιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, εὐὴ ἡ Ἀ-
κροστιγίς:

Τὴν Εὐτυχῆς μελψομένην ἔνθεον χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦμος πλ. δ'. Ἀρματιλάτην Φαραῶ.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκητος, πᾶν
ἀποδεικνύμενος, καὶ δεῖκῆς αἰγλή, πᾶν

τοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμε-
ρον, ἔορτην ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀνά-
δειξον, Μάρτυς Εὐτυχῇ ἀξιάγαστε.

Η γαπημένω μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς
εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν
μιμνήσκου, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐ-
τοῦ Θεοῦ νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήμα-
τα, τοῦτο Εὐτυχῇ μιμνήσκου.

Ν ὦμω τῷ δεῖω εὐσεβῶς πεπαιθμένος, σάρκα
ἐνέκρωσας, ἀσκητικαῖς πόνοις, κόσμου
μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν αἰδιδίμην, διατιώμενος
Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρούμενος, καὶ θεο-
ειδῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ε ν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σω-
τηρίας μου, ἀμαρτιῶν ῥύπου, ὄλον με ἀ-
κόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέρογασαι, τῷ Υἱῷ
σου ἀρίστα, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα,
τοῦτο τὸ πανάγιον θέλημα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας καταρχάς.

Υ περαστράπτοντα φωτὶ, κηρύγματος τοῦ
πανσόφου, ὡς περ ἦλκας εὐραχόμενος Παῦ-
λος, συμπεπύρευσαι αὐτῷ, ἀσπὴρ καθάπερ μέ-
γανος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ ποιμαίνειν πα-
ρῆματι.

Τ ῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀ-
κρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνος φίλος, τοῦ
Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθῶς μεμιστάμενος, σοὶ
τοῦ Θεοῦ τὴν ποιμνὴν, μάκαρ ποιμαίνειν πα-
ρῆματι.

Υ περικαλλὴς καὶ φωταγωγῆς, καὶ πλήρης
Πνεύματος Θεοῦ, τῷ δικάζοντι ἀνόμιμος
παρέστις, διελέγγων τὴν αὐτοῦ, δυσσέδειαν
πανόλβιος, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν, ὁμολο-
γῶν ἐνανθρωπήσιν.

Θεοτοκίον.

Χ αῖρε ἡ μόνη τὴν χαρὴν, ἀνεμνηστέως τε-
κοῦσα· χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τοῦ Λό-
γου· χαῖρε θρόνος τοῦ Θεοῦ, Παρθένε ἀπειρό-
γαιμ· χαῖρε Ὀσίων δόξα· χαῖρε Μαρτύρων
στεφάνωμα.

Ὁ Ἦμος.

Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανούς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρῃ με Χριστῷ, τῶν ἐντο-
λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ὁ
γιος μόνος φιλόνηρωπε.

Καθίσμα, Ἦμος γ'. Θεῖας πίστεως.

Φ ἔγγος ἡσπραφας θεογνωσίας, σκότος ἐλυ-
σας πολυθείας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας
τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγάζων· χαρίσ-
ματα, τῶν προσείδων καθαιρέεις νοσήματα,

Μάρτυς ἔδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ τῷ Θεοτοκίῳ.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πά-
καγε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἄγ-
γελους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντος ἐμὲ γούν
γενόμενον, βέρυπωμαμένον σαρκὸς πλημμελήσαντι,
ἀποκίχασον, πρεθειῶν σου ἐνθέοις νόμασι,
παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροῦστοκίον.

Ἡ ἀμείαντος ἀμύνης τοῦ Λόγου, ἡ ἀκίχρατος
Παρθενομήτορ, ἐν Σταυρῷ δεσασμένη
κρεμαίμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῶσα ἐκραύγαζεν·
Οἰμοί! τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων βύσα-
σθία, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ἠθὴ 3. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οὗ μοι, ἀποθνήσκω πρὸς τὸν Κύριον, σὺ
ἡσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπα-
ρακτούμενος γαλεπῶς· οἶα δὲ εὐώδης, θυμιάμα
αἰνέησασθε, οσμῆς τοῦ παρστωτάτος ἀτεπλή-
ρωστος θεῖος, ἐνεργεῖα θεόρρον τοῦ Πνεύματος.

Υπὸ Θεοῦ, Μάρτυς θεόρρον φρουραίμενος,
ἐν φρουρᾷ τε, δέσιμος καθήμενος, ἄρτον
οὐράνιον ὄρατός, χαίρων ὑπεδέξω. Θεοῦ σε πα-
ραβαρύνοντας, τοῦ μόνου ἀλλοθέτου, Εὐτυχῆ
ἀθλοφόρος· οὐ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Σοὺ τὸ σέπτον, σέμα ἀνοήτως ἐν Πνεύματι,
πρὸ βημάτων, πίνσασθε ἰστάμενος, δικα-
στιῶν τὴν ἀληθινήν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐ-
πρόνωσας ἐμρανέστατα· εἰδῶλον δὲ τὴν πλά-
νην, ἐσθλήτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀβέων
φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς, ἄλλας ἀκείας τοῦ σώματος,
θεῖω πόθῳ, μάκαρ τυρπολούμενος, τὴν
ἐξοφθεύσαν φλόγα πυρός, χαίρων ὑπεισθῆ-
δης, ἀποταμίᾳ δικαιοσύνης· ἐφλέγηθς δὲ οὐδό-
λους· ἡ γὰρ θεῖα σε δρόσος, Εὐτυχῆ οὐρανῶθεν
ἐδρόσισε.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξί, μόνη Παρθένης διεμενικας, καὶ
πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς
γὰρ ἦν ὁ καινοταμῶν, φῶσις ὑπὲρ λόγον,
ἐκ σοῦ ἀόρητως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώ-
νων, καὶ ἐν γῆ εἰς τὰ τέλη, γεννηθείς τῶν αἰώ-
νων πανόμωμε.

Ἠθὴ 4. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Λόγον θεῖον πλαυθήσας, ἅπασι τοῖς χρι-
ζουσι μάκαρ μετέθικας· καὶ Χριστοῦ
τὴν τοίμην, ἱερεῦς δεδεγμένος ἐποικίανας, νο-

θεῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν,
Εὐτυχῆ ἀθλοφόρος πολυθάλς.

Ψυχολήτρη πλάνην, σθένει θεῖου Πνεύμα-
τος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλ-
θες, καὶ πληθύν τούτῳ Μάρτυς προσήγαγες,
σωζόμενον πίστει, σου ταῖς σεπταῖς θεηγορί-
αις, Εὐτυχῆ ἀθλητῶν ἐγαλλώπισμα.

Ος ὠρκαῖοι οἱ πόδες, σοῦ μακαριώτατος τρί-
βον ὀδεύσαντες, μαρτυρίου θεῖου, καὶ
ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλά-
τους μέγα, τῆς οὐρανόθεν βασιλείας, κατανή-
σαντες Μάρτυς αἰδέμε.

Θεοτοκίον.

Μητροπαρένε Κόρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον
Λόγον κινήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα,
καὶ δαμῶν τὸ τραῦμα θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν
καρδίαν, τραυματίσθεισάν ἀμαρτίας, δερα-
πίτας ἔθηκε ἀξίωσον.

Ἠθὴ 5. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εφέσει κατασχεθείς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώ-
σεως, ἐξ Ἑβραίων σαφῆ, δεσμώτης ἐξώρ-
μησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου, Σεβαστὴν
τοῖς ἄλλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Νοὸς ὑπάρχω Θεῶ, ὠρκαῖος καὶ καθαρώ-
τατος, ναοῦ εἰδῶλον αἰσχροῦς, κατέ-
στρεψας χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀ-
νιγέθης, Εὐτυχῆ Θεῶ παρίστασθαι.

Ενίσχυσε σε ὁδῶ, βαδίζοντα θεῖος Ἀγγε-
λος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον
τρανότατα, Εὐτυχῆ πανόθεις, ἰσαγγέλω ὄντι,
καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Νοὸς μου τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς φυγῆς τὰ
κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, Παρθένη
διόρθωσον, καὶ σώσον με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ'
ἐκείην, ἀφειδῶς ἐπιμεκινούτωνται. **Ὁ Εἰρήμος.**

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
νόγαγες θέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπαικούσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰω-
άννου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστό-
λου Παύλου.

Στίχη.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχιστος τρισμάκαρ,
Θεῖας τετετυγῶς Εὐτυχῆ κληρουχίας.
Εκείδι Εὐτυχῆ ἀμφοκαλύψε λίθος γε τετάρτη.
Ὁ ὕτος, χάριτος Θεοῦ πλησθείς, καὶ τῷ Ἁ-
γίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ φοιτήτας, καὶ

τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, καὶ καὶ τῶν
τῶν εἰδῶλων καταστρεφόμενος, δεσμὰ καὶ μά-
στιγας ὑπομένει, καὶ συγκρὸν χρόνον τῆ φυλακῆ
προσκακοπαθεῖ ἢ ἢ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχ-
ται. καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ θη-
ραῖαι εἰς βορᾶν δίδονται ὡς ἐνός ἀνθρώπινῃ
φωγῇ φθισχόμενος, πάντας ἐξέπληξε. Πάντων
δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα Σε-
βαστήν καταλαμβάνει, δεῖξαι Ἀγγελίου προπο-
ρευομένου καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. Ἐν ἡ πλήρης
ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Τατίωνος.

Στίχ. Ἐλξει μετρήσας πολλά πολλά γῆς πλέ-
θρα.

Ρᾶσι λαβῆς ἄμετρα πλέθρα Τατίων.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Μαντιναίου, τοῦ ὑπὸ Κλαυ-
δίου πόλιν τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας
τῆς Ὀνοραδίας. Συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβασθαι, παρέστη ἐν
Κλαυδίου πόλει Οὐρβανῶ τῷ Ἡγεμόνι. Ἐρωτη-
θεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας,
τίθεται ἐν φρουρᾷ, καὶ αὐθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ
τῆ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπέμεναν ἐν τῇ πίστει,
τυπτεται ἔυλοισ, καὶ ἔξεσται σιδήροις. Ἐἶτα αὐ-
τὸς φθίσας τὴν πύλιν τῆς πόλεως, καὶ σφρα-
γισάμενος, καὶ φωνῆς ἀνωθεν ἐπακούσας ευχο-
γελιζόμενης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ
Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λημνώ-
του.

Στίχ. Κονῶν τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,

Σημεῖον ἄθλου ῥίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὴν
ἀσκητικὴν ἀγωγήν ἐν τοῖς κατὰ τὸν
Ὀλυμπον ὄρεισι ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀ-
γῶνας ἐνδείξαντος ἐπὶ Ἀέοντος τοῦ Ἰσαύρου,
τὰς ἱερὰς Εἰκόνας κατακλιῶντος, καὶ τῶν Ἀ-
γίων τὰ λείψανα κατακαίοντος, πάροησιασά-
μενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διε-
λέγξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ
πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα (καὶ
γὰρ, ὡς φασὶν, ἐτῶν ἦν ἐννεηκόντα πέντε)
πολλὰ καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας
ιδέας, ἔσχατον δὲ τὴν ῥίνα τμηθεὶς, καὶ τὴν κε-
φαλὴν καταφλεγθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευ-
χόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν
ἡμᾶς.

Ἐπιθ. Θεοῦ συγκρατάσθαι.

Θεοῦ ἐπινεύσει, τὸ πῦρ ἐσθέθη τὸ εἰς ἀ-
πώλειαν, ἐξαφθέν σοι θεόφρον· ἐξ οὐρα-
νοῦ γὰρ βροντὴ ἤκουετο, καὶ χιονώδεις σταγό-
νες ἐπέπευον, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατα-
καλύπτουσα.

Εὐτότως ἐξόμενος, εὐδοκῆ μύρα Μάρτυς ἀ-
πέπεμψας· εἰς ὁμὴν παθημάτων, τοῦ
κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου καὶ
Κτίστου, πρὸς ὃν ἀνεκράυγας: Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οβίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία σοφῆ παν-
δαύμαστος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς
προσιούσιν ἢ τῶν λειψάνων σου, ἀγία θήκη, ἰά-
σεις πηγάζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν
πολλοὺς ἐξείραυσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πάροηθεν, ἀσπτό· Προφήται τοῦ
μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον θαῖος, παι-
κιοτρόπως πᾶσι ἐπράνωσαν, τῆ σὴν λογιᾶν
Παρθένε κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπιθ. Ἐπταπλασίως κωμινον.

Χείρας πετάσας ἔνδοξος, πρὸς Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπα-
λαίαν λέουσιν, ἀπτήκωντος ἑμίνης, ὡς ὁ Προ-
φήτης πρὶν Δακνῆ, Ἄγγελον αἰεὶ, περιφρου-
ραῖντά σε ἔχων, καὶ μελπῶν ἀνευδότως: Ἰερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνάμην κρι-
νόμενος; Δὴρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπι-
σίεις ἀπώλειαν, τραχῶς ἀποφθέγγεται, παν-
τοδυναμῶ νεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σω-
τήρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας: Ἰε-
ρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ρᾶμῃ Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέ-
γιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων
ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς
κῆθημασαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἁγίων
Μαρτύρων· μεθ' ὧν βοᾶς ἀπαύστως: Ἰερεῖς εὐ-
λογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Γνηλατῶν πανεύφημος, τοῦ Χριστοῦ τὰ πα-
θήματα, ἠθλήσας νομίμως, ὡς Χριστοῦ δια-
κονος, καὶ γλαῖναν ἐφοίξας, μαρτυρικῶς ἐξ
αἵματος· ἦν περ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ
ἄνω, βασιλικῶς μετέστης, ἐν χάρᾳ ἀναμειλῶν.
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένη δήγματι, τὴν ψυχὴν μου τοῦ ὄψεως, μόνη προφανῶς, ἢ τὴν ζωὴν κη· σασα, πανάμωμε ζώωσον, καὶ ενεργεῖν εὐ· δωσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρ· θένος, θελήματα βώωσαν: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβείνι ἐμμανῶς ἐξέ·
• κausε' δυνάμει δὲ κρείττονι, περισιδέντας
• τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ανεβόα: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ·
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ β'. Ἐξέστι ἐπὶ τούτῳ.

Γάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπὰς, καὶ νοσήμα· τα παύεις βαρύντατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμε· νος, καὶ καταπαλαίσεις τοὺς δυσμενεῖς, θεό· φρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνον.

Οραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθεῖς, πρὸς ὠ· ραίους νυμφῶνας ἐσηκίωσας, ἀπατημηθεῖς, εἶπει τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν ἢν Ἰησοῦς κατέ· στες, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ' φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσε· βῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πεινροῦ, Εὐτυχιῇ Ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτοῦ, τρόποιον ἐστῆσω νεανικῶς' καὶ νικητῆς πακά· ριστος, ἧν χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, τῷ θρωικῷ τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρόρσειά, λελαμπρυ· σμένος παριστάμενος.

Η μνήμη σου ἡ δεῖα καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἧλιον πᾶσαν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς, λάμ· ψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐ· κίστους, ταύτην ἐρατοζόντας Εὐτυχιῇ' ἐν ἧ σε ὀρασοῦμεν, ὡς ἔχων παρόρσειαν, τὴν σωτη· ρίαν ἡμῶν αἰτῆσαι.

Θεοτοκίον.

Φωνῆν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριὴλ: Χαῖ· ρε γῆ ἐκλεκτή. Χαῖρε τράπεζα, χρυσοει· δης. Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγῆ. Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἢ χαρμονῆ, Ἁγία Θεοτόκε, κραταίωμα τῶν πί· σται, εὐλοκρινῶς μακαριζόντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ξέστι ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφ·
• δη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ

• σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν' διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα·
• ξιαρχία μεγαλύνουσι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετες,
καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Ἀεφάνου, τοῦ
'Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου'
καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου
'Αποστόλου Τίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου
Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος β'. Ὡς γεναιὸν ἐν Μάρτυσι.

Τὸν πολυφύτων ἧλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυ· τον, οὐρανὸν τὸν ἐμφυχον διηγούμενον, δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα, τὸν φωστήρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέ· οντα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας, μακαρίζωμεν γησίως, Βαρθολο· μαιον τὸν ἐνδοξον.

Αἰ πορεῖαι σου ὠφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀ· πάστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερού· μεναι' ἀπορρῶφεις γὰρ σὺν λάρονκι, πρὸς Δύ· σιν ἐξέδραμες, ἐξ Ἐώας εὐκλειῶν, ἐπομένον Μαρτύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμέ· νων ἐπενεύσεις, τοῦ Δεσπότου τῶν ἀπάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιθάσσει, θαυμασίας ἠγίαςας, καὶ πρὸς νῆσον ἐφθασας τῆς Λιπαρείως, μύρα πηγαῶν αἰδίδιμε, καὶ παῖθ ἀνιάτα, θα· ραπεύων καὶ σωτήρ, τῶν ἐκείσε γενόμενος, καὶ προσφύγων, καὶ προστατῆς καὶ βύστης πρὸς τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτήρα, Βαρθολο· μαῖε Ἀπόστολε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου τρία.

Ἔδωκας σημειώσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεό· τητα, τὴν πολυθέον θαλάσσαν, ἐθνῶν διατάρχας, καὶ γαληνοτάτους, μάκρῳ πρὸς λιμένας, τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀλλείας σὺ ἐγκαθάρωμισας' ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντι· μισθίαν ἀπεληφας, δυσωπῶν τὸν κελάνθρω· πον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεῖαις ἀναλάμψεις, καταυρασεῖς τὴν δια· ούαν, ὡς σκῆτις συμπεπόμεναι, ἧλιον

φωτίζονται, τὰ ἔσκατισμένα, Παῦλον δεῖω τίτε
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπῆλλαξας· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἰε-
ράρχην θεολάπτου, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρε-
σβευτὴν ὡς δεσπότατον.

Κρίτης ἐξορωμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀεικόμε-
νος, ἀράραξίς ὡς δεμέλιος, ἐν ἧ ἑστερέω-
το, ὀρθοτάτη πίστει, πῆ οἰκοδομῆ, ἐπωκοδό-
μισε πιστοῦς, τῆς οὐρανοῦ δεῖας δυναμέως, ὁ
τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρὶδος πρωτόθρο-
νος, ὁ τοῦ Παύλου συνένδημος, τῶν πιστῶν ἡ
πρακίλησις.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυ-
χρόνιος νεκρός, καὶ τὴν τρίβου σου ἐν ὕ-
δασι πολλοῖς, Βαρβολομαῖε πανεύφημε, Ἀνα-
τολῆς ἐξορωμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶ-
σι, προνοία τοῦ σου διδασκαλοῦ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέλευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.
Εἰς τὸν Σίχλον, ψάλλοντες Στιχηρά τῆς Ὀκ-
τωήγου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκευοῦς, Παύλου Θεοκίρυ-
κος, φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μνηθεὶς τὰ
δεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν,
τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα
διεδραμες, Ἀπόστολε τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σοκωθέντα Θεόν· ὃν καθίστατες,
τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
ἀεισέδοστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἐκέλευε ὃν ἔτεκες,
οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίον μου ψυχὴν, καὶ
τῇ μερίδι τάξαι, τῶν ἐνλεκτῶν ἐν ὠρᾷ, τῆς δι-
κῆς ἀκρα ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε πρὸς ἐλεημονί-
αν Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοδοκίον. Σὲ τὴν μεστειύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη, Στιχολογίαν,
Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήγου, καὶ τῶν Ἁγίων
οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφότεροι.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρβολομαίου, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς:

Υἱοῖς γεραίρω τὸν καλόν μου προστάτην.

Ἠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοῖξέ τὸ στόμα μου.

Υπέριμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνεδει-
ξεν, ἐν ᾧ ἐδομήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν
αὐτοῦ, Βαρβολομαῖε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὅθεν
σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλους μυσταίνε σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ
δαιμόνια, σοφίαν εὐρόμενος, τὴν ἐνυπό-
στατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν,
σοφίας τὰ πέρατα, δεῖοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένη-
σαι, ταῖς δεῖαις προστάξεσι καταπειθό-
μενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἐφῶας, Ἀ-
πόστολε ἐφθασας, καταφωτίζων αὐτὴν.

Θεοδοκίον.

Οπλήρης κενένωται, ὁ προαιώνιος ἄργε-
ται, ἐκ Κόρης θεόποιδος ἀποτιττόμενος·
ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μᾶ ὑποστά-
σει δὲ, δεσποκάριστε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἔχων Ἀκροστι-
χίδα ταύτην:

Παύλου μαθητὴν τίτον ὑμῶ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χά-
ρις σε, τοῦ Πνεύματος κήρυκα, δεῖον Ἀ-
πόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐμπέ-
πει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, τίτε δοῦμιε.

Αὐγὴν δεῖας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξή-
στραψας, ὡς ἥλιος πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ
σκότει ψυχαῖς· ἄς ἐφώτισας, ἐξαιρῶν ἀμαρτίας,
δουλείας λυτρούμενος, πλήνης μακαρίας.

Υπάργων ἀνάπλευς, τῶν χαρισμάτων τοῦ
Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ
προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ δεῖον ὑποφή-
την, καὶ πίστεως κήρυκα, τίτε δεσπέσιε.

Θεοδοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύ-
ριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλήνης
θεόνυμφε· ὃν ἐκέλευε, καὶ πόαντοτε δυσώπει,
σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Ἠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ισχυρὰν παράκλησίν σε εὐρον, καὶ φῶς, καὶ
δειῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρβολομαῖε πάνσοφε,

οὐ πλὴν συνεχόμενοι, καὶ ἀβείβας ζώουσιν, φρε-
νελιθῶς περιεϊμένοι.

Στέμα γεγονώς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐν στόμα-
τος λύκου νοποῦ, λαούς ἐρῶσα ἐνόησε,
προσαγγιγῶν τῷ κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτί-
σματος. Βαρθολομαῖε αἰδίμε.

Γνώσις σου πυρὶν καταφλέξας, τῆς πλάνης
τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερσωμένως πίν-
σοφε, καρδίας κατενώσας, καὶ γεωργεῖν οὐ-
ράνια, νοήματα παρεσκεύασας.

Θεοτοκίον.

Εἰ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεός Λόγος, τεχθῆναι
εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομίτητο ἄχραντε,
μακίτην ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρετήν ἡγίασον,
Βαρθολομαῖον τὸν ἐνόησον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφία.

Οὐκ ἐν σοφία, μετανόησεν αὐτῇ τοὺς προσ-
έχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεί, τὴν ἀ-
γνωσίαν μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίδως, τῶν προσ-
τρεγόντων σοί.

Υλομανοῦσαν, ἀβείβας ἀκάνθους τὴν ἄρου-
ραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, ἀρετῆν
θεῖα ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, κατα-
βαλλόμενος.

Μίαν κρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις
θεότητα, ἀπεδίδως ἀγλύν, πολυθεῖας
μακάριε, θεῖον πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέ-
ρατα.

Θεοτοκίον.

Αγιώτεράν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς
κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ εἰς σοῦ, σαρκί τε-
χθεῖς σέ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δεσπότιαν,
πάντων γεραίρομεν.

Ὁ Ἱερός.

Οὐκ ἐν σοφία, καὶ ἐν δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχόμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
γιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Καίσιμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦγος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η καθόδος τῶν σῶν, παναγίῳ Δειψάνῳ,
ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαίδροτατης, παν-
εὐφμε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γε-
ραίροτες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σέ τὸν ἄδυ-
τον, Βαρθολομαῖε λιμπήτρα, Χριστὸν μεγα-
λύνοντες.

Δόξα τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦγος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ὡσπερ ἄστρον ἠλίω συμπορευθεῖς, παναοί-
διμε τίτε Παύλω σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτί-
σατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν

δέ νήτῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πα-
σιν, ἀδύτους κατέλιπες, θεῖος ὡς αἰτίνας, τοὺς
σοὺς πότους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι,
εὐσεβεῖς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν-
σοι: Ἡρέσθειε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρησάσθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυριμόρφη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε
Κόρη καθέδρα βασιλικῆ· κλίην πορφυρό-
στρωτῆ· χρυσοπόρφυρε δάλιμ'· γλαυῖς ἀλευρ-
γόμορ· τιμαλφῆτατον τέμενος· ἀστραπηφόρον
ἄμορ· λυγρία πολύφωτῆ· χαῖρε Θεοτόκε. ζω-
δευατέιγε πόλις, καὶ πύλη χρυσιλάτα, καὶ πα-
σταῖς ἀγαλαμόρφη, ἀμλαόχουτῆ τράπεζα, θεο-
κόσμητον σιληνωμα· χαῖρε ἐνόησε γύμνη ἠλιο-
σταλακτῆ· χαῖρε μόνη ψυχῆ μου διάσπασμα.

Ἦγος δ'. Τὴν ἀνεύχιστον.

Ρῆσις πέρας εἴληφε προφητικῆ· φῶς γὰρ
εἰς ἐθνῶν περιποίησιν, ὁ δεηγόρος, ἐπο-
ρεῖσθι Μαθητῆς, καταρωτίζων ἅπαντα, τοῖς τῆς
οἰκουμένης πληρώματα.

Αγίλη φωτιζόμενος θεαρχικῆ, θεῖον κατὰ
μέθεσιν δευτερον, φῶς καθωράθης, λει-
τουρηγίας προφανῶς, τῷ δὲ ἡμᾶς παγγίτην,
τώματος φανερεῖ Ἀπόστολε.

Εκα διαβάσειν ἀγιασθῆ, θαλάσσα λήθην ἐν
ἐλάρνακι, ταύτη ἐπέθεθι, ἐξ Ἰώνας πρὸς Δυ-
σμοῖς, τοῖς θαυμασταῖς κινήσεις σου, ὃ Βαρθο-
λομαῖε παίουμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ἀνερμηγνευτον ὑπερβολῆ, πλοῦτου
εὐσπλαγγίαις κηῖσασα, ἀνερμηγνευτός,
τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτῆα Πάνα-
γεν, θεῖαις δωρεαῖς καταπλοῦτισον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀνεκνώτων, ἀρούμενος πάνσοφε,
πεννομένος φρένας, πλοῦτου ἀληθείας
ἐνέπλησας, νενερωμένως καρδίας ἀνεζώσας,
ἀγνωσίας, διώκων ἀγλύν παναοίδιμε.

Η τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς
χαρίτος, σαγηνεύει τίτε, μέλλοντα προ-
δύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λό-
γου ἔθνη καμπόλλα, ἀνεγκύσειν, ἀπάτης βυ-
δοῦ πρὸς εὐσέθειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ ἀρνίον, θεῖῳ Παύλῳ ἐπό-
μενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους δευ-
γῶρε ἀπῆλασας· τὰ τῶν εἰδῶλων τεμένη κα-
τηδάφισας, καὶ καὶ οὖς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀ-
πετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυπτος, τοῦ φωτός ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στοίμος ἡ πάγκριτος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν πλαστοουργὸν μακαρίζεται.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κησάμενος, ὠραίους τῷ κηρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιὰς ἀλλοτριῶν, θεῖαις εἰσηγήσεται, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ο λόγος σου ἰαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφρα ἰὸν θανατηφόρον, Βαρβολομαῖε· γῆ δὲ κατέστραπται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς, ταῖς ἀνομοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογματίων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζῶν πηγαῶν ἀφθονον, κώτοις ἐπογοῦμενος θαλάσσης, Βαρβολομαῖε θεῖοις σὺν Μάρτυσιν, ἄπειρα πελάγη διεληθῶν, νήσῳ τῆς Λιπαρέως, προσωρμίσθης θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δεξάσῃ σε, Θεοῦ Μητέρα πάνανγον, χαίρει σοι κραυγῶν τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε· ἀκουσμα καὶ λαλημα φρικτόν, ξένον ἐνδικαίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Νεμομένην ἔστις, κακίας τὴν πληθὴν, τῶν ἐθνῶν μάκαρ τὰς ψυχὰς, τῷ νοστήμῳ ἀλατι, τῶν θεῶν λόγων σου, ἱατρὸς ὡς ἀριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τοῦ Παύλου νεύσεσιν, ὑπέικων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ καὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφς, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, θεοκήρυξ πανσεβάσιμς.

Ισουργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκδιδάσκων εἰς σοφός, θεηγόρε ἐπίσεας τοὺς ματαιόφρονας, τῶν εἰδωλῶν ἅπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγῆν ἀγεύοντι, τιμῆσωμεν νοῦ, καλλοπὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθεῖαι πράξῃσι καλλυόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Α'κτὶς ἡλίου τοῦ λάμπαντος, τῷ κόσμῳ διὰ σώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης πολυίδου.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοίωματι, ἐμφανιζόμενον, διὰ πολ-

λὴν ἀγαθότητα, Βαρβολομαῖε κήρυξ, ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Οδὸν τὴν θαλάσσαν ἐσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὕδατων πεποιήκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τοῦτοις τὰ ἔχνη ἐν Πνεύματι, ὡς ὁ Δαυὶδ προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ φωτός ἐχηρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέρας Προφῆταις ἀδόκονον, Παρθενομήτορ Κόρη, θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Οὐσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σέ ὡς ἀκτίνα ἐκπίπτει, φωτοβόλον μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσαν.

Ναιμάτων, ζωηφόρων ἀναπλεως γέγονας, ρεῖθρος ἐνθῆν δογματῶν, τοὺς χειμάρρους μάκαρ τῆς ἀγνοίας, κατακλύσεις, καταρθευῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον· ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμονίων λύθρου· καθαβαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευράς σου· ρευσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Βαρβολομαίου.

Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ωφης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγματῶν λάμπησι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρβολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἐπερον τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δευχεθεῖς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθεοῦ χάριτος, μυστολέκτα· τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι: Μὴ παύσῃ προσθεῖων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγελίας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχηρημάτισας φίλος οἰκείος καὶ κληρονόμος· ὁ δὲν πίστει προσπίπτων, σὲ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχῃ μοι ἄρεσιν, διώκων τὴν ἀγλυῶδη τῆς ψυχῆς μου σκοτούμαιναν

ἐδόξε. τοῦ ἐπαξίως ὑμῆσαι σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λεψίνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

Ἴνα τραγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν,

Βαρθολομαῖος εὐρέθη κευρωμένος.

Σὺν νέκῳ εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτην.

Ὁς Σαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. 87. 35.) εὐκταρὸν ἐστὶ κἀμοὶ νῦν ἀναβοᾶσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐκαίσιόν τι καὶ φρικτῶδες τερατούργημα. Ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερόν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτον δὲ καταβέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῇ τελει αὐτοῦ πιστοὶ εὐρέθentes, ἀπέθεντο ἐν Ἀθωνοῦ πολε. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη αἰωνίως τοῖς ἰαίσις βυστανόουσα ἢ προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπῆλλασσαντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαδόλου ὑπουργοί, ἐκίνησαν κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης καὶ σκεψόμενοι ποτε, ἀπερρήσαν ταύτην, συνέχουσαν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου. ἐν τῇ θαλάσῃ, σὺν ἑτέροις λάρναξιν Ἁγίων Μαρτύρων τέσσαρας. Ταῦτο δὲ ὅλον γέγονεν. Ἴνα καὶ ἡ τοσαύτη θαλάσσα, ἦν διπλῆσον, ἀγιασθῇ δι' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διέμερισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς Σαυμαστωῆ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γηραμένον.

Τοῦ γὰρ μεγάλου τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενά τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμῶν βᾶθη, τὸ Λιγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆτε καὶ μεγίστην ἐν εὐωμίσι καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέροις λάρναξιν καλλιόκους Μάρτυρας, Παππιανόν, Λουκιανόν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκίσιον, νῆσω τῇ οὕτω καλουμένῃ Λεπάρει, προσωμίσθη. Ὡς Σαυμασία τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν Σαυμασιῶν σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλίνικαι Μάρτυρες, οἶά τινα

Βασιλέα, ἐν ᾧ ἂν χρεπίτατο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενόστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία καταστικνωῶσαι εὐδόκησε πρόνοια Παππιανόν μὲν εἰς Ἄμικαν πόλιν Σικελίας, Λουκιανόν δὲ, ἐν Μεσσηνί, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκίσιον εἰς Ἀσκάλωσιν πόλιν, οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγῶσθι τῷ τῆν Ἐπισκοπὴν Λεπάρους εὐθύνοντι, ὁ θεὸς ἑαυτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος καὶ παρευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπύσσας, τὸ μέγα καὶ φρικτῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, δαίμονας πλησθεῖς, « Πόθεν σοι οὗτος, ὦ Λίπαρις, ἀπεφθέγγετο, ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης. Χόρευσον, σιρίρησον, ὑπέδειξαι γερσὶν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγγέλλας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος ». Ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἶπων, καὶ ἐγκωμιάσας τόν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν θείαν ἀποκαταστήκην λάρνακα καὶ ἐν τοπῷ ἐπιστήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θεῖος σπικὸς ἐμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες αὐτὴν πολλοί, ὑπήκουε δεσδαμάως, οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγῶσθων, ζεῦγος ἀγαθῶν δαμῶλεων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας κλωδίαις, τὴν παμμεγεθὴ ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει, εὐκόλως εἰλκυσε, ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρχε δέλιμα. Οὐάμα δὲ τὴν Σαυμασίαν συνειπέτο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμύνητων τῶν θείων τερατουργῶν ἄπιστον. Νησιδίον γάρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστί, Πυρρηνόον δὲ ἑλληνιστί ἐνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον νικτὸς καὶ ἡμέρας ἀναθράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρρήσιον ἔσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύθει τὴν Λεπάρην κατέθλαπτε, θεία δυνάμις ἐβύθεος ἀποσυρὲν, ἑπτὰ σταδίου μακρῶν ὄψετο, τοῦ παρασυρμού, ὡς περ ποταμίου ῥεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντος. Ὡς παραδόξων θαυμάτων! ὡς ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων! Ποῦ ταῦτα ἐν πίσθῃ τῇ ὑφ' ἡλίον διέγνωσται; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγηρε καὶ περικαλλῆ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολῦτιμον θαυμασίον, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσιμον κατέθετο Λεψίνον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξεπεῖν τὰ ἐκείσε ὁσημέρην γεγόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆσαι τὰς ἀνομιὰς ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρινῶν συλληφέντος, καὶ πάσης τῆς νήσου Λιπαρίου ἀκούητου διαμενίσσης, ὁ τῆς πόλεως Βενέδου ἄρχων, τὰ ἀποστολικὰ θαύματα ἀναμαθῶν, πίστει ζεοῦσα πρὸς τὸν Ἅγιον κινήθει, ἐκ τῆς Ἀμαλφρινῶν πόλεως, ἄνδρας τιμὰς νομιστάρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτους γραμμάτα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγελλόμενος, ἤξισεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολύτιμον ἐκείνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσει Δησαυρόν· ὃ καὶ ἐγένετο. Ὁ γὰρ ῥήθεις ἄρχων, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὄν, τὸν τε τοῦ τόπου Ἐπισκόπον, καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοῦ τε Κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκλητίαι, πρὸς ὑπαντήν ἐβλήθη τοῦ Ἀποστόλου· οὐ καὶ τὸ Ἅγιον Λειψάνον ἐν τῇ πόλει Βενέδου ἀγαθῶν, ἐν σεβασμῷ τόπῳ κατέθετο. Ἐνθα καὶ ἰσάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος, πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδεικνυτο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγάθου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἴτω παρήμων καὶ τίτω βραχυς τίτλος, τούτου τελευταῖν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λαίχες εἰκοθε τίτ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνως τοῦ Βασιλέως Κρήτης προσγενὴς ἦν, ὡς φησὶ Ζηνάσι ὁ Νομικός, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραφάμενος, οὐ μὲντοι ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀγῇ τοῦ βίου, πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι θαυμαζομένην παιδείαν, ἦδη εἰσοσάει γεγονόσ, ἀκούει φωνῆς ἀνωθι ἐνεχθείσης αὐτῷ: Τί τε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημησαι, καὶ τὴν ψυχὴν σου σώσασαι· οὐ γὰρ ὄνησει σε ἡ παιδεία αὐτή. Ἐτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκούσαι φωνῆς, (ἦδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλαμάτων διαφωρῆς δεδομένας πλάναις) ἐπισχῶν ἐπὶ χρόνον μακρόν, προσετάχθη δι' ὀράματος τῆν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγῶναι· καὶ λαθῶν τὴν τοῦ Ἡσαίου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπὴν: Ἐγκαίνιζεσθε πρὸς με νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον (Ἦσ. μέ. 16).

Ὁ οὖν Ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ Δείος τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ σατήριον γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ὡς ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐτέροις τόποις ἐποίηε, συμβολῶν τοὺς πρώτους τοὺς ἐν Κρήτῃ λαθῶν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκούσαι τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἀγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. Ὁ δὲ παραγενόμενος, καὶ θαυμάσιμος, καὶ προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διέμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τὸν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε δεκάτης. Εἶδε δὲ καὶ τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν Δεῖαν Ἀναλήψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ καθόδον, καὶ πιστεύσας, συνκρηβύθη τοῖς ἐκτικῶν εἰκοσι, καὶ τοῖς τρισχίλοις τοῖς πιστεύσασι τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου θαλάσσιας. Εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παράγινεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς Σελύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνα, καὶ Πάφον. Καθεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Ἡσπεδίας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀμισφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον κηρύττων. Ρουστίλου δὲ τοῦ ἐπ' ἀδελφῆ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτω, δευτέρου ἀνύστων χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχὴν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἐνθα Ἐκκλησίαν εδείξαντο. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν· καθεῖθεν συνελθὼν μετὰ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀκαιρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστραψεν εἰς Κρήτην, καθεῖσε ἐπισκόπος καταστήσας καὶ πρεσβύτερος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ, σύμπασι τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐνενηκόντα· ἦν γὰρ ἑτῶν εἰκοσι, ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐτέλεσεν ἕνα ἑαυτοῦ, καὶ διέτριψεν ἐτέρους δέκα, καὶ χειροτονήθει Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, δέησε κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ οὐκὼ· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἔτη ἕξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἔτη λδ'. ἐν δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημίων ἑτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιουταί.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας·
Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐν τῶν ἐνθάδε.
Σπάσας τελευτῆς Ἐπιφανίου μεθι.
Κεῖται τραπεῖς εἰς ὕπνον εὐθύς τῷ κάρφ.
Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιέσει
Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ἕμνον προσφέρει.

Ο Μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. Προεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπίου Πάπα Ῥώμης, ἀνεληθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁς, Ἀνήμον τὸν αἰρετικόν, τὸν ἐν Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν μετατεθέντα καθηρηκῶς, τὸν μακάριον νεγυροτόνησε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν αὐτοῦ ἰθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τούτου πάμμιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συνεοραζόμενοι δὲ καὶ οἱ προρρήθῆντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδη ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ παναοιδίμῃ, τὴν ἀνδρωπότητα, νοστήμω ἅλει, ἰάσω τῶν λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ουρανός ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, μακάρε Ἀπόστολος, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Υφαντὸν τῆς Δείας χάριτος ἱμάτιον, μακάρε ἐνεδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακίᾳ τοῦ ὄψεως, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τείχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογενῆτορ ἀγνή, οἱ δούλοι σου πάντοτε, πίστει βουόμενοι· Χαῖρε γέφυρα, ἢ πρὸς Θεόν μετάγουσα. τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακραζόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἀψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεόν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι. Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ὤς ἀληθείας ὑπουργός, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητῆς, διωγμούς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων ἐδόξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ παμβασιλέως παρέστις, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων ἀνήμευτε, ἐκτενωῶς ἰκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ὤδη η. Παῖδας εὐαγείας.

Ρεῖθίρος προσκλυζόμενος ἐνθέως, Ἐδὲμ ποταμός ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἀρῶν τὴν ὑψηλὸν, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κράζων· Τὸν Σωτήρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤλογος ὡς θεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μῆσαις σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκον σύστημα, εὐσμενές ἐνόθε, καὶ σώζον τοὺς πιστῶς μελωδούντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στάλαζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἀξιοθαύμαστε, θάλασσα διέσχισας, τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς δεῖκαῖς δυνάμεισι προπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, καὶ τίτεις καὶ μένεις ἀειπαρθένας. Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἀνθρωπῶν γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ᾧ πάντες κράζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτὸς ἱερός.

Ρᾶνισιν αἱμάτων σου ἐσθέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον· νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεόν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θραύσαντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημούμεν.

Ὤλος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ δεῖκας ἡγλαϊσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετραίνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ρυσάμενον, τοὺς πίστευι ἀληθεῖ εὐλογούντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτός καθαρίσατον δοχείον, ἐγένου κατα-
φωτίσας τὴν ὑψηλίον, Δείσις ἀμαρύμα-
σι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαρύσας ἕστασιν,
παρανομούντων ἐθρῶν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρομαίᾳ ἡ πάλαι στρεφόμενη, τὰ νῦτα
Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, λόγον ὅτι ἔτεκες,
σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι
κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τά-
ξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόμος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργοῦμενος, τὴν οἰκουμέ-
νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν: Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ 2. Ἄπας γηγενής.

Αγεῖ ἐορτήν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν
Ἀποστόλων χορὸς, Μάρτυρες ἀγαλλον-
ται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα·
οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν,
καὶ βωῶμεν: Πάσης ἡμᾶς εὐφροσύνης, Μαθητῶ
τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον ἐνδοξε τέλος δε-
ξαίμενος, συμμορφος γεγένησαι, τῶν πα-
θμάτων τοῦ Διδασκαλοῦ σου, καὶ κοινωνός
λαμπρότητος, καὶ Δείσις δόξης αἰεὶ, σὺν Ἀγγέ-
λοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτός
ἀειζούμενος.

Η πλησιφαῖς, καὶ εὐσπμος μνήμη σου, ἡμῖν
ἐπέλαμψεν, ἅπαντας φωτίζουσα, Χρι-
στοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ἡ πα-
ρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναν-
τίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς
ἐκλυτρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα,
Θεοκλήτορ ἀγνή· στήσον τῶν παθῶν
ἡμῶν, τὴν καταγιῶδα παῦσον τὸν κλυθῶνα,
καὶ λογισμοῖς οὐκ ὄρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, ταῖς
καρδίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία
ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ο ἄν σου τὴν πρὸς τὸν Ἀντρωτὴν ἀγάμνο-
νος, καὶ ἀγάπην τὰ πεποιθήσιν, ἔλκει
συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερόν Κύριον
ἄγγελιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὄθεν
σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν δαιμόνα, ἀ-
πελαύνεις Δεία χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας
πολιούχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνδοξος,
φωστήρ ὁ διακνήσις καὶ οὐράνιος, Τίτε Δεόφρον
ἀξιάγαστε.

Ὁς ἥλιος ἐλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, φου-
τωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαίδρῶς
ῥοαίμεν, τὸ νῆρι τῶν πιστῶν ἐκδιώκουσα·
ἢ πιστεῖ τοὺς τελοῦντας διάσωζε, Τίτε παμ-
μάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σειροὶς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνή διακλύσον,
μεσιτεῖά σου πανάμωμῃ· λύσον τὸ σκότος
τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κα-
τεύνασον· τοὺς μαιτην πολεμοῦντάς με σύντρι-
ψον· σώσον με ὡσὺν αἰετὶ θάρσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκλίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
Θεοτόκε, τῷ τῆς κωροφίας βλασηματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὄθεν σε πάν-
τες μεγαλοῦμεν.

Ἐξαστολαριον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ταῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν,

Τὴν ἱεράν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λει-
ψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζον-
τες πόθῳ, ἀνευφημούμεν σε πίστει· ἐξ Ἐφῶς
γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπαρίας, παρα-
δόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πο-
ρείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπεράν, ἐφώτισας Ἀπό-
στολε, τοῦ Χριστοῦ Δεοκλήρῃ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὁμοιον.

Μύστα τῆς Δείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε
Τίτε, σὺν Παυλῷ τῷ Δεόφρονι, πρέσ-
βευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ
ἡμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναχίαν μνήμην σου,
καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πται-
σμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ
λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας. *Θεοτοκίον.*

Σὺν ἀσωμάτως ταῖξαι, σὺν Μάρτυρων χο-
ρείαις, σὺν Ἀποστόλων ταγμασίαι, σὺν
Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεοκλήτορ,
ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας,
τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα
Ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανῶν ἡμῶν,
ἅπαν βρότειον γένος.

*Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰστώμεν Στίχους 8· καὶ ψά-
λλομεν Ἁγίῳ πρῶτῳ τεσσάρων.*

Ἦγος 8. Ἐδωκας σημειώσιν.

Θεῶν επαφῆς σε, ὡς ποταμὸν παμμακά-
ριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα

ἐπραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρεΐθροις ἐνθῶν διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλιζόντα, τῆς πλάνης τῆς ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθόμενους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ηλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰσθητῶν, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγκλιμῆς οἱ πιστοῖ, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτίσθαι, ἐπιτελοῦμεν γειραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμασία, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγέννησαι, ἐξ Ἑφῶς ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφῃ, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄυτε φωσφορε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακαρίστε ἐν γῆ, ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θεοὺς ἀναλαμβάνει, καταυγασθεὶς τὴν διανοίαν, ὡς ακτίς συμπετόρευσαι, ἠλίω φωτίζοντα, τὰ ἐσκοτισμένα, Παῦλω θεῶ Τίτε καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπῆλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεοληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θεορῶτα.

Δέκα Ἦγος πλ. α.

Ησφοδία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδὸς Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανευφημοὶ Ἀπόστολοι οἱ τὸν βᾶτριν τὸν πέπειρεν καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐβλήθητε, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην. Βαρθολομαῖε θεοληπτε, καὶ Τίτε καύχημα τῆς Κρήτης, ἐπτενωῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Δευτερογίαν.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτε ἱεροσκοπῆ Δεκάτη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐσε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύρια ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιγίου γ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦγος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ὑπέριμον ἀθλήσιν, τὰ γενναῖα παλαίσματα, τῶν Μαρτύρων ἔδοξε θεασάμενος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείω φρονήματι, ἀφειδίστας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην τῶν ἐνθεον· ὅθεν ἦνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ταπεινώσας, τὴν ὀφρὴν τοῦ ἀντιπάλου, Ἀδριανέ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρκατῆς συγλειόμενος, τοῖς βουεῦροις τυπτόμενος, τοῖς κλισοῖς αἰσθητῶν βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος, σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν, οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπαλεῖφουσαν, τὴν ὁμόζυγον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην, Ἀδριανέ γενναῖοτάτε.

Τὸν Ἀδαμὴ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισται συμβουλία ὄψεως· Ναταλία δέ, Ἀδριανόν πρὸς Παραδείσον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς προσλαλιαῖς, νομβετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπίπωνα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδόσεις προξενούντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Δέκα Ἦγος α'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ζήλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἰλικυς γυναῖκα θεοφιλή, πρὸς παραινέσιν φαιδράν. Ἀδριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ρημάτων ὑπαχθεὶς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐντετέλειεν. Ὡς γυναικὸς θεοφιλοῦς! οὐχ ὡς γὰρ Εὐσά τῷ Ἀδαμῷ ἤνεγκε φθοράν, ἀλλὰ ζῶν ἀληκτον τῷ συζύγῳ προξένησε. Ταῦτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες, βοήσωμεν Χριστοῦ· Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εκ τῆς ἀγίας εἰκόνας τῆς σῆς πανάχραντε, τοῖς ἰσῆσι ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως, τοῖς πιστέ προσιοῦσιν· ὅθεν καί μοι, τὰς ἀσθενείας ἐπισκεψαί, καὶ τὴν φυγῆν μου ἐλέησον ἀγαθῇ, καὶ τὸ σῶμα μου θεράπευσου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σέ τὸν ἀμῆνον καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ εὐλοῦ Σωτήρ, ἢ σέ ὀγνώς τεκοῦσα, ὡς ἑώρα

Θεῖμου. Ἐρηνοῦσα ἀνεβόα: Τέκνον ἐμόν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὄρωσε τοῦ σταυροῦ, ὡς καιοῦργον ἀναρτώμενον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσομοίω.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν εἰς αἵματος τοῦ σου, Μάρτυς κατεφοίνεσας, στολὴν μετ' ἧς τῷ Δεσπότη σου, ὡς ἡ ὑπόσχουσι, νῦν συμβασιλεύεις, ἄβλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ δειαῖς καλλογαῖς σεμνυόμενος. Χριστὸν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θωμασάτος ὁ Θεός.

Αδριανὲ Μάρτυς ταῖς ὁδοῦς, τῶν παθῶν ἐξέλκινσας, τῷ σωτηριῷ ἀγόμενος, δρόμον πανεύφημ' καὶ πρὸς τὰς ἀθάνατους, μονὰς κατεσκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι μετ' ὧν ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ωσαύμα κανὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ παραδοξόν! πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος, τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ζῆφον κατατέμνοντα; τίς εἶδ' ἐν τοιοῦτον; τίς ἤκουσεν; ὃν περ ἐκέκτητο, ὀφθαλμὸν βίου πρὸς θάνατον, ἐπετόθει, προδόντα σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ω ζεῦχος ἀμωμον, καὶ εκλεκτὸν τῷ Κυρίῳ! ὦ σύζυγι ἀρίστη καὶ πεφλημένη Χριστῷ! ὦ σύζυγι ἀρίστη καὶ μακαρία Θεῷ! Τὴς οὐν ἐκπλαγῆ ἐν ταύτῃ ἀκουσισθεῖς, ταῖς τοῦτον ὑπὲρ ἀνθρώπων πράξεις; πῶς τὸ θῆλυ ἠδριόσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυρόνου, καὶ τὸν ταύτης σῦνευον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπερδοῦναι τοῖς θειοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐλίσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὡς Δεσπλίκων ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς! ὦ παραίνεσων δαίων, τοῦς οὐρανοῦς διασχοῦσων, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Ἀδριανὸν τὸν ἐνδοξον γνώριμον καταστήσασάν! Ἀλλ' ὦ ξυνοῦρις ἀγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἐκετεύσατε, τῶν ἐκ πάδου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυθθῆναι καὶ πάσης ἄλψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κηρύσσασα, ἀνεβόα: Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον γέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμώμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Αναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ' καταλιπὼν τὴν πατρῶαν ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἔχου ἐπόμεινος, κατεπλουτίσθης ἐνθόοις χαρίσμασιν. Ἀδριανὲ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδή α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν κτεῖρω.

Εν τῇ κτετῆ με τοῦ βίου ὑπὸ δεινῷ, συσθέντα πράξαι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐσέγειρον, ευχαῖς τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Απὸ χιλιῶν σταζόντων τὸν γλυκασμόν, τῆς ἐνθού γνώσεως, γλυκανθεῖς Ἀδριανέ, τὸν ἰδὸν ἐξήμεσας τῆς πρὶν ἀγνωσίας, ἀληθῶς θεομακάριστε.

Ανατολὴς λαμπροτέραν ἠλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωλεῖς ἀμύζυγον τὸν σὸν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠβηλεσεν, εἰς ἀσπὸρον σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκουμένου Ἀγνή, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς εἰδείχθης Δέσποινα.

ᾠδή γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Δεσπὸς φυγῆν ἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πάθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ, ἀλλοφύρων, χαίρων ἐκοινώησας.

Μογλῶ τὰ σκέλη σιδηρῶ, συνθλαττόμενοι πάντες, ἄλλοφθοροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὀστά, ὑπομονῆς τῷ μογλῶ, καὶ ἀνδρείας, ὀντως συνετρίφατε.

Πυρὶ ἀγάπης δεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγόμενῃ, τοῦ σύζυγου ἐξήψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκός, Ναταλία, τέλεον μυσήσατα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ δεῖου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, υπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφωῶς, συνάλαβες ἐν γαστρὶ· καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπαράθετος.

'Ο Ειρμός.

Οὗ ἐστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσμα. Ύμνος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθείς, προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ δράσας τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάρκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἐνόησε· ὅθεν Ναταλία, ἐναλλοῦντα ὄρωσα, ἐπλήθεισε λόγους σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τοῦτο βρωμένοι: Πρέσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασι δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα καὶ γὰρ Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς φυγῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέμα, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὡν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί πόνισα, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα αἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενεῖ, καὶ προστατῆς θεμάτων σου· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἀχράντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμὸν καὶ παμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμὸς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίως ὑφόμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύαζεν: Ὁ μὲν Κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λυτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπαμένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἀδυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγισθῆτι καὶ δώρησαι αὐτῶν πταισμάτων ἄφρασι τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνιμνοῖσί σου πίστει, τὰ δεῖα παθήματα.

Ἐδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἰσχύν τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον δράσας τῶν δικωτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανῶθεν ἐκομίσαντο.

Οἱκτεῖς αἵμασι, στολὴν ἐξύφανας, σεαυτῷ ἀφθαρσίας ἀποβαλῶν, τῆς φθορᾶς τὸ ἐνδύμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανέ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Γωρῆσι πάντοθεν, περιβρέμενον, τῶν Ἁγίων τὸ αἶμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεται,

τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίους ῥήμασιν, Ἀδαίμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς ποῖς δὲ Ἀδριανός, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παραδείσων χαρᾶ, Ναταλία εἰσαικίζεται.

Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγντα, καὶ ἀκαταληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπούς, πέφυκε κινήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, δευπάρθενε μυστήρια.

Ἐδὴ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ.

Δεκάς διπλῆ ἢ τῶν ἀθλητῶν, σὺν ἀπλῆ τριαδὶ τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δεστὴν ἀσεβείας ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχυρὴ τῆς Τριᾶδος οἱ γενναϊότατοι.

Ηλιος ὡσπερ μέσον ἑστῶς, ἀστρων φαεινῶν Ἀδριανέ, τῶν σὺν συνάθλων ἀπήστραψας, φέγγος εὐσεβείας τῆς ἀσεβείας ἀγλύν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρῶτος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἴαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγέννηται, ἀπαγομενῶν τῇ τῶν κρειττόνων στοργῇ, θεοφρον Ναταλία, Μαρτύρων σύσκηνη.

Θεοτοκίον.

Τοῦς Θεοτόκον σέ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὑμολογοῦντας διάσωσον· σέ γὰρ προστασίαν ἀνακαταμάχτην, κεντήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννητρίαν.

Ἐδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Χριστοῦ κυβερνωμένον, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διηλθετε καὶ ὄρωμ τῷ γαλιηῷ, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου προσαρμίσθητε.

Ως ἀνθὴ μωρίζουσι, τῶν ἀγῶνων σου σοφέ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα· καὶ γὰρ Θεοῦ εἰδείχθησ' Ἀδριανέ, εὐώδες θυμιάμα, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἢ ἀγία σου ψυχῇ, ὠραϊσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμύχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διημαρτες.

Θεοτοκίον.

Ηπάνκαγος Δέσποινα, ἢ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἀστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλιήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑφουμένῃ καθορῶν, τῶν περασμῶν τῷ κλυδωνί, τῷ

ἡ εὐδία λημέν σου προσδραμών, βοῶ σοι: Ἀνά-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελες.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπὶ φωνῆς σήμερον.

Γυνακὸς θεόφρονος, τοὺς θεοὺς λόγου, ἐν
καρδίᾳ δεόμενος, Ἀδριανὸς Μάρτυς Χρι-
στοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσεδράμας, σὺν τῇ
συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Καίρῳ ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαριζόμενος
ἡμέρα Ἀδριανοῦ τοῦ θεοῦ· ἐνθέως εὐ-
φρανόμενος, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν: Μάρτυς
τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν αἰῶνα τὸν καλὸν σαφῶς
ἀγνωσιάζμενος, καὶ στέφος οὐρανὸν δεξάμενος
τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπιχειρίας τοῦ αλ-
λοτριοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας· ἱασίντε ψυχῶν καὶ
τῶν σωματίων ἐξαπέσειλον ἡμῖν καὶ τὴν κληίδα
πάντα τοῦ νοῦ ἐγκάλαρον οὐρανὸθεν, σὺν τῇ
συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς
συνουδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας

Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φοδοδράμι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύμμενος, ἐν δὲ τῷ πολῷ

Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμηθῆν χεῖρας πόδας εἰκοσὶ ἐτη.

Ο Μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ
γαμετή, ὑπῆρχον ἐκ πόλεως Νικομηδείας.

Ἐν τῇ δευτέρῳ οὖν περῶν τοῦ Μαξιμιανῶ, **συνελήφθησαν**

ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν

εἰκοσιτρεῖς· οἱ ἐν ταῖς σπηλαίοις ἐκρύπτοντο,

καὶ πλείστοις αἰκιμοῖς ὑπέβληθησαν. Τούτους

ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός:

Ἄντι τίνας ὑφίστασθε τοῖς ἀνυποσίτους ταύ-
τας καὶ δεύσις τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκρι-
θέντων: Ἰνα κερδήσωμεν τὰ παρά τοῦ Θεοῦ

ἠτοκισμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχου-
σιν, ἢ οὔτε ἀκοῆ ἀκούσαι, οὔτε λόγος δύναται

παραστήσαι· εὐθύς ὁ μακίμος Ἀδριανὸς ὑπὸ

τῆς θείας χάριτος κατακυβεί, τοῖς ταχυγρά-
φοις εἶπε, συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ

τῶν Χριστιανῶν ἡδέως γάρ, εἶπεν, συναποθα-
νοῦμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ τὸν

σιδήροις αὐτὸν σφραλισσάμενον, ὡς ἔγνω ταῦτα

ἡ Ναταλία, δι' ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰη-
θεῖσα, καὶ γενομένη περιπατῆς, φαιδρῶν

περιβαλομένη στολήν, ἐπὶ τὸ δεσμοκτήριον

ἔπευσε. Εἰσελθοῦσα δὲ, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ

Ἀδριανοῦ μαθεῖσα καθείρξεως, τὰ περιγεύμενα

κλαιῖα τῶ Ἁγίῳ ἡδέως κατησπαζέτο· ἐμακίρι-
ζέτε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον

πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μένει παρή-
νει, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἁγίους παρεκαλεῖ ὑπὲρ

αὐτοῦ εὐχάσαι.

Ἄλλὰ τότε μὲν, παρακίσει τοῦ Μάρτυρος

Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρε-
ψεν οἶκον. Μετ' ὀλίγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῆ μετ'

ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπίζομένης, συντα-
ξίμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἁγίοις, καὶ μισθὸν δούς

τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μνήσει τῇ Νατα-
λίᾳ, ὡς ἐπιστῆ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ λο-
γισαμένη, δεισάνα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπο-
μόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφε-
δῆσαι τὴν θυρὰν ἀπέλειπε κατ' αὐτοῦ, τὴν

τοῦ Χριστοῦ ἄρνησιν οὐκ ἐδέχουσα, καὶ φυλάσ-
γον καὶ δεῖλον ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς

ἀναμνησκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς

αὐτὸν ἀθετοῦσιν ἠπειλήσει· καὶ ἑαυτὴν ἀθλίαν

ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀλη γαμετῆν

Μάρτυρος κληθῆναι παρεμεινεν αὐτῇ· ἀλλὰ τὴν

ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα, ἀθρόον ἐπαναστά-
σά ποθεν διεδέξατο δύσκληια. Ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἤ-
κεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τὴν θυρὰν αὐτῶ ἀ-
νεπέτασε, καὶ προσφῦσα, περιχαρῶς κατησ-
παζέτο· καὶ εὐθύς, ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύ-
ραννον μετ' αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν.

Εἰσῆλθῆν οὖν πρὸς τὸν Βασιλεῖα ὁ Ἁγιος· καὶ

τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται

ξύλοις πρηγῆς κίεμενος. Ἀνακρατῆς δὲ ὑπτιος,

τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρῶς αἰκίζεται, ὡς ὀρ-
θῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπογαστρία αὐτοῦ. Ἦν δὲ,

ὅτε ταῦτα ἐπαγγεν, ἐτῶν εἰκοσιοτῶ. Εἶτα

σὺν τοῖς λοιποῖς Ἁγίοις ἀκρωτηριάζεται, αὐτὸς

πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς,

καθ' ἐν ἕκαστον τῆς Ναταλίας προσλαμβανο-
μένης, καὶ ἐπὶ τῷ αἰκίμῳ τιθείσας, καὶ τὸν

μὲν δῆμιον δεσμένους ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀ-
δριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στεργῶς, καὶ μὴ προδοῦ-
ναι δεῖλαι τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἁγίων, τῶν σωματίων

αὐτῶν μελλόντων δια πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ

Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγχολ-
πασαμένη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχομένη

δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποσταζόντα αἵματα, ἤλειπεν

ἑαυτὴν. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ἕτεροῦ ῥαχδαίου κα-
τασθεσθέντος, Εὐσείδιος τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν

Ἀγίων ἀνελόμενος λειψάνα, καὶ ἐν ἀνατίῳ

θήμενος, κομίσας ἐν Ἀγυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθετο, ἐνθα καὶ ἡ Ναταλία ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ συναβλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀδριανῷ εἶψαι τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκαστριῶν ἄγρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀττικοῦ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,

Σίφους δρακόντες σταδίου κουροδρόμους.

Ψυφθεῖς ὑσώπω δακρύων Ἰβιστίων,

Εὐθύμως εἰς ἀδίκων χωρεῖ χωρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη ἑτέρου Μαρτύρου Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τιμῆντα κομῆσαι στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικανίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μετ' ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτου Ἐπισκόπου χρηματίσαστος Βυζαντίου. Ὁ μακάριος τοῖνυν Ἀδριανός, ἐπιπόθην ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἔδωκεν ἐν Νικαυῆδει, ὠνεῖσθε Λικανῶ, ὡς μοῖτην τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατεύματι λυμανομένῳ, προφαίει τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὅταν διαφόρως τιμωρηθεῖς, εἶψαι τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ τοῦτου ἀδελφὸς Δομέτιος ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀγυροπόλει κατέθετο, ἐνθα καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Σταύρου τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβνηρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζῆλω τὰ βασίλεια παμβασιλέως

Ῥώσεν υἱὸς γίνου βασιλέως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Τιβόνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶγεν, οἶμαι, σάρκα Τιβόνης ὄλιος

Καὶν εἶχε, τῆσος, οὐκ εἶχ' βρώσιν τσίφω.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ. Ἀροσβολον μὲν τὴν κείμενον.

Ακαβαίρεται ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἁγῆς Μάρτυρες, εδαφίσαντες, ἐλεπόλει πάσας τοῦ ἔθρου, μαχλῶ τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν· διό τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην αἰ.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμφυτος, παρὰ Θεοῦ δεδωρῆται, ἀνελεύσασα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς πολῦτιμον θαυαύρισμα τοῦ Μαρτύρου, τὴν χεῖρα θαυαύρισασα, οὐ προδωκας, σωρροσύνης σου τὸν θαυαυρὸν, σπλήσαι τοῖς σπεύδουσαι σιμνῇ, κυβερνηκῆν τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κείμενος οὐκ ἐφλέξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ δεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὠκισεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐφότισε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὀλοκαυτούμενοι, ἀσθεῖαις τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσθῆσατε, ἀλματι ὑμῶν, ἀθλοφόροι κούρωζόντες: Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν ἀθλοφόρων σου, ποταμοὶ ἰαμάτων κόσμῳ γεγόνασι, θαλάσσαν δεινῶν, παθημάτων Ἑβραίωντες· οὓς ἀντιφροῦντες, Χριστὲ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυμνακὸς θαυμασίας τίς οὐ θαυμάσει, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν. ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συναλαβες, καὶ τεκούσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη δεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσιῶν ὕδατι ἐφλέξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βουλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις χειρῶν ἐπίτασις, εἶφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκηρος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χαρίσαι ὑμᾶς, ἐνδοξα ἀθλοφόροι, ὄλιος οὐκ ἴσχυον ὄθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ αἰεὶ εὐφρανέσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχτος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον, κεκλεισμένον Παραδείσος ἀστυλος, φαλαγγὲ τροπαιοφόρος, δῆμος δεδουλευτος, στύλοι Ἐκκλησίας, ἀράγαίς Μάρτυρες ὤρθητε.

Ασμπός Διόφωτος ἄστρα φαίνονται, λύγρος ἡμῖν τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης ἀγίασματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθῶν, χαρισμάτων πληροῦμενος, καὶ κρατὴρ ἀλλήσεως, προχείων κρουνοῦς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὤφθητε, ζαίλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρεύμενα.

Χροαὶς Μαρτύρων Χριστοῦ πανεύφημε, παρεστηκώς τῷ θρόνῳ, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, τοὺς τελούντας σὴν μνήμην περισώζε, πιστεῖ καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῶν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἰερασίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεκροὶς ἀνίστασαι νῦν δεδωρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρήτου κινήσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε· ζῶῃ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμειδῆς σαφὺς διέλυσε.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἄγγελων, ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροταῖς, Λόγος· σεσαρακιωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρακίαις, στρατιαῖς σὲ μὴγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρων. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Αδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήτητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε συνελάμπει, Μαρτύρων ὄμιλος ἄγιος, φαλαγγε τροπαιοφόρος· ὡς τὴν λαμπράν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ἠμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ προσβείουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουράν Παναγία, καὶ σιέπην καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρητον τεῖχος, καὶ ἀφραγῆ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέντηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἄλλ' ὃ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μητρός καὶ δούλης, σωζοίς καμὲ τὸν δούλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἰνούς, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμματα τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου.

Αδριανὲ γενναϊότατε, τῆς τοῦ Δεσπότου φωνῆς, πληρωτὴς ἐχρημάτισας, κοσμηκῆν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραχμένος, τῶν παθῶν τούτου κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὡφθης ὄντως δόκιμος· ὅθεν πιστοί, σήμερον γεραίρομεν, τὴν θείαν μνήμην σου.

Αδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμάτων, συνεχὴς κυματούμενος, πηδάλιου χουσαῖν σὲ, σοῦ τὴν σύνοικον ἐσθνηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰθύνουσαι, τῇ ἄνω πόλει προσεμβιδαζούσαν· ἐν ἧ πανεύφημε, Μάρτυς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέγρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνίστάμενοι, τοῖς ψυχᾶς τῷ κτίσαντι, ἀποδόντες εὐλόγηται, τὴν αἰώνιαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. Ω ἦς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα, Ἦχος β'.

Ο πάντα προγνωσκῶν Κύριος, ἀρήτῳ προμηθεύσας Μάρτυς, ὡς εὐκαρπὸν κληῖμα προσήκατο, ἕψις μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαμνιλοῦς ἐπιφέροντα καρπούς, ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδία, τῶν εὐφημούντων σε πτόθω, Ἀδριανὲ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. **Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Οὐκτωχου.**
Καὶ ἡ λαμπρὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμενοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμματα τοῦ Ὁσίου. γ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ἡμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομαίσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμῶν, καὶ ἰαμοῖτων αὐτουργῶν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς· πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον· τῆς ἄνω, μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμητόρα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τοῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστὴν, καὶ ἡσυχίας ἐραστὴν· τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν, καὶ μοναστῶν καθηγητὴν· πλημμύραν, διδαγμαῖων θείου Πνεύματος·

φωστήρα, διακρίσεις αίσιοιμην· θαυματουργόν
αληθέστατον, πάθη πακίλα ἰώμενον. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων
τὰς ψυχὰς, τῶν προσόντων σοι πιστῶς,
καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς. ὑποδεικνύς αὐτοῖς
σοφίαν διόσε, ἐν αἰνεῖσαι μακαρίζομεν, τελοῦντες,
τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ
καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα. Ἰκέ-
τευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠμομίλην ταλαίπωρε, πρὸς μετόνοιαν
εὐδόλων, ἀνεκνύουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ
δειλιώσασ, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ: Ἀνάστα, καὶ
τὴν μέσσην πρὸς ἀντίληψιν, ταχέϊαν, ἐπιπάλευσαι
καὶ βόησον: Παρθενομίτηρ δυσωπίσσον, τὸν σὸν
Υἱόν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ρυθῆναι με, τῶν παγίδων
τοῦ αἰεταροῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖμα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, εἰς ἔβλου ἢ
πλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα
μητρικῶς, οὐδουμένη ἐν κλαυμῷ: Ὑἱέ μου, τί
τό ξένου τοῦτο θέαμα; ὁ πάσα, τὴν ζωὴν νέμων
ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακροθύμη, βρο-
τοῖς παρέχων ἀνάστατον. Δοξάζω σου, τὴν πολ-
λὴν Θεῷ μου συμπλάττασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτικίον. Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου βράσι, τῆς ἐρήμου
τὸ ἄγονον ἐγειώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βί-
βου στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρ-
ποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῆ ἐκκουμέ-
νη λαιμῶν τοῖς δαίμασι, Ποιμὴ Πατὴρ ἡμῶν
Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

**Μετὰ τὴν συνίθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.**

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πατέρ Δαλπομένη
ἢ καρδίᾳ σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων,
καὶ παθῶν τὸν γεμῶνα διελυσ.

Αἴρακι Δεῖου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν
τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀ-
παθείας πυρὸς τε μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πατέρ τὸν σταυρὸν
σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθη, καὶ
φωστήρ Μοναστῶν ἐρημησίας.

Θεοτοκίον.

Ολος με διαπάζει, Λόγος ὁ ὑπέρθους χρι-
στότητι, βουλήθει ἐν γαστρός σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνῇ Μιτροπαύθητε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σταῖται τὴν παννύχου, σοῦ κατεπλάγησαν
Ἄγγελαι· καὶ γὰρ αὐτοῦς, ἔσχεσ συνερ-
γούντας, τοῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Αἴμας ἀπεκαθήρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμμα-
τα, τῆς τῶν παθῶν ὄθεν ἐνοπτρίζη, κα-
θαρῶς τὸν ἄστρον.

Γαλακτὶ ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεῖς Ποιμῆν
Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνεγέχνης, εἰς τε-
λεῖαν ἀσπίδων.

Θεοτοκίον.

Εἴχων σε βροθίαν, τῶν δυσμενῶν ὄμοις Ἄ-
χραντε, οὐ δειλιῶ· ἔγνωσε προστάτιν, τοῖς
αὐτῶν τρέπω φαλαγγας.

Ὁ Εὐμῶς.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσταγόντων
σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσθιοσι-
μένων· καὶ ἔνευξέ με τὸ πνεῦμά μου.

Καθήμα, Ἦχος γ'. Οἰσας πίστεις.

Ποικιλομένον ὑπὸ Κυρίου, τοῦτου πρόβα-
τον, ὠράτης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μά-
καρ τροπούμενος· καὶ ἐτελέσας τὸν Δεῖον
ἀγωνά σου, πρὸς τὴν οὐράϊνον μάνδραν ἐσκή-
νωσας. Πατέρ Ὅσιε, Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίστη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
πήσας μεμένικεν, ὁ μετὰ τόκου Μιτὴρα Παρ-
θένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμω-
μον, μόνος Κύριος. Αὐτόν ἐκτενώς ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η αἰμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ αἰκήρατος
Παρθενομίτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμένη
κρεμίσμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαστα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκτραύλαξεν:
Ὅϊμα! τέκνον μου· πῶς πάσχεις θάλων ρύσα-
σθαι, παθῶν τῆς αἰτιμίας τὸν ἀνθρώπου;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκασ Κύριε.

Αἰκλιδῶτον ἔσσητρον, τοῖς τοῦ Παρακλή-
του αὐγαῖς δεχομενον, θεοφόρε ἐρημη-
σίας, καὶ δοχείον Δεῖου ἀναβάσιων.

Αρδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης
Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεία καλλυνόμε-
νον, καὶ καρποὺς ἐνθέους εὐθυσόμενον.

Γηπονήσας τὴν ἀρουραν, σοῦ τῆς διανοίας
πόνους ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφο-
ρον, καὶ θαυμαμάτων χάριν ἐγώωρησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύ-
σεως σκήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγω-
γησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοονίμφευτε.

ᾨδὴ ε΄. Ὁρῆιζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαπτίσας αἰοῖδιμε, τῆς ἡμέ-
ρας, χαρὰς κατηξίωσας, τῆς τοῦ Κυρίου
σου Ὅσιε.

Ασκήσεως λαμπρῶν ἠδύπνοον, ἔφους ῥόδου,
ἰθαυαῖς θείαις γνώσεως, ευωδιαῖον τὰ
πέρατα.

Τὸν πρὶν μεγαλυχία χρῆσιμενον, Πάτερ
ὄφην, πρὸς γῆν ἐταπεινώσας, τῆ ταπει-
νώσει φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-
κε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ
κόσμῳ ἐκένωσας.

ᾨδὴ ς΄. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς, πολ-
λοῖς ἀγωνισμασι, ζωπὶ πρὸς ἀθάνατον,
ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάχαστε.

Εγκρατεία ἀέναντα καὶ εὐχὴν, ἀσάπην ἀ-
θάλατον, κησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον
Θεοῦ ὠφθης ἔσοπτρον.

Ερήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, πάλιν
ἐρημώσας, σαυτὸν ἀπεγυμνώσας, καὶ
πολίτης οὐρανοῦ ἐρημητίσας.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κη-
σασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλ-
λόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ
ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς,
τῶν εὐσεβῶν κτευφροῖνούσα, Ποιμὴν θεόφρον,
Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

Στίχοι.

Ὁς ἐν λίκου χαιρόντος ἠρπάγη βίου

Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Γεαιμένου.

Ποιμέν, ἐς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὠχέτο Ποι-
μὴν.

Οὗτος ὁ Ὁσίου Λιγυπτιοῦ ἦν τῷ γένει· ἀ-
ναχωρήσας δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ
μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πῶθω
τῷ πρὸς αὐτοὺς, παρεγένετο ἰδεῖν τούτους, οἱ
δὲ ἔκλεισαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. Ἡ δὲ κλαιού-
σα, ἔκραζε μετὰ οἴκτου. Προσελθὼν δὲ ὁ Ἀβ-
βάς Ἀνουθὲ, λέγει αὐτῇ: Τί κλαίεις γράθ; Ἡ
δὲ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα, (οὐ γὰρ ἔβλε-
πε τοῦτον, κεκλεισμένης οὖσης τῆς θύρας) ἔφη:
Θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον. Τί γὰρ βλάψω, εἰ ἴδω
ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχά-
τῃ πολιᾷ; Καὶ ὁ Ποιμὴν ᾤδε θείεις ἰδεῖν ἡ-
μᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ἡ δὲ, συνείσα τὰ
λεγομένα, ἀνεχώρησεν.

Ἠθέλησε δὲ πότε ὁ τῆς γῆρας Ἀρχων ἰδεῖν
τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα. Κατασχὼν οὖν τὸν υἱόν
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγγλήματι, ἔβαλεν ἐν
εἰρηκῇ. Οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρον· ἰδεῖν τὸν Ἀρ-
χοντα· Ἦλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ,
λέγουσα: Ἀσπλαγγνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογε-
νὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ μνήσει αὐτῆ διὰ τίνος; Ἀ-
πέλθε, ἀναχώρει τῶν ὠδῶν ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ
ἐγέννησε. Καὶ ὁ Ἀρχων μνήσει αὐτῶ: Κἂν λό-
γῳ μόνῳ κτελευσῶν, καὶ ἀπολύω αὐτόν. Καὶ ὁ
γέρον· Ἐξέτασον αὐτόν κατὰ τοῦ νόμου, καὶ
εἰ ἀξίός ἐστι θανάτου, θανέτω· εἰδ' οὖν, εἰς
βουλεὶ ποιήσον· καὶ ὁ Ἀρχων ὑπερθυμάσας,
ἀπέλυσε τὸν παῖδα.

Ἠρώτησέ τις αὐτόν λέγων: Ἐάν ἴδω τὸ ἀ-
μάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σιεπάσω αὐτό, καὶ
περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρον· Εἰ καλύψωμεν
τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταίσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέ-
τερα. Οὗτος ὁ μακάριος πᾶσαν ἀρετὴν ἐξ-
ασκήσας, ὡς τε πάντας τοὺς ἐν Λιγυπτιᾷ καὶ
Θηβαῖδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχει, καὶ
ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τε-
λευτᾷ, γέρον ὢν, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ρωμαῖου.**

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει.

Ὁ οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως διασωρῆσας.
Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου,
ὅς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τῶν

Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνσταντῆος, μετὰ τὴν τελευτὴν Κωνσταντος τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστεύλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφισασθαι, καὶ μὴ δυναθεὶς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θρακίᾳ. Ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐνδιασθεὶς, ἐπέλεσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιθέριον. Ἐν ᾧ γενόμενος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θαρσύντως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου. Ἐπισκόπου Κουδρουθῆς.

Στίχ. Τὴν κλήσιν εἶπῶν Ὅσιε τὴν σὴν μόνη,

Πατρὸς θανόντι ἐπαίνου σοὶ τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεὶς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κουδρουθῆς τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ἰλιον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔγων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῶν, τὴν αἰρετικὴν λύσσαν διελέγχων καὶ ἀποκρούμενος καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικίην αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθούσιν ἐκέκτετο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίνου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνόμενον, διὰ τὸ μὴ καταψηφίσθαι τοῦ Ἰσχυροῦ Ἀθανασίου καθαιρέσει, ἢ μᾶλλον εἶπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωεῖν τῇ Ἀρετοῦ κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κιλλίππου βαπτίσσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούγου.

Στίχ. Ἄνθρ ἐλέγγει τὴν παροιμίαν Σπαδῶν·
Λευκαίνεται γάρ, καὶ πεφυκὼς Λιθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα. τρίχειον ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφείσα, τελευτᾷται.

Στίχ. Ὁ μανθῦς σοὶ πῖλος, ἢ πόρπη πέτρα·
Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθῦ φρέαρ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Θεῖος σχολάζων θεωρίας, λαμπρυνόμενος αἰθλοῖς θαυμάσιαις, καὶ ἡμέρας υἱός, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγέννησαι, θεωροῦρε εἰς αἰῶνας.

Ηρῆθς πρὸς ὕψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμνήσω. Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναθῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, ἀπημύρωσας Δαιμόνων ἐπιρρείας· καὶ τῆς τούτων πολλοῦς, κακώσεως ἐρύσω, ἀναθῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Τὸς ἦν ἔφησε Παρθένου, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἰσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τέκετ' ὡ μελωδοῦντες κράζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὠδὴ η. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Ανέσκατον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ελαίῳ σου τῶν αἰώνων τηρήσας, εὐσπῆδες ἐν χορᾷ, εἰς ἀφθαρτον νομῶνα, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γὰρ, τῆς στασίσεως ἐν πέτρᾳ, παμμάκαρ θεωροῦρε.

Τὸ δὲσμορφον τῶν παλιῶν ἐξεδύσω, γιτώνιον ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὠραῖον τὴν στολήν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τὴν ἀγίαν Παρθένου, ὑμνήσωμεν λαοὶ, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, καὶ λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Εδῶς μὲν εἶα περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοκτὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης παμμάκαρ ἦλιον· καὶ ὡς ἀκτίνας τοῖς πιστοῖς, ταῖς σὰς καταλελοιπας, φωσειεῖς ἀρεταῖς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος αἰοῖδιμος γέγονε· καὶ γὰρ ὀσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω τούτου προσταγμάτα, καὶ δικαίωματα Ποιμῆν, τηρήσας ἀλώθητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δεικνύων σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πότρῃ καλλογαῖς, ἐνδοξόμενος καὶ θέσει θεωρούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον, τῶν σὲ

τιμώντων Ποιμήν, καὶ τελούντων σου τὴν μὴ-
μην μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν
πρωτοπλάιστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγρα-
πτον, σαρκὶ τεκούσα περιγραφόμενον· ἐκαιο-
τόμησας Δεσμούς, φάσγαν ἀμάλυντε· τὰ δις-
στάτα τὸ πρῶν, παρὰδόξῃ μεσιτείας σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φρίξε πᾶσα αἰοῦ, τὴν ἀπέρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκῶν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῶς ἀπὸ
• γαστρῶν, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἄγραν
• τὸν, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουмен.

Ἐξαποστολαῖον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ολὴν σαφῶς δεξόμενος, τὴν τρισηλίον αἰ-
γλήν, τῆς Δεσφρίας πάσιςοφε, νῦν Θεὸς
χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώ-
πει ρυθῆσαι, κινδύνῳ τε καὶ θλίψεω, τοὺς
τιμώντας σὲ Πατέρα, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσ-
φόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμήν Δεσφρον
Ὅσις, Ἀσκητῶν ἀρωγός.

Θεοτοκίον.

Σε ὁ Πατὴρ ἠρέτησεν, ὡς πολυεύκτονον κρίναν,
Θεοκῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος Δείου,
πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀνάμεισον εὐρώνσας,
τῶν ἀκινήτων πανάμοιμα, ἀποστίλβουσαν κολ-
λει, παρθενικῶ· διὸ δὴ Θεόνυμφε σὲ ἕνωσμεν,
καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρίου Ἀκολουθία,
ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσῆως
τοῦ Ἀβραάμ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλωμεν Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ.

Ἦγος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυβύλλητος, κόσμου τερπνό-
τητα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως
συντονωτάτοις, πάθῃ ὑπέταξε σαρκὸς· καὶ κα-
ταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
νους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ ταῖς ἱεσιόσις, Κύριε
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσι παννύχιον,
ἀγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ
Δεῖον κάλλος, ἔσχε μακαρίε Μωσῆ· ὅστις ἰα-

μάτων χάριν εἴληφας, πάθῃ θεραπεύειν χαλε-
πώτατα. Διὸ σε δυσωποῦμεν: Αἰτῆσαι πᾶσι
Πατέρα τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύμα-
τα καὶ τοῖς ἐνδράσι, Δεῖα σκεπόμενος
Μωσῆ παλάμη, Πατέρα διήλθες ἀβλαβῶς· καὶ
τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυόμενος, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις
συνηρήθησαι, πρεσβυῶν δωρηθῆσαι, πίστει
τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ λογισμῶν ἀκαθάριστον, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ
ἔργα δέμου, εἰσι παμμίαιρα· καὶ τί
ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσπονα
Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ πλάστην
σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξήταί μου
τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η δαίμαλις ἡ ἀσπίλος, τὸν μέστρον βλέπου-
σα, ἐπὶ τῷ ξύλῳ, προσανατωμένον ἐ-
δελουσίως, ὀδυρομένη γαστῶς, Ὁίμοι! ἀνεθόα
ποθηνότατον, τέκνον· τί σοι ἄνθρωπος ἀνταπεδω-
κεν, ἀγίαστος Ἑβραῖον, δελῶν με ἀτεκνώσαι,
ἐκ σοῦ παμφιλτάτε;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦγος α'.

Τῆς ἐρήμου πολιτίς, καὶ ἐν σώματι Ἄγγε-
λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Δεσ-
φόρος Μωσῆ Πατὴρ ἡμῶν· νηστεία ἀγρυπνία
προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Δερα-
πέυεις τοὺς νοσούντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεφόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι
σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

— ΧΟΡΟΙ —

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ α' Ἦγος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἀμαρτίας, μεμελαωμένην τὴν καρ-
δίαν μου, καταλεύειναι Πατέρα, μετανοίας
τοῖς ὄμοις πρεσβείαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, σάρκα καθηλώσας
ἅπαν νόημα, ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας, Δεσ-
φόρε παμμακάριε ἐξηλεψας.

Αἰλαξὶ διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου
Πατέρα σπέρματα, ἐγεώργησας σίτου, δι-
σαυροῖς ἀενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει. Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρυσόστις, βουληθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνῆ Μητροπόρθηε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς σοφῆ πράξεις, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, καθυπέταξας πνεύματα.

Σθένη δυνατούμενος, Θεαρχικῶ Μωσῆ Ὅσιε, τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθότι, ἐταπεινώσας δράκοντα.

Ομῆροις τῶν θαυμάτων σου, πυρκαϊῶν παλῶν ἐσθῆσας, καὶ ποταμὸς, ὠφθης χαρμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὀρμαῖς ἄχραντε, σὺ δειλῶ ἔχων σε προστατίν, τὰς αὐτῶν τρέπω φελαγγας.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρυχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἠμῶν σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Φέγγος ἀδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῶν γουμένων, Λιθίππων Θεοφῶς τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κηκουργίας διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστους σου νεύσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήκει, ὁ μετὰ τόκον Παρθένου Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἰκετεύω, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ησίματος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενότητωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ Θεασαμένη κρεμύμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκρούγαζεν. Οἶμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις θελῶν βῆσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκισα Κύριε.

Τὸν φλόσαρνον δαίμονα, ταῖς ἀγαλλίπτους Πάτερ δέξσαι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσειν, ἐν ψυχῆς παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

Μεταβίβεις τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν κλύσωνα, ὡσπερ δεῖναι δρόσον καθυπέφερεις.

Θεωρίαίς καὶ πράξεσιν, ἐλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόληθ, ἡ καρδιά σου τοῦ Πνεύματος, καθαρὸν εἰδείγθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκλήρωμα, τὴν ψυχῆ μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρβρίζοντες βρομῶν σοι.

Τῷ ἀνθρώπῳ πυρούμενος, μάκαρ τῆς ἀκαθείας, ὕλην εὐκατόπρηστον, τὴν τῶν παθῶν ἀπετέφρωσας.

Ασπὴρ τῆς ἐγκαρτείας ὑψώμασι, διαπρέπων, ὠφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων αἰδίμει.

Τεθρίππων ἀρετῶν ἐπιβέθικας, καὶ πρὸς νύσσαν, ἐφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ ἀξιάγατε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς'. Ἰλασθήτι μοι Σωτήρ.

Νυκτὶ με ἀμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι, κυκλούμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος λάμψεσιν, ὅλον φωταγωγῆσον, ὅλον πρὸς λιμένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθουν.

Ος μέλιτος φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνητ τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν Πάτερ, τῶν θαυμάτων ἀπελαύνοντα.

Ερήμους ἐγκαρτερῶν, τὴν ἀνω πόλιν κεκλήρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείας θαυμάσιε, τρυφῆν πρὸς ἀδοίπανον, καὶ πρὸς Παραδείσου, τὰς σκηνώσεως ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψυστον διαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἑμφυγον, τὸν ἄρτον βασιτάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλασθήτι μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῶς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αιθίππων πρόσωπα, ἀπορράπτις, νοητῶν ἀνελαμφας, καθότι ἦλιος φαεινός, φωταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ τιμώντων, Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσῆ τοῦ Λιβίου.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ῥήτόν καὶ θανάων, Μωσῆ μέλα:

• Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν •.

Θάψαν ἐν εἰκαδὶ Μωσῆν ὀδόθι Λιβιοπτα.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει ἦν Λιβίου, τῇ δὲ χρόα μελᾶς ἀκριβῶς, οἰκίτης πολιτευομένου τινός ὄν, διὰ πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν διαγωγὴν, ἀπέσπαστο ὁ ἴδιος δεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμένι τινὶ ἐμνησκαιήκησε, παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτείνειν ἐβουλεύσατο. Μαθὼν δὲ ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημμυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακῶν τὴν μάχαιραν, καὶ τὸν ἐπεנדύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διαναγκάσμενος ἐπέρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν, φυγὰς ὤχετο. Ὁ δὲ, κριὸς τῆσασαρος ἐπιλέκτους σφαγιάσας, καὶ δίσσας σπειρᾶ, τὸν Νεῖλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν. Ταῖς κροῖα δὲ φαγὼν, καὶ τὰ κώδια κωλίησας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγήσαμην, ἵνα δεῖξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς δουλομένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι.

Οὗτος, ὁπόποτε κατανοήσῃς ἔκτινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ αὐτῷ προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπαίκτης αὐτοῦ ἀγαγὼν τῷ Χριστῷ. Καθεζομένου δεσπότη ἐν τῷ κελλῷ αὐτοῦ, ἵσταται τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὗς ὁ μακάριος δεσπότης σχοιῶν, καθάπερ σάκκον ἀγύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς: Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν, τοῦτο δὲ εὖρον ἐπιβόησας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστὶν ὁ περιβόητος λησταργὸς καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπέταξαντο, καὶ γέγοναν Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρίστως οὖν βιώσας ὁ ἅγιος γέρον, καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾶ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γεγῶνός καὶ πρεσβύτερος, καὶ καταλειπὼν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τράχילον Ἀκάκιος ἐκτμήθης εἶψι,

Ψυχῆς τὸ λευκὸν μνήνουν, βλύζει γαλα.

Agosto.

20

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλαταῖνα
Ταθέντα τόξα, πλαταῖνου κενὸν φόρον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Δίκαιος Ἐζεκιᾶς ὁ Βασιλεὺς, ἐν εἰρήνῃ ἐτελεύτησεν.

Στίχ. Εἰ δοκρίσας ἦν Ἐζεκιᾶς, ὡς παλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὖρος προσθήκην παλιν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς θυγατρὸς Φανουὴλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἐως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Αύμης παθῶν κκαθαρθένους, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπρόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ αἴλου μετέβη, ἔνθα χοροὶ Μακάριε. Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῶ ἐφετῶ, αἴλω συνεκράτης· ἀναβαῶν μακάριε: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πᾶσι ἀσκήτως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρακας ἀπάτην· θεοφόρε διό, τὴν ἀπονὸν ἐφεύρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν δεσπότην.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἦν ἔφρησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ ἴκηται· ὦ μελωδοῦμεν: Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η. Ἑπταπλασίως καίμον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος, ἀγάπῃ κοσμούμενος πρὸς ἀρετῶν ἀκρωρειαν, πατέρ περιφανές, Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγαῶζον: Τὸν δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μελανὸς μὲν σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδρότεραν δὲ, τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαίμονων ἠκαίρωσε, ζεζοφωμένον πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκδημήσει, τῶν θερμῶς μελωδοῦντων: Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος δέφυγες, Πάτερ Λιβίου, νοικῶν τοξέματα· ἀλείπτει δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς

πάλιν ἐχθρῶν. ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζῶν: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύσθας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὃ μολωδῆ πάσα κτίσις: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κἀμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβείαις ἐμικρῶς ἐξέκλισε· δύναμις δὲ κρείττων, περισθείνοντας τούτους ἰδοῦν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεύδα: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 5. Ἐφριε πάσα αἰοῖ.

Εν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, αγαθῶς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ σοῦ τοῦ πόθου πέρας κατέλθες· ἔορταζόντων δὲ ἐν ὧ, φωνῇ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ Πατέρ' Ὅσιε.

Στῶσαις Πατέρ' γλυκασθῶν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἰδρωτῆσόν, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν· ἀνάθλισταίνουσιν ἡμῖν, ἰάσεις τὰ λειψάνα· καὶ σηπεδόνας κικῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφανὸς ἐστειψε Χριστὸς, ἀμαρῶντος σου τὴν κάραν διεπέσει, γενικηκότος στερῶς, τοῖς παραταξείς τοῦ κασμικράτορος, καὶ τῶν Ὁσίων τοῖς χοροῖς, ὅπως ἠρήμησε· μετ' ὧν ἰκέτευς, Λυτρωτὴν πειρασμῶν τοὺς τιμῶν τοῖς σε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γεννητῶν, τὴν ἀράν τῶν προπατόρων ἠεὶνυμψε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκκοινοτήσας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τό πρὶν, παραδόξω μεσιτεῖα σου ἦνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Εφριε πάσα αἰοῖ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκραταῦσαι, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκῶν, κατέπλε μετρί· καὶ σώματος Παρθενικῆς ἀπό γαστρός, γενόμενός ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντόν, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Εὐαποστελλήριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλιθωμεν.

Τῶν νοσητῶν διέκοψας, κεφαλὰς Αἰθίοπων, Πατέρ' Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν δεσφῶν· νίκης ὄθεν

βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπειλήσας· ὧ καὶ σὺν σὺν Ἄγγελοις, παρσατηκῶς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσία, σοὺς ὕμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λαμπρὸν σοῖς πρεσβεῖαις.

Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσχρῶς ἀπέλασα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καὶ ὠμοειδη· κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὀταλας, ἃ σὺν ἐξόν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κέχαρον, τοῦ φωτός σου τοῖς θείαις, μαρμαρυγῆς καὶ ὑσώπω Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δευθλόν σου, σκεῦος εὐχρηστῶν θείων.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπολυταίς.

Εἰσετάσσεται ἡ ἐκείνη ἡμέρα ἡ ἐκείνη ἡμέρα ἡ ἐκείνη ἡμέρα

ΤΗ ΚΘ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προομιτικὸν ψαλμὸν, Σπυρολογοῦμεν τὴν ὁσάσιον τοῦ Μακαρίου ἀνθρ.

Εἰς δὲ τὴν Κῆρυξ ἐκείραξαι, ἰσάμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Σπυρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦγος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλιῶν τελουμένων, τοῦ ἀναειδιστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀργιστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διαθέσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτιμηθεῖσα, ὡς ἄφωνον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μακροφρονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ὁργήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου Διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Προδρόμε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὡ συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομο, ψευδούς ἔγκου· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐάρησας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν Κόραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ὁὕκ εἶδεις ὧ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἐλεγγον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ αἰερον δολιμαντίας, θανάτῳ κατακρίναι· σὺν εἶδε σε

τοῦτου τὴν πάντιμον Κόραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀργήσεως, παραδοῦσαι σφαλερῶς. Ω! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελῆσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέγη ἡ ἀσελήγη ὀργήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμπόσιου, ἐπὶ πίνακι βραστοῦσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδίς καίεται, πάλιν ταράττεται. Ὁ ὄρκημα δόλου, καὶ πότος μετὰ δόλου! Ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμμετο, καὶ Ἡρωδὶς ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σου Προδρομοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ εὐαγγελίον τελοῦμενων.

Καὶ τὸν Θεοτόκον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνομιήσει σου τὸν ἀλόγετον τόνον; ὁ γὰρ ἀγρόνως ἐκ Πατρὸς ἐλάμβας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τίς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνομένος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγγύτως γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἐκτενε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεῆθῃναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔξοδος. Φῶς Ἰακώβ. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰσαίου τοῦ Ἀνοήγωσμου.

Τάδε λέγει Κύριος Παράκλητέ, πᾶρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ κερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμασατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τοῖς τρίβου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυί τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβησθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσασμαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἐρήμον εἰς ἐλθ, καὶ τὴν

διψῶσαν γῆν ἐν ὑβραγωγαῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ νεφέλαι βροχάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατελιᾶτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατελιᾶτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκούσατον γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρήρυσάτο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰὼν διψήσῃσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτε στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόσῃσον ἢ οὐκ ὠδίλουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐρούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τοῦ Ἀνοήγωσμου.

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλω τὸν Ἀγγελόμου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου. Καὶ ἔξει εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ Κυρίως, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομνεῖ ἡμέραν ἐξόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄψασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν γωνευτηρίῳ, καὶ ὡς τὸν πλυόντων. Καὶ καθιεῖται γωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ὄργυρον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μέγας ταγὴς ἐπὶ τοῖς πονηροῖς, καὶ ἐπὶ τοῖς μακαλίδαις, καὶ ἐπὶ τοῖς φιλύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ, καὶ τοῖς μὴ φοβουμένοις αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οὐκ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόημα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσασθε πρὸς ἐμὲ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσάν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσαθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιθλιπὼν ἀναμείσον δικαίου, καὶ ἀναμείσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνως οὖν, καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθὼς ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλω ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεοβίτην, πρὶν ἢ εἰλθῆναι τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μέγαν καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ εἰλθῶν πατόξω τὴν γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἄγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τοῦ Ἀνοήγωσμου.

Δίκαιος ἐὼν φθάση τελευταῖα, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων.

τους ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευταίη δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥῆξι Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους κηρνεῖ, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐν θυμαλίῳ, καὶ ἐως ἐσχάτου χειρῶν ἴσονται ἐν οὐνῇ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δικαιοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε ῥησεται ἐν παρήρσι πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιφάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετουμένων τῶν πόνων αὐτοῦ. Ἰδόντες παραθήσονται φόβῳ θείου, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενογνωρίαν στενοῦνται καὶ ἐροῦσιν: Οὐτος ἦν, ὃν ἔσχευον ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ἀνιδίαισιν οἱ ἄνθρωποι; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογιάσαμεθα κενία, καὶ τὴν τελευταίην αὐτοῦ ἀτίμιον. Πῶς δὲ κενολογίσθη ἐν υἰοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἔστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ἀδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τριβῆν καὶ ἀπειλείας, καὶ ἀδουσκυμεν τριβῶν ἀβάτοις· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνωμεν.

ἔς τὴν Λιτὴν, Σαρχαὶ Ἰδιόμελα, Ἦχος α.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα; Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ευαγγελίσσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σου ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτίθη. Αὐτὸν ἐκέτευσ, ἐλεθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτιμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνησῶμεν τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκθλυζούσης αἷματα, κνὶ δὲ ἐν τοῖς πέτραις προχέουσης ἰαίματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιούργητος μήτηρ τοῦ φόβου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πᾶσι τῇ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν θεοπροκρίτου μείζονος, φρονητῶν συμβουλή ἐσπεύρωσα. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἠρώδου τελευτῶτος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθμιτοῦ Γενεθίου, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασα, τὴν δαμακτέδρουτον τῷ δεοκρινῶτος τιμῶν κεφαλῆν· ὃ καὶ τετέλεσεν ὁ παράφρων θυμηλικῶτος ὀρχήματος, δοῦς αὐτῇ ἀντίμισθον

εὐαρκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μῦθος τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεοστῆν μῆν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος σπλιτεῖται, ἀλλ' ἐλέγξων ἐβόα: Οὐκ ἐξεστὶ σοι, λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡ γενεθλίω προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευγεμονοῦντες ἐορτάσωμεν, ὡς ἐν εὐσῆμῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τῇ Τριαδὶ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σώσαι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγγους ἐκφυγεῖν ὁ Ἠρώδης βουληθείς, τὴν κεφαλὴν σου Προδrome, παρανομῶν γυναικὶ παρδείδῳ σφαλέρως· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δεσπότης σπλιτεῖται ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφῶρον αὐτὴν. Ἀλλ' ὡς ἀνείκας πρακτικὸς διδασκαλος, καὶ μετανοίας ὀδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστᾷ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτῶσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Μακαρίζομεν σε.

ἔς τὸν Σαρχαὶ, Σαρχαὶ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κηρῦξ, Ἰωάννη Βαπτιστᾷ, ἐκτιμηθείς σου τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγιασας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐπέρωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηράνυσας. Ὡς παρεστῆκως τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανότου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἐκέτευσ, ἐλεθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνήσει.

Διὰ τὸν νόμον κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθης, ὡς πανάγιε Ἰωάννη· ἡλεξας βρασιλεῖα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρήρσι ἀμέμπτῳ· διὸ δαμακῶσαι σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσι σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριαδὰ, τὴν σὲ στεφανώσασαν, Προδrome μακαρίε.

Στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητροῦς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου Βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετιμήθης· καὶ τὴν ἀσέμνον ὀρχησαμένην Κόρην, τραυῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέξας, ἤσχυε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ

διὰ τοῦτο βοῶμεν: Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων
παράρησιαν, ἐκτενῶς ἰκέτετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, σὺ Βασιλεῖς ἡλεγ-
ξας, παρκανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διό
παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἔπεισε τὸν Ἡρώδην
ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο
ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλιος μέγρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
ὄνομά σου. Παράρησιαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκ-
τενῶς ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ υἱ-
ψίστου, πᾶν οἰκτιρῶν παρακλήσεις δέγρου Πα-
νάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχο-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντα ἡμᾶς.

Ἀπολυτικόν, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κίσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο·
ἀνεδείχθης γὰρ ἄνωγαι καὶ Προφητῶν σεβασ-
μιώτερος, ὅτι καὶ ἐν βίβηρος βαπτίσαι· κατη-
ξιῶθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑ-
περαλίθως, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοὺς ἐν
Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἡμῶν, πάντα ὑπερέδοξα, τὰ
σὰ Θεοτόκος μυστήρια· τῆ ἀγγελίᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρδενίᾳ φυλαττομένη. Μήτηρ
ἐγκώστως ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Ἄυ-
τὸν ἰκέτετε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤὸΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος,
οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν·
ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξες, καὶ Ἡρώδην
ἐμφανῶς, ἐηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κέραν αὐ-
τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χρι-
στῷ πρεσβεῖε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ
τὸ ἀφραστός τόκος ὁ τῆς λογιᾶς σου, ἐν

σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή ἀειπαύρην· καταπλήττει
μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξισταὶ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα
σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφητῆν ἀναδειχθέντα ἡ-
μῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῆ οἰκου-
μένη φαειρῶς, προελθόντα ἐν ὠδαῖς ἀνμνήσω-
μεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστῆν, καὶ νικηφόρον
ἀδελτην, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεῖε
γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην· καὶ τὴν βοήθειαν,
καὶ τὸ ἔλεος δαῖτον ἐπὶ τὸν δούλόν σου·
καὶ τὰ κρυπτά ἀγνή καταπρύψου, τῶν μα-
ταιῶν λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν,
ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένη,
ὅτι ἰσχυρὸς ὅσα καὶ βούλει.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰ τῆς στείρας ἐκλάμψης ψῆφω Θεοῦ, καὶ
δέσμα διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, εδει-
ξας τὸν ἥλιον, ἑωσφόρον ἀγλάζοντα· καὶ λαοὺς
ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτιστὴν ἐκήμευξας, τὸν αἰώνον
τὸν αἶροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταισμάτα· ὅθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλεῖα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξον
κίρην σου, ἀπειμήθης αἰεδῖμα, Ἰωάννη πανευ-
φημη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἀφεσίην δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς
μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεραπεύσον, δέ-
μοι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν
πταισμάτων, ἀφρόνως ὡν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα, μολῶνας ὁ ἀθλιός. Οἶμοι! τί
ποίησα, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι,
τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσι, ἐκ τοῦ ἀθλιού μου
σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ,
καὶ προστάτης θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλ-
πίδα, ὁ δούλός σου ἀχραντε.

*Ὁ Ἀκαθάβατοι, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ.
ἤχου.*

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ.

Στιχ. Τὸ ἀναποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐσαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐγένετο, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτει τούτο τῆ γ'. τῆς ζ'. Ἐβδομάδος.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καί ὡν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἔϊτα τὸ Στιχηρὸν Ἰακώμελον, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κηρύξ.

Ζήτει τούτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τούτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὴν διδούσας.

Τὸν ἀπὸ κήτους στερωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Προδρόμον.

Τοὺς ὄρους τῆς φύσεως ὑπερβαῖς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς δεσμούς, παραινόμενον μὲν διελλέγων, μὴ δεδοκίως βασιλεύειν ἑραυτύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γαλακτικῷ ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦθος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, αἰνύφουτε Μῆτερ, ευφημοῦσιν ἀελλεπῶς τὸν Κτιστὴν γὰρ τούτου ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκυλαῖς σου εὐστάσας.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας (*).

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Προδρόμον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν δεῖον εὐφημοῦσμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκινον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν δεῖον εὐφημοῦσμεν.

Επί τῆ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορευώμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν:

(* Ἄνετ τοῦ Κανόνος τούτου, τὸ χειρόγραφον ἔχει Ἰταλὸν, ἐπιγραφόμενον, Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ δὲ πρῶτον γινώσκων ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκανοῦ καθότι εἰς τὴν γ'. Ὡδήν, ἀντὶ τοῦ, Ἄσμενον ἀναίθετον, καὶ τῶν ἱερέων τῶν Τραπεζοῦν, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὸ β'. Κανόνες, Παλαῖας ὡς μασίτης. Τὸ δὲ ἀρχαῖον Ἦρον. Ἄσμενον ἀναίθετον, οὕτω διορθώσας παρὰ τοῦ διορθωτοῦ τῶν Μηνῶν:

Ἄσμενον κέρνον, τὸ μεθύσματ' πλησθὲν Ἰησοῦ. Δι' οὗ ταῦν, Κέραν Ἰωάννου, δὲ Ἠρώδη ἐν πίνακι.

Αὐτοῦ ταῖς ἱεσείαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντός Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε, ἀρρήτως λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. (Ὅρα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμέναις ολοκλήρως εἰς τὴν α'. τοῦ παρόντος Μηνός).

Ὡδή γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ασμενον ἀναίθειαν, τῷ μεθύσματ' πλησθὲν κέρνον, Δός μοι φησί, Κέραν Ἰωάννου, τῷ Ἠρώδῃ ἀνέγραξας.

Η ταῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παραινόμενον τέρψασα, τὸν Ἠρώδη, πρὸς φόνον ἀνδρείου, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ωσὶς ἀλιότητος, Ἠρώδη ἄφρον καὶ ἀνομιε! ποία τόλμη, κέρως ἀσελήσσης, φόνον ἀδίκον ἐπραξας; Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱεσείαις σου Πόναγε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκουρουμένη, τῶν δεσπῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀλίδος.

Παλαῖας ὡς μασίτης, καὶ τῆς κανῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κήρυγματῶν σὺ προείσαμένε, μὲν παραινόμενον, τυρανικῆν διελέγξας, ἐκλήσας τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ Μητρός παρανόμου, προδιδασθὲν κόριον, ἐκδιδακχυμένον τῆ μέθῃ, Ἠρώδῃ εἶπες: Δός ἐπί πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῆ μητρὶ χαρίσασθαι δώρον ποθούμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναίδης τύραννος, τῆς θεοφουρητοῦ σου γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε, κέρη προδίδωσι, θυμολικῶν ἀρχημάτων, τὴν σεπτήν σου ἐπαθλον Κέραν αἰδίμου.

Θεοτοκίον.

Ενομήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡφθης ταῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρατε θεαθῆναι σε ἦν καὶ ἀνεδίειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνη φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν ταῖρον σου Σωτήρ.

Τὸν Προδρόμον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμῶσμεν πιστοί, καθαρῶς συναδότη, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἠρώδου ἐλέγξας, τὴν Κέραν ἐκτέμετα.

Δόξα. Ἐτερον, Ἦχος δ'. Καταπέλαγ' Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανε ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτήρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, ταῖς διανοίας

τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ σφραγίς· ἔθεν τοῦ Χριστοῦ, εἰδείξαι Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀίψυδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικῶς οὐκ ἄσματος συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήθουσαι: Προφῆτα κηρῶ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγελῶν οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυνοφορίας τὸ φρικτὸν· πῶς ὁ ταί πάντα συνέχων νεύματι μόνῃ, ἀγαλαίς ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοῇ ἀφ' ἑαυτοῦ χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξαζοῦσι.

Ωδή δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οὐκ ἐνεργῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποικαῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρήσσιαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφροσύνων, δεσμησῶς συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχολογῶν, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον ἐκνοστήσας, ἐκδοτος ὁ δειλαίος, ταῖς γορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδοδεγμένος, φονεύς Προφήτου· γεγέννηται· συνέλαθε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινήν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Οὔτως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ δεῖα φωνή· τὸν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσώτερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεοῦ Λόγον, καὶ ἰδοὺ καὶ βαπτίσεις ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καθήχημα πέλις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον Χριστιανῶν, ταῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντευξείης φέρεις Παράνομον, καὶ σοὶ ἴσως ἐν κινδύνῳ, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκῳ ἀγνήν σε γνωσσκόντας.

Δεύτερος. Ἐξ ἄβρου κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σου, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπων τοῦ Χριστοῦ, παμμακάρι' Ἰωάννη· ἔθεν ἀπλῆξει τὸν ἀδικον πρὸς σὲ φόνον, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Οἶστρον καὶ τῆ μέθην, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς, σὲ παμμακάριον παρανόμως, θανατηφόρον ἀπάγει ψήφῳ Προφήτα, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβής, τῇ μαχαλίῃ δαδρον, τὴν Κεφαλὴν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει, ἀφ' ἧς πηγάσεις χαρὸν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κητύασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

Ωδή ε΄. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀργήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὡμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις κηλαθοῦντο, Κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ωτῶν σῶν ἀνεφικτων, καὶ ἀκαταλήπτων κηρικῶν (φιλάνθρωπε!) ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας πεφροσῶτος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συνακεθλήντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγῆς καταργήσατο κόρισον.

Προσφιλές καὶ αἰκίον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσπεμον στέργοντι, γενεσίῳ πότοις, καὶ Προφήτου συναφῆσαι ἀναίρειν, καὶ κρατῆρα πλῆρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἱμάτων κηράσθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρήσσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κηκτημένην Παύλαγενε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Δεύτερος. Ὁρβρίζοντες βρωμέν σοι.

Οργήσεως εἰδοτο μίσθωμα, τῆς ἀπάτης, ὅτι ἡ κόρη ἐν πίνακι, Προδρόμου Κάρᾳ ὡ ἀνοία!

Τῷ λυθρῷ σταζομένης τῆς Κάρᾳ σου, θεοκήρυξ, μαχαλὶς ἐτέρπετο, φρονούσα μέγα ὡ ἀνοία!

Συγγῶν σου μὲν τὴν γλωτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγγει πανεύφημη.

Θεοτοκίον.

Παρήνον μετὰ τόκον ἡνοουμένε σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκί τῷ κόσμῳ ἐκύσας.

Ωδή εϛ. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινουμένου μακαρίας, ἐλέγγους παιδαγωγείης, τὸν παρανομήσαντα· σὺ γὰρ ἔφυς κηλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥηπίζόμενος προσπνεύσει.

Τὴ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα. Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθάλουσαντα.

Ερῆμους περιπολοῦν, θριξὶ καμῆλου σιπετόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώμεις ἀνῆκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλεῖον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεδρασκεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ρῥηθιμῆμεν τῶν θεῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκταῖς σου, Θεογενήτορ ἀγνή· καὶ τύχομεν πάναγνε, τῆς Δείας ἐλαμψείας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφρόστως, σαρκωδέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δευτέρως. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Επίησασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνόηξε, δεῖα διδάγματα, τὸν ἀμύνην τὸν τοῦ Θεοῦ καταργήσας ἡμῶν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑποδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρασεύεις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομο, κόσμον εἰρήνευσον, διασωζῶν ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κινύσασα, ῥύσαι δεδεμένα, τῶν παγίων τοῦ ἔθρου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνόηξας ἀποτομῆ, οἰκονομία γεγόνε τις Δείη, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἑλευσιν, Ὁρνεῖται οὖν Ἡρωδίας ἀνομον φρόνι ἀιτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενεῖα τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων, ἡ κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη, ὡσπερ ἔδεσμα. Τῇ γὰρ συνήθη λύπη, καὶ τῷ γέλῳτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κόραν τοῦ Βαπτιστοῦ πῖναμι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν ὡς εἶπεν ἡ παῖς· καὶ διὰ οἴστρον, θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀρετήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερεψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτόν, φασί, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνόηξος Προφῆτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴν χεῖρ μακροφύου ἕξει

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκόδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα γαλκός.

Ος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ πάντων εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφῆτου περισσότερος· ὁ προσκρητήσας ἀπὸ γαστροῦ, καὶ τοῖς ἐν γῆ καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ επαγγελίας Γαβριὴλ τεγθεῖς· ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παρῆνομον μίσην τῆς Ἡρωδίας. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νυδύος ἀγῶσυνην περικαίμενος, ἀγνεῖαν εἰσοκησάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιματίας ἀπερρώγως, καὶ τῆς ἐρημῶν ὡς πάλιν οἰκίας, θρηνοῖς συνδαιτυμένους, καμῆλου θριξὶ σιπετόμενος, δερματίνῃ ζωῇ περισφγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεντημένους αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τήρησως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεί· ὁ τοῦ ὄρου ὑπερβῆς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυτον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστῷ.

Ταῖνον, ὁ πολὺς ἐν ἀκολασία Ἡρώδης, τοῦ Κουβαλίου τετραρχῶν ἐδόξασε, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θεῶν οὖν κινήθεις ζῆλῳ ὁ Προφῆτης, καὶ ἀληθείας ὄπλοις φραζάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν, φυλακῇ καὶ δεσμῷ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μακροῦ γυναικίου πρὸς τοῦτο τὸν ἐραστὴν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλιῶν τελομένων, καὶ πότου δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιατορα, ὄργησις γίνεται σταυρικοῦ Συναγῆριου, καὶ μισθός, Προφῆτου ἀναίρεσις. Αὐτῆκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πῖνακος ἡ τοῦ Δεκαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδόθη μαχλῶση καὶ μοιγαλίδι γυναικί, ἔτι τὸ αἶμα σταύουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φβεγγομένη. Ἐτελείτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεργούση τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας ὀδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνου ἀρετῆς Τετραρχῆς τοῦ ἀνακτορικοῦ ἐπῆξατο δόμου, καὶ ὁ προφητικόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκίε καὶ τὸ προφητικόν ἐνεῖνο καὶ ἅγιον περιγαλὲν παροῖ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστέ πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκαταβάσιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθολπισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπάρητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστῆν, Ἡρώδῃ ἄνομος.

Οὐκ ἐφρίξες Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη οὐ κατενάρχησεν, ἡ μεμαθητευμένη, τῷ Διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναίδως ἐν πίνακι, προθιβαρμοῖς μητρικοῖς ἐμμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ὡς λύγῃσιν προελαμψας προαπεσταλὸς δὲ ὡσπερ Ἄγγελος ὡς Προφήτης κηρύττεις, αἰμὸν Θεοῦ τὸν φανεῖντα Χριστὸν ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμψαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἄθῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταλόγης τοῦ παλαι πτώματος, τὴν φανείσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σέ Μητροπόρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντιλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐαυτὸν αἰεὶ δόξάζομεν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλους Δεσπότηου παρουσίαν, ἐσωφόρος τε ἥλιον προμνήσῃ, Ἰωάννης εἰς Ἄδου, ἀνέδροιμε κραυγάζων: Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσαγγελοῦ ἐν σώματι αὐλῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναικῷ, ὡς παίγιον δωρεῖται: Εὐλογητός εἰ κρῖνοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἄγιε Ἄγιον, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων: Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκούσα Ἄγνη, ὧ πάντες μελωδοῦμεν: Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Ἐπταπλάσιος κάμινον.

Οπρὸδρομῶν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων: Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, καὶ τυφλοὶ τὸ φωσφόρον, αἰχμαλωτοὶ τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικὴ γεννήσεως, πρὸδρομῶν ἐκ στενωπῶν, νῦν τῆς ἐκουσίῃ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προδουτῆς ἐκτέμψεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἄθῃ κραυγάζων: Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμαλωτοὶ τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τ

Θεοτοκίον.

Κυριακὴ Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὠτειλὰς τῆ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπωκότα ἔγειρον· σώσον με παναίωμοι τὸν ἄσπτον σώσον· σὺ γὰρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντιληψὴ μὴν, ἄγνη εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τυραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίῳν παρατραπέις, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὀρκίῳ αὐτῇ, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐμπληρῶσαι ἢ δὲ ἐκθιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῶαίς, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μαιφονίας ἔγκλημα, ἐαυτῷ κληρωσάμενος, ὁ κόλασιν ἀπέραντον. Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττειται, παρανομήσας ἄθεσμα ἔδεσμα γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγγουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωιδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁφαινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμου, μάκαρ Ἰωάννη, Προφήτῳν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώξῃ, τοὺς ἐκτελῶντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρῶν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία, τὸν Ἁγίῳ Ἄγιον, δι' οἴκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτοὶ, σώσασαι τοὺς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 8. Ἐφριε πάντα ἀκού.

Εφριε φαλαγγὲ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης Διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφήτη γλώτταν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διαί κέρως ἀσελγοῦς. Ἡρώδην ἀνέπεισε, καρτομησαί σε ἄλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φαραγὲ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βουνοῦς τεταπεινῶνται, ἢ τοῦ θανάτου ὀφρῦς φωνῆ βωῶντος γὰρ ἀνακίεραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ Ἄδου σκηνώμασι: Ταῖς πύλας ἀρατε: Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δρακαπέτρουσι Δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοῦ δοθείσης χάριτος ἄλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποιμνῆν σου φυλάττε, Κυρίου Προδρόμου, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνοσαν. **Θεοτοκίον.**

Ενταῖνε καὶ κατευδοῦ, καὶ βασιλεὺς Υἱὲ Θεομητόρος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάσων τὸν πολεμούντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκης χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τελοῦσης σε Λόγε Θεοῦ.

Κανὼν δευτέρου. Ἐξέσθι ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βωῶντος ἔφυσ ὁ Βαπτιστᾶς ἐν Προφήτῳ Προφήτης γὰρ ἐλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πάσι βροτῶν καὶ τὸν Ἡρώδην ἠλεγξας, πράττοντα ἀσέμνωσ τὰ ἀσελγῆ διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, προσδράμετε κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκθιβάσθην, ἀναιδέστατον κόνιον ἤησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κόραν ἐκτριπθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδραμα καθάπερ παρατελῆν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἀνοίαν.

Ὁς Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστῆς, ὡς φωνῆ τε καὶ λύχου καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθείς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλαβῆς ἐναντίας, τοῖς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνημῆν Προδρόμου. **Θεοτοκίον.**

Ὁράθης ὁ Παρθένε Μητρε Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν εὐαγθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς εὐαγθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβηται.

Ἐξαποστολαρίον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Προδρόμον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτίμηθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φουτουργόν, σὲ Βαπτιστᾶ τὸν Σωτῆρος, καρτομησας δολερῶς, σοῦ τοῦ ἐλέγχου τῆς γλώττης, τεμείν σὺκ ἴσχυεν ὄλωσ.

Θεοτοκίον.

Η τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνῇ, ἐξαφανίσασα ποιμνῆν, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων· ῥύσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱστώμεν Ἐπίθους 8, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ταῖα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. 8. Ὡ τοῦ παραδόξου θαιμάτος.

Ὡ κεφαλῆν, καὶ Ἄγγελος αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλώσσα παρὰ νόμον, τῇ μοιχαλδί μητρὶ προσέφερον· Ὡ τῆς ἀφάρτου σου, ἀνοχῆς φιλιάνδρωπος· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ὡ τῆς Ἡρώδου παρώσεως! ὁ ἀτιμώσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὀρκῶν τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθῃσι, ὁ σκυθρωπαζέειν σχηματίζομενος. Ὡ τῆς ἀφάρτου σου, συμπαιδείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορικῆς ὀργήσεως, ἀναδεικνύεται ἔπαθλον ἢ θεολόγος, γλώσσα προσφθέγγεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὡ τῆς ἀφάρτου σου, προμθηθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαινεται, πόλιν ταράττειται. Ὡ ὄρημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! Ὁ Βαπτιστῆς ἀπετέμμετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττειτο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.
 Δίδονται και ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ
 και ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα:

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμτον, και συμπόσιον ἀναιδέ-
 στατον, Ἡρώδης ἀπέτελεσεν ἀκολασίᾳ
 γὰρ γυναικείᾳ θελγόμενος, και ἀσεβεί θηλυ-
 μακία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρο-
 μικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλώσσᾳ Προφητικὴν,
 ἐλέγγουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέγεεν
 αἷμα αἰῶνος, καλύψαι θέλων ἀμαρτιάν ἀθεσ-
 μον· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνήν, βουών-
 τος πᾶσι μετανοῖαν. Ἐκεῖνος μὲν συνευφραί-
 νετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ
 Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγήν.
 προσελαβε γὰρ ἐν Ἄδου τὴν ζωὴν, κηρύττει τοῖς
 ἐν σκότει και σκιᾷ θανάτου καθημένοι, τὴν ἐξ
 ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν
 μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην και Μάρτυρα, και Βαπτιστὴν
 τοῦ Σωτήρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν.
 Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν
 Ἡρώδην διήλεγε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν
 πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· και δι' ἀνόμου ὀρ-
 χήσεως, τὴν τιμὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὁ
 τοῖς ἐν Ἄθῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν
 Ἀνάστασιν, και προσδεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄδξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην και Βαπτιστὴν τοῦ Σωτήρος,
 δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν ὅτι φυλαδεύων,
 ἐν τῇ ἐρήμῳ κηλίζετο, μελὶ ἀγρίον και ἀκρίδας
 ἐσθίων· και βασιλεῖα παρανομούντα ἠλεγε·
 ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων:
 Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεῖα τῶν οὐ-
 ρανῶν.

Και τὸν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Και Ἀπόλυσις.

Ἐἰς τὴν Δευτερογίαν.

Τὰ Τυπικὰ, και οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ.
 και ε'. Ὡδὸς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάν-
 νης.

Εὐαγγελίον κατὰ Μάρκον.

Ἦ καὶ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς.

Κοινωνικόν.

Ἐἰς μνημόστυνον αἰώνων.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν
 Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου,
 και Παύλου τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ἐἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε.
 και ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προ-
 δρόμου γ. και τῶν Ἁγίων γ.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Ὁ παλαιὸς και καινὸς Θεὸς μεσίτης, Προ-
 φητῆς και Προδρόμος, Ἄγγελος ἑσαρ-
 κος, παράνοιός εἰλεγγος, τῆς σταιραουσίης,
 βλασπῆς νηδύς, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην
 διήλεγε, ἀθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ μὴ φέρων
 τὸν ἐλεγγον, ἀποτηρήθη, τὴν κεφαλὴν σου
 διακελεύεται· και προτηνέχθης ὡς περ ἔδεσμα,
 ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρέψημα, ἐπὶ πίνακι
 πλέον, στυλιτεῦν τὸν ἀκόλαστον.

Ἐκ παρανόμου μητρὸς συνωθημένη, θυγά-
 τηρ παρανόμος, σοῦ τὴν αἰδέμιον, και
 τοῖς Ἄγγελοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται κάραν· τοῖς
 γὰρ ἐλέγγους ταύτης οὐκ ἔφερον· ὅθεν ἐπὶ πί-
 νακι, ταύτην προσφέρουσα, και τοῖς ποσὶν ἅμα
 παύσασα, τὸν δαιτυμόνα, τὴν ἐκ φαρσύνῃν εἰς
 πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλέον διαλέγγεις, ἀ-
 κολασίας τὸ μῦθος μακάρις, τὸν Χριστὸν ἰκε-
 τεῦν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένους τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις
 ἐπικλέπτεται, κατορχαυμένης φωναῖς·
 και πρὸς τῷ ὄρκῳ τὸν ἄδικον, τεκταίνει φόνον,
 σοῦ τοῦ δικαίου Προφήτη ἔνδοξο· ἀλλά σου ὁ
 θάνατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν
 ἐμήνυσε, και παρεγένου, και τοῖς ἐν Ἄθῃ κηρύξ
 πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον,
 προμηνῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσ
 σῶσαι, και φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμήν, Ἐκκλησίας
 γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*). Ἀ-

(* Τὰ ἔθνη τοῦ Τροπαιρίου τούτου οὕτως ἔχουσιν ἐπι-
 γράφειν: Ἀρίστου αἰετοῦ, καθύπευθεν ἰερῶν, πύλων και
 σου πάνσοφο· και τούτων τὴν ψυχὴν ἀποδόξασα, μα-
 κρῶς ἐπίσθυσσε, ἐν βιβλίῳ τοῦ ἔνδοξο· διὰ τὴν
 συμμηνῶν τιμαίνεσθαι.

ρείου καθελών, τὴν ἀλαζονίαν, προσευχαῖς συντόνοις σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαγορεύμενος. Καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιωάννη τίμιε σαρκίος, τὴν φθορὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παύλου θεῖος δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειθαρχήσας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν ὄσσε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα, τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βῆσις ἀσειστος, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Γενεθλιῶν τελουμένων, τοῦ ἀκαίδεστατοῦ Ἡρωδου, τῆς ἀσελγοῦς ἀρχιστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτηχθεῖσα, ὡς ὀφώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακαίμενοις. Ὡς συμποσίτου μεσιτοῦ, ἀνοσιουργήματος, καὶ μισαφρονίας πλήρους! Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἀμπελος.

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχογράψῃς τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος δ'. Γενέσιον ἀβείμτον.

Βλέπε τοῦτο ὅπισθεν μετὰ τοὺς Αἴνους.

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων,

Ἀπολυτικῶν τοῦ Προδρόμου· Μνήμη Δεκαίου.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν Θεομαρτύρητον Προδρόμον μελπῶ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὴ τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρετὴν Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον, Κυρίου Προδρόμον;

Ο θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερόν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβυτῇ: Κυρίου τὸν Προδρόμον, τετὴν πρεσβυτῆτε.

Νηδὺς ἐνδόν ἔχουσα, στεῖρα καὶ γρῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Προδρόμον· ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὃ ξένον θαυμά! γαστρὶ προσφερόμενον, τῆς Θεομητόρας.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιστρατήγος: Παρθένε ἔφη θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορευθῆτι, τῆς Ἐλισάβετ σπουδῇ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην εὐρούσα γνώσῃ, ὃν περ καταγγέλλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον.

Κωνιν τῶν Ἁγίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη ἦν πιστῶς ἐντρυφῶντες δοξάσωμεν.

Ελυσας ἱεράρχα, τῶν Λιβετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, καταγγείλας Τριάδα Ἀλεξανδρε.

Παύλῳ τῷ Θεσπεσίῳ, κοινωνήτας κλήσεως αἰοῖμε, τῶν ἐκείνου εδειχθῆς, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Καλαῖός σου ἡ γλώσσα, Θεογραφικῶς προαναβείδειται, Πνεύματος Πατέρα Θείου, Ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώτασα.

Θεοτοκίον.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπώρις, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Εκ στεῖρας τεχθεῖς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσεν πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐηγός· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο: Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἐρημον τρέχων παραικεῖς, ὡς πόλιν θεῖω Πνεύματι, δυναμωθεὶς πανένδοξε· αὐλῶς δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἡλιὸς ὁ Θεσπεσίος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορούβους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας σοφῆ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὐρές τε ἀναψύχοντα, τὸν σῶζόντα σε Κύριον, ἐκ καταγιγῶς καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Απῆλθε πρὸς αἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βασιτάουσα γαστρὶ, Θεοῦ Λόγον τὸν ἀναρχον· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ, γνοὺς παρευθὺς ὁ Προδρόμος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἁγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αριστὰ ἐποίμανα, τὸ τοῦ Δεσπότητος σου παίμνιον, Ἀρχιερεῦ' ὄθεν αἰώνιως, σέ δοξάζει Ἀλέξανδρος.

Υδάτα σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἐβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῆς παίμνι, Ἰωάννη μακάριε.

Παυλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σθενοῦς σε, ὡς φανεῖται, κλήσειτε καὶ βίω, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί, σέ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε' σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισ-
• μένων' καὶ ἡμεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καύσιμα. Ἦχος α΄.

Τὸν ταίφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῶς συνειδότε, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας Διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος' τὴν γὰρ ἀνοικία, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἡ τριφώτος, λαμπρὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα, πρὸς Δεῖαν ἐπίγνωσιν' λύοντες τῶν ἀθεῶν, τὴν ἀτέθειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σφίρα, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπὶς ἀκαταίτητος, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κηρύττασα, ὑπερφῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Πρόδρομῷ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξγκρίαστον.

Ρίζας καὶ μελόγειον, ὄφον τερπνόν, ἦσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας' ἐν καιμηλοῦ δὲ τριγῶν, στολὴν ἐπιμφιένυσσο, ὑπὲρ ἀλουργίδα βασιλείου.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι Γεωργῶν μάκαρ ἡγγεῖλας' οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων καὶ τὴν ἄλινα, μαλακὰ διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ σοφέ, ὁμασιν ὡς ἄσαρκος ἔνδοξε, οὔτε κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκός, ἕως οὐ ῥηκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν Δεῖου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακοῦμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε' καὶ γὰρ εἰς ὄρους, κατασκίου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἤλθε σαρκούμενος, πλάνης τρῶς βροτοῦς ἐλυτρούμενος.

Τῶν Ἁγίων. Εἰσακήκισα Κύριε.

Εν δυσώδει διεύρησας, τὸν κατὰ Ἰουδαὺν τόπῳ προδότην Χριστοῦ' τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρος, ἀρὰν ἐπακίως ἐκλήρωσαστο.

Ως ελαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἐστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννῃ καρπὸν ὠρῶν.

Ταπεικώτως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες, ὄθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ἡμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον πάλιν Παρθένον ἀγνήν, ὡς κηρύττασα Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχὺν Δεῖου Πνεύματος, ἠνεδεδυμένως ἔνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι: Μετανοεῖτε, ἰδοὺ ἀξίην σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ρίζαν κείται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρτα, τὰ δ' ἐσθλά ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλώτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν: Ἐγὼ ἐν ὕδατι νῦν βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρός, βαπτίζων ἐλευσεται, ἐν πυρὶ τε καὶ πνεύματι.

Ο Δεῖος προέφησε, Προφήτης: Ἦξει Κύριος, Ἀγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθῆ, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδὺ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδοξ, τὸν ταῦτον Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθείς, ἔνδοξον ἐσκίρτησε, καὶ πεσῶν προσεκύνησε.

Τῶν Ἁγίων. Ὁρθηζόντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνους θρόνον Ἀλέξανδρε, κατακοσμών, καὶ πρὸ θρόνου ἐλαμφείς, ἐν Ἐράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιέσει μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως ὤφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων ἀγλαΐσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη στήλων γάρ, ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὡδή ε΄. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Πρὸς σέ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι: Σὺ εἶ ὁ Κύριος, αὐτὸς δὲ ἔφη: Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἦξει, ὅπισω πρώτος μου.

Ρεσπὴς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται ὁ ὀπίσωμου ἀόρευτος, πέλει καὶ ἀχρονος, καὶ Ποιητὴς πάσης κτίσεως· οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ορῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄστωι, καὶ ἐθαπτίζοντο, ἐκ σοῦ Προφήτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σου, ἐξάρπασον Παρθένε Δεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου. ὑπὸ τὴν σκέπη τὴν ἄμακον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥύσαι κολάσεως.

Ἦμν. Ἁγίων. Χιτῶνά μοι παροίσχου.

Ανδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἔκτεινας, ευχῆς Πάτερ βελεσι, τὸν ἐπώνυμον μακρίας ἱερώτατε.

Ὡς κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἐντίμου, πλεῖστον ἐκνήθησας, τῷ Δεσπότη σου καρπὸν παμμακρόριστε.

Ηγεῖσθαι παρητήσω εὐσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, ἐκίονων προσκύνησιν, ἀλετούσης παρανόμως Παύλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτῶνά μοι παροίσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Η τοῦ Ποδρόμου ἐνδοξος ἀποτομὴ.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς Ἀλεξάνδρε σαρκίου,
Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπῶν τοὺς τοῦ βίου,
Εύρηκε παύλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὺς τῇ Τριάδι τριακοστῇ νῦν πάρα ἔσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχ. καὶ ἴην ὑπελθῶν θαυματουργὸς Φαντίνος.

Ἄνωθεν ἡμῖν μάκαρ θαυμαίων βρούει.

Φαντίνος βίτου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Ούτος εἴλεγε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γεωργίου καὶ Βρυαίνης μόδο. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀπερωθήει, Μοναστηρίῳ ἐκδίδεται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, Δείων ἀποκαλύψων καταξιοῦται, καὶ ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι διετέλεσε νῆστις. Ἄλλα καὶ γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρα χρόνους διεκάρτηρησε, καὶ μυρίας περιεβάσεν ἐπάλοιεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφοδοῖς. Ἐν ταῖς αἰσὶν ἐξήκοντα χρόνους διαρκείας, Βιταλιον καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητάς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συγχρὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσση γίνεται· Ἰκανῶ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατρυφίσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυματῶν, ἐφ' ὅλοις ὀκτῶ ἔτεσι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαεξήμαρτων τῶν Θεβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρωμαλέως τῶ Ἡρώδῃ ἀνθισταίμενος, ἔνδοξο Προδρομο, ταῦτον ἐλέγγει βρωῖν: Οὐκ ἔξεστιν ἔχειν σε εὐνήν ὀμαιομόνος, ὡς ἀθέμιτον· ὁ δὲ μὴ ἀνασχομένους, τὴν σὴν κάραν ἀποτείμεναι.

Οἷα ἔνδοξος Προφήτης πρό γεννήσεως, ἔγνωσ τὸν Κύριον. καὶ ὡς ἀμὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἔλκων ἀπαντας, ἀναβοῶν πρὸς Κύριον: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐνδέχασθαι, Πρόδρομο ἔνδοξο, σοὺς μαθηταῖς πρὸς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλας, ἐπερωτῶν αὐτόν: Σὺ εἰ Κύριε, τοῦ σώσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ο Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προαπεφθέγγετο. Ἄπιτε εἶπατε, τῶ Ἰωάννῃ. Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκμαθαίνονται λεπροὶ, καὶ ὡς περ ἔλαφος, οἱ γῶλοι περιπατοῦσιν.

τῶν Ἁγίων. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπὸλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριαδος ὠφθῆς πανένδοξο, ἀγῶς ταύτην λατρεύων, καὶ μέλπων ἀνεκδότως, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θησαυρόν σε δογματίων, καὶ πηγὴν τῶν θαυματίων, Χριστὸς ἀνεδείξε, πηγαίνοντα τὸν πλοῦτον, τὸν τῆς θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κρίζουσιν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ος ἰσαγγέλον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ὡς καὶ συνώνυμον, κτισαμένω παμμάκαρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἄφθονοι: Εὐλογητὸς βρωῖν Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διὸ σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαίζομεν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιῆς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπαίρων πανευφήμε· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, πνεύμασι ριπιζόμενος, ἀλλ' ἔστις ἀσειστός: Τὸν Κύριον βρωῖν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος ὀστρω ὁ Ἡρώδης, μαχλώσῃς Ἡρωδιᾶδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχούμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος: Ὁμοι αἰτήσης δίδωμι, εὖς ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μετ' ὄρκου· κἀκεῖνο ἐξαίτεται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος ευφρανόμενον· τότε ἡ πανοίσημος, κῆρ κατωργήσατο, ἀρέσασα δὲ εἰληφε, κάραν τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἀγίαν, ὡς ταύτην τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου Παρθένη, ἐκ πάσης ἀπειλής τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβερᾶς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένη.

τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρό αἰῶνων.

Τὸν δυσσεβῆ προσευχῇ τῇ παναλκίῃ σου, Ἄρειον κτείνος Ἀλέξανδρε, ἐν βεθλήϊος τόποις, ὑβρίσαντα ἡμῶν, βρογίσας ὡς Ἰουδαί.

Ο δευμάχος Χριστοῦ γιγνώσκῃς, καὶ ὡς ὁ προδότης πρηνῆς λακίχτας μέσον, νῦν θρηνηεῖ ἐν Ἄδῃ, ψυχῶν ἀδικῶν μάραν, θανάτω τῶ δικαίω.

Εν γκραιταῖς ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις μικροῦ θεῖν καὶ ἀναίμων, ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερημηνευτόν τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βρωῖν χοροστασία; ὅτι παρθενεῖς πρό τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρό αἰῶνων γεννηθέντα, καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Πότος βδελυρὸς, καὶ δειπνὸς πανοίσημος, ὄρησις ἀτερπνος, ἔθελξεν τὸν δειλαιον, μάλα πρὸς ὀστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινώδους μίσθωμο, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἧς οὐδὲ ἀνάξιος, κόσμος ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Ο πῶς ὁ δεινός, Ἡρώδης οὐκ ἐφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἔνδον δολίως φόνον ἐνέτρεψε, τοῦ Βαπτιστοῦ μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος, καὶ μὴ φέρον, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρών, ἀποτείμεναι τὸν δίκαιον.

Ο ντὸς ἀπὸ γῆς, εἰσεῦος εἰς Ἁγία, οἶαπερ Ἁγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφῆ βιώσας Κυρίου Προδρόμο· τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἀνωθεν ἔνδοξο, καὶ πταισμάτων, αἰτήσαι τὴν ἀφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ εἰς.

Θεοτοκίον.

Ω Θεοῦ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυελες, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς. καὶ ἱεραῖς τῆς κυριαίας σε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, σώσον τοὺς δούλους σου· καὶ χορηγεῖ, ἀνάδεν τὰ τρόπαια, βασιλεύειν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἁγίων. Σὲ τὴν ἀπειρογάμον Θεοῦ.

Εννομος γενόμενος, ὁ Θεὸς ὄντως φοιτητῆς σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαργήσας Ἀλέξανδρος. Ἰεράρχης πεφηνῶς, Κύριε ὅσιος πρὸς σώφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀκρίβεστατος, γέγονας Πάτρι τῶν ἀρρήτων, ὡ θεομακάριστος Πατὴρ ἡμῶν, Γωάννη πανδοξίε. καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κηρύξ δογματῶν θείων, καὶ λατρευτῆς Τριάδος ἐνδοξέ.

Σὲ τὸν ἀπειροάκιο. Πατέρα καὶ ὅσιον ποιμένα, ἀμειμπτον σεπτὸν αἰμίαντον, κηρύκατε τῆς πίστεως. τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἀπάντας ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Αγραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἰτήσαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δοῦναι τὴν ἀφεσιν τῶν πταισμάτων· σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Κίρμος

Σὲ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κητήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀγράντων Δυναμίεων, αἰσιγνήτος δοξολογίας μεγαλύνομεν.

Ἐκαστοπαλάριον τοῖς Μαθηταῖς.

Ηρώδης ὁ παρανομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγγους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὡ φρικτῆς τολμῆς ὄντως! Θρηνεῖτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἀνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὑμνοῖς τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραιρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ ἠττάται Πάναργε, λογικῆ πάσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σοῦ Θεοῦ τῆς τεκοῦσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσις κτίσις πέλει· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· ὅθεν καίμου, δέγου τὸν βραχύτατον ἕμνον ὡσπερ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτά πρὸς τῆς χροῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀνων, Στιχηρῶ

τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦγος πλ. δ'.

Προδrome τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνω διελευσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἢ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπάς, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς ἐδοῦσχε· ὅθεν ἱκέτευε, ελεηθῆναι τοὺς φυγάς νῦν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προμὴ τῶν Κατάθεσιων τῆς τιμίας Ζωῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἐστῆμιεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλοντες Στιχηρῶ προσόμοια γ'. δευτεροβάντες αὐτά.

Ἦγος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ησάρὸς ἢ κατέγουσα, Θεοτόκε τὴν Ζωὴν σου, κητώτος τοῖς δούλοις σου ἀγάσματος, καὶ ἱερὸν περιτέγισμα, καὶ δόξα καὶ κηύγημα, καὶ ἰάσεων πηγή, καθ' ἐκόστην γνωρίζεται· ἔνθα σήμερον, ἱερωῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζωῆς σου, Ἐορτὴν κεντήμεθα εὐφρανόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠέλωσας, ἱερὸν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Γδε τόπος περιδοξῆς, ἴδα οἶκος ἀειφωτός, ἐν ᾧ τῆσασαρίτατι τῆς θεοπαίδος, Ζωὴν τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν, προφανῶς ἀπαρῦσασθε, καὶ θεήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ: Παναγία, εὐλογοῦμένε σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦγος β'.

Ως στέφανον ὑπερλαμπρον, πανάγραντε Θεοτόκε, τὴν Ζωὴν σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιβέτο· καὶ φαειρόνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει. Δέσποινα ἐκδοῦσά σοι: Χαίρει διαδῆμα τίμιον, καὶ στίφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαίρει ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφοροσύνη!

χαίρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσαι.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν ὑπερένδοξο, ἀσφαλίστατον σύνδεσμον, ταύτην περιέπουσαν. ἐν παντός κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις· καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσαν: Ἰσχύς μου καὶ κραταιώμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱὸς σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ Εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην πανάκραντε, φαιδρῶς περιχειμένοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείαις μεγαλειούταις. καὶ φεθερῶνται ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γηωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κρίζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχνῆντι ἐν σοῦ: Ἰησοῦ παντοδύναμη, σώσασιν πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμι, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθῃ ὑποτάττουσα, κατατυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ κικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξαζέει σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενωῖς: Ἰησοῦ παντοδύναμη, σώσασιν πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Φρένα καθοίραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἁγγέλαις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικῆν μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἀγιασματοῦ σου. Ὡς γὰρ παλαιότερον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐν πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱεσάσις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ δ'.

Οσοτάκι αἰετάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὴν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐβώρησω, τῷ ἀσπάρῳ τόκῳ σου ἀφάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνου, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρούμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν: Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμῶντων ὑπάρχεις, Μαρία θεοάλλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ καταδέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανίμνητε λαός, καὶ ἐκτενωῖς ἀνακραεῖ σοι: Χαίρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν. καὶ οἱ παράντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου, ἐν οἷς φηλλομεν καὶ Κατοβασίας: Ἀνοίξτε τὸ στόμα μου κ. τ. λ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τοῦ Κυροῦ Γεωργίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλασσίσι, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ τὴν αὐτον, ὁ τῆς Παρθένου καὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράιμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθραῖσι αἰνάζεις.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάκραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητοῦς, ἐξωσμένην ἡ πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχῶται ἐν σοὶ.

Τῆς παλαί, ὡς ἀληθῶς ὑπέριτμος, ἡ σὴ σορός κιβωτοῦ, Θεογεννήτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γηωρίσματα.

Αρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ καὶ τῆς Ἀγνῆς· ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἀπαντας, τοῖς μετὰ πόθῳ προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δευτέρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγῆ Παρθένε.

Ποίημα Ἰωσήφ.

(*) Τὸ ὄνομα τοῦτου ἐπιγράφεται ἐν μόνοις τοῖς τιμητικαῖσι Μηνείοις, ἐν οἷς τοῖς χειρογράφοις μῆται ἀνεπίγραφος ἔχει δι' ἐκεί καὶ ἀπὸ τῆς μετὰ Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ ᾠδῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅπου φαίνεται, ὅτι οὗτοι ἴσῃ ποίημα τοῦ Γεωργίου αὐτοῦ ὁ Κανὼν, ὡς ἔχον παραφρασα τινὰ καὶ βιβλιασμίνα.

Ἦδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρκατωλῆτον Φαραώ.

Πσχύντε θείαν εὐσεβῶς περιζώσων, ἕμολογούμτά σου· τὴν ἱεράν Ζώνην, θεῖον χρηματιζούσαν· τῇ πόλει σου περιζώσασα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρράχγες περιτριχίσιμα, ἀχραυτε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν εὐκύσας, περιζωνύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Παναμίωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν σου Ζώνην, περιγαυῶς ἀσπάζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ εἰεος.

Χαριστικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιγορεύσωμεν, τῆς ἱεράς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαϊδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περιζώσασα, ἀφρασίας ὑψάνη, καὶ ἀδιαόρηκτον ἐνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Παναμίωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι διδοὺ αἰτήματα, σώζουσα θειαν τοῖς ψυαῖς ἡμῶν.

Ἦδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμῆσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αἔννοιαι ὀχεταί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ βέντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνῆ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Πάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερίτιμου Ἀγνῆς, Ζώνη ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἐβωλινῇ, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνῆ βένουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνιμνούντων κομιζει αἰεὶ.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νευρογῆται καρδία, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερά τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννεται, δύναμιν ἀμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μεῖνε ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερά Ζώνη σου, ἥτις σου τὸ ἀχραντον σῶμα, Κόρη διεζώσε, καθαγιαζούσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορὰς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος, περικαλλῆς ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐν σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόχησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἣν κατασπαζόμενοι ἀμαζόμεθα.

Τὴν τιμάν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἀπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα,

τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερίτιμῳ σου, ψύλασσα σώματι.

Καθίσμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαειρῶς ἐφορτάζει· καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοὶ Παρθένε Ἀγνῆ: Ἀπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραύσον τὰ φρούραγμα, τῶν ἀθῶν βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κεντρηνσζωνή, πρᾶττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτιζοῦσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστοῖς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνιμνυμένῳ σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κραζόμεν αἰεὶ: Χαῖρε ἡ μὴν, ἐλπίς τῶν ἡμῶντων σε.

Ἦδὴ δ΄. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπερίτιμον στερέωσα, Θεοτόκε, ὁ Ποιητῆς καὶ Κτίστης σε, πηζόμενος ὡσπερ, ἀστροῖς κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλοίμψειν, καὶ καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνη σου συνεχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμῳ προτεινοῦσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου τῷ πόθῳ, ταύτης ἀναφέντας θερμῶς· διόσε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοῦ χάρις ἀνεξαντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεὶ καρδίᾳ, ἀφύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα, ἀθόβως φιλόροτος, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητροῦς.

Δεύτερος. Σῦμου ἰσχύς, Κύριε.

Ηρῆθς πρὸς φῶς, ἀδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δέ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματος σου Ἀγνῆ, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυματῶν ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκιωμα ταύτης, τῆς τιμῆς σε πολέως ἀχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἡλιος φωταυγῆς, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυματῶν ἐπέμπουσα, καὶ πάντων τοῖς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ομίγλην διώκουσα.

Σὺ κειωτός, τοῦ νοητοῦ ἀγιασματος, χρηματιζεις, ἀχραυτε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν

ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πάντι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀλέωντων.

Ἡ ἐκ τῆ σῆς, πόλει πολυύλθου δωρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἐφορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε πάνταγε, Θεοῦ Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστερωθή καὶ ἤθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἡμνοῦσί σε.

ᾠδὴ 4. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σῆν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσης, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχαρante Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πιστῆ προσκυνουσί σε.

Σὲ δύναμι πιστοῖ, βασιλεῖς περιζώνονται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σῆ πόλις αὐγούσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνίνεται.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδεδεικται, πανάχαρante παραδόξως, ενεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δευτέρως. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ζώνης θείας θεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χηρίζουσι· καὶ πληροῦται πᾶσι τῆς ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ῥαιώδης Παρθένη, Λόγον ἠραιότατον ἀποκινήσασα· καὶ τῷ σῷ ἠραιῷ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ἠραιάν Ζώνην, ἧτις τό σόν ἠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ἠραιῶς διέζωσε.

Σὺ ὁ Ἄγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παραδεισὸς πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡς περ εὐσμον ῥοδὸν τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ῥαῖον τοῦ Θεοῦ νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποσταζούσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ πηγὴ χερσαυθεῖσιν ἐγγλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τούτου πιστῶς σε δοξαζόμεν.

ᾠδὴ 5. Θύσῳ σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥῆν σε, ὑπερφῶς ἐδόξασε Κύριος· ὄλῃν ἀνύψωσε μόνῃ· ὄλῃν σε ἐτίμησεν ὑπὲρ

λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν Ζώνῃ καὶ θείᾳ σορῷ.

Νόουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος, ἐκ σῆς σοροῦ τῆς ἀχράντου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρθεύοντα, τοῖς πιστῶς προσκυνούντας τὸν τόκου σου.

Ἰσχύνε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζώνονταί δόξαν, τὴν σεπτήν σου Ζώνην Θεοκυήτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον καὶ τίμιον.

Δευτέρως. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νέον τέτοικας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρό πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἁμαρτίας παλαιῶσιν, δεξαμένοις καινισμόν, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Ἄγιός σου ὁ ναός, θαυμαστός δικαιοσύνην ὑπάρχει· ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώνην θαύματα βρούσασα, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πελάγους δεικνύται ἰαμάτων Θεοκυήτορ Μητροπόλιν.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συμκοῦσα ἐν Ἄγιῳ ναῷ σου· καὶ ἐν αὐτῷ ὄρωσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὡς περ ἥλιον φαειρόν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τοῦ παντοῦργου καὶ θείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἄγνη, τὰς καρδίας παρεδείξας παντοῖων, ἁμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περίζωσον δύναμι, τοῖς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαυρίσμα.

Κοντάκιον, Ἦμος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴς γηγενῶν τὰ σά μεγαλιεὶς διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδέ ουράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δεξάει καὶ νῦν ἐκ ἀνάστων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σῆν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγαλλεται, σὺν Ἄγγελοις ἡμῶν σου τῆ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῆ ἈΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σοφῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζωῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρωτείαις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζηλῆς, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦτις δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζωῆς, εἰς τὴν Βασιλεῖα Ζωῆν, τὴν σίζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχη.

Χρυσῆν κορωνίδ' αἶα, σμενὴ Παρθένε.

Τῷ τοῦ χρόνου τίτημι σὴν Ζωὴν τελεί.

Ἐντὸ σοφῷ Ζωῆν πρώτη Παναγίου τριακοστῆ.

Ο τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου υἱός Ἀρκιδίος, τὴν τιμίαν Ζωὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολυμῶν ἐξαγαγών, φυλαττομένην ἐκείσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικὸς τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκοιμήσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ ἢ καὶ ἐκάλυψεν Ἁγίαν Σορόν. Χρόνων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην Σορόν, διὰ τὴν ταύτου σίζυγον Ζωὴν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀνάστατου ἥτις καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας: Ὡς, εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζωὴν ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰσάσεως. Ἐύρεθῆ οὖν ἡ τιμία Ζωὴν, ὡς νεοῦφαντος ἀπεστέλλουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον (ὀψώνημα καὶ σύστημα, ἐν τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἰδιότητα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσκομισθῆ ἡ Ἁγία Ζωὴν καὶ πῶς ἐτέθη χειρὶ τοῦ Βασιλέως ἐνθὸν τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα ἢ καὶ ἀσπαράσμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τινκαυτοῦ Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς Βασιλείης ὑφαπλωθεῖσα, ελευθερίαν τοῦ νοσημάτων εἰργάσατο καὶ πάντες τὸν Σωτήρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ πανάγιῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνος εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεον τὴν ἀγίαν τὴν Ζωὴν ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῷ, ἐν ἣ προῦπηγε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἀνακινήσεως τοῦ νεοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρου τῶν εὐσεβῶν, Ἀντωνίου τις Πατριάρχος,

οἰκίαν ἔχων σμενὴν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ καὶν περιδοξὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν οἰκίειον ἀφικρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον καὶν ἀνακαινίσας πρεπόντως, λουτρόν πᾶν σμικρότατον ὑπόκαψεν τούτου πεποιήκει, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμύθην ἀνωθεν δὲ τούτου ἢ τοῦ Θεοῦ δοξολογία αἰεὶ ἐπετελεῖτο. Ἐπεσιόασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγιου Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, Χριστοῦ, καὶ ἤσαντο γίνεσθαι ἰαύματα καὶ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. Ἄλλοι καὶ φιλοθεοίτινες ἐπισυναχθέντες, ἠτήσαντο τὸν Πατριχικὸν ποιῆν αὐτοὺς λαῦμα ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συγγροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατριχίου, ἐπόσων τοῦτο μετὰ πίστεως.

Ὁ οὖν Πατριάρχος, ἐν τῷ μελλεῖν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λαῦμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθείαν ἀνδράσι φιλοθεοῖς ὅι, εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μὴτε ἕδωρ τὸ ἀρκούν ἔχοντες, μὴτε οἰανὴ τινα εἰσόδον, κατὰ μικρὸν ἐμψυχρῶντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγγρότησιν. Καὶ τούτων παρεργόμενοι, καὶ μηδενὲς ἔχοντες δίκαιον παραπέμφασθαι τοῦτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον καὶ τὸ μὲν λουτρόν, καθαρφαγέντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμὸν. Ἡ δὲ Ἁγία ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετέωρον, ἅμα δὲ καὶ ἱαματικὴν, περιελείφθη ὑπὸ Ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικίσεως αὐτῇ θείας χάριτος θαψιλῶς ἐπιγορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροπὴν αὐτοῦ.

Εἶθ' οὕτω Ῥωμακοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐμνήθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμελέτα οὖν καταστρέψαι αὐτὸ ἄλλ' ἡ ἐνοικίουσα τούτῳ ὑπεραγία Θεοτόκος οὐκ ἐπενύσταξε τοῖς μελετωμένοις. Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ, ἐπιφανείσα τῷ Ρέκτωρι (διευθυντῇ) τῷ τῷ ἔργῳ ἐπιστατούντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενεῖ τοῦ Ρέκτορος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγγυᾶτο μηδὲν τὰ τῆς καταστροφῆς τοληθῆναι τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκίδιου αὐτῆς καὶ ἅμα πρῶτ' αὐτοῦ νεανίσκου τὰ ὀραθέντα ἀπαγγεῖλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ρέκτορος, ὅλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ὁ

δέ παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεβέβηκατο: Δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαινίσασθε τό τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. Ἄντι γοῦν τῆς καταστροφῆς, οἱ ἀποσταλέντες, ἀναβαίραντες τὸ λουτρόν μετὰ πάσης σπουδῆς, τοῦτο ἀνεκαίνισαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μίζονος ἀποκαταστάτος, ὡς καὶ κόλυμβον δεῖσθαι, καὶ ἀναφθίντος, ἐλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ῥωμαῖός, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολέμνιον διδοῦσαι ἐπέσιον τὸ τοιοῦτον λοῦμα διὰ χρυσοβούλλου λόγου τετυπωκάσι.

Γυνὴ δέ τις τῶν οὐκ ἀσήμεν, χαλεπῶ νοσήματι περιπεσούσα, ἐξόγκος γέγονε· καὶ τραχὴμένη ἀλγηδόσιν οὐ φορηταῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατηνάλωσεν. Ὡς δέ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπάνωτο, κατήκουσ γενόμεν τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ Σαυματουριῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτὴ. Προσμείναςα δέ ἐν ἡμέραις τισί, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνέγνωρε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαχερνίαις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσα ἐαυτὴν τῷ εὐδάρει, ἐκέλευε λέγουσαι: Ἐλέησόν με Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σέ κατέφυγον. Προσμείναςα οὖν ἡμέρας ἑνείκα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστερίᾳ σεμνοπρεπῆς γυνὴ λέγουσα: Ὡ γύναι, τί βοᾶς πρὸς με ὀλοῦσα καὶ μηδὲλος ἡμεῖοῦσα; Ἢ δέ πρὸς αὐτήν: Ὡ Δέσποινα, οἶδα ὅτι διὰ τοῖς ἀμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι διὰ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἄνθρωπος γέγονε, διὰ τοῦτο κατέφυγον πρὸς σέ, ἵνα ἐλεῖς τὴν ἡ δυστυχῆς. Ἢ δέ καὶ αὐτὴ πρὸς αὐτήν: Ἀπελθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἴκισμῳ, εἰς τὸ Νεώριον, καλεῖ εὐρήσεις τὴν ἴασιν. Ἢ δέ διῶπισθηθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσούσα, ἐκέλευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα: Ἐλέησόν με Δέσποινα, καὶ πληρώσον τὴν εἰς ἐμέ σου εὐσπλαγγίαν. Ὡς δέ ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνισεν, καὶ ὄρα πόλιν τὴν φανεῖσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυναικα μετ' ἐνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσαν αὐτῇ: Ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ, στήσιν τὸν ὀμφαλὸν αὐτῆς· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλήξας ἐκείνος ἢ κατεῖχε

ράδωα τὴν ταύτης ἡστέρα, ἀφανῆς γέγονε μετὰ τῆς συν αὐτῷ φανεῖσας γυναικός. Δειπνηθεῖσα δέ ἡ γυνὴ, εὗρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἀφόρητον ἀποπνέουσαν· καὶ εὐθέως ἀποδυσασμένη ἄπερ ἡμῖστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπλύνασα ἑαυτήν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν συν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἄγιον ἐκείνο ἔδαφος προσκύνησασα, ἐθυμῶν τὰ εὐεῖδη, τοῖς εὐχὰς ἀπονεμούσαι τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς ἀρχάντου Μητροῦ σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς· Ἄμην.

Ἔρση ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος, ὡν φωτοφύγε, δεῖξας τὸν ναὸν ἐκείνουρας τῆς σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτίνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσὴν ὡς σταύρον, τὴν σὴν σορὸν κυττόμεν ὡν τρυφῆς, τὸν χαρίτων παντελοῦργη, καὶ τῶν σκεθῶν σου, ὑπερέταν ὡς οὐσαν τιμῶμεν αὐτήν.

Υπαρόλυσαν, οἱ τῶν Σαυμάτων Κέρη πάντα με, χάριτι ἀληθῶς κρατῆρες σου τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ πρέφρονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοῖ καταμαί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύχασθε, ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ Σησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Δεῦτερος. Θεοῦ συγκοιτάβασιν.

Η πάντων Βασιλίσσα, πρὸς οὐρανοῦς σκηναὶς ἀπαίρουσα, καταλειοῖπεν ὄλθον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπίδρομῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐθρῶν.

Η γῆν ὡν προσεθλωμεν, ἀποσταζούσῃ γάριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῇ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεγούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμῇ τῶν αὐτῆς, Πατρὸς τε καὶ Μητροῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πάσαι αἱ ἐπουράνια, καὶ τῆς τοῦτον τεκοῦσαι, ἀνθρώπων γλώσσαις πάσαι δοξάζετε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς ἐδαρῆσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ρακατωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης τῆς αἴης.

νεφελῆ θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδείω ψυχῆ πάσα χαίρουσα: Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τὸν ἠατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Χαίρας ἐκπετάσας Δαυιδ.

Πλαίως θείας παλαι κίβωτος, χειρὶ γραφείσας Θεοῦ, συνέσχε πᾶναγε· ἡ σὴ δὲ ἄγραντα Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμὰ σορός, Ζῶνῃ κατέχευε τὴν αὐτὸν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί, συγκατασχούσαν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Αγγελοὶ πανάκραντε ἄγνη, νῦν συγγορεύουσιν ἐν τῷ σεπτῷ σου καῶ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου Ζῶνῃ, ἢν πόλις καὶ χαρᾶ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ, προσκυνούτες, σὲ ἀνμνούμεν τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ρᾶδες ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρᾶ, ἡ πολυτίμητος ἄκραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, εὖ ἢς μύρον, τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Υμνοῦσι πανάκραντε Ἄγνη, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνεκλήρττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρακῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί· μεθ' ἂν πίστει, σὲ προσκυνούτες δοξαζόμεν.

Δεύτερος. Ἐπταπλασίως κείμενον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορός ἀνατίθεται, ἔνδον ἐν αὐτοῖς, ἱεροῖς φαειρότατα, τῆς μόνης Θεοκαίδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἁγνῆς, Ζῶνῃ κεικμένη, ἐπαναπαυομένη· εὖ ἢς τοῖς κοπῶσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάκαισις τελεία, προεργετα ἀφθόνως.

Επί τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας, καὶ χειρὶ ἁγίας, ἀληθῶς διεΐψωσας, τὸν περιζώνοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν· νῦν δὲ ἀναβάσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζῶνῃ, Παρθένη Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ κίεπν.

Νεοσηκόντι ἴαμα, ολισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῖσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κυβέρναισι πλείουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ παροπλισμένη τῇ τιμίᾳ σου Ζῶνῃ, ἁγνῇ Παρθένη χαίρας, ἀληθῶς χρηματίζει· ἢν πίστει προσκυνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἁγίαν κατάθεισιν, Ζῶνῃς σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ δοῦλοι σου ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμεν σοί: Χαίρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἄγγελων, καὶ

πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων: Ἄδῃ ὑπερφύτου, Χριστῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Σ'. Αἴθως ἀχειροτόμητος.

Θαλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογενῆτορ ἡ σορός σου, ὦθη τὴν ἁγίαν σου Ζῶνῃ, παρθενικῇ τε καὶ νομφικῇ ὡς στολήν, ἀξίως περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρὸν.

Ενθὸς διαδόχη καλλοῦς ἡ Ἐκκλησία Θεοτόκε, ἀναδισαμένη τὴν θεῖαν, αἱ παναγίαν Ζῶνῃν σου σήμερον, βασιλικῶς εὐφραίνονται, καὶ ὠραίεζται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμμούμενον πάσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν ευκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατελήρωτες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς, ὡςπερ ἀστέρας καλλεσι, καταλαμπόμενοι φαειδρύνθητε.

Εχει τὴν ἁγίαν σου Ζῶνῃ, Θεογενῆτορ ἡ σὴ πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τείγος, καὶ τῶν δογματῶν θεῖαν ἐνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλείαν προπαιουχημα.

Υμνούμεν τὴν ἄφρατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνεκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, εὖ ἢς ὁ λόγος πᾶσι προεργετα, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἄκραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἢν κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν (*), οἱ ἀπερ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμὰ σήμερον, Ζῶνῃ ἀνακλίει τὴν ἑαυτῆς, ἀνακλίεισιν εἰς πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβούντων περιποίησιν.

Ὡς πόλις Βασιλείως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἢς ἐλαλήθη παραδόξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτὸν, τὴν παναγίαν Ζῶνῃν σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἢς οἱ στεφφόροι, τροποῦνται πολεμίσους, ὀρθοδόξια διαλάμποντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βουνοὶ εὐφροσύνη αἰώνιον, Πατριαρχῶν, δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θεῖων Ἀποστόλων δῆμος

(*). Ἐκ τοῦ Ἀσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομῶντος. Ἰδοὺ φησὶν ἡ ἱστορία τοῦ Σολομῶντος, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλοι αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ· πάντες κατήκοντες βορμάνων, διδιδυγαμένοις πόλεμον (Κριτ. γ'. 7-8). Τὶ δὲ ὄρατοι κληροῖς ἡ κλίνη αὐτῆς, καὶ τίνας εἰ ἐξήκοντα δυνατοὶ, ἱερμνέουσι κληροῖς οἱ θεοὶ Πατέρες.

σεπτός, εὐφράνθητε σὺν πάντι, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς θείας ζωῆς τῆς θεοπαίδος.

Η γίαισας τὰ πάντα διὰ τῆς ἁγίας, Παναγίας Παρθένου κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν ζωὴν σου· ἥς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ χορεύει καὶ γοαρεῖ, σὲ τὴν χαρὰς ἀρήτου, ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλιάσμε δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ καθ' ἑκάστην πειριζόντος, ἀμαρτιῶν, βίβρι· ῥαθυμιάσθε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραντες, καὶ αἰγμάλωσις καὶ προνομῆς, τῷ σῶ προσπεφυγότα, ἐλεεί διὰ ταίχους, ὡς συμπαθῆς Ἄγνη ἀπαλλάξον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσίσθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, τὰ σὰ ποιήσας ἀχραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσίᾳ, τῇ πόλει σου κραταίωμα, δούς ταύτην καὶ ἀσφαλείαν· ἥς καὶ νῦν τὴν καταθέσειν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ.

Ἄλλον ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν παιμαίων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφώτου ὡς Μητῆρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χαριτός με πλῆρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἰγους, ἱστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ὑπέρολαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσα σοὶ Δέ-

σποινα: Χαῖρε στέφανε, καὶ διαδῆμα θείον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταῖον περιτείχιμα, ἀράγαές τε στήριγμα καὶ διάσωμα, τῷ σῶ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάγουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολὴν, τὴν ὑπέριτον Ζώνησ σου, περισιζούσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεῦσθῃ προθυμίᾳ, ταύτην τιμώντας θεόνυμφε.

Ο ναός σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδκαται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διανοίαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοῶντων: Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπόρυξις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρολαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσα σοὶ: Χαῖρε διαδῆμα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμῆν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ε' Ὡδῆ.

Ἀπόστολος:

Αδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν:

Ανασταῖα Μαριάμ.

Κανωνικόν: Ποτήριον Σωτηρίου λήφομαι.

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

529

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

740
Γεωγ

111

Εἰσεὶνος Λέσχῃ
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυροπόλεως